Cristian Teodorescu

Lovitura de stat
Trecut și… viitor?

2016

Prefaţă

Lucrarea de faţă este o urmare a modului în care familia mea a trăit în România, a marginalizării și a terorii la care a fost supusă, dar mai cu seamă o urmare a unei cărţi care denaturează complet realitatea României comuniste, scrisă de un colonel de securitate care a făcut totul pentru a ne teroriza, o unealtă care mi-a creat pentru o perioadă mare, după 1989, o viaţă de iad, chiar în propria locuinţă. Lucrarea de faţă este rodul trăirilor personale. Și totuși nu mă consider o excepţie. Și cred că toţi oamenii săraci și cinstiţi din România, în categoria cărora se încadrează cu siguranţă și intelectualii ţării – care mai au puterea să gândească după o manipulare de 71 de ani, manipulare continuată și după 1989 – sunt capabili să gândească ca și mine. Scriu despre oameni adevăraţi, săraci și cinstiţi. Scriu despre un om care se autodeclara ca fiind sărac și mai cu seamă cinstit, dar care nu are cu adevărat nimic de a face cu uriașa masă a oamenilor săraci și cinstiţi din România, pentru că permanent timp de 71 de ani a fost un privilegiat. Scriu despre cel care și-a creat un grup care îl situează deasupra legii, care de-a lungul anilor nu s-a dovedit a fi cinstit cu oamenii adevăraţi de pe urma cărora s-a hrănit. Scriu despre cel care a făcut afirmaţii contradictorii

numeroase, mincinoase, a creat diversiuni funcţie de conjunctură, pentru a beneficia de putere, lucru pentru care a aplicat corecţii sângeroase celor care i-au văzut adevărata faţă. Scriu despre cel care a luat hotărâri capitale sângeroase pe care apoi le-a atribuit tuturor oamenilor cinstiţi din România, pentru ca apoi să se auto sustragă legilor. Și acest lucru nu a fost suficient, de aceea a golit complet justiţia de spiritul dreptăţii. Scriu despre omul care neagă toate realităţile care îl incriminează, neagă cu dezinvoltura unui inocent, fără însă a avea o legătură cu inocenţa. Lucrarea de faţă prezintă prin ochii mei România din trecut, România prezentă, și anticipează catastrofa viitoare, inevitabilă care va apăsa cumplit toată populaţia cu adevărat săracă și cinstită a României. Scriu despre cei care au deschis drumul pentru sărăcirea unei ţări bogate, aceiași care au sărăcit apoi o ţară în care oamenii pleacă în masă, în lume, pentru a asigura o existenţă chinuită, tristă, copiilor rămaşi acasă.

Scriu despre o ţară în care mituirea electorală în masă a populaţiei se face fără ruşine în numele salvării temporare de sărăcie, de către aceia care au devenit învăţăceii celui amintit mai sus. Scriu despre cei care se autointitulează salvatorii sărăciei, de către aceia care fac acest lucru iluzoriu nu din buzunarul lor, ci din visteria săracă a statului, completată permanent cu împrumuturi externe. Scriu despre cei care au adus în anii ’90 devalorizarea uriașă a banilor și hiperinflaţia, despre cei care au redeschis calea uriașelor împrumuturi nemaiîntâlnite ca valoare în istorie. Scriu despre cei care nu vorbesc de apropierea unei uriașe crize a petrolului, resursă care se apropie de epuizare, a unei crize economice catastrofale care va sosi înaintea expirării timpului rambursării datoriilor externe pe termen lung ale

ţării. Scriu despre cei care nu fac nimic pentru pentru protecţia ţării în faţa viitoarelor crize mondiale.

Cuprins

Cap.1 Lumea şi România de ieri şi de astăzi
Cap.2 Revoluţie anticomunistă? NU. Revolte populare anticomuniste şi lovitură militară, comunistă, de stat? DA.
Cap.3 Televiziunea manipulatorie înainte şi după 1989
Cap.4 Agitatori politici
Cap.5 Scrisori de ameninţare ale securităţii lui Ion Iliescu pag. 59
Cap.6 Familia mea
Cap.7 Primul dosar de securitate, împotriva libertăţii de exprimare
Cap.8 Al 2-lea dosar de securitate
Cap.9 Învăţământul românesc – trecut şi prezent

Cap.1 LUMEA ŞI ROMÂNIA DE IERI ŞI DE ASTĂZI.

Societatea, un sistem organizat de relaţii economice şi de schimb unde actorii principali sunt oamenii, funcţionează optim dacă e garantată creşterea economică dependentă de petrol, care asigură stabilitate şi progres. Cu toate evoluţiile ştiinţifice de prim rang, dezvoltarea, după o perioadă însemnată de timp, nu mai este posibil a răspunde necesităţilor vitale. Creşterea economică se încetineşte, stagnează şi apoi societatea intră în regres iar efectele inerente sunt de austeritate, de şomaj şi criză. Acest fenomen natural nu poate fi acceptat şi poate fi eliminat pentru o anumită perioadă de timp. Unele ţări care au mijloacele necesare şi care sunt înzestrate să intre în prima linie a descoperirii şi accesului pentru noi resurse, ţări care sunt motorul dezvoltării tehnico-ştiinţifice, sunt capabile să accelereze dezvoltarea printr-o politică eficientă economică care permite astăzi aşa numitul fenomen benefic de globalizare. Ca exemplu a fost dată Japonia care a construit echipamente performante vândute la preţuri competitive în întreaga lume, care şi-a construit apoi fabrici pe toate continentele. Mai nou Coreea de Sud aplicând o politică economică adecvată, a devansat Japonia în activitatea productivă şi comercială la nivel global, în special în domeniul electronicii. Corporaţia Samsung e reprezentativă în acest sens, întrucât s-a instalat pe primul loc în lume în domeniul electronicii de larg consum, pornind de la o companie agricolă de succes care şi-a extins activitatea cumpărând câteva licenţe din Japonia pentru componente electronice. Fenomenul este dinamic şi în timp protagoniştii de prim rang se pot schimba. Progresul tehnic în domeniul

recepţiei de imagine nu a produs stagnare în fabricile care produc milioane de televizoare pe an. Practic la un moment dat toate familiile au deţinut un televizor alb-negru. Urmare acestui fapt, se putea produce criza prin stagnarea producţiei, întrucât piaţa mondială era saturată. Apariţia televizorului color cu tub catodic cu preţ competitiv, a dat un impuls fabricilor care puteau să producă iarași pentru toate familiile din lume. Apoi se întrezărea criza prin stagnarea producţiei întrucât piaţa mondială era saturată. Nu s-a întâmplat acest lucru. Salvarea a adus-o progresul tehnic, prin apariţia televizoarelor plate de tip LCD și apoi cu OLED, mai ecologice, cu greutate mai mică dar cu ecran mai mare, cu consum de energie mai mic și în fapt mult mai fiabile. Fiabilitatea a fost esenţială în reducerea drastică a atelierelor de depanare a produselor electronice din România. Producţia adaptată pentru asigurarea cererii mondiale a continuat. Totuși s-au schimbat tehnologiile astfel că numai unele fabrici s-au adaptat mai uşor, iar ierarhia mondială s-a schimbat, Samsung devansand corporaţiile japoneze dar și corporaţia Philips. Globalizarea pozitivă a fost o realitate care a fost condamnată pe nedrept în România, ţară care ar fi trebuit să se orienteze în această direcţie a producţiei de valori incontestabile, dar România a ales calea cea mai simplă a globalizării în calitate de consumator, a globalizării activităţii infractorilor români prezenţi pe toate continentele în toate domeniile infracţionalităţii. Un alt aspect al globalizării care promovează valoarea, este existenţa asociaţiilor mondiale de tenis ATP ŞI WTA. Acestea primesc mulţi bani de la toate televiziunile din lume care transmit fenomenul tenis. Ele însă împart bani, conform valorii, tuturor tenismenilor veniţi

din toată lumea, în condiţiile în care au impus arbitrilor să judece corect meciurile chiar şi în cazul tenismenilor care sunt cetăţeni ai ţărilor organizatoare de turnee, ţări existente pe toate continentele. Această globalizare nu a ţinut cont dacă bunii tenismeni au provenit din ţările de dincolo de cortina de fier, astfel că sportivi ruşi dar şi sportivi români, cehi sau din spaţiul fostei Jugoslavii, au ajuns în postura de a primi cele mai mari premii din lume. Această globalizare ţine cont într-un mod extrem de strict de cinstea jucătorilor care trebuie să-şi apere corect şansele. Multe aspecte nu prea au fost acceptate spre promovare de ţările est europene, decât în măsura în care au adus beneficii materiale fără eforturi mari, ţări care au condamnat globalizarea. Acest fapt al globalizării este prezentat fals, cu scop de manipulare, de unele canale de televiziune din România ca fiind o formă care transformă ţara în colonie. Se ascunde însă faptul că cei cu putere de decizie impun măsuri total defavorabile ţării. Nu gratuit, ci contra comisioanelor uriaşe şi în defavoarea ţării. Un alt exemplu de globalizare este dat de Rusia care furnizează în toată Europa dar şi în ţări din Asia, petrol şi gaze naturale, numai că o face în anumite condiţii materiale care nu corespund pentru toate ţările. Acest exemplu de globalizare nu se ridică la nivelul celui referitor la furnizarea de produse electronice din Coreea de Sud tuturor ţărilor lumii, la furnizarea de automobile de foarte bună calitate tuturor ţărilor lumii, ţări care beneficiază de şanse absolut egale. Acest exemplu de globalizare nu se ridică la nivelul celui din informatică, la nivelul celui din tenisul mondial, sau din fotbalul european sau mondial, domenii care sunt conduse din Asia, America sau din Europa occidentală şi care oferă şanse absolut egale

tuturor.

Dar activitatea productivă şi de comerţ de succes în toată lumea, nu este nelimitată ca durată de timp pentru diverşii protagonişti. Ea încetineşte ca urmare a saturării pieţei în situaţia când progresul tehnic e nesemnificativ. În unele zone ale lumii, spre exemplu SUA, activitatea în unele domenii economice importante, este în regres, permiţând apariţia altor competitori precum este China. În 1994, cu ocazia invitaţiei primite, am participat la secţiunea tehnică a congresului Academiei Americano Române ARA, unde am susţinut un referat în domeniul dispozitivelor videocaptoare şi al dispozitivelor videoreproducatoare, la Smith College din Northampton. Cu acel prilej am fost total surprins de faptul că la New York magazinele americane erau pline de produse ieftine importate masiv din China şi care acopereau cererea în domeniul electronicii într-o gamă largă, al jucăriilor, dar şi în domeniile îmbrăcăminte şi încălţăminte.

Revenind asupra acestor fenomene care se produc la nivel global, este de aşteptat în timp, stagnarea creşterii producţiei, scăderea vânzărilor, apoi producerea unei implozii însoţită de şomaj masiv şi de o criză economică cronică. Situaţia apare având în vedere şi faptul că resursele Terrei precum alimente, minerale, şi nu în ultimul rând petrolul şi gazele naturale, nu sunt nelimitate. Toate acestea fac din România o ţară privilegiată, care totuşi nu este de mare folos oamenilor care sunt săraci. Iar progresele ştiinţei (mai cu seamă în România), nu pot ţine pasul cu ritmul de creştere al cererii acestora, nu pot să ofere înlocuitori eficienţi care să ţină pasul cu ritmul creşterii populaţiei Terrei.

Se pot da exemple concludente precum producţia de

petrol şi gaze, domenii unde se apreciază că rezervele mondiale se vor epuiza. Epuizare mai lentă dar mult mai periculoasă decât în cazul unui alt exemplu privind producţia elementului chimic numit indiu.

O criză se va produce curând, ca urmare a existenţei rezervelor mondiale de indiu limitate, concomitent cu creşterea consumului de indiu. În ultimul timp elementul indiu e folosit în special la display-uri sub forma ITO (oxid de indiu şi staniu), pentru depunerile unor conductoare transparente pe sticlă, pentru alimentarea celor 1 milion de pixeli care pot fi şi în număr mai mare sau mai mic funcţie de dimensiunea şi puterea de rezoluţie a display-urilor de tip LCD. Aceste display-uri sunt indispensabile aparatelor care reproduc imagini precum televizoare, monitoare de calculator şi telefoane celulare, tablete, GPS-uri, şi instrumente medicale, instrumente de bord ale diverselor mijloace de transport terestru, aerian şi naval, instrumente utilizate în toate companiile productive. Panourile cu celule solare sunt consumatoare de ITO, iar fabricarea LED-urilor (diodelor electroluminescente) necesită indiu. Nevoia de ITO, a dus la creşterea dramatică a consumului mondial de indiu de la 200 tone în 2001 la 700 tone în 2010. Preţul de cost a crescut de la 94 $ pe kilogram în 2002, la 918 $/kg în 2009. Şi aceasta datorită a doua fenomene:

— Rezervele mondiale limitate care se apreciază că se vor epuiza în aproximativ 10 ani. Aceste rezerve, exploatabile, ale Terei sunt de aproximativ 6.000 de tone.

— Creşteriea cererii pentru ecrane de tip LCD, OLED şi celule solare.

Astăzi se caută soluţii de înlocuire a indiului, soluţii găsite, dar tehnic au eficienţă mai mică, eficienţă care în

cazul înlocuirii ITO se referă la transparenţă mai mică şi rezistenţă electrică mai mare pentru conductoarele depuse pe sticlă.

Industria cere astăzi şi aur şi diamante, care se obţin cu mult consum de produse energetice derivate din petrol. Realitatea de astăzi este că se *procesează mult mai mult minereu pentru a produce mai puţin şi mai puţin. Legea necruţătoare este reducerea şi apoi epuizarea resurselor. Este şi cazul minelor de aur acolo unde se procesează mai mult miereu pentru o producţie infimă. Se prelucrează o tonă de minereu pentru a se obţine numai un gram de aur. Şi în acest proces, automat se consumă mai multă energie şi se dublează cantitatea de deşeuri care uneori produc catastrofe ecologice. Acelaşi lucru se produce şi în industria extractivă de diamante unde de regulă o tonă de rocă numită Kimberlit produce numai 0, grame de diamant. Se exploatează astfel de mine de tip carieră groapă deschisă, unde se consumă un munte întreg, de aceea minereul se transportă cu camioane gigant cu capacitate de 360 de tone, de tip Komatsu, cu roţi care au diamentul dublu înălţimii unui om şi care consumă 900Kg de motorină pe oră.*

Revenind la petrol, datorită unei politici nesănătoase în dezvoltarea exagerat de mare a industriei energofage din România, politică de care se face vinovat Ceauşescu, s-au făcut mari datorii externe, de aproximativ 12 miliarde $. Plata acestor datorii nu a mai fost posibil a se realiza conform contractelor, decât printr-o catastrofă abătută asupra populaţiei. Şi aceasta în urma primei crize mondiale ale petrolului din 1973 ca urmare a embargoului impus de ţările OPEC exportatoare de petrol, dar în special în urma celei de a 2 a crize mondiale din anii 1979 – 1981 ca urmare

a războiul dintre Irak-Iran. Crize care nu au fost puse în ecuaţie atunci când s-au efectuat împrumuturile. Şi situaţia grea din anii ’80, a populaţiei, s-a datorat prostiei comunistului fără şcoală, Ceauşescu, cultului personalităţii practicat de acesta, pupincurismului celor din jurul său şi nu în ultimul rând al securităţii.

Astăzi se face aceeaşi greşeală dar cu dimensiuni şi mai mari, cu împrumuturi superuriaşe care nu ţin cont de lipsa mijloacelor de returnare în cazul unor cataclisme naturale şi în special în urma unor crize mondiale inevitabile, împrumuturi motivate mincinos cu o iluzie de bilanţ financiar pozitiv care asigură rambursarea, dar şi bunăstarea. Când va creşte semnificativ preţul barilului de petrol, peste vârful istoric, atunci va fi începutul dezastrului pe care PSD, ca şi PCR în trecut, nu îl ia în considerare. Spun PSD pentru că acest partid a condus permanent şi din opoziţie, prin parlament, prin o parte din structurile ţării precum sindicatele (Miron Mitrea, Liviu Pop, Victor Ciorbea), dar şi prin satelitul său PNL şi alte câteva partide mici precum PRM.

În epoca post Ceauşescu, istoria s-a repetat. Grupul Iliescu care prin forţă şi crime a preluat puterea, şi-a securizat-o iniţial prin cheltuieli uriaşe de mituire în masă a populaţiei, dar şi de mituire a celor de care s-a înconjurat, de mituire şi a celor care au acceptat să joace dublu în politică, deveniţi uşor şantajabili. Mituiri făcute din visteria statului, deja secătuită. Ca urmare s-a făcut devalorizarea banilor, ajungându-se de la bancnota cu valoare maximă de 100 de lei din 1990, la bancnota de 5.000 de lei din 1991. Efectul a fost garantat: de generare intenţionată a superinflaţie. În fapt s-a revenit şi la procedeul lui Ceuşescu de împrumuturi

externe, procedeu complet greşit despre care tot Ceauşescu afirma, în final, că nu mai trebuie folosit în veci. Procedeu reluat însă imediat după execuţia lui Ceauşescu, procedeu care avea şi un scop ascuns. Anume finanţarea rezultatului activităţilor de criminalitate economico-financiară organizată la nivel înalt. Activităţi urmate, cum altfel, decât de protecţie efectuată de la vârful statului, protecţie perpetuă asigurată de grupul Iliescu şi urmaşii acestuia. S-a ajuns în acest mod la datorii externe apocaliptice de peste 100 miliarde, nu de Dolari ci de Euro. Hiperândatorare care, în cea mai mare parte, este făcută pe termen lung. Şi nu a fost suficient. Subminarea intereselor ţării s-a făcut prin partidul lui Iliescu care a înstrăinat şi rezervele de petrol ale ţării, care a distrus şi o parte însemnată din resursele economice ale ţării. Şi acest partid a condus chiar şi atunci când a fost în opoziţie. Un exemplu de mare criminalitate economico-financiară este astăzi dat de defrişarea ilegală, sălbatică, a pădurilor ţării, defrişare în valoare de miliarde de Euro, defrişare aflată tacit sub protecţia autorităţilor.

Petrolul extras de pretutindeni, inclusiv cel care nu mai este în proprietatea statului românesc, este practic de neînlocuit astăzi. Pentru că înlocuitorii sunt produşi în cantitate relativ mică şi în detrimentul producţiei agricole, iar cererea este uriaşă în toată lumea. Şi pentru petrol se ştie că rezervele mondiale sunt limitate, deci epuizabile. Cu siguranţă petrolul va produce o criză economică mondială de mari proporţii şi război, situaţie repetabilă dar nemaiîntâlnită ca dimensiune în istorie. Tehnica de astăzi nu poate asigura decât parţial substituirea petrolului. Petrol care este indispensabil în viaţa oamenilor, cu impact asupra industriei de automobile, de avioane şi navale, cu impact

asupra mijloacelor de producţie agricolă, dar şi asupra industriei chimice, cu impact în industria asfaltului nelipsit în şoselele care leagă orice punct de pe orice continent, cu impact în asigurarea surselor de căldură necesare populaţiei globului.

Lipsa petrolului va duce la paralizarea întregii economii mondiale, cu schimbări dramatice pe tot mapamondul. Un exemplu negativ de ce înseamnă închiderea fabricilor, se poate da cu oraşul american Detroit, fosta capitală mondială a producţiei de automobile impusă de cei 3 giganţi General Motors, Ford şi Chrysler. Industria automobilelor a produs o puternică dezvoltare demografică a oraşului. Însă în contextul saturării pieţei autohtone de automobile, o serie de fabrici de automobile din oraş şi-au închis porţile. Pentru că preţul de producţie era prea mare, unele dintre ele s-au mutat în Asia, în China şi India acolo unde mâna de lucru este mai ieftină, unde legile antipoluare sunt extrem de blânde. Efectul a fost un dezastru de proporţii pentru oraşul Detroit, dezastru care se rezumă la următoarele patru cuvinte: dispare industria, moare oraşul. Detroitul este un exemplu care arată cât de repede decade un oraş dacă dispare industria care îl susţine. Şi din anul 1990, în România s-a făcut cu ştiinţă subminarea economiei naţionale (care apoi a fost scoasă în afara legii), dezvoltându-se cu precădere serviciile aşa cum a ordonat Iliescu, servicii care nu aduc plusvaloare şi nici locuri de muncă suficiente pentru cetăţenii ţării.

Revenind la petrol, rezerva mondială se estimează a fi de 1.000 – 1800 miliarde de barili. Dacă consumul de astăzi de 25 miliarde de barili pe an, creşte în fiecare an cu rata actuală de creştere şi noi exploatări se descoperă cu rata

actuală, rezervele se vor epuiza în aproximativ 40 de ani **[1]**.

În domeniul gazelor naturale rezervele sunt ceva mai mari decât în domeniul petrolului, totuşi şi aici se estimează că rezervele mondiale vor fi epuizate în aproximativ 65 de ani. Pe măsură ce rezervele acestor produse scad, va apărea mărirea preţurilor tuturor derivatelor din petrol, mărirea preţului gazelor naturale, şi într-un anumit moment creşterea va fi peste puterea de cumpărare a oamenilor obişnuiţi.

Ca urmare, marile companii cu fabrici în toată lumea, nu vor produce bunuri materiale care să rămână pe stoc. Fenomenul va fi însoţit la început de reducerea activităţilor apoi de închiderea unor fabrici, de faliment, şi ce este mai rău, şomaj masiv. Petrolul şi industria alcătuiesc un sistem cu buclă închisă cu autocorecţie, de tip feedback. Acest sistem cu feedback acţionează astfel: prin reducerea resurselor de petrol se determină căderea industriei, cădere care automat determină scăderea cererii de petrol. Urmarea crizei fără ieşire a petrolului, va fi criza industrială şi criza economică. Crize urmate de imposibilitatea plătirii datoriilor, urmate de declanşearea războaielor şi prăbuşirea ţărilor datornice precum România. Efectul crizelor va produce şi mai mare suferinţă şi cu siguranţă, suferinţă catastrofală în ţările unde dezvoltarea s-a produs ca efect al globalizării importurilor, pentru satisfacerea exigenţei consumatorilor. România se află din păcate în rândul acestor ţări, pentru că cei care au condus ţara nu au fost preocupţi

---

[1] http://www.stanford.edu/class/e297a/Past,%20Present%20and%20Future%20of%20Petroleum.pdf

de viitor, ci de prezentul propriului interes. Şi pentru că istoria lumii se repetă, astăzi ne apropiem rapid de o criză globală, majoră, mondială, moment în care România va fi una din cele mai neputincioase ţări din lume. Aceasta este realitate declanşată şi instituită de grupul Iliescu. Se poate estima că o etapă este aproape de sfârşit.

În acest context, România din prezent dar şi cea din viitor, este şi va fi lipsită de industrie supercompetitivă. România este dependentă de o cerere externă a produselor sale industriale slabe, produse care se realizează cam în toate ţările uneori cu o calitate mai bună dar mai scumpe. România are însă o bază în dezvoltarea activităţilor din domeniul serviciilor, aşa cum a dorit Iliescu. România are o bază agricolă naturală, care a început să fie oferită contra cost şi străinilor, dar care e dependentă de condiţiile meteorologice, condiţii care în timp devin nefavorabile ca urmare a fenomenului de încălzire, cum altfel decât globală. România e sfâşiată de incompetenţă şi de corupţie nesancţionată la nivel guvernamental, de corupţiei la nivelul tuturor instituţiilor de stat. Sărăcia este şi va fi cuvântul cel mai des utilizat. Nu este de mirare că o însemnată parte a populaţiei a plecat sau va pleca în străinătate pentru a munci cinstit. O altă parte a populaţiei este prezentă peste tot în lume, în America, în Asia şi Australia, în Europa Occidentală, cu activităţi care acoperă tot spectrul infracţionalităţii. O altă parte dată de cei care au făcut averi uriaşe din criminalitatea economico-financiară nesancţionată, din poziţia funcţiilor înalte de conducere, au avut putere de decizie pentru a-şi şterge urmele. Ei şi-au ascuns averile de miliarde de euro prin toate colţurile lumii, astfel că uriaşele sume au rămas complet invizibile pentru justiţie sau alte instituţii precum

administraţia financiară. Pentru o mică parte din această categorie de miliardari, numai o fracţiune din averea vizibilă a fost în atenţia justiţiei. Şi în toate aceste cazuri sistemul a luptat să facă justiţia inoperantă, iar pedepsele şi aşa simbolice, să nu fie executate în totalitate sub motivul succesului dat de educaţia din penitenciare. Eventualele acţiuni ale justiţiei, au fost prevenite printr-o vastă activitate invizibilă, de scurgere valutară în afara ţării. Iar cei vinovaţi pozează în oameni fără resurse financiare demne de luat în seamă, resurse date de câteva case şi câteva maşini aflate în posesie, la vedere şi alea trecute pe numele unor rude. Şi în astfel de situaţii justiţia a fost făcută inoperantă prin refuzul parlamentului de a da o lege de recuperare extinsă. În România sunt şi miliardari care nu se află în evidenţele instituţiilor financiare decât cu o fracţiune din avere şi nu sunt cunoscuţi mass mediei. Pentru că ţara este sărăcită, mulţi dintre cei din partea de jos a populaţiei, mulţi care nu muncesc, specializaţi fiind în activităţi ilegale, nu prea mai au ce fura în România, de aceea ei pleacă în occidentul bogat pentru aşi continua astfel de activităţi. Acest lucru produce în străinătate o impresie defavorabilă asupra tuturor românilor, dar în special asupra celor care muncesc cinstit afară, sau care doresc să muncească afară. O altă parte a celor care nu muncesc, şi sunt fără iniţiativă externă, se mulţumesc cu furturi locale, iar cei mai năpăstuiţi, cei care nu au un adăpost, devin boschetari. Speranţa de viaţă în astfel de cazuri, este la un nivel extrem de coborât.

Conducerea ţării care s-a auto impus prin forţă, chiar din data de 22 dec.1989, şi-a arătat practic dezinteresul pentru soarta României, dezinteresul pentru soarta poporului, dar a fost interesată de paralizarea justiţiei,

interesată pentru impunerea de legi care să protejeze mai mult sau mai puţin vizibil, infracţionalitatea. Interesul generaţiei de criptocomunişti, de foşti activişti de partid şi securişti care şi-au schimbat din 1989 stăpânul, s-a focalizat pentru bunăstarea proprie obţinută pe căi ilegale şi în detrimentul statului, implicit în detrimentul populaţiei. Pe acest fond s-au distrus instituţii precum învăţământul şi sănătatea, administraţia şi poliţia, justiţia şi armata, iar prezentările de mai jos justifică afirmaţiile de mai sus:

— Învăţământul preuniversitar lipsit de eficienţă şi fără responsabilitatea actului educativ, cu promovarea de analfabeţi, învăţământul universitar cu puţine rezultate notabile, cu promovarea impostorilor, a plagiatorilor şi a pârnăiaşilor cu „lucrări ştiinţifice" scrise în puşcăriile devenite „centre de cercetare ştiinţifică", centre aflate sub patronajul unor angajaţi infractori ai învăţământului superior.

— Sănătatea cu apatia personalului medical, fără responsabilitatea actului medical devenit o rutină aducătoare de erori, cu lipsă de medicamente, cu corupţuie aducătoare de decese, cu fraude financiare, cu protecţie sanitară ilegală acordată unor arestaţi sănătoşi, în scopul zădărnicirii sau obstrucţionării unor hotărâri judecătoreşti.

— Administraţia publică cu un număr mare, permanent în creştere, de primari şi preşedinţi de consilii judeţene pricopsiţi la locul de muncă prin încălcarea legilor de care nu se sinchisesc, şi administraţia financiară care zădărniceşte recuperarea pagubelor materiale hotărâte de justiţie a fi recuperate.

— Poliţia cu prea mulţi angajaţi cu slabe competenţe profesionale şi morale, dar cu salarii bune şi pensii de

aceiaşi valoare cu salariile din momentul pensionării.

— Armata rămasă fără arme corespunzătoare epocii în care trăim, fără arme suficiente şi corespunzătoare unei apărări eficiente a ţării, rămasă fără soldaţi instruiţi, rămasă cu fonduri masiv micşorate, dar rămasă cu arme specifice unei ţări bananiere, arme numai bune pentru o lovitură de stat care să îngenuncheze propriul popor.

— Justiţia a fost paralizată pe toate palierele sale, cu rare rezultate care şi atunci sunt deosebit de blânde, care nu poate şi nu vrea a impune condamnări exemplare şi executarea întregii pedepse atunci când hotărârile de recuperări materiale sunt zădărnicite şi de instituţiile statului, cu rezultate care de fapt stimulează marea infracţionalitate de la vârfurile puterii.

Bunăstarea unei naţiuni se clădeşte şi prin buna funcţionare a justiţiei. Acolo unde nu este justiţie „în numele democraţiei", corupţia înfloreşte, iar imperiile se prăbuşesc, ţările mici devin şi mai neputincioase şi mai expuse unor mari pericole, iar populaţia care sărăceşte în masă, nu mai poate fi beneficiara asistenţei sociale, sanitare, nu mai poate fi beneficiara unui învăţământ sănătos. Astăzi România este infectată de corupţie, iar antidotul lipseşte justiţiei, sau se aplică neconvingător, cu blândeţea dorită de aceeaşi majoritate, perpetuă, coruptă, din parlament, iar urmarea e lipsa de eficienţă.

Dacă numeroasele crime, *care sunt la vedere*, din 1989 şi 1990 nu au fost judecate, cum se poate crede că justiţia astăzi funcţionează?

Cum se poate crede în normalitate, când vinovaţii nepedepsiţi, mor de moarte naturală şi în condiţii de

bunăstare? Bunăstare de care victimele sau urmaşii nu au avut şi nu au parte.

Cap 2
Revoluţie anticomunistă? NU. Revolte populare anticomuniste şi lovitură militară, comunistă, de stat? DA

În definiţiile revoluţiei şi a loviturii de stat, definiţii date în toate dicţionarele prestigioase ale lumii, sunt similitudini. Însă ceea ce le deosebeşte este scopul principal al acestora. Revoluţia se întinde pe o perioadă mai mare de timp şi scopul este schimbarea în totalitate a clasei politice conducătore, în cazul României a comuniştilor. Revoltele care au acelaşi scop, se întind pe o perioadă mică de timp şi sunt înăbuşite în sânge ca în cazul României, cu victime numite apoi revoluţionari. Lovitura de stat militară este totdeauna sângeroasă (de aceea este militară), se declanşează în timpul unor revolte, se întinde tot pe o perioadă mică de timp, şi are ca scop numai schimbarea conducătorului şi a guvernului, iar cap militar poate fi şi din fostul guvern, ca în cazul României. Scopul ei nu este schimbarea clasei politice conducătoare, în cazul nostru a comuniştilor. Conducătorii militari şi civili ai loviturii sunt parte a aceleiaşi clase politice conducătoare, clasă care se menţine la putere cu o perestroikă comunistă. Acest fapt a fost trecut complet sub tăcere de grupul comunist al lui Iliescu, iar manipularea populaţiei făcută prin televiziune a fost posibilă făcând apel la unele asemănări specifice revoluţiei şi loviturii de stat militare. Revoluţia franceză a schimbat clasa conducătoare, revoluţia bolşevică a schimbat

clasa conducătoare, la fel şi revoluţia cubaneză şi cea chineză şi toate s-au întins pe o perioadă mai mare de timp. În România nu s-a întâmplat acest lucru. Dacă cineva susţine că a fost o revoluţie anticomunistă, nu spune că nu a reuşit şi a fost înăbuşită, prin diversiune, într-o mare baie de sânge făcută printr-o lovitură militară. Execuţia lui Ceauşescu, ţinut în secret în mâna conducătorilor loviturii militare de stat, a fost hotărâtă de aceştia, dar a fost pusă nedrept pe seama dorinţei populaţiei. Apoi la putere a rămas aceeaşi clasă politică comunistă. Clasă politică comunistă dezamăgită ulterior de căderea comunismului în URSS. Clasă oligarhică comunisto-securistă care a devenit criptocomunistă. Clasă conducătoare care apoi a ruinat partidele istorice anticomuniste prin distrugere ireparabilă, sau prin implanturi cu foşti agenţi acoperiţi, comunişti, care au acaparat puterea şi care au deturnat ideologia.

O revoluţie politică, nu doreşte acelaşi model de oameni politici. O lovitură de stat doreşte doar o schimbare de autoritate politică dar cu acelaşi model de oameni politici, obiectiv dovedit ca fiind iniţiat de comuniştii Iliescu, generalul Militaru şi Virgil Măgureanu, încă din 1984, obiectiv recunoscut de Iliescu [2]. Obiectiv ulterior realizat chiar în această formulă, dar necunoscută în totalitate înainte de 1989, obiectiv realizat atunci când s-a împlinit o condiţie esenţială, anume revolta populară din 1989. Iliescu a aşteptat revolta 15 ani. Revoltă care fiind anticomunistă, a fost înăbuşită rapid în sânge prin introducerea cu perfidie a

---

[2] https://www.youtube.com/watch?v=cbdXGDWN0JI&list=PL948319BEFE17756B&index=6 min. 1,36

termenului de teroriști împotriva cărora a luptat lovitura de stat. **Înregistrarea video corelată cu evenimentele sângeroase din 1989 și în special cu promovările imediate ale lui Militaru și Măgureanu, constituie un bun document de punere sub acuzare a lui Iliescu**. O revoluţie anticomunistă trebuia să producă eliminarea de la conducere a comuniștilor. Revolta anticomunistă se îndrepta spre o revoluţie anticomunistă dar a fost stopată în sânge, tocmai de comuniștii Iliescu, Stănculescu, Militaru și ceilalţi comuniști din grup.

O revoltă anticomunistă înăbușită în sânge, mai întâi de comunistul Ceaușescu la Timișoara și apoi o revoltă anticomunistă sugrumată de o lovitură de stat comunistă militară nu se poate numi revoluţie. O scurtă revotă anticomunistă care, pentru securizarea loviturii de stat, a fost înăbușită în sânge, de comuniștii care au generat puciul militar, sub pretextul teroriștilor, a fost numită revoluţie fără scop anticomunist. Aceste revolte politice și sociale, anticomuniste, nu și-au atins scopul, deși conjunctura din Europa era favorabilă. Nu s-au transformat în revoluţie pentru că tot comuniștii s-au autoinstalat sângeros la conducerea ţării, printr-o lovitură de stat comunistă care l-a executat, ***pentru putere***, pe Ceaușescu, în cel mai pur stil comunist. Lovitură care pentru securizarea reușitei, a temporizat lucrurile prin așa-zisa acceptare a partidelor istorice anticomuniste. Partide care însă au reapărut spontan ca urmare a revoltei anticomuniste, fără a cere permisiunea de la Iliescu pentru aceasta. Iliescu nu le-a dorit, de aceea nu le-a acceptat în poziţii de decizie, apoi a declanșat campania de ***terorizare și ruinare***. Lovitura de stat s-a bazat pe oligarhia comunisto-securistă care a hotărât

în spiritul sângeros al conducătorului comunist asasinat. În fapt a hotărât şi mai sângeros, soarta anticomuniştilor. Lovitură prin care puterea politică şi economică a fost în mâinile aceleiaş clase politice, de mai înainte, dar de astă dată cu privilegii materiale obţinute ilegal, cu mult mai mari decât înainte de 1989. Vezi cazurile de mici milionari în euro, precum Sergiu Nicolaescu, Adrian Păunescu.

Revolta anticomunistă spontană, a populaţiei din Bucureşti, din 21 dec până în 22 dec. a avut o durată ceva mai mică de 24 de ore, suficientă pentru a-l goni definitiv, pe Ceauşescu. **Revolta spontană nu a avut lideri**. Comunistul Iliescu, cel care nu s-a expus niciun moment înainte ca Ceauşescu să fugă, nu putea să pretindă că e lider al populaţiei, numai dacă era impus de o lovitură militară de stat care avea ca scopuri apărarea comunismului, prin suprimarea fostului conducător comunist. Lovitură de stat comunistă care trebuia să elimine pericolul trecerii puterii în mâna poporului care manifesta împotriva comunismului şi comuniştilor. Lovitură de stat militară care a înlesnit lui Iliescu „să se declare exponent al poporului anticomunist”. De aceea Iliescu trebuia să-l execute pe Ceauşescu, lucru pe care l-a şi făcut. Acest fapt i-a adus două avantaje:

1. Comunistul Iliescu putea pretinde că este lider al populaţiei anticomuniste, pentru că el a fost cel care a scăpat definitiv populaţia de conducătorul tiran comunist. Totuşi Ceauşescu fugise ireversibil în 22 dec, pentru că a fost abandonat de securitate şi armată. Şi momentul cheie a fost cel al morţii lui Vasile Milea.

2. Comunistul Iliescu scăpa astfel definitiv de Ceauşescu care chiar lipsit de poziţia cheie din stat,

putea să-i distrugă complet imaginea în faţa populaţiei, cu repercusiuni nereparabile. Obiectivul a fost atins în totalitate, prin **dispariţia dosarului de securitate a lui Iliescu aflat în custodia grupului de forţă a lui Ilescu**. **Acesta este un alt motiv de cercetare în justiţie a lui Iliescu**.

Lovitura de stat militară avea să o declanşeze generalul comunist Stănculescu, care a comandat armata, armată care în acel moment habar nu avea în ce acţiuni a fost implicată, armată minţită că apără ţara de teroriști. Lovitură de stat declanșată cu acordul securităţii care apăra Comitetul Central. Stănculescu este comunistul care la vârsta de 28 de ani, în calitate de maior, aflat în comandamentul garnizoanei din Timişoara, a participat militar împotriva revoltei studenţeşti anticomuniste din 1956 din Timişoara. Este cel care în 1989 participase la reprimarea sângeroasă tot la Timişoara, a revoltei anticomuniste. Este cel care s-a sustas responsabilităţii acestui ultim fapt, cunoscut fiind ca generalul bolnav, cu piciorul în ghips.

Pentru realizarea scenariului trebuia ca lovitura de stat militară, comunistă, să fie confundată şi declarată ca fiind o revoluţie populară sângeroasă. Lucru realizat uşor prin:

1. Manipularea populaţiei, cu televiziunea care se declara liberă (dar era ocupată de armată şi securitate) şi pretindea că pentru prima oară în lume, o televiziune transmitea în direct o revoluţie. Televiziune susţinută prin toate releele de retranslaţie pentru transmisii în toată ţara.

Televiziunea (şi releele) era înţesată însă şi de agenţi de securitate acoperiţi, angajaţi civil în toate nivelele instituţiei amintite. Aflaţi în conducere, aflaţi ca prezentatori, aflaţi pe post de cameramani, aflaţi în toate studiourile, aflaţi în toate structurile televiziunii, aflaţi ca forţă de intervenţie civilă şi militară, care nu permitea oricui să intre în studiorile de unde se făceau transmisiile, agenţi care nu erau cunoscuţi de populaţie, agenţi aflaţi şi în prezenţa militarilor în uniforme, la vedere [3] observaţi şi în videoclipul „Adevărul despre revoluţia română din decembrie 1989 (1)”. Televiziunea era înţesată de militari paraşutişti în interior, izolată în exterior de militari şi tanchete. Toţi aceştia constituiau filtre pe diverse nivele de protecţie. Prin care nu putea trece cine dorea, şi cu atât mai mult nu putea să intre în emisie cine dorea.

2. Manipularea unor personalităţi culturale şi a unor dizidenţi veritabili, aduşi de armată şi trecuţi prin toate filtrele de securitate militară ale televiziunii, care apoi au primit permisie de intrare ulterioară în televiziune şi în emisie, de nenumărate ori. Şi deşi revolta pornită spontan de 24 de ore nu avea lideri, aceştia au fost prezentaţi la TV ca lideri ai populaţiei (ca şi Iliescu), lucru pentru care au fost introduşi în organul CFSN al

---

[3] https://www.youtube.com/watch?v=oyDGVjr4-88 min 7,55 Lupoi transmite prin TV, că armata apără cu arma în mână televiziunea, arătându-și pistolul mitralieră.

grupului comunist Iliescu, lucru pe care iniţial l-au acceptat cu plăcere. Deşi ştiau că nu sunt lideri. Acolo însă, în CFSN, fiind minoritari nu au avut putere de decizie. Mircea Dinescu declara ulterior: ***„Dar, fiindcă cu (Mircea Dinescu) eram cunoscut de la Europa Liberă, iar Caramitru ca actor, am ajuns să ne impunem într-un fel ca lideri ai maselor populare”*** **[**4**].** În fapt ei au fost de acord să se autoimpună ca lideri (Dinescu, Caramitru, Doina Cornea). La fel şi necunoscutul Gelu Voican o prezenţă enigmatică de alt calibru decât cei amintiţi mai sus, pierzenţă esenţială în grupul Iliescu. Ei au fost aduşi în acest scop la televiziune, de armată**,** „pe tanchetă ca într-un film prost despre revoluţia cubaneză” cum spunea Dinescu **[**5**],** în spatele tancurilor, cu armată, cum spunea Caramitru **[**6**],** sau pe tab cum spunea Gelu Voican **[7]**. Brateş, un angajat „ciudat” al televiziunii ordona la tv „să înceapă Caramitru **că-l cunoaşte lumea”** **[*8*] în calitate de actor apreciat în România**. Brateş făcea lista cu cei care aveau permisia să vorbească la televiziune **[**9**]**. Apoi,

---

[4**]**http://www.radicalonline.info/revolutia-romana-drumul-spre-libertate-1989-2009-marturii-mircea-dinescu.html
[5**]**http://adevarul.ro/news/societate/dinescu-revolutia-1_50ad99247c42d5a66397ebd5/index.html
[6]https://www.youtube.com/watch?v=dqjPkyL1_Rg min 2,12
[7] https://www.youtube.com/watch?v=LjqTWU5mCDY min.6,26
[8] https://www.youtube.com/watch?v=dqjPkyL1_Rg min 1,46
[9] https://www.youtube.com/watch?v=LjqTWU5mCDY min.8,10 Voican despre lista lui Brateș

Doina Cornea fiind manipulată subtil, e adusă, cum altfel decât cu tancheta. Ca să creeze la TV, o imagine uită lui Iliescu, fără să realizeze acest lucru. Ulterior, în special Doina Cornea urmată de Caramitru, şi Dinescu, realizând că au fost manipulaţi au hotărât să demisioneze din CFSN unde ei**,** „liderii populaţiei”**,** nu aveau putere de decizie.

Trei elemente, simplu de constatat, au fost cele care dovedesc cu uşurinţă că din 22 dec. s-a declanşat lovitura militară de stat, comunistă:

1. Manipularea televizată a populaţiei, de către grupul comunist Iliescu, pentru acoperirea acţiunilor violente ale armatei, pe care le va declara ca fiind acţiuni împotriva teroriştilor. Iliescu afirmă că teroriştii acţionează împotriva maselor populare, sunt de o cruzime nemaiîntâlnită, terorişti în civil, terorişti care împuşcă din toate poziţiile [10]. Ulterior se întreba la TVR despre cei care au ucis „cine să-i judece”, corectându-se imediat cu „cine să-i afle” [11]**,** el conducând de fapt toate instituţiile de cercetare SRI, poliţie, procuratură**.** Aceasta în serialul Danei

---

[[10]**]** *https://www.youtube.com/watch?v=oyDGVjr4-88 min 17,43, și min 19,19, și min 28,11*

[[11]**]** http://www.tvrplus.ro//editie-eroi-necesari-287164 min 11,44 - 12,37 Iliescu nu putea să-i afle pe teroriști. El întreabă **:** cine să-i judece, apoi se corectează și întreabă cine să-i afle.

Deac intitulat Eroi necesari. **Această înregistrare video constituie un document extrem de valoros, care apoi a fost scos de pe site-ul TVR-ului de pe internet**. Iliescu spune că a fost vizat personal de terorişti, dar nu i-a căutat niciodată atunci când a ajuns preşedinte. Pentru că, nu-i aşa, nu cauţi ceva despre care ştii că nu există**.** În numele teroriştilor, Iliescu a fost factorul esenţiali care a determinat omorârea de civili care protestau împotriva comuniştilor. Ulterior vina a aruncat-o tot asupra populaţiei anticomuniste introdusă în această tragică parodie, declarând despre oamenii chemaţi să apere cu pieptul instituţii ale statului, că s-au împuşcat între ei **[**12**]**. Emil Constantinescu a declarat că în fapt **a fost terorism, dar terorism de stat [**13**]** în care a fost permanent implicată armata. E. Constantinescu vorbea de acţiuni militare care au pus faţă în faţă: armata cu armata, armata cu populaţia, armata cu securitatea. Tocmai aceasta constituie o lovitură de stat militară. Sub deviza la război ca la război, aşa cum se discuta între cei trei mari capi ai puciului, armata a omorât oameni cu tancuri şi mitraliere. Procurorul militar Dan Voinea declara că terorişti nu au existat, iar anunţul televizat al lui Iliescu despre terorişti, repetat apoi de nenumărate ori la

---

[12**]** https://www.youtube.com/watch?v=oyDGVjr4-88 min **31,11** Iliescu: Eu v-am spus s-au împuşcat între ei

[13**]** https://www.youtube.com/watch?v=oyDGVjr4-88 min 17,06

televiziune, **a fost o diversiune [14] cu teroriști inexistenţi**, informaţie din înregistrarea video „Generalul Dan Voinea, despre Revoluţia din decembrie 1989”. **Diversiunea lui Iliescu cu privire la teroriști, urmată de asasinate, care nu au fost judecate până astăzi, constituie un alt fapt pentru care acesta trebuie să răspundă în faţa justiţiei. Și pentru toate fărădelegile, astăzi sunt suficiente documente sub forma înregistrărilor video de pe You-tube, chiar dacă doumentele oficiale au dispărut.**

2. Stănculescu, Iliescu, Militaru s-au autointitulat, așa cum spune Stănculescu, Triunghiul Bermudelor [15], direct spus, triunghiul morţii, O diversiune a celor 3, a fost chemarea, cu scopul de a fi uciși, a ofiţerilor comandaţi de Trosca, chemare în faţa MApN-ului „atacat de teroriști străini”. Acolo grupul este așteptat și măcelărit cu tancuri și mitraliere în noaptea de 23 către 24 dec, nu la ora 18 așa cum spune Stănculescu. Cei trei, în cabinetul ministerial unde era centrul de comandă al loviturii militare, așteptau cu înfrigurare rezultatul diversiunii, prezentat apoi în 24 dec, la TV ca un succes extraordinar asupra teroriștilor care au atacat MApN-ul. Morţii sunt lăsaţi mai multe zile în

---

[14] https://www.youtube.com/watch?v=CkZrVr60cVM *min 11,40- Dan Voinea nu au fost teroristi, și min. 15,12 Teoristii au fost o prostie? NU teroriștii au fost o diversiune*

[15] https://www.youtube.com/watch?v=vpG042m0WwQ min 14,30

stradă, un exemplu viu pentru intoxicarea populaţiei cu existenţa teroriştilor omorâţi, populaţie salvată prin armată de aceşti teroriști. Stănculescu este factor esenţial la organizarea diversiunii. Este total nesincer când afirmă că a avizat pe ceilalţi doi că o să fie o nenorociere. El nu a făcut nimic pentru a nega public, a doua zi, existenţa „teroriştilor" lui Trosca, ba mai mult a acceptat ca acei oameni morţi, să fie profanaţi timp de 5 zile. Sănculescu cunoştea trecutul lui Militaru. Totuşi, când el decidea totul, a fost de acord ca Militaru să-i ia locul ca ministru al armatei. Aceasta a fost formula pentru a înlocui ceea ce era o lovitură militară, cu denumirea revoluţie. Toţi trei aşteptau în toiul nopţii, cu înfrigurare, în MApN, finalizarea măcelului [16]. **Înregistrarea video cu titlul „Generalul Victor Stănculescu despre asasinarea Grupului Trosca în Decembrie 1989. Jilava 2013", constituie un document suficient pentru punerea sub acuzare a celor 3, doi deja morţi.**

Ca urmare, ulterior masacrului, cu directa cunoaştere a situaţiei de către cei trei, cadavrele acelor ofiţeri ţinute intenţionat mai multe zile în stradă şi prezentate ca teroriști, au fost profanate în mod bestial [17] prin urinare, dar şi

---

[16] https://www.youtube.com/watch?v=vpG042m0WwQ min 14,30 până la 16,51

[17] http://www.danbadea.net/2013/12/24/cazul-trosca-si-totusi-avem-eroi/

decapitare, de către „oameni” simpli, manipulaţi, dar cu un caracter oribil.

Aceasta este imaginea care a existat şi datorită dosarelor de securitate ale lui Iliescu şi Militaru, datorită hidoşeniei lui Stănculescu, Iliescu şi Militaru, oameni lipsiţi de caracter care s-au intitulat Triunghiul Bermudelor. Este ştiut faptul că Triunghiul Bermudelor este cea mai periculoasă zonă din lume, aducătoare de moarte pentru cei care se găsesc acolo. Aceşti ofiţeri asasinaţi erau cei mai informaţi oameni cu privire la dosarele de securitate ale lui Iliescu şi Militaru.

Manipularea atinsese dimensiuni macabre, uriaşe. Manipulare chiar a celor chemaţi, care au răspuns **fără să ştie că apărau prin asasinarea lor ca teroriști, chiar lovitura de stat numită revoluţie**. Manipulare a populaţiei că aceşti oameni asasinaţi erau teroriști. Manipulare făcută pe mai multe nivele. Asasinare excelentă pentru justificarea imediată a asasinării fam. Ceauşescu.

3. Asasinarea fam. Ceauşescu realizată tot de triunghiul Bermudelor, ca urmare a hotărârii din 24 dec, scrisă de mâna lui Iliescu şi semnată ilegal tot de acesta, dar în numele poporului şi concepută

într-un closet al Mapn pentru a rămâne absolut secretă [18]. **Iliescu nu era reprezentantul poporului, iar CFSN era propriul său organism neautorizat de popor. Impunerea lui Iliescu pe cea mai înaltă treaptă nu a fost făcută de popor. A fost făcută în Mapn chiar de Stănculescu. Şi cu încuviinţarea, cum altfel, decât a celui chemat de Iliescu la împărţirea „prăjiturii", anume a lui Militaru. Hotărârea din 24 dec. e un fals semnat de Iliescu în cel mai mare secret şi constituie un alt motiv de a fi judecat**. Execuţia Ceauşeştilor e organizată meticulos de Stănculescu cel care a comandat grupul militar, cum altfel decât tot de paraşutişti. Grup de specialişti, adus într-o altă unitate militară, pentru a efectua o execuţie rapidă necesară reuşitei loviturii de stat, justificată printr-o mascaradă de proces [19] desfăşurat ilegal, proces adus la cunoştinţa populaţiei ulterior, proces ţinut într-o sală sub ameninţarea pistoalelor mitralieră (vezi videoclipul Procesul lui Ceauşescu). Dacă se urmăreşte videoclipul ***„Robert Turcescu 100% – V. Atanasie Stănculescu (5 iul. 2005)"*** se constată că acesta este o dovadă că procesul a fost ilegal, cu rezultat final impus ilegal, ordonat civil şi militar chiar în 24 dec., imediat după noaptea asasinării celor din grupul Trosca.

---

[18] https://www.youtube.com/watch?v=LjqTWU5mCDY min. 14,31 gelu voican despre closetul din MApN

[19] https://www.youtube.com/watch?v=75JNDYCb6lQ min. 1,46 turcescu- stanculescu –mascarada proces.

Asasinarea Ceauşeştilor este un alt motiv pentru ca Iliescu să răspundă în justiţie. Crima, tot crimă este, cu atât mai mult când, pentru a fi justificată, e prezentată ca necesitate a stopării „teroriştilor" care ar mai fi existat în afara grupului Trosca deja exterminat. Crima tot crimă este şi se pedepseşte. Cu atât mai mult, crimele tot crime sunt şi cu atât mai mult când acestea au ca scop câştigarea puterii. Cu atât mai mult, crimele tot crime se numesc când se repetă după un timp, pentru păstrarea puterii. De aceea numeroasele crimele trebuie judecate corect şi vinovăţii pedepsiţi în spiritul legilor.

Iliescu a declarat de nenumărate ori că înainte de dec. 1989, era urmărit permanent de securitate. Iliescu avea dosar de securitate şi declara. „Mă simt ca înainte de 1989, când zeci de ani am fost urmărit, acasă şi pe stradă, de securitatea lui Ceauşescu… E ruşinos că nişte căţei ai lui Băsescu, acest Marieş, care nu are niciun fel de calitate morală, Tismăneanu şi Naşu-ăsta, Moraru, la emisiunea lui să mă atace zi de zi" [20]. Iliescu uită să amintească faptul că notele informative ale acelor urmăriri ale securităţii lui Ceauşescu trebuie să se găsească în dosarul de securitate care i-a fost întocmit. Dosar care este de negăsit. Întrebarea este: de ce este de negăsit? Dosarul a fost omorât ca şi Ceauşescu, de terorişti. Ca urmare ne putem întreba: cine

---

[20] http://www.ziare.com/ion-iliescu/psd/iliescu-inainte-de-89-m-a-urmarit-securitatea-lui-ceausescu-acum-ma-latra-cateii-lui-basescu-1012744

sunt teroriştii? „Teroriştii” imaginaţi de Iliescu, cu care a manipulat ţara, sau grupul său politico militar?

Iliescu trebuie anchetat şi pentru dispariţia propriului dosar de securitate, pentru că el a fost conducătorul imediat după fuga lui Ceauşescu.

Lovitura de stat a reuşit, iar comuniştii grupului Iliescu s-au instalat în poziţii conducătoare. Cei care au manifestat ca anticomunişti au fost total marginalizaţi şi apoi terorizaţi atunci când au recidivat prin partidele anticomuniste istorice sau alte organizaţii anticomuniste. Securizarea ulterioară, a loviturii de stat, s-a făcut prin mineriade proletare de stat, de tip comunist, comandate de Iliescu şi coordonate militar. **Mineriadele de stat care au dus la alte evenimente extrem de sângeroase, cu morţi şi răniţi şi torturaţi, organizate de Iliescu, sunt un alt motiv pentru ca acesta să fie judecat.** Niciunul dintre anticomuniştii cu verticalitate, prezenţi la revolte, nu au avut acces la funcţii de conducere**.** Ei au fost marginalizaţi şi chiar terorizaţi. Totuşi revolta anticomunistă a zdruncinat puternic sistemul. Ca urmare a reapariţiei spontane a partidelor istorice anticomuniste, Iliescu a fost obligat să le accepte, dar şi să desfiinţeze simbolic PCR [21]. Grupul Iliescu care a dat lovitura de stat comunistă, nu a înlocuit clasa politică conducătoare, aşa cum ar fi impus o revoluţie. Grupul Iliescu a înlocuit partidul conducător (PCR), cu propriul său partid

---

[21] https://www.youtube.com/watch?v=QM2ZiFmOICc&list=PL46bB6E9Mq66S5XMMY89i8sAr136Hebr8&index=4 min 10 *liescu fanatic comunist*

conducător comunist, partid care a regrupat aceeaşi comunişti din vechiul PCR. Iliescu a realizat o perestroikă comunistă „înţeleaptă”. Grupul lui Iliescu nu şi-a apropiat partidele anticomuniste. Pentru că scopul nu era acesta. Pentru că Iliescu a făcut ca rolul acestora să fie unul fără semnificaţie, manipulând populaţia, de astă dată nu cu noţiunea de terorişti, ci cu fascişti, legionari şi huligani. Grupul Iliescu şi-a creat propriul partid care a preluat direct, rolul conducător pe care l-a avut PCR-ul. Deşi grupul Iliescu declara poporului, în dec 1989, că nu va face acest lucru. Grupul s-a bazat pe toate vechile structuri ale comunismului, cărora le-a asigurat continuitatea. Comunistul Antonie Iorgovan, parte a grupului Iliescu, cheie esenţială a noii constituţii, a introdus pentru România termenul republică. Grupul Iliescu a eliminat astfel un alt pericol anticomunist, anume Regele Mihai. Comunistul Iliescu a eliminat după 1989, pericolul reluării firului istoriei, tăiat tot de comunişti în anii ’40. După 1989, Regele a fost ani de zile hăituit şi supravegheat chiar şi în străinătate.

Din dosarul de securitate, măsluit, al Regelui, sunt cunoscute numai rateurile date de Constantin Bălăceanu Stolnici înainte de 1989 în acţiunea de a intra în anturajul acestuia. Nu sunt cunoscute public astfel de sarcini reuşite. Nu sunt cunoscute astfel de sarcini **primite chiar după 1989** de cel puţin un colaborator al securităţii, pe probleme externe, care a fost prezent şi la Congresul UMRL de la Paris acolo unde a fost factor esenţial de spargere al uniunii. Şi scopul a fost acelaşi ca şi în cazul Regelui. Micşorarea pericolului pierzenţei active a unui alt anticomunist, anume Domnul Ion Raţiu.

Aceasta a fost lupta lui Iliescu pentru restaurare a

comunismului, Acţiunea de restaurare a primit însă o lovitură în 1991, atunci când comunismul s-a prăbuşit definitiv în URSS, restaurare continuată totuşi sub alt nume, restaurare cunoscută ca epoca criptocomunistă. Şi ca urmare, vechile structuri comuniste au devenit noua oligarhie comunisto-securistă. A continuat însă politica ruinării partidelor anticomuniste, a ruinării PNŢCD-ului, şi a transformării PNL-ului într-un satelit al partidului lui Iliescu. În PNL, la vârf, au fost plasaţi şi comunişti proveniţi din familii de comunişti notorii, colaboratori grei ai securităţii care mai înainte munceau la greu, din umbră, pentru comunism. Parlamentul a fost practic la dispoziţia partidului lui Iliescu, care a condus şi când a fost în opoziţie. Lucru confirmat de Emil Constantinescu atunci când afirma că sistemul l-a învins. Prin asigurarea de către Iliescu a continuităţii foştilor activişti şi securişti în funcţiile de conducere ale ţării, în instituţiile de forţă, s-a asigurat de loialitatea acestora. Loialitate întărită apoi, în special prin visteria statului, devalizată prin permisiunea infracţiunilor de criminalitate economico-financiară, susţinută apoi de justiţia golită de spiritul dreptăţii. Aşa se explică faptul că până astăzi nu s-au adus în faţa justiţiei vinovaţii pentru crimele din 1989, vinovaţii (aceiaşi) pentru crimele mineriadelor de stat. Mineriade care au avut ca scop securizarea poziţiilor conducătoare, în mod sângeros.

Revoluţie anticomunistă? NU. Pentru că clasa politică comunistă nu a fost înlăturată de la putere.

Revoltă populară anticomuniste? DA. Pentru că revolta care luase amploare a fost împiedicată să se transforme în revoluţie anticomunistă. Revoltă înăbuşită în sânge, de două ori, de protagonişti comunişti diferiţi. Cine au fost

protagonişti? Este clar. Mai întâi înăbuşirea revoltei, a făcut-o Ceauşescu cu motivaţia elementelor fasciste, apoi înăbuşirea şi mai sângeros, a făcut-o Iliescu, sub motivaţia vânării ferocilor teroriști inexistenţi, făcută şi cu armament greu de război, prin cadrele militare care habar nu aveau care este scopul comenzilor transmise de la nivel de vârf.

Lovitură de stat militară şi comunistă? DA. O realitate pe care Stănculescu o recunoaşte [22] în videoclipul „Criminalul comunist generalul Stănculescu continuă manipularea". Puci militar, pentru că aceeaşi clasă politică a rămas la putere dar în mod sângeros, împotriva cererii maselor populare. Aceeaşi clasă devenită oligarhie comunisto-securistă înfloritoare, ca urmare a căderii comunismului în URSS, avea să fie declarată de Iliescu ca fiind stânga democratică de tip suedez, care a transformat ţara în rai… pentru corupţie. Aceiaşi clasă politică care a continuat ruinarea partidelor anticomuniste, a acţionat violent împotriva lui Băsescu, cu ocazia condamnării comunismului în raportul Tismăneanu cerut de preşedinte. Aceiaşi clasă politică s-a opus 25 de ani la condamnarea torţionarilor din închisorile comuniste care erau plătiţi cu pensii uriaşe (vezi cazurile Vişinescu şi Fecior). Aceiaşi clasă politică s-a opus prin blocarea şi închiderea dosarelor comuniştilor care au condus evenimentele militare sângeroase începând din 22 dec 1989, care au condus mineriadele proletare sângeroase.

Dacă cineva numeşte revoltele anticomuniste ca fiind o revoluţie pe care nu o numeşte anticomunistă, atunci nu este

---

[22] https://www.youtube.com/watch?v=E-bOMq5tm4c Stanculescu spune Lovitură militara - min. 0,56

de mirare că revoltele au fost înăbuşite în sânge atât de comunistul Ceauşescu şi comuniştii săi, cât şi ulterior de comunistul Iliescu împreună cu aceeaşi comunişti. Atât fostul puşcăriaş comunist Ceauşescu cât şi Ion Iliescu fiul unui fost puşcăriaş comunist (puşcăriaşi condamnaţi pentru activităţi subversive), au manipulat populaţia. Numindu-i pe cei revoltaţi împotriva comuniştilor ca fiind terorişti, şi fascişti, Iliescu categorisindu-i suplimentar cu apelativul legionari şi huligani. Astăzi suficiente dovezi existente sub forma înregistrărilor video, ar trebui folosite ca documente importante. Pentru că ele sunt documente care pot fi găsite uşor, în contextul în care o mare parte a documentelor scrise, de importanţă mare, acuzatoare, au fost distruse sau a fost falsificate. Cei care au distrus sau falsificat documente scrise, sau cei care pur şi simplu vor să ascundă adevărul, sunt cei care astăzi manipulează populaţia prin afirmaţii că nu mai sunt dovezi care să permită judecarea dosarelor. **Populaţia trebuie să priceapă că vinovaţii nu au reuşit să îngroape adevărul. Înregistrările video cu declaraţiile vinovaţilor, postate pe internet, care pot fi găsite de oricine ar dori acest lucru, dacă sunt selectate cu grijă, sunt ultra suficiente pentru a se aplică legea.**

Revolta anticomunistă în primă etapă a fost înăbuşită în sânge la Timişoara, de armata comandată de comunistul Stănculescu, apoi de lovitura de stat militară, comunistă, comandată de acelaşi comunist Stănculescu, lovitură declanşată ca urmare a revoltelor, atunci când a constatat că Ceauşescu devenise neputincios.

Unica soluţie a celui care se declara sărac şi cinstit, pentru aşi asigura loialitatea şi protecţia celor de care s-a înconjurat, a fost promovarea corupţiei la nivel înalt, pe

spinarea statului. Singura variantă viabilă de protecţie a tuturor, a fost golirea justiţiei de spiritul de dreptate. Soluţia a fost prin defectarea justiţiei la toate nivele superioare de decizie, defectare asigurată în special la nivelele cele mai înalte ale procuraturii, prin oameni dornici să blocheze sau să neutralizeze cât mai eficient dosare cunoscute şi necunoscute public, care nu au plecat spre judecare. Vezi cazurile cunoscute ale dosarelor mineriadelor şi ale „revoluţiei”. Oare s-au întocmit până în 2008 dosare eficiente cu privire la devalizarea instituţiilor financiare, ale instituţiilor de administraţie judeţene, dosare de subminare a economiei naţionale care mai târziu a fost scoasă în afara legii?

Ulterior, pe acelaşi principiu de asigurare a loialităţii membrilor să-i corupţi, a funcţionat şi partidul lui Iliescu: la nivel parlamentar prin legi cât mai permisive, prin vot de blocare a dosarelor, iar la nivel judiciar prin numiri a unor executanţi la comandă (Tiberiu Nițu „revoluționar” în timpul serviciului), dar şi la nivelul instituţiilor de casă de tip mass media.

În România au fost revoltaţi împotriva comunismului, nu au fost revoluţionari. Au fost victime (morţi şi profanaţi, răniţi şi torturaţi, marginalizaţi şi terorizaţi) şi într-o primă ierarhie **impostori. Şi deasupra lor criminali nejudecaţi**. Victimele (o parte) recompensate ca revoluţionari, impostorii plătiţi fraudulos ca victime revoluţionare. Cine a dat recompense? Capii loviturii de stat. De ce au dat recompense? Pentru a crea un factor în plus care să justifice lovitura de stat ca o revoluţie. De unde au dat recompense pe timp de peste 25 de ani de peste 1 miliard de Euro? Din visteria statului, visterie fără bani suficienţi pentru ţară. Cine

a introdus impostorii în ecuaţie? Iliescu şi partidul său cu indivizi de genul lui Bebe Ivanovici și al altora cunoscuţi, existenţi chiar astăzi. Cine este partidul lui Iliescu? Astăzi se numește PSD.

E cunoscut faptul că, fără nicio moralitate, mulţi dintre cei în cauză, oameni de cea mai josnică speţă, recită:

„Cât îi PSD u-n floare

Nici în p… nu mă doare”.

Aceasta este ceea ce transmit cu aroganţă, dar cu eleganţă oamenii PSD-ului care apar la televiziuni. Să nu credeţi că femeile din PSD nu transmit cu eleganţă. Acesta este adevărata faţă a partidului lui Iliescu.

Acesta e limbajul public de la o şedinţă a PSD Constanţa cu invitaţi de la PC, UNPR, Alde, şedinţă de susţinere a lui Ponta la alegerile prezidenţiale din 2014. Acolo unde Radu Mazăre este aplaudat la scenă deschisă atunci când înjură oribil, **înjură cu legitimitatea pe care i-o dă PSD-ul**, înjură instituţii ale statului care trebuie să aplice legea **[23]**, înjură instituţii care refuză să nu aplice legea, acolo unde PSD-ul dorește legea inoperabilă.

Acesta este limbajul de cea mai josnică speţă întâlnit şi în scrisorile de ameninţare, teroriste, comuniste, concepute în laboratoarele securităţii, de Iliescu, primite de Domnul Ion Raţiu, primite de familia mea în postura de „Huliganii lui Raţiu”, în care apar și numele murdărite ale Regelui Mihai și Corneliu Coposu, primite cu siguranţă și de aceștia.

Singura șansă de a da cu siguranţă greș, este să nu încercăm să facem cunoscute aceste adevăruri ascunse.

Adevăruri cărora le-au căzut victime politice, cei care

---

[23] https://www.youtube.com/watch?v=e7_ZFrrda28 min 6,44

au condamnat comunismul, cei care au fost mai mult sau mai puţin cunoscuţi şi care nu au acceptat compromisuri. Nu le-au căzut victime însă cei care au condamnat comunismul în calitate de agenţi acoperiţi ai oligarhiei comunisto-securiste, care au fost prezenţi în număr suficient de mare în partidele istorice anticomuniste, partide pe care le-au ruinat. Vezi cazuri precum Dan Amedeo Lăzărescu, Ctin. Bălăceanu Stolnici, Sorin Roşca Stănescu, Bogdan Olteanu, Petre Roman şi a celor pe care aceştia i-au susţinut pentru a conduce PNL-ul. Aceştia trebuie căutaţi în Partidul Naţional Liberal, printre cei care au fost sau mai sunt încă prezenţi în PNL, printre cei care au rupt în decursul timpului, de mai multe ori PNL-ul, printre cei care au împins PNL-ul în braţele partidului lui Iliescu, ca satelit al acestuia.

Dacă va mai trece un timp, după dispariţia marilor vinovaţi, urmaşii celor care au produs lovitura de stat, în postura de beneficiari ai acesteia, vor fi cei care vor pretinde că au condamnat-o, aşa cum pretind astăzi că au fost anticomunişti (vezi cazul plagiatorului Ponta care pretinde azi că în 1990 a votat cu Raţiu, la fel cum pretinde că nu a plagit). Vor pretinde aceasta, pentru că lovitura de stat este un fapt incontestabil, dovedit suficient de elocvent de numeroasele înregistrări video cu declaraţiile protagoniştilor, rămase pe You-tube, în contextul în care făptuitorii şi susţinătării lor au distrus documente scrise, au falsificat documente, au blocat filme existente la televiziunea română (exemplu filmul Eroi Necesari cu Iliescu, produs de TVR care a fost şters de pe site-ul TVR aflat la adresa http: //www.tvrplus.ro//editie-eroi-necesari-287164), în contextul în care parchetul a blocat dosarul numit cum altfel, decât „revoluţie", nu lovitură de stat. Astfel de denumiri

precum „Dosare ale Revoluţiei”, au uşurat sarcina celor care trebuiau să le instrumenteze, pentru că mai simplu este să laşi victime fără dreptate legală, decât să condamni capii ţării care au omorât oameni, prin interpuşi manipulaţi. A fost mai uşor pentru Parchet să închidă în 2014 dosarele acestea. Dosare redeschis în 2016, dar în aşteptare. Este greu de crezut că un dosar numit „revoluţie” (cu evenimentele începute în 22 dec.1989) îşi va schimba numele în curând, în dosarul loviturii de stat. Poate după ce PSD-ul va pierde natural un membru de „vază” al său.

Concluzii

Dacă evenimentele din dec. 1989 au fost o revoluţie anticomunistă, de ce tot comuniştii s-au instalat la putere? De ce apoi aceştia au instaurat prigoana pe termen lung a tot ce era anticomunist, prigoană îndreptată în special împotriva partidelor istorice anticomuniste şi a simbolului anticomunismului Regele Mihai? Dacă evenimentele din 89 au fost revoluţie, de ce victimele revoltelor anticomuniste în număr de câteva mii de morţi şi împuşcaţi, au fost recompensate de stat ca revoluţionari, însă alături de un număr de câteva zeci de mii de impostori care au apărut şi în 2016? De ce victimele cu morţi, împuşcaţi, arestaţi şi torturaţi ca urmare a mineriadei de stat din 1990, nu au fost recompensate ca revoluţionari anticomunişti?

De ce mineriadele de stat nu s-au numit contrarevoluţie, pentru că victimele au fost de fapt aceiaşi categorie de oameni care s-au revoltat iarăşi împotriva comuniştilor, ca o continuare firească a

revoltelor anticomuniste din 1989 numite totuşi revoluţie?

Cu siguranţă nicio persoană care a primit indemnizaţii de revoluţionar nu va admite că au fost revolte anticomuniste cu victime, revolte urmate de o lovitură militară de stat cu şi mai multe victime. De fapt, prin manipulare, grupul comunist condus de un fanatic comunist Iliescu **[24**

], şi-a asigurat o certificare nerealistă de anticomunist. Căderea centrului comunismului mondial din 1991, a transformat grupul comunist Iliescu în grup criptocomunist, care a continuat vânătoarea împotriva celor care s-au manifestat ca anticomunişti şi a ruinat partidele istorice. Partide istorice care până în 1944 au luptat cu acţiunile subversive ale puţinilor comunişti existenţi la acele vremuri.

Oare puşcăriaşii de astăzi vor fi conducătorii de mâine, aşa cum s-a întâmplat după 1944, când România a fost condusă de foşti puşcăriaşi

Cap. 3
Televiziunea manipulatorie înainte şi după 1989
Televiziunea manipulatorie, înainte de 1989

Mijloacele noastre, biologice, de recepţie cu posibilităţi reduse, a universului, dar şi primirea de informaţii distorsionate, ne oferă ceea ce noi considerăm a fi realitatea absolută. Totuşi realitatea micro universului şi cea a macro universului, dar şi cea a universului în care trăim, nu poate fi

---

[24] https://www.youtube.com/watch?v=QM2ZiFmOICc&list=PL46bB6E9Mq66S5XMMY89i8sAr136Hebr8&index=4 min 10 , *liescu comunist fanatic*

percepută nici măcar distorsionat în totalitate, datorită limitării mijloacelor noastre biologice de recepţie dar şi condiţiilor de mediu. Totuşi limitele de informare, oferite de aceste mijloace biologice au fost prelungite cu mijloace tehnice, inventate, precum microscopul atomic cel mai performant, precum telescopul spaţial care recepţionează o altă realitate nedistorsionată de atmosfera terestră, dar şi televiziunea. Atât micro universul cât şi macro universul se află la mari distanţe de receptorii umanităţii aflaţi la mijloc între cele două. Cel mai puternic mijloc de cunoaştere a realităţii se referă la imagini, ele având cel mai mare conţinut posibil de informaţie în comparaţie cu celelalte mijloace precum auzul, mirosul, pipăitul, gustul, mijloace care oferă informaţii mai puţine, și care se referă de regulă numai la imediata apropiere. Cele mai multe informaţii provin prin recepţia directă a energiei radiate de corpuri, sau recepţia indirectă a acestei energii reflectată însă de alte corpuri care astfel îşi pun în evidenţă corect, de la distanţă, prezenţa. Orbii sunt cei care primesc mult mai puţine informaţii faţă de un om normal. Pentru ei o mare parte a realităţii este ascunsă. Totuşi şi în prezenţa receptorului optic valid la oamenii normali, informaţiile sub formă de imagini trimise cu bună ştiinţă chiar de oameni, întărite cu semnale audio corespunzătoare scopului, pot ascunde realitatea care poate fi subtil manipulată. Astfel ***realitatea manipulată devine astăzi tot o realitate dar numai în mintea multor oameni*** care nu au acces la alte evenimente sau care refuză să facă corelaţii cu alte evenimente.

În scopul recepţionării de informaţii pe care oamenii vor să le trimită, s-a inventat şi apoi s-a perfecţionat în anii 1930 televiziunea radiodifuzată, cu cele trei mari

componente: dispozitivul videocaptor, dispozitivul de emisie şi dispozitivele de recepţie cu terminale videoreproducătoare, ultimele aflate în posesia maselor de oameni cărora le sunt destinate informaţiile. S-a creat astfel sistemul informativ care are un mare potenţial de manipulare eficientă a maselor, în folosul celor care controlează televiziunea. O antenă poate capta de la centre de transmisie, o energie sub formă de unde electromagnetice purtătoare de informaţii vizuale şi audio. O imensitate de unde care poartă o imensitate de informaţii, o imensitate de unde cu o energie extrem de slabă, ne înconjoară pretutindeni în case sau pe străzi, şi numai o antenă adecvată le poate capta selectiv şi transforma în semnal electric la fel de slab. Televizorul primeşte astfel acest semnalul electric purtăror de informaţie video şi audio, de câteva zeci de milionimi de volt. Televizorul primeşte şi o energie electrică suficient de mare, nepurtătoare de informaţii, energie necesară pentru a fi transferată semnalului electric foarte slab, în scopul amplificării şi prelucrării lui şi apoi pentru extragerea informaţiei video şi afişarea ei pe un material magic, sticlă, aşa cum spun oamenii de televiziune, sticlă de mare calitate, aflată în structura complexă a oricărui dispozitiv electrono-optic de reproducere a imaginilor. Televizorul este un corp care radiază direct energii utile, în spectrul optic şi acustic, energii suficiente care reconstituie informaţia vizuală şi audio. Şi pentru că în cazul în ***care informaţia video transmisă este voit manipulatorie, întărită cu sunet adecvat (vorbă, muzică)***, în lipsa altor informaţii, se recepţionează ceea ce oamenii încep să creadă că este realitatea. Acesta constituie ***manipularea globală a***

realităţii, folosindu-se energii extrem de mici trimise tuturor, care în fapt produc manipularea modului de a gândi al oamenilor, şi în final un lucru grav, manipularea modului de a acţiona al acestora. Aceasta este unica televiziune care a slujit partidul comunist, stăpânul absolut al statului, zeci de ani. Aceasta e televiziunea care a slujit în interesul grupului Iliescu, aceasta este televiziunea care manipulează realitatea, pentru ca apoi, însăşi realitatea manipulată să fie percepută ca realitate.

În 1956 a intrat în funcţie televiziunea română radiodifuzată **[25]**, care şi în timpul revoltelor din 1989 şi după 1989, a funcţionat tot ca mijloc esenţial de manipulare. La fel ca şi partidul unic călăuzitor al întregului popor, unica televiziune, TVR, a fost cea care a manipulat la scară globală conştiinţele maselor populare. Unicitatea surselor de informaţie era absolut necesară, surse folosite uşor pentru îndoctrinarea întregii populaţii. Simultan, populaţia era pusă sub presiunea securităţii folosită ca factor de terore împotriva libertăţii de exprimare, împotriva liberei circulaţii în lume, împotriva contactului cu filosofia societăţilor occidentale considerate decadente, retrograde, şi nu în ultimul rând împotriva religiei care constituia un pericol enorm, tocmai prin capacitatea ei uriaşă de manipulare.

Ca o exemplificare a modului în care funcţionează o strategie de manipulare negativă a creierelor, de schimbare a modului de a gândi a unor oameni prin transmiterea de informaţii care promovează ticăloşia, este cazul furnizat de un proces ţinut la Los Angeles împotriva unui grup Hippie condus de Charles Manson, în anii ’60. Acolo s-a pus

---

[25] http://www.qsl.ro/nini/?q=node/89

întrebarea cum o întreagă grupare de oameni este capabilă de atrocităţi. ***Charles Manson a declarat că are abilitatea să determine comportamente inumane dacă inoculează unui grup de oameni idei, concepte, în acest sens, repetând aceasta cu obstinaţie, dar neapărat în contextul în care grupul nu are acces la alte surse de informaţie privitoare la lucrurile în cauză***. Conceptele sale s-au referit la o categorie de oameni cu posibilităţi materiale care puteau să se și distreze, oameni care erau numiţi de Manson, porci. Astfel că a fost posibilă asasinarea, cu atrocitate, a actriţei Saron Tate care era și gravidă (nevasta regizorului Roman Polanski la acea vreme) și asasinarea a altor 4 persoane care erau la o petrecere în locuinţa actriţei. Asasinate efectuate de către oamenii din gruparea îndoctrinată de Charles Manson, sub deviza de porci, scrisă cu sângele victimelor pe pereţi. Aceasta a fost ***tehnica de manipulare a lui Iliescu folosită și în cazul început în 22 dec. 1989. Atunci a declanșat pregătirea populaţiei cu informaţia manipulatorie a existenţei teroriștilor care împușcă din toate poziţiile. Apoi grupul Iliescu a putut organiza o ambuscadă cu tancuri asupra grupului Trosca declarat „terorist", măcelărit în faţa MApN.*** Cadavrele au fost apoi intenţionat lăsate mai multe zile în stradă, ca să fie profanate de o populaţie manipulată. Se poate constata că bestialitatea unor oameni primitivi este declanşată prin manipulare (vezi și cazul grupului Charles Manson amintit mai sus) ***Acesta a fost tehnica de manipulare a comunistului Iliescu, folosită și în cazul mineriadei din iunie 1990, unde oameni care manifestau pentru aplicarea punctului 8 al proclamaţiei de la Timișoara,*** **oameni care cereau o conducere fără comuniști,** ***erau***

numiţi la televiziune, chiar de personaj, elemente legionare, fasciste şi drogate [26]***, lucru care a produs voit asasinate, torturi şi violuri. Iar victimele au fost oameni nevinovaţi, lipsiţi de apărare tocmai în faţa statului.***

A existat o diferenţă însă. Gruparea lui Charles Manson, pentru asasinate, a fost condamnată imediat la mulţi ani de puşcărie. Gruparea Iliescu despre care se ştie exact că se face vinovată de asasinate, nu a fost condamnată vreodată. Nici măcar judecată. Aceasta a fost urmarea aceloraşi ***tehnici de manipulare ale lui Iliescu. Tehnici folosite şi în cazul în care a prezentat cu obstinaţie, prin televiziune dar nu numai, că lovitura de stat pe care a dat-o a fost o revoluţie***.

Acesta a fost de fapt şi modul de lucru folosit de regimul instaurat de foşti puşcăriaşi, după 1944, regim care era lipsit de televiziune până în 1956, care totuşi a prezentat ocupaţia ţării ca eliberare, care a manipulat masele prin teroare, ***care a produs imediat crime şi atrocităţi autorizate de tribunalul poporului, ca o batjocură a spiritului justiţiei. Crime şi atrocităţi care şi peste 50 de ani nu au fost condamnate de justiţie***. Timpul, practic a dus la uitare. Şi aceasta ***în numele antifascismului, în numele comunismului umanist***. Iar istoria s-a repetat din 1989, momentul declanşării revoltelor populare anticomuniste. În cel mai pur stil comunist crimele s-au repetat sub comanda fiului unui fost puşcăriaş comunist condamnat pentru acţiuni subversive. Apoi Ion Iliescu a rămas de peste 25 de ani, cu protecţie asigurată chiar de

---

[26] https://www.youtube.com/watch?v=MnRTN7axLNI minutul 0,47

justiţie. Timpul a fost folosit ca procedeu al uitării.

Până în 1989, s-a făcut plantarea în creerele maselor, a doctrinei comuniste. Şi procedele prin care comuniştii au acţionat au fost:

1. Răfuieli pentru putere între pușcăriași comuniști, urmate cu crime ca rezultat al răfuielilor pentru putere, produse direct de comuniști foști pușcăriași (vezi cazul Ștefan Foriș), crime autorizate de așa numitul Tribunal al Poporului (vezi printre altele chiar şi asasinarea comunistului Lucreţiu Pătăşcanu).

2. Instaurarea terorii, prin instrumentul numit securitate. Securitate, care a blocat accesul populaţiei la alte informaţii care contraziceau doctrina comunistă propovăduită de mijloacele mass-media, care a lipsit populaţia de contacte cu civilizaţia occidentală, care a lipsit populaţia de libertăţi de exprimare şi de mişcare. Iar mijloacele securităţii au fost de represiune, nu de liberă acceptare a populaţiei.

3. Îndoctrinarea populaţiei prin toate mijloacele mass-media completate ulterior de televiziune, mijloace controlate eficient.

Ca urmare a îngrădirii libertăţii de mişcare amintesc că până în 1989, în unele nopţi, aveam un vis care se repeta din când în când. Acest vis mă făcea să mă simt foarte bine când mă sculam, mă făcea să ignor realitatea pe care o trăiam. Visam că eram o persoană care mă puteam ridica deasupra pământului, visam că puteam să zbor cu uşurinţă dacă dădeam din mâini, şi mă simţeam liber pentru că puteam prin zbor să călătoresc în afara României oriunde aş fi dorit. În vis învinsesem restricţiile. Menţionez că acest vis nu l-am mai avut niciodată după 1989. De atunci am putut să

călătoresc liber în străinătate. Prima ieşire în occident a fost în 1991 la congresul Uniunii Mondiale a Românilor Liberi de la Paris. Această libertate mi-am luat-o fără a cere aprobarede la serviciu. Am suportat o serie de neplăceri după ce m-am întors. Următoarea ieşire am făcut-o, în 1994 în SUA, la congresul Academiei Americano Române am ţinut la Smith College din Northampton, satatul Massachusetts. Am ieşit în exteriorul ţării, fără ca aceasta să fie neîngrădită. Am plecat deşi directorul meu mi-a refuzat aprobarea. După revenirea în ţară, au urmat presiuni şi ulterior au apărut situaţii (produse de alte instituţii ale statului) în care mi-a fost teamă că îmi voi pierde locul de muncă. Voi scrie în capitolul învăţământ, despre teroarea pe care am trăit-o într-o şcoală românească unde pe primul plan era, şi probabil că şi acum este, politica partidului lui Iliescu înlesnită şi de sindicat. Pe primul plan nu era procesul educativ.

Ca urmare a îngrădirii comuniste a libertăţii de mişcare, amintesc că înainte de 1989 îmi plăcea să călătoresc virtual pe hărţile unui atlas geografic, lucru care îmi aducea mare satisfacţie, care mă relaxa şi suplimentar era instructiv, lucru care a devenit pentru mine o deprindere plăcută şi astăzi. Colecţionam şi timbre străine cât mai exotice şi apoi căutam informaţii cu privire la ţările emitente.

În 2013 am avut ocazia să vizitez Gibraltar şi atunci când am văzut stânca într-o zi cu cer perfect senin, dar înconjurată ireal de un inel de nori, mi s-a părut că într-o altă viaţă am mai văzut acea imagine colosală. Şi pentru că sunt o persoană raţională m-am chinuit multă vreme să găsesc o explicaţe care nu ţine de paranormal. I-am povestit

minunatei mele soţii acest fapt de care eram intrigat, şi pentru că ea este o persoană extrem de inteligentă care cunoştea pasiunea mea din copilărie pentru filatelie, mi-a sugerat că poate cauza era un timbru. Atunci am realizat că în perioada şcolii elementare, probabil prin 1959, am avut pentru o perioadă mică, printre mai multe timbre care mi-au fost furate de un coleg de clasă, un timbru cu imaginea color a stâncii Gibraltar, exact aşa cum am văzut-o în realitate după o perioadă mare de peste 50 de ani.

Dar să revin la televiziune. Ea avea ca scop să apere ceea ce se numeau cuceririle socialismului, să introducă aşa-zisa cultură socialistă, să inducă cultul personalităţii iubitului conducătorului. În acest scop, televiziunea română era apărată nonstop de soldaţi, chiar în interior, lucru constatat de mine în 1969 când, fiind student la fac, de electronică şi telecomunicaţii, am făcut practica de vară acolo. Pe toate holurile studiourilor erau militari înarmaţi la liberă vedere. În toate studiorile televiziunii era accesul interzis fără autorizaţie. Un proverb românesc spune: hoţului de hoţi îi este frică. Hoţul era statul socialist care furase, prin crime, teroare şi mass media, conştiinţa poporului, înlocuind-o cu noua conştiinţă socialistă, transformând cu succes destul de bun generaţia tânără, într-o generaţie fără perspectivă, care începuse să creadă că o altă opţiune decât socialismul nu există, că oamenii nu au nevoie de biserică, că ateismul este o binefacere. Paza armată din interior era o măsură la vedere, totuşi nu era suficientă, aşa că televiziunea era bine împănată cu securişti sub acoperire, cu putere de decizie, care trebuiau să apară ca persoane de încredere în faţa salariaţilor oneşti. La 3 persoane angajate exista o persoană care era, într-un fel sau

altul, colaborator sau angajat direct al securităţii, la care se adăugau şefii de protocol ai TVR ca ofiţeri de securitate toţi fiind sub acoperire. Și această ultimă afirmaţie o făcea imediat după 1989, din interiorul sistemului, Domnul Dumitru Iuga ulterior marginalizat de sistemul criptocomunist atotputernic.

Îmi aduc aminte că într-un studio pentru emisiuni de divertisment, se înregistra o emisiune concurs, numită „Steaua fără nume", regizorul fiind Sorin Grigorescu care era secondat de asistenta sa Simona Patraulea. Concurenţii aveau stabilit dinainte cu ce cântece trebuie să se prezinte, ce poezie trebuie să recite. O concurentă însă a avut proasta inspiraţie să încerce să recite o altă poezie decât cea pentru care a avut autorizaţie. Poezia se numea „Poarta verde". Numai la auzul titlului, regizorul a fost cuprins de isterie, a început să facă un scandal imens spunând că nu are ce căuta cuvântul verde în televiziune. A hotărât imediat să întrerupă filmările deși Simona Patraulea insista să continue cu poezia stabilită anterior. Ţin minte că, fiind vară, regizorul a spus: gata, nu mai filmăm, mergem la mare. Concurenta a fost apoi interzisă la televiziune pentru că a pronunţat cuvântul verde. Mărturisesc că nu am priceput de ce cuvântul verde nu trebuia să fie pronunţat într-o emisiune de televiziune de divertisment, de ce culoarea verde trebuia scoasă din spectru, chiar dacă emisiunile se transmiteau alb – negru. După practica de vară, atunci când am ajuns acasă, i-am povestit tatălui meu acest incident spunându-i că nu am priceput logica întâmplării. Tatăl meu a răspuns că întâmplarea în cauză nu avea o logică normală ci o logică comunistă. Cuvântul verde era interzis de comuniști la televiziune, pentru simplul fapt că verdele era culoarea

legionarilor. Și totuși legionarii nu mai existau de zeci de ani. La fel ca și după 1989, când Iliescu numea legionari pe cei care i se opuneau, oameni din partidele istorice anticomuniste, oameni care nu mai doreau comuniști la putere.

În alt an am făcut practica la releul de televiziune de la palatul Poștei și Telefoanelor din Calea Victoriei, releu care primea semnalul emis de TVR din Dorobanți. Și acest releu era păzit, fiind un punct strategic de retranslație al semnalului care pleca spre Casa Scânteii și apoi în întreaga țară. În acea vreme nu se făcea transmisie de televiziune prin satelit și nici prin cablu, ci terestru, prin stații de retranslație instalate pe cele mai înalte clădiri și pe turnuri de televiziune construite special. În București, pe cele mai înalte clădiri, erau două relee înzestrate la început cu echipament de retranslație de tip Vesna cu tuburi electronice, de fabricație URSS, înlocuite apoi după dezgheț cu echipamente Marelli cu semiconductoare, construite sub licență General Electric. Prin aceste relee semnalul trebuia să treacă, pentru ca apoi unda electromagnetica să părăsească capitala spre magistralele de radiorelee ale țării, magistrale care asigurau transmisia pe tot teritoriul României. Dacă unul din releele din București era oprit, televiziunea era întreruptă în toată țara. Faptul nu s-a petrecut însă în dec 1989. Aceasta prin voința grupului Iliescu care prin televiziune manipula populația. Revolta românilor și moartea suspectă a ministrului apărării, a fost semnalul declanșării loviturii de stat care din primul moment **a pus control pe armată și pe televiziune** care s-a autointitulat liberă, televiziune de unde puciul a fost numit cu obstinație ca fiind **o revoluție căreia nu i s-a spus**

anticomunistă.

Vreau să revin la importanţa televiziunii înainte de 1989, televiziune care constituia un factor de mare propagandă. Spre deosebire de România, în Cehoslovacia vecină cu occidentul şi influenţată astfel benefic, viaţa era mai relaxată. Erau cel puţin 3 posturi de televiziune naţională până în 1989. De asemenea ţara, conform hărţilor, avea o lungime mai mare şi o lăţime mai mică. Drept urmare a lăţimii mici, a fost posibilă recepţia posturilor de televiziune şi din ţări occidentale. Posturi din Austria şi Germania la care se puteau adăuga alte posturi mai puţin importante din Ungaria şi Polonia. Lăţimea mică a ţării a fost un factor decisiv pentru recepţia posturilor Tv ale vecinilor. Aceasta pentru că undele de televiziune au proprietatea că nu pot ocoli curbura pământului, ele propagându-se în linie până la orizontul optic depăşit apoi cu 15 – 20%, până la aşa-zisul orizont radioelectric. Orizontul optic este puţin depăşit datorită fenomenelor de difracţie şi super refracţie. Practic, beneficiul recepţionării posturilor străine era dat de existenţa turnurile de televiziune înalte care făceau ca orizontul optic şi orizontul radioelectric să ajungă mai depare. Antena de emisie înaltă, acoperea atunci o zonă cu adâncime relativ mare care putea să mai crească puţin dacă se foloseau şi antene de recepţie înalte. Programele TV naţionale dar şi cele ale vecinilor se publicau în ziarele acelor vremuri din Cehoslovacia. Acest lucru îl aflasem de la un elev de-al meu care a fost în vizită la o rudă a sa din Cehoslovacia. Menţionez că la acea vreme nu se puteau face transmisii prin sateliţi geostaţionari care să fie direct recepţionaţi cu un echipament casnic. Ca o completare vreau să spun că la apariţia transmisiilor spaţiale, emisiile puteau

fi receptate numai de staţii la sol care lucrau în duplex, făcând simultan recepţii şi transmisii, folosind antene uriaşe, cu diametrul de 35 m, şi echipamente electronice cu preţuri prohibitive, extrem de mari. Revenind, România a fost şi în domeniul transmisiei şi recepţiei tereste, în inferioritate faţă de Cehoslovacia, iar consecinţele au fost negative asupra populaţiei.

Nu acelaşi lucru este valabil pentru undele electromagnetice folosite pentru informaţii audio radiodifuzate. Undele medii şi scurte având valoarea lungimilor de undă cu mult mai mari decât cele pe care se transmite televiziunea, au alte condiţii de propagare şi pot ocoli obstacole mari cu dimensiuni comparabile cu cele ale lungimii de undă, datorită difracţiei. Totuşi esenţial pentru transmisia şi recepţia la mare distanţă, a undelor electromagnetice care conţin o cantitate mai mică de informaţii precum cele audio, este fenomenul de reflexie ionosferică, reflexie care nu se produce în cazul undelor de frecvenţă înaltă modulate cu semnal video. Reflexie care produce şi un fenomen negativ numit fading care afectează recepţia în sensul apariţiei unui proces periodic, destul de rapid, care produce recepţia cu fluctuaţii de la maxim de audiţie, la minim, minim care poate aduce uneori semnalul chiar şi la zero. Acest fenomen de reflexie ionosferică a permis recepţia la mari distanţe şi în condiţii bune, a posturilor de radio Europa Liberă şi Vocea Americii care transmiteau şi în România. Din occident se transmiteau şi astfel se recepţionau în toate ţările est europene, emisiunile audio. Ele au avut un rol însemnat pentru populaţia unei ţări precum România care nu se învecina cu ţări occidentale. De aceea Ceauşescu încerca să blocheze frecvenţele de emisie,

cu staţii de bruiaj ale securităţii, staţii de provenienţă sovietică, așa cum afirma Pacepa în cartea Orizonturi roșii. Și oamenii, sub presiunea unor pedepse, nu aveau voie să comenteze între ei, nu aveau voie să comenteze public, conţinutul emisiunilor recepţionate. Nu aveau voie să intre în legătură cu posturile respective. Acest lucru era urmărit prin controlul corespondenţei externe.

Pentru un astfel de lucru tatălui meu Teodorescu Vasile i s-a deschis în 1977 dosarul de securitate nr. 13120 Vol, nr. 2. Un dosar falsificat după 1989, până în 2002, constatare pe care am făcut-o atunci când în noiembrie 2002 am primit eu o copie a acestuia. Tata solicitase acest lucru pe care nu l-a primit pentru că a murit în septembrie 2002.

Este cunoscut că unii salariaţi ai acestor posturi, români care au fugit în occident, au primit scrisori de amenințare care au avut drept cauză munca lor. Asupra unora au existat atentate, ba mai mult a existat un atentat chiar asupra postului Europa Liberă. De subliniat este totuşi faptul că emisiunile audio aveau un impact mai mic decât impactul pe care l-ar fi putut avea emisiunile video imposibil de recepţionat corespunzator la peste 150 km de emiţător sau de releul aflat pe un turn de televiziune uriaș.

Totuşi emisiuni sportive precum meciurile de fotbal din Europa ale naţionalei României puteau fi recepţionate şi în România în direct, chiar şi atunci când nu erau dezvoltate transmisiile prin satelit. Și aceste transmisii se făceau când existau bani. În acest scop statul plătea şi apoi autoriza cuplarea magistralelor de radiorelee românești, la magistralele Europei. Întrucât semnalul trecea prin numeroase relee de retranslaţie, deşi releele erau înzestrate cu echipament de rezervă care se cupla automat în caz de

avarie, uneori pe traseu se produceau defecte care întrerupeau transmisia. Avaria era anunţată prin semnalul de defecţiune tehnică şi anume prin transmiterea unui grilaj care apărea pe ecranul televizoarelor. Transmisiile sportive peste ocean, prin satelit, s-au realizat prima oară în 1970 cu ocazia campionatului mondial de fotbal din Mexic transmis atunci în direct în Europa prin satelitul geostationar de deasupra Atlanticului. Se ştie că curbura pământului nu permite transmisia semnalelor de televiziune pentru că acestea se propagă în linie dreaptă. Un satelit geostaţionar cu o orbită la 37.000 km faţă de nivelul mării, are perioada de rotaţie de 24 de ore, la fel ca şi cea a globului pământesc. Având acelaşi sens de rotaţie cu pământul, satelitul pare suspendat într-un punct fix deasupra Atlanticului, astfel că poate transmite semnal de televiziune permanent în decursul celor 24 de ore cât durează o rotaţie completă. România a transmis în direct atunci meciurile naţionalei noastre, pentru că unda ascendentă trimisă din America şi recepţionată de satelit, a fost apoi retransmisă pe altă frecvenţă, ca undă descendentă, către o staţie terestră din Europa cuplată la magistralele de radiorelee terestre. Am putut astfel să ne bucurăm în direct de spectacolul fotbalistic al naţionalei care a făcut o figură frumoasă, deşi nu a reuşit să iasă din grupă, fiind învinsă foarte greu, la limită, de fosta campioană mondială Anglia cu 2 – 1 și de viitoarea campioană mondială, Brazilia, cu 3 – 2. Propaganda comunistă afirma atunci că jucătorului român Dembrovschi i s-a ridicat cu acel prilej o statuie în Mexic, afirmaţie rămasă fără acoperire.

În anii ’80, criza economică, amplificată şi de rambursarea împrumuturilor masive făcute în scopul

industrializării forţate, era în floare în România, şi avea ca sursă esenţială cele două crize mondiale ale petrolului, care nu au putut fi prevăzute de aşa-zisa economie planificată a ţării. Greşeala din trecut se repetă şi astăzi, dar scopul împrumuturilor cu mult mai mari decât în trecut, este altul şi anume de a compensa furturile generalizate la care este supus statul ca urmare a inexistenţei justiţiei, dar şi mituirii electorale ale populaţiei. O viitoare criză mondială de amploare va avea efecte şi mai grave decât cele dinainte de 1989.

Revenind la anii 1980, efectul crizei energetice a fost prezent şi în emisiunile de televiziune care au fost drastic limitate la două ore pe zi. În ţară erau în jur de 5 milioane de receptoare TV. Consumul de putere electrică al unui TV era de aproximativ 100 waţi. Se aprecia astfel că toate televizoarele dacă funcţionau simultan, consumau 500 megawaţi, adică jumătate din producţia pentru România a hidrocentralei Porţile de Fier 1. În adâncul dispreţ faţă de populaţie, s-a hotărât regimul numit de austeritate şi în domeniul transmisiilor TV, prin reducerea consumului de energie electrică. Măsurile s-au materializat prin reducerea programului TV naţional la 2 ore pe zi, cuprins între orele 20 şi 22. Programul începea cu telejurnalul de seară şi continua cu telejurnalul de noapte care reprezenta sfârşitul emisiunii. Acestea prezentau ce vrăji a mai făcut iubitul conducător. În programul de două ore eram intoxicaţi toţi, cu activitatea preamăritului conducător, creatorul societăţii socialiste multilateral dezvoltate. Acelea erau momentele de aur ale pupătorilor de cur prezidenţial. Trebuie specificat că în vârful acestora se situase autoritar Adrian Păunescu, care viza tot felul de avantaje drept recompensă. Pentru

stimularea cultului personalităţii, recompensa a fost o certitudine. Oportunişti precum Adrian Păunescu aveau toate armele ca să trăiască bine şi după 1989, basculând cu dezinvoltură, dintr-un regim în altul, folosindu-se tot de televiziuni manipulatorii. Cu avantaje materiale şi mai mari decât în trecut. Pentru că Păunescu şi ceilalţi ca ei au trăit şi trăiesc dacă n-au murit, chiar mult mai bine decât în regimul socialist, devenind milionari în valută. După 1989, cu conducători precum Iliescu, Năstase, Ponta, conducători care au pretins că conduc ţara pentru o viaţă fericită a românilor, multe lichele şi-au găsit, în România, adăpost de lux. Acest fapt, dar şi măsurile pe care tot ei le impun, arată că regimul astăzi este o formă de tranziţie a socialismului la aşa-zisa formulă social democrată, unde oligarhia comunisto-securistă practică un capitalism sălbatic cu încălcarea legilor, cu corupţie sub protecţia guvernamentală. Azi se fură pe rupte de la stat, furt care sărăceşte pe zi ce trece ţara.

Pot să apreciez că în viaţa oamenilor nu s-a modificat nimic din ce era înainte. În Republica Socialista România, cu salariul meu puteam să acopăr toate cheltuielile de trai, dar nu se găseau bunurile vitale existentei, inclusiv alimente de bază, energie electrică şi căldură în case. În anii deceniului 80, în unele ierni trăiam în frig şi dormeam cu căciula pe cap şi cu paltonul pe mine, pentru că centralele termice din oraşe nu furnizau agentul termic, lucru care mi s-a întâmplat într-o iarnă şi la hotel în Bucureşti. Iar consumul energiei electrice era raţionalizat, aceasta însemnând întreruperea luminii, în case şi pe străzi, între anumite ore. Pe străzi era mai mult întuneric, când se făcea alimentarea de noapte cu energie electrică a oraşelor, pentru că lămpile pentru

iluminat erau întrerupe pentru stâlpii de pe o parte a străzii, iar pe cealaltă parte principiul de funcţionare era un stâlp da unul nu. Automobilele nu puteau circula o duminică la două săptămâni, şi anume o duminică automobilele cu număr par, cealaltă duminică automobilele cu număr impar. Există astăzi unii indivizi care afirmă că nimeni nu a murit de foame, că nimeni nu a murit îngheţat, că au murit mai puţini oameni în accidente de circulaţie pentru că duminica se circula odată la două săptămâni.

Concluzionând, azi în social democraţie se trăieşte în mizerie ca înainte: *mai precis, înainte aveai ceva bani dar nu găseai produsele vitale, astăzi găseşti de toate dar nu ai bani.*

În perioada anilor ’80 în calitate de ing, electronist, am fost solicitat în Brăila să fac o expertiză de evaluare a unui prejudiciu în domeniul electronicii. În acea perioadă era sărăcie şi în domeniul bunurilor de consum. Altfel spus, o serie de bunuri nu puteau fi cumpărate întrucât nu se găseau în comerţul socialist, dar puteau fi găsite cu noroc, uneori la negru. În categoria acestora era şi cablul coaxial necesar legării antenei de pe acoperişul blocului, la televizor. Fără acest cablu nu se puteau recepţiona emisiunile de televiziune. Atunci au apărut şi hoţii de cablu coaxial, care după ora 22 puteau acţiona liniştiţi întrucât transmisia Tv se termina iar televizoarele se închideau. Voi povesti cazul creat de un astfel de hoţ. Într-o zi până la ora 22, hoţul a stat într-o cârciumă unde a băut alcool pentru a-şi face curaj la furat. S-a deplasat apoi la un bloc cu 4 etaje şi protejat de noapte a tăiat şi a furat cablul, acţionând în exteriorul blocului, de la parterul unei locuinţe. După un număr mic de ore, a doua zi dimineaţă, miliţia cu hoţul prins, s-a deplasat la locuinţa păgubaşului pentru reconstituire. Miliţianul

împreumă cu hoţul, sunt serviţi de gazda neştiutoare cu câte o cafea, apoi reprezentantul legii îl informează pe păgubaş că i s-a furat cablul TV. Acesta însă spune că nu este adevărat, pentru că a privit în condiţii optime la televizor până la ora 22 când s-a închis programul. Drept consecinţă este invitat să se uite prin geamul ferestrei spre exterior ca să constate că mai avea doar o bucăţică de cablu, anume cea din casă. Reacţia păgubaşului a fost:

„*Extraordinar, miliţia a fost atât de rapidă şi eficientă, că eu nici nu am apucat să-mi dau seama că mi s-a furat cablul, iar hoţul a şi fost prins*".

Acesta era mitul cu privire la inteligenţa şi eficacitatea miliţiei comuniste. Hoţul însă a povestit ceva ce infirma acest mit. Ameţit de băutură, cu patentul şi cu mai multe cabluri făcute colac, s-a deplasat la concubina lui unde a sunat la uşă. Concubina iniţial nu i-a dat drumul, lucru pentru care el a început să o înjure. De partea cealaltă a uşii femeia i-a spus în şoaptă fiului ei că îl va primi pe concubin în casă, dar el, fiul, să plece pentru al aduce pe miliţianul de sector. Aşa sau şi întâmplat lucrurile, iar miliţianul sosit a găsit asupra făptuitorului obiectele furtului, de fapt mai multe cabluri furate în aceeaşi noapte din locuri diferite, cabluri făcute colac, dar şi scula cu care s-a furat, adică patentul.

Ulterior, atunci când m-am deplasat la locuinţa păgubaşului pentru a evalua paguba, acesta avea să-mi spună revoltat că după ce a fost furat, l-a mai şi servit cu o cafea pe hoţ.

Morala acelei întâmplări: miliţia de atunci ca şi poliţia de astăzi îşi datorează marea majoritate a cazurile rezolvate,

informaţiilor pe care le primeau sau le primesc întâmplător, dar în special, datorită informaţiilor primite frecvent de la turnători specializaţi.

În România, şi astăzi este un cult al turnătorilor care sunt în număr impresionant de mare. Ticăloşii sunt încurajaţi în fărădelegi atunci când sunt prinşi. Ei sunt şantajaţi pentru a deveni turnători şi asta şi devin, continuându-şi mai mult sau mai puţin discret activitatea infracţională, aflată apoi sub protecţie. Uneori când din nou sunt prinşi asupra faptului, turnătorii chiar şi mituiesc pe cei care îi folosesc ca turnători. Se creează astfel o relaţie mizerabilă între ticălos şi cel care garantează aplicarea legii. Astfel de ticăloşi astăzi îşi fac ucenicia în România pentru ca apoi unii dintre ei să continue cu furturile în străinătate, dar numai în occidentul bogat, unde găsesc totdeauna ceva de furat, găsesc şi alte activităţi infracţionale deosebit de grave care aduc venituri enorme. Astfel de situaţii, cât se poate de reale, sunt prezentate de televiziuni, televiziuni care încearcă şi în acest mod să îşi câştige credibilitatea prin prezentarea acestei realităţi însoţită masiv apoi de emisiunile de manipulare. Îmbinarea adevărului cu minciuna este o cale eficientă de înşelare a unei părţi importante a populaţiei. Revenind la cele de mai sus, trebuie spus că sistemul colaborării prin şantaj se practică şi la nivele foarte înalte, unde unul cu o funcţie importantă este lăsat să fure, pentru ca apoi să fie şantajat şi obligat să facă lucruri care nu se fac.

Televiziunea manipulatorie de după 22 dec. 1989

În decembrie 1989 oameni din României s-au revoltat

împotriva comunismului în totalitatea sa, şi tocmai comunistul Iliescu a fost cel care prin violenţă şi impostură a profitat. Faptele se prezintă în cele care urmează.

Televiziunea constituie cel mai penetrant mijloc mass media care ajunge zi de zi cu uşurinţă şi eficient, la populaţia care poate astfel să fie uşor manipulată, manipulare realizată la fel de intens şi înainte de 1989, şi după 1989, dar în special în decembrie 1989.

Capii loviturii de stat din 22 dec.1989, pentru a câştiga puterea şi-au asigurat controlul armatei în momentul în care pentru un scurt timp armata, la vârful său, s-a aflat în vid de conducere. Stănculescu fiind unul din capii puciului, recunoaşte forţat că a fost o lovitură militară **[27],** aburindu-ne că nu a fost totuşi lovitură de stat… că a fost un sprijin pentru o revoluţie, deşi apoi a organizat asasinarea lui Ceauşescu. O revoluţie însă nu înseamnă o manipulare militară a maselor populare, cu 1.000 de crime şi 2000 de împuşcaţi. Mase care au fost aduse de armată în spatele tancurilor la televiziunea aflată deja sub controlul puciului. ***La televiziunea, ocupată în interior dar şi în exterior*** de Stănculescu cu trupele sale în acord cu securitatea **[28]**, ***nu a putut pătrunde orice persoană din exterior care ar fi dorit şi cu atât mai mult nu ar fi putut pătrunde apoi în studioul din care se făceau transmisiile directe***. Paza era dublă. Primul filtru era la intrarea în clădire, apoi un filtru la fel de puternic la intrarea în holul spre studiouri dar şi la intrarea în studiouri. ***Au pătruns şi au primit „permis de intrare ulterioară" numai un număr mic de persone***

---

[27] https://www.youtube.com/watch?v=E-bOMq5tm4c minutul 0,56
[28] https://www.youtube.com/watch?v=LjqTWU5mCDY min.36,15

agreate. Au pătruns numai cei care au fost selectaţi, inclusiv câteva personalităţi cunoscute precum Caramitru, aduse de armată în spatele tancului **[29],** persoane care manipulau inconştient, oferind credibilitate populară puciului, dar şi persone de încredere aduse cu tabul **[30],** care ştiau că trebuie să manipuleze, numind insurgenţi, nu pe militarii care acţionau şi cu armament greu de război, ci populaţia care nu era înarmată. La televiziune nu putea intra orice militar care ar fi dorit şi mai cu seamă nu ar fi putut pătrunde în studioul din care se făceau transmisii directe. Au avut permisia de a intra numai anumiţi militari care dădeau şi ordine armatei, deşi nu aveau dreptul. Mai întâi un ilustru necunoscut, căp. Lupoi, care pregătea populaţia cu anunţul că ministru al armatei e Militaru, Cico Dumitrescu căpitan marinar, făcut ulterior viceamiral şi apoi chiar Militaru care ordona imperativ armatei prin televiziune, neavând calitate **[31]**. Aceştia erau oameni care nu aveau autoritatea să dea ordine armatei, cu atât mai mult armata nu avea statut de a fi condusă public prin televiziune. Şi totuşi cineva a dat permisia lui Lupoi, Cico Dumitrescu **[32]** şi lui Militaru de a apărea repetat în transmisii directe, cineva a dat primilor doi materialele pe care le prezentau ca decizii ale armatei sau care dădeau ordine armatei, pentru a crea confuzie destabilizatoare. Capul armatei avea totuşi alte căi de comunicare cu militarii şi cu trupele, căi de care se folosea

---

[29] https://www.youtube.com/watch?v=dqjPkyL1_Rg min.1,39
[30] https://www.youtube.com/watch?v=LjqTWU5mCDY min.6,26
[31] https://www.youtube.com/watch?v=dMu8kGSPt8I min. 24,38
[32] https://www.youtube.com/watch?v=oyDGVjr4-88 min. 9,53 și min.13,20

numai Stănculescu, căi prin care se permisese celor 3 militari, intrarea în televiziune, apoi intrarea directă în transmisii. Niciodată Stănculescu nu a intervenit împotriva acestor militari cu grade inferioare, pentru simplul motiv că îi voia la televiziune. Intervenţia a făcut-o generalul Guşe scos apoi de la comanda armatei. De înţeles este următorul lucru. Capii loviturii de stat şi-au asigurat controlul armatei şi al televiziunii, în acelaşi timp. Şi-au asigurat punctele strategice care asigurau transmisiile în toată ţara. Ei au folosit televiziunea ca instrument de manipulare, au luat măsuri simultane de a pregăti populaţia şi armata, pentru a câştiga susţinerea maselor populare, pentru a convinge restul armatei de necesitatea acţiunilor militare. Televiziunea era controlată de armată, situaţie acceptată şi susţinută din start de securitate, securitate care iniţial nu cunoştea oficial rocada dintre Stănculescu şi pensionarul Militaru. Televiziunea a fost cea prin care s-a condus şi manipulat toată populaţia României chemată la grevă generală, grevă care a părut a fi spontană, dar fără conducător, grevă care va continua cu manifestaţii pe toată perioada prelungită a loviturii de stat, grevă pentru care oamenii au fost recompensaţi cu salarii. Televiziunea este cea care prin manipulare a cheamăt populaţia la nesupunere şi revoltă, populaţie care a răspuns suficient de pașnic**, *populaţie care nu a produs niciun asasinat în CC, în Consiliile Judeţene, asupra membrilor guvernului, al activiştilor de partid, al securiştilor sau al militarilor, populaţie care a cerut satisfacerea unor revendicări economice, sociale, şi în special politice cu privire la înlăturarea comuniştilor din toate funcţiile de conducere***. Şi pentru a încadra operaţiunile militare ca revoluţie,

populaţia a fost chemată să apere televiziunea, apoi în urma unei diversiuni, militari din interiorul clădirii au ucis oameni din exterior. La ora 10, 30 a zilei de 22 dec nu existau manifestaţii în provincie. Urmare a imaginilor televizate şi a chemărilor adresate populaţiei, au început manifestaţii peste tot în ţară. Se produsese manipularea invizibilă, dar în numele cui? Asasinatele aveau să apară, comandate fiind de grupul Iliescu, dar puse pe seama necesităţii apărării populaţiei expuse „teroriştilor" în urma chemărilor televiziunii. Un asasinat a fost pus după ce a fost făcut, pe seama dorinţei populaţiei care habar nu avea de acesta – vezi cazul uciderii familiei Ceaușescu. ***Asasinate puse pe seama populaţiei, de către Iliescu așa cum avea să declare într-un interviu din 2005 al TVR1*** **[33]**, asasinate rămase nepedepsite sub motivele ***„cine să-i judece, cine să-i afle" cum spune acelaşi Iliescu*** **[34]** (acest site a fost scos de TVR de pe internet). ***Şi totuşi televiziunea manipula populaţia. Numind evenimentele sângeroase, că sunt o revoluţie. Populaţie care însă nu a avut nimic de a face nici cu omorârea fam. Ceaușescu***. De producerea evenimentelor sângeroase nu se făcea vinovată populaţia, ci forţe militare cu uniformă militară sau civilă, ca şi în cazul asasinării fam. Ceaușescu, care aveau ca scop crerea terorii în rândul oamenilor. Ulterior, când dispăruse necesitatea acţiunilor sângeroase, Iliescu a luat măsuri pentru aşi consolida sprijinul maselor prin mituire totală, apelând la visteria statutului sărăcit, vlăguit. A plătit salarii pentru nemuncă, pe perioada prelungită a loviturii de stat, atunci

---

[33] https://www.youtube.com/watch?v=oyDGVjr4-88 min 31,19
[34] http://www.tvrplus.ro//editie-eroi-necesari-287164 min 11,49- 12,16

când de fapt populaţia ţării nu a muncit. A dat amnistie şi graţiere în 4 ian.1990, conform unor norme bine ticluite în decretul-lege nr. 3 din 1990[35]. Atunci aveam o colegă al cărui bărbat fusese proaspăt comandat pentru o delapidare de 100.000 lei, dar care a fost pus în libertate, colegă devenită un aprig susţinător al lui Iliescu, colegă fără calităţi profesionale promovată ulterior chiar la Ministerul învăţământului. Iliescu a plătit salarii integrale pentru muncă superficială pe durata multor ani, muncă slab productivă, muncă fără simţ de răspundere, fără pericolul sancţiunilor, a promovat susţinători infractori, dar de nădejde (vezi cazul colegei mele cu un infractor graţiat în familie), fapte care au dus la prăbuşirea învăţământului, sănătăţii, dar şi a celorlalte instituţii ale statului. A plătit un număr enorm de indemnizaţii de revoluţionari pentru victime şi pentru mult mai mulţi impostori, participanţilor manipulaţi la evenimente, şi în special altor persone bine selectate, fără barieră între făptuitori şi victime. Cu toţii au fost certificaţi revoluţionari, lovitura de stat devenind cu uşurinţă o revoluţie. *În fapt a fost o revoltă înăbuşită de lovitura de stat, cu o mie de crime şi câteva mii de răniţi, victime pentru care legea nu a funcţionat 26 de ani. Diverse persoane, fără a fi victime au primit brevet de revoluţionar, ba mai mult au primit şi teren, au fost promovate în înalte funcţii pe salarii uriaşe, de unde au blocat dosarelor crimelor.*

Cine dintre cei care au primit fraudulos, de la capii puciului, brevete de revoluţionari şi indemnizaţii, pe termen lung de zeci de ani, sunt dispuşi să accepte realitatea loviturii de stat şi a pedepsirii celor vinovaţi de

---

[35] http://www.legex.ro/Decretul-lege-3-1990-930.aspx

crime? **Aceşti impostori au depăşit cu mult numărul victimelor (3.000 morţi şi împuşcaţi şi 27.000 de impostori).**

Urmare acelor evenimente sângeroase nesancţionate vreodată, conducătorii fabricilor au înţeles că pot fura nestingheriţi prin căpuşirea acestora, iar muncitorii au înţeles că pot munci de mântuială pe salariu asigurat. Iliescu a mituit populaţia prin mărirea salariilor, pentru aşi asigura sprijinul acesteia, fără justificarea dată de o creştere economică. De fapt pentru o scădere puternică a economiei, s-au mărit salarii. Deşi fabricile, chiar şi cele rentabile, începeau să falimenteze.

Iliescu a fost un maestru al manipulării, care a ştiut cum să se sustragă de responsabilitate, care a impus partidului său, manipularea ca mod de exprimare, manipulare făcută de multe ori împotriva interesului naţional. Mare parte a populaţiei manipulate, nu a ştiut ce înseamnă aceste lucruri şi este şi astăzi manevrată, astfel că nici acum nu înţelege aproape nimic. Iar PSD-ul şi-a impus uşor politica şi cu sprijin special, pentru o lungă perioadă, de la justiţie. După 20 de ani, când justiţia a început să funcţioneze timid, au apărut condamnări mici, nu pe măsura sumelor uriaşe furate. Ba mai mult condamnaţii au primit reducerea pedepsei propusă de comisiile din penitenciare (vezi rapoartele de bună purtare şi cazul puşcăriaşilor deveniţi în arest oameni de ştiinţă). În fapt istoria din 1990 se repetă, iar mentorul a fost Iliescu. Atunci Iliescu a dat decretul lege nr. 3 de amnistiere şi graţiere care părea corect, pentru condamnări de până la 3 ani. Părea corect până la art 10, pentru că şmecherul Iliescu, prin acest ultim articol dădea frâu liber intervenţiilor la comisiile din

penitenciare care puteau aproba în fapt eliberarea oricărui pușcăriaș, indiferent de cauzele detenției, în baza unui raport de bună purtare. Legea parșivă a avut portițe care au funcționat în 1990, portițe folosite astăzi de învățăceii lui Iliescu, pentru eliberarea pușcăriașilor pentru bună purtare și pentru faptul că au devenit scriitori de lucrări științifice, chiar în situații în care prejudiciile nu au fost recuperate. Fărădelegea a funcționat de cele mai multe ori cu comandă de la vârful puterii. Acesta a fost una din moștenirile cu aparență de legalitate, lăsate de grupul infracțional Iliescu care nu a fost judecat nici după 26 de ani.

La adâncirea inflației a contribuit promovarea în funcții de conducere a susținătorilor politici corupți, incompetenți profesional, dar competenți în criminalitate economică și financiară.

Până în 2008 nu au existat miniștri la pușcărie. Începând din 2012 au apărut miniștrii condamnați definitiv precum premierul Adrian Năstase, Codruț Șereș, Zsolt Nagy, Sorin Pantiș, Ioan Avram Mureșan, Decebal Traian Remeș, Relu Fenechiu, ministru al apărării Victor Babiuc, George Copos fost vicepremier, Miron Mitrea, Monica Iacob Ridzi, Tudor Chiuariu **[36],** Adrian Severin. Pentru că justiției i s-a impus să funcționeze legal, cum nu mai funcționase după 1989, PSD și satelitul său PNL de la acea vreme, au afirmat că justiția e a lui Băsescu și acționează după bunul său plac. Acesta a fost și este o altă formă de manipulare practicată de televiziunile de casă ale celor două partide.

---

[36]
http://www.mediafax.ro/social/analiza-zece-fosti-ministri-sunt-condamnati-pentru-fapte-penale-opt-au-sentinte-definitive-13789445

Revenind la televiziunea Română, aceasta prin securiştii acoperiţi şi alţi comunişti, a constituit mijlocul eficace de manipulare a populaţiei, prin denigrare a noilor personalităţi ale ţării precum Ion Raţiu, Corneliu Coposu. Televiziunea a fost mijlocul de manipulare împotriva regelui Mihai despre care Iliescu considera că este un pericol pentru communism şi pentru funcţia pe care o deţinea. Ba mai mult, Ion Raţiu care beneficia de posibilităţi financiare şi nu putea să fie mituit, a fost terorizat fizic şi psihic, prin multe procedee, inclusiv scrisori teribile de ameninţare, cu adresă de expediere o cutie poştală. În aceste scrisori erau ameninţaţi şi regale Mihai şi Corneliu Coposu şi direct PNŢ-ul (exact partidul pe care Iliescu l-a desfiinţat după ce i-a administrat lovituri după lovituri chiar de la înfiinţare). În acest context general Iliescu a pregătit, a organizat şi a câştigat alegeri „libere" pe banii statului***. Iliescu a câştigat alegeri manipulate direct prin mari cheltuieli de stat făcute pentru câştigarea susţinerii populaţiei, cheltuieli imposibil de suportat în condiţii de corectitudine faţă de ţara sărăcită***, a câştigat alegeri manipulate prin televiziune, ***a câştigat alegeri în care tot aparatul de stat inclusiv finanţele i-au stat la dispoziţie***. A câştigat „alegeri libere" tot aşa cum câştiga „alegeri libere" şi Ceauşescu. Ambii au folosit puterea absolută pe care o aveau asupra statului şi asupra populaţiei. Dar efectele negative asupra statului deja vlăguit, au apărut. Fabricile au început să nu mai poată acoperi cheltuielile de producţie, multe din ele devenind falimentare. Statul a făcut pentru o perioadă, finanţarea pierderilor, nu pentru salvarea fabricilor ci pentru evitarea şomerilor care ar fi constituit un pericol potenţial. *Pentru aşi consolida puterea,* ***grupul Iliescu*** *ştia că trebuie bani mulţi*

pentru mituirea susţinătorilor apropiaţi dar şi a populaţiei, bani pe care statul nu-i avea, de aceea ***a reintrodus procedeul împrumuturilor externe. În ciuda faptului că Ceauşescu înţelesese pericolul acestora. Prin televiziune, Ceauşescu anunţase în 1989 că datoria externă a fost achitată în totalitate, cu mari sacrificii, şi că împrumuturile externe ale României trebuie să înceteze pentru totdeauna***. Imediat după înlăturarea sângeroasă a lui Ceauşescu care lăsa ţara pe un uşor bilanţ pozitiv, Iliescu a produs devalorizarea periodică a banilor, urmată de inflaţie permanentă, urmată de împrumuturi.

100 lei 1990

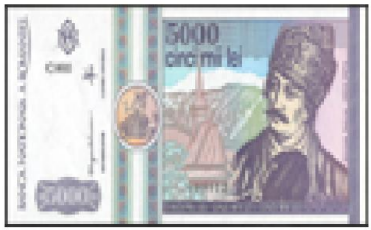

5000 lei 1992

50 00

e introduse-se astfel modalitatea de mărire a salariilor. Împrumuturile externe au reînceput pentru a consolida puterea celui care s-a intitulat conducător al statului.

În 2003 devalorizarea era aceeaşi ca cea din 1947.

1 000 000 lei 2003

1 000 000

Consolidarea puterii a funcţionat cu fabrica de făcut bani, care a lăsat în urmă o situaţie dezastruoasă. Situaţia a

căpătat o aparenţă de stabilizare, dacă se poate spune aşa, pentru un timp, prin vânzarea tuturor fabricilor şi companiilor profitabile dar şi prin vânzarea resurselor ţării, inclusiv o mare parte a suprafeţelor arabile vândute unor cetăţeni străini. Iliescu a fost cel care susţinea la TV că soluţia este dezvoltarea sectorului servicii, iar răul era ireparabil şi va ieşi la lumină la întreaga dimensiune la o mare criză mondială economică şi energetică.

Stabilizarea banilor a făcut-o Băsescu. Şi totuşi sosirea unei mici crize financiare mondiale în 2008, a găsit, cum era normal, ţara complet nepregătită. Urmarea a fost nu reintroducerea sistemului cu fabrica de bani care ar fi adus falimentul ţării dar care ar fi dat bine la populaţie, ci stabilitatea prin micşorarea salariilor.

După 26 de ani de la evenimentele din 1989, şi după alţi 10 – 20 de ani, va apărea o dificultate formidabilă la plata datoriilor externe în lipsa profitului fostelor companii de stat rentabile care au fost vândute, în lipsa profiturilor date de resursele înstrăinate ale ţării, în lipsa codiţiilor meteorologice favorabile agriculturii, dar şi în prezenţa unei crize inevitabile, energetice şi economice, mondiale. Totuşi împrumuturile care s-au făcut după eliminarea lui Ceauşescu, au constituit o nouă sursă din care s-a finanţat intens corupţia. A început ruinarea fabricilor rentabile prin furt organizat, urmată apoi de vânzarea acestora în urma subevaluării. Subevaluarea a fost un procedeu căruia i s-a dat o aparenţă de legalitate. Procedeu generator de comisioane uriaşe pentru cei care au avut puterea de decizie. Nu a fost suficient. A urmat ce este mai rău, vânzarea resurselor ţării. S-a produs organizat subminarea economiei naţionale, infracţiune scoasă ulterior şi din codul penal.

***Populaţia însă a fost câştigată ca susţinător de nădejde, aşa cum numea Iliescu masa de mineri care a produs evenimente sânge*roase [37]**. Iliescu şi-a înfiinţat ceea ce avea să fie partidul loviturii de stat şi al mineriadelor sângeroase, partid care şi-a schimbat numele în repetate rânduri, partid care cu îndârjire a protejat de justiţie nu numai pe cei vinovaţi de numeroasele crime din 1989 şi cele din 1990, dar şi corupţia din rândurile sale.

În timpul revoltelor populare, până în 22 dec, cei 162 morţi au constituit toate victimele produse de Ceaușescu, apoi următoarele victime, în număr mult mai mare, au avut un alt vinovat. Până în dimineaţa zilei de 22. dec.1989, ***Iliescu care complota, – încă din 1984 și pregătea o lovitură militară de înlăturare a lui Ceaușescu, împreună cu Militaru*** [38] şi Măgureanu, ***aşa cum recunoaşte forţat Ilie*scu** [39] fără însă să-i nominalizeze pe cei care nu fuseseră descoperiţi de securitatea lui Ceaușescu, – nu s-a expus nici măcar o secundă ca simpatizant al revoltei populare. Intrarea în scenă, prin televiziune, şi-o face în 22 dec. 1989, numai după fuga lui Ceaușescu. Urmare a morţii suspecte din dimineaţa zilei de 22 dec. a Ministrului Apărării Vasile Milea, la ora 10 dimineaţa, Ceaușescu pierduse total controlul asupra ***securităţii şi armatei***. Acestea sunt cele care permit populaţiei revoltate, dar paşnice, să intre în Comitetul Central unde nu este ucis niciun membru al

---

[37] https://www.youtube.com/watch?v=MnRTN7axLNI - minutul 4,02
[38] https://www.youtube.com/watch?v=dMu8kGSPt8I min. 23,52
[39] https://www.youtube.com/watch?v=cbdXGDWN0JI&list=PL948319BEFE17756B&index=6 min. 1,36

guvernului sau alţi activişti de partid, sau simpli funcţionari.

Implicit, ***Ceaușescu – nu securitatea și armata – pierduse controlul și asupra televiziunii și a lanțului ei de transmisie pentru toată țara***.

Dacă până în 22 dec, securitatea asigura la vedere paza militară, iar conţinutul transmisiilor era supervizat tot de securişti dar sub acoperire, începând din 22 dec, paza militară internă şi externă este asigurată de armată, cu acordul securităţii, iar transmisiile s-au făcut cu conţinutul impus de centrul de comandă din MApN. Securiştii sub acoperire au devenit subordonaţi ai armatei. Revenind, în momentul anunţului public al morţii lui Milea, Ceauşescu pierduse totul. ***Moartea lui Milea nu a fost utilă lui Ceaușescu, moartea suspectă a lui Milea a fost esențială grupului Iliescu, sprijinit din umbră de Stănculescu care a impus și fidelitatea armatei față de complotiști.*** Chiar în dimineaţa zilei de 22 dec. 1989, a apărut oportunitatea – pentru grupul lui Iliescu, grup din care erau cunoscuţi numai o parte din complotişti precum generalul Militaru şi Virgil Măgureanu, – să declanşeze lovitura de stat comunistă, lovitură care se bazează pe punerea sub control a comenzii armatei intrată în vid de conducător, la ora morţii lui Milea. În 22 dec. o persoană nesemnificativă, chiar necunoscută și în armată, căp. Lupoi, anunţă la TV de două ori consecutiv că generalul complotist și pensionar Militaru e solicitat pentru a conduce armata **[40].** Lucru confirmat ulterior, după pregătirea populaţiei, de Iliescu care îl numeşte verbal, la

---

[40]
https://www.youtube.com/watch?v=QM2ZiFmOICc&list=PL46bB6E9Mq66S5XMMY89i8sAr136Hebr8&index=4 min 5,19 și min.7,06

TV, pe Militaru ca Ministru al Armatei. Televiziunea devenise locul de unde, pentru public, se comanda armata. Numirea a fost pregătită din timp de Iliescu. Umilul căpitan Lupoi s-a dovedit că nu era aşa de umil. El a fost o rotiţă esenţială, prezentă la televiziunea unde nu putea pătrunde cine dorea, unde nu putea vorbi populaţiei cine dorea şi ce dorea, rotiţă care se învârtea pentru manipulare a întregii ţări. Imediat Lupoi a fost recompensat cu un post de ministru, pentru un minister pentru care nu avea nicio pregătire. Acelaşi lucru avea să se întâmple şi cu Cico Dumitrescu, avansat.

***Ion* Iliescu *cu prezenţe la TV, CC ŞI MApN, Stănculescu la MApN Şi Militaru la TV ŞI MApN, ca persone de cel mai înalt rang ale puciului comunist, dar şi alţi câţiva apropiaţi chiar civili, şi-au stabilit imediat centrul permanent de comandă, la MApN, de unde cei trei care alcătuiau triunghiul morţii, triunghiul Bermudelor cum îl numea Stănculescu [41] într-o înregistrare video, constituiau centrul vital al loviturii de stat.* De la central de comandă al MApN s-a organizat diversiunea prin care cei din grupul Trosca au fost chemaţi să apere ministerul, pentru a fi asasinaţi şi apoi prezentaţi şi trataţi ca teroriști. De la central de comandă al MApN s-a conceput în cel mai absolut secret, într-otualetă, hotărârea scrisă de mână şi semnată de Iliescu, în numele tuturor oamenilor cinstiţi din România, în urma căreia a fost asasinată fam. Ceauşescu.** De acolo proveneau informaţiile manipulatorii care se transmiteau prin televiziune. Inclusiv filmările efectuate în secret, cu privire la mascarada de proces a lui Ceaușescu prelucrate şi

---

[41] https://www.youtube.com/watch?v=vpG042m0WwQ min. 14,30

transmise ulterior asasinării, inclusiv informaţia manipulatorie despre imposibilitatea tehnică a filmarii asasinării. De acolo de la vârful MApN a început imediat punerea în funcţii cheie ale armatei, a altor generali agreaţi de grup (ghici de ce?), dar și manipularea celorlalţi ofiţeri rămaşi în armată. ***Mulţi dintre cei rămaşi în funcţie, au alcătuit CADA şi au avut puterea să reacţioneze, cerând demiterea lui*** Militaru **[42]**. ***Acei ofiţeri care în februarie 1990 s-au revoltat, au fost însă înşelaţi în aşteptări, înlăturaţi din armată, sau marginalizaţi, chiar de Stănculescu reinstalat ministru al apărării***. ŞI DIN ACEASTĂ ACŢIUNE REZULTĂ ROLUL PRIMORDIAL A LUI STĂNCULESCU alături de celelalte acţiuni ale sale şi anume – încetarea apărării CE-ului, **autoînlocuirea sa cu Militaru al cărui trecut îl cunoştea bine**, înscenarea sângeroasă creată grupului Trosca, înscenare la care, pentru reuşită, Militaru nu a trebuit să fie vizibil, organizarea şi participarea directă la uciderea lui Ceauşescu.

Stănculescu a fost parte a grupului care plănuia lovitura de stat şi pentru a nu ridica suspiciuni cu privire la lovitura de stat, l-a acceptat pe Militaru pe postul său, dar tot el a condus ostilităţile până la reuşita puciului. Apoi Iliescu a falsificat istoria începută în 22 dec. 1989, la fel cum a fost falsificată istoria începută prin lovitura de stat din 1944, dar de astă dată având chiar de la început un instrument puternic, numit televiziune, pe care l-a controlat în totalitate chiar din start.

Începând din 22 dec. a fost pusă sub controlul grupului, armata, comandată să creeze teroare, dar şi

---

[42] https://www.youtube.com/watch?v=DWkk-pwBFTw min 0,50

televiziunea care să manipuleze decisiv modul de gândire al populaţiei şi al întregii armate, populaţie şi armată care pentru succesul puciului, trebuiau atrase în totalitate, prin înşelătorie, de partea grupului. Şi modul cum au rulat evenimentele, şi modul cum s-a folosit întregul sistem tehnic de transmisie TV, demonstrează că de fapt revolta maselor populare împotriva comunismului, corelată cu moartea suspectă a generalului Milea, a fost momentul prielnic de declanşare a loviturii de stat comuniste în 22 dec.1989. Lovitură militară comunistă care a executat conducătorul ţării şi a instalat propriul său conducător comunist, care apoi a înăbuşit manifestaţia anticomunistă paşnică care a continuat. Lovitură militară care a folosit tancuri împotriva unor oameni aşa cum Stănculescu recunoaşte **[43],** prezentându-se crimele timp de 26 de ani, ca fiind erori regretabile, nesancţionabile, pentru că nu se pot identifica făptaşii. De altfel toate crimele din acea perioadă sunt prezentate ulterior de Iliescu ca erori, produse din greşelile maselor populare, astfel că oamenii nu pot fi identificaţi **[44]. Inclusiv asasinarea fam. Ceauşescu e prezentată de Iliescu ca o hotărâre executată „ca urmare a dorinţei populaţiei”**. Într-un singur loc din România exista imaginea clară, a evenimentelor comandate a se petrece în ţară. Situaţie care apoi, după autoinstalarea grupului Iliescu la vârful puterii, avea să fie prezentată ca un haos criminal generalizat, produs de… masele populare. Situaţie prezentată ca haos atunci când nu s-a mai putut vorbi de existenţa teroriştilor arabi şi români, atunci când nu s-a mai

---

[43] https://www.youtube.com/watch?v=vpG042m0WwQ min 15,08
[44] https://www.youtube.com/watch?v=ZRydnsebOCE min 4,17

putut explica logica războiului electronic produs. Şi normal că atunci când se induce ideea de haos, cei care au produs un haos sângeros pe care l-au motivat cu terorişti inexistenţi, au devenit beneficiarii. **Grupul Iliescu s-a autoproclamat conducător**, a preluat şi folosit toate structurile de putere ale ţării cu comunişti şi infrastructură, a preluat şi folosit toată forţa economico-financiară a ţării şi a putut câştiga alegeri libere, la fel cum Ceauşescu câştiga alegeri libere, iar populaţia manipulată era mulţumită de acest fapt.

Populaţia anticomunistă din stradă nu cunoştea cum funcţionează sistemul fiind dezinformată, nu cunoştea că armata şi securitatea comunistă nu renunţase la paza şi controlul întregului lanţ de televiziune pe perioada loviturii de stat dar şi după. Capii armatei şi securitatea comunistă continua să apere comunismul, dar nu pe fostul conducător. Populaţia credea că Turnul de televiziune cu studiourile din Dorobanţi reprezintă unicul punct cheie al transmisiilor TV şi prezenţa ei acolo dar şi la CC, a fost **numită de televiziune revoluţie, dar nicidecum anticomunistă**. Populaţia nu cunoştea importanţa releelor de televiziune, de retranslaţie din Palatul Poştei, importanţa staţiei de televiziune de la Casa Scânteii dar şi celelalte relee pentru transmisia în toată ţara. Grupul lui Iliescu care controla paza militarizată, cunoştea faptul că o transmisie TV era asigurată din mai multe puncte strategice. El a securizat aceste puncte strategice din Bucureşti şi din ţară, pentru realizarea manipulării prin televiziune pe întregul teritoriu al ţării. Nu există nicio dovadă că televiziunea a reprezentat interesele unei revolte anticomuniste pentru că şi ulterior, la fel ca şi Ceauşescu, după preluarea militară a puterii, alte revolte anticomuniste au fost catalogate de la TV ca manifestări

fasciste, legionare. Există numai dovezi prin care televiziunea a sabotat permanent acţiunile ulterioare, anticomuniste, ale populaţiei. Televiziunea a fost condusă de oameni de nădejde, impuşi de Iliecu, precum Răzvan Teodorescu şi Paul Everac.

În timpul evenimentelor din 1989, grupul Iliescu nu a avut interesul să blocheze televiziunea prin blocarea releelor de retranslaţie, aşa cum a făcut-o în timpul unei revolte înăbuşită în sânge cu o mineriadă de stat. Ceauşescu, cel care ar fi dorit blocarea emisiunilor, emisiuni care transmiteau că este vorba de teroriști și o revoluţie, nu de o lovitură de stat, nu mai avea nicio putere asupra studiourilor TV şi a lanţului de relee, fiind părăsit de toţi. ***Dacă ar fi existat teroriștii lui Ceaușescu, pe seama cărora atunci se puneau toate atrocităţile militare, aceştia ar fi putut distruge cu uşurinţă releele de televiziune din București sau celelalte relee cheie care asigurau transmisia TV în ţară.*** Obligatoriu studiourile TV din Dorobanţi aflate sub controlul armatei şi securităţii, transmiteau informaţii manipulatorii, pentru București punctul principal al operaţiunilor, dar şi pentru restul ţării, informaţii manipulatorii că este o revoluţie transmisă pentru prima dată în lume, în direct, nu o lovitură de stat comunistă. Emisiunile erau produse şi manipulate de acei angajaţi ai televiziunii, securişti sub acoperire care îşi schimbaseră stăpânul. Ulterior, Dumitru Iuga şeful sindicatului televiziunii, avea să declare că televiziunea romană era înţesată de securitate. De altfel după 1989 Dumitru Iuga a fost în televiziune complet marginalizat, pentru un singur motiv, anume poziţia sa anticomunistă. Centrul operaţiunilor de la MApN, transmitea prin intermediul

civililor şi militarilor din televiziune, informaţii false în serie, despre teroriști care trag cu armament peste tot în București și în țară. Transmiteau, pentru instituirea terorii generalizate, despre otrăvirea apei potabile, despre o unitate care urma să atace în Pitești punctual atomic, rezervoarele de cianură **[45]**, tansmiteau despre invazia aeriană a țării pusă ulterior pe seama războiului electronic rămas neelucidat, transmiteau că acţiunile violente sunt o revoluţie, nicidecum un puci comunist. Un război electronic nu putea fi susţinut de oameni revoltaţi fie şi numiţi revoluţionari, ci numai de militarii care au declanșat puciul. Și scopul a fost de a câștiga încrederea întregii securități și a întregii armate. Acei angajaţi ai televiziunii, specialiști în dezinformare, erau în 22 dec, credibili, chiar și în faţa celorlalţi salariaţi ai televiziunii care erau oameni de bună credinţă, dar manipulaţi. Aceste persoane din televiziune au devenit credibile și pentru că au permis transmisii TV cu personalităţi publice cunoscute în întreaga țară, personalităţi care nu știau la acea dată că sunt manipulate în direct, personalităţi publice folosite pentru credibilizarea grupului comunist a lui Iliescu, dar și personalităţi publice în cunoștință de cauză precum Sergiu Nicolaescu. Ulterior evenimentelor, toate personalităţile publice neimplicate în acţiunile militare ale grupului Iliescu, dar folosite ca grup de influenţă a populaţiei, au realizat că au fost manipulate, aduse în faţă pentru a oferi credibilitate populară puciștilor. Aceste personalităţi manipulate care au fost cooptate în CFSN, au fost ușor împiedicate în a impune esenţa anticomunistă a revoltelor populare, precum proclamaţia de

---

[45] https://www.youtube.com/watch?v=oyDGVjr4-88 - min.24,11

la Timişoara cu punctual esenţial nr. 8 care cerea **FĂRĂ COMUNIŞTI, şi implicit fără Iliescu.** Şi acţiunea a fost simplă, pentru că grupul Iliescu şi-a înfiinţat CFSN-ul, căruia i-a administrat nu nume pompos, de fapt un nume pentru manipularea populaţiei, de salvare naţională. Şi-a asigurat controlul absolut al acestuia, prin majoritatea formată din membrii săi, provenită din activişti de partid intraţi în dizgraţie şi securişti acoperiţi care apărau comunismul. Minoritatea, a oferit însă credibilitatea populară. Astfel Iliescu a pretins că acest organism este reprezentantul legitim al poporului, că acest organism este emanat de o revoluţie populară, nicidecum de un puci militar. Iar televiziunea autointitulată liberă, nu era deloc liberă. Era condusă de militari comunişti care nu au reprezentat interesele populaţiei. Televiziunea autointitulată liberă, manipula chemând populaţia în faţa sediului ei pentru a fi susţinută din exterior, populaţie minţită că participă la revoluţie, televiziune care comunica întregii ţări că este prima televiziune din lume care transmite în direct o revoluţie împotriva lui Ceauşescu. Prin televiziune, populaţia era incitată împotriva „teroriştilor", populaţie care trebuia câştigată de partea grupului militar al lui Iliescu. Grup care se ocupa de rezolvare problemei teroriştilor. **Pentru a nu inflama securitatea care fusese instituţia cea mai apropiată lui Ceauşescu, pentru aşi păstra sprijinul necondiţionat al acesteia, Iliescu personal dar şi grupul său, a început imediat să comunice, prin televiziune şi radio, dezinformări, că sunt terorişti, chiar şi străini, care produc în Bucureşti crime odioase, că otrăvesc apa potabilă, că există o invazie aeriană de amploare pe care apoi au numit-o război electronic.**

Toate acestea au fost până la asasinarea fam. Ceauşescu, fam, care oricum nu mai putea reveni la putere. ***Este dovedit că, armata lui Stănculescu și Militaru a avut asigurată și în 23 dec.1989 cooperarea totală cu securitatea, care s-a lăsat manipulată, atunci când a trimis ofiţerii nominalizaţi şi chemaţi printr-o diversiune, să apere Ministerul Apărării.*** În minister, la centrul de comandă, cei trei Iliescu, Stănculescu, Militaru au aşteptat foarte încordaţi rezultatul diversiunii finalizate cu un carnagiu, nu la ora 18 așa cum pretinde Stănculescu **[46]**, ci chiar după miezul nopţii la ora borfaşilor 3 şi 20 dimineaţa **[47]**. S-au folosit tancuri pentru că era lovitură de stat „război" **[48]**, nu revoluţie, s-au folosit tancuri care au tras asupra celor pe care cei 3 (triunghiul Bermudelor) i-a chemat să lupte cu teroriştii străini, terorişti care nu existau. Stănculescu susţine că Militaru i-a chemat. Dar oare Militaru avea credibilitate la securitate? Sigur NU. Cei care au scăpat răniţi în primă fază, au fost împuşcaţi în cap, victimele erau cei care deţineau secretele părţii cunoscute a grupului conspirativ identificat în 1984, anume Iliescu, Militaru şi Măgureanu. Eficienţa manipulării făcute de la centrul suprem din MApN, prin televiziune, este evidentă, fără dubii. Pentru că televiziunea a transmis anterior prin Iliescu, informaţia că victimele în care s-a tras de către armată cu tancul, sunt „terorişti de o cruzime nemaipomenită", noţiune

---

[46] https://www.youtube.com/watch?v=vpG042m0WwQ min. 14,50 până la min 16,49

[47] https://www.youtube.com/watch?v=rahnuhD6mcI min 4,44

[48] https://www.youtube.com/watch?v=vpG042m0WwQ min.15,05 și https://www.youtube.com/watch?v=rahnuhD6mcI

preluată uşor de populaţia manipulată, lucru pentru care au fost profanate cadavrele [49]. **Această acţiune este un exemplu, mai mult decât elocvent, despre puterea manipulării. S-a introdus termenul de teroriști și ferocitatea lor, care a mascat violenţele loviturii militare.** Cadavrele au fost însă lăsate intenţionat chiar de Stănculescu în părăsire pe stradă cinci zile [50], lângă MApN, ca teroriști. Stănculescu minţea că a fost o eroare pe care a cunoscut-o numai în momentul când s-a produs. El a refuzat să ia o măsură concretă de informare a populaţiei, el este factor de dezinformare. Ba mai mult organizează imediat, cu mare meticulozitate, de Crăciun, asasinarea fam. Ceaușescu, şi ulterior curăţă armata de cei de la CADA.

Pe fondul diversiunilor feroce, criminale, grupul militar l-a putut impune pe Iliescu ca nou şef al României, dar în numele poporului. Şi din acest motiv, dar nu unicul, **grupul a numit lovitura de stat pe care a dat-o, ca fiind o revoluţie populară. Noua propagandă de la televiziune, cheamă populaţia să fie de partea grupului Iliescu, lucru de altfel reuşit. În numele populaţiei e pregătită asasinarea fam. Ceaușescu pentru că deţinea dovezile loviturii de stat.** Şi acest lucru a fost posibil pentru că o mare parte a populaţiei dornică de a scăpa de conducerea lui Ceaușescu, nu înţelesese nimic, fiind manipulată. Executarea lui Ceaușescu a fost primită de populaţie, cu bucurie, ca o izbăvire de comunism. Poporul însă a fost minţit, pentru că execuţia nu s-a făcut pentru înlăturarea comuniștilor. Execuţia a fost totuşi o crimă. Imediată, făcută de comuniștii

---

[49] https://www.youtube.com/watch?v=dMu8kGSPt8I min 28,24
[50] https://www.youtube.com/watch?v=dMu8kGSPt8I min 28,33

care au preluat puterea absolută. Și apoi și-au securizat-o tot prin violenţe de tip mineriade militare. Prăbușirea URSS-ului a făcut ca vechii comuniști să își ascundă faţa, devenind criptocomuniști, altfel spus comuniști sub acoperire. Unii dintre ei ascunși în partidele istorice anticomuniste pe care le-au devastat. Vezi PNŢCD redus total la neputinţă, cu membri fideli terorizaţi, partid pe care l-au distrus prin puterea absolută pe care o deţineau, și cu aportul PNL-ului satelit al PSD-ului, care însă atunci nu era la bună vedere.

PNL-ul a fost impregnat încă de la început, dar și ulterior, cu persoane gen: Dan Amedeo Lăzărescu colaborator plătit, de calibru greu al securităţii, trimis în străinătate să dea rapoarte despre lucrători de la Europa Liberă precum Vlad Georgescu și Monica Lovinescu care ulterior au fost bătuţi bestial pe stradă, fiul său adoptiv Călin Popescu Tăriceanu care a spart de două ori PNL-ul, fiind susţinut în momente cheie chiar de partidul lui Iliescu, Sorin Roșca Stănescu colaborator al securităţii pe probleme externe, care a participat activ împotriva lui Ion Raţiu la spargerea UMRL-ului în timpul congresului de la Paris din 1991, Bălăceanu Stolnici un alt colaborator al securităţii pe probleme externe, Dinu Patriciu sprijinit (de cine oare?) în acţiunile de devalizare economică a statului, personaj care a anunţat PNL-ul să-și facă vizibilă relaţia de subordonare faţă de PSD, personaj care a spart o dată PNL-ul, Teodor Meleșcanu vechi comunist de calibru greu care își bătea joc de românii de la Paris pe care îi trimitea să voteze la 300 km de Paris, și mulţi alţii precum fii unor comuniști ilegaliști și nomenclaturiști precum Petre Roman parte a grupului Iliescu care a decimat partidele istorice anticomuniste și Bogdan Olteanu făcut șef la Camera Deputaţilor (de cine

oare?), Crin Antonescu apropiat al PSD-ului până în momentul în care a fost dezamăgit că nu va fi susţinut pentru funcţia de preşedinte, care alături de personaje enigmatice precum Ioan Ghişe şi Norica Nicolai au susţinut campania ilegală de suspendare a lui Băsescu şi nu în ultimul rând Victor Cirbea un sindicalist care a defilat (oare de ce?) pe la PNŢCD, PNL ca să fie susţinut apoi, pe faţă, de PSD.

PSD-ul a condus permanent şi când a fost în opoziţie având alături şi PNL-ul făcut din satelit invizibil, un satelit vizibil al său.

Revenind la manipularea cheie, prin televiziune, făcută personal de Iliescu, acesta transmitea că peste tot sunt teroriști feroci, indivizi fanatizaţi care acţionează cu o cruzime fără precedent **[51]**. Ei sunt civili, au şi banderolă, împuşcă din orice poziţie **[52]**. Dacă se urmăreşte atent înregistrarea video se constată de două ori surprinderea lui Petre Roman şi a lui Gelu Voican. Aceştia întorc privirea total surprinşi, către Iliescu când acesta spune că teroriştii sunt civili. Faptul se produce pentru a 2 a oară când Iliescu spune că teroriştii au şi banderolă (ca Gelu Voican). Acesta din urmă surprins, schimbă chiar câteva cuvinte cu Lupoi. Fiind puţin în spatele lui Iliescu, Gelu Voican întoarce privirea discret spre acesta, dar Petre Roman fiind în faţă întoarce corpul extreme de vizibil spre Iliescu cu o privire care parcă spune: Iliescule ai înnebunit? dar îşi revine imediat şi începe să aprobe. Urmare acestei manipulări publice macabre, apar acţiunile militare feroce.

---

[51] https://www.youtube.com/watch?v=V1tIQFRUN58 Min 2,49

[52] ***https://www.youtube.com/watch?v=oyDGVjr4-88*** min. 28,11

Totuşi generalul Voinea, un om care la procesul lui Ceauşescu a fost manipulat şi a stat în faţa pistoalelor mitralieră a oamenilor lui Stănculescu, a declarat la Tv că teroriști nu au exista, au fost o diversiune **[53]**. Similar președintele României, Emil Constantinescu, a declarat la Tv că terorismul a fost de fapt TERORISM DE STAT și se cunosc făptuitorii **[54].** Dacă din ordinul lui Ceauşescu muriseră 162 de oameni, după ora 10 dimineaţa a zilei de 22 dec, când Ceauşescu pierduse total puterea, au murit peste 900 de oameni şi câteva mii de oameni au fost schilodiţi prin împuşcare. Vinovaţii sunt Iliescu și gruparea sa.

Dacă Ceauşescu fusese un ticălos care omorâse oameni pentru a-și păstra puterea, Iliescu s-a dovedit a fi și mai ticălos, pentru că a omorât şi mai mulţi oameni, inclusiv fam. Ceauşescu, ca metodă comunistă, pentru a câştiga puterea. ***Asasinarea fam. Ceauşescu s-a produs în cel mai pur stil al comuniștilor care se omorau între ei pentru putere. Vezi cazurile Ștefan Foriș fost secretar general al PCR omorât cu lovituri de rangă în 1946, și Lucreţiu Pătrăşcanu omorât în puşcărie*** **în 1954.**

La televiziune, morţii produși de grupul Iliescu - care a condus lovitura de stat militară - se puneau pe seama teroriștilor lui Ceauşescu. Nu se sufla însă niciun cuvânt că de fapt televiziunea devenise instrumentul loviturii de stat sângeroase, instrument care punea atrocităţile pe seama teroriștilor inexistenţi. Totuși imagini cu evenimente sângeroase, care au fost filmate chiar de televiziunea română, dar și de civili din București și din ţară, civili care au

---

[53] https://www.youtube.com/watch?v=V1tIQFRUN58 min 4,25
[54] https://www.youtube.com/watch?v=V1tIQFRUN58 min 4,32

predat filmele pentru a fi difuzate, nu au fost difuzate. Unele nu au fost transmise probabil niciodată, altele nu au fost transmise decât ulterior, atunci când nu mai puteau inflama populaţia, altele au fost postate pe youtube, dar după foarte mulţi ani, atunci când a apărut această nouă tehnică de informare. Un exemplu constituie grupul Trosca măcelărit în faţa MApN, prezentat verbal ca grup terorist şi lăsat acolo 5 zile, timp în care manipularea macabră a produs profanarea morţilor. **S-a introdus termenul de teroriști prin care s-au mascat violenţele loviturii militare care a vizat și a obţinut puterea tot pentru comuniști.** De amintit este şi asasinarea fam. Ceaușescu, care nu a fost transmisă vreodată de aşa-zisa unică televiziune din lume care a transmis în direct zi şi noapte o revoluţie. Se afirmă că nu există imagini ale unei execuţii despre care se minte că a fost legală. Se ştie însă, că un asasinat nu se filmează de către cei care îl produc. Dacă totuşi se filmează dar sunt imagini compomiţătoare, nu se transmite. Nimeni nu ştie de fapt, afară de cei implicaţi, cum a murit fam. Ceaușescu. Informaţiile verbale, cu privire la modul cum a sfârşit fam. Ceaușescu într-o unitate militară, în care soldaţii unităţii nu ştiau nimic, provin numai de la cei câţiva care au fost implicaţi.

Cei implicaţi pretind că TVR a fost prima şi unica televiziune din lume care a transmis în DIRECT, în timp real, zi şi noapte o revoluţie. Totuşi TVR nu a transmis nimic în direct de la o mascaradă de proces absolut secret, pretins a fi organizat în numele poporului, mascaradă urmată imediat, la 5 minute, de asasinarea fam. Ceaușescu. Şi aceasta chiar în ziua de Crăciun. Fam. Ceaușescu a fost asasinată, lucru care reiese şi din prezentarea făcută, după mult timp, la televiziune, de un

militar care a primit ordin de la Stănculescu în acest sens [55] în situaţia în care mascarada de process nu se mai putea finaliza. Ulterior decesului celor doi, s-a transmis acest lucru, verbal la televiziune. Şi pentru că populaţia refuza să creadă, cu o mare întârziere faţă de transmisia verbală, TVR a dat imagini cu cei doi scoşi dintr-un tanc, imagini **cu un consult aşa-zis medical, fără utilitate, făcut pentru manipulare**, urmate cu imagini din cadrul mascaradei de proces şi o imagine cu cei doi morţi aflaţi la baza unui zid. Cu siguranţă filmul cu familia Ceaușescu din acea perioadă, nu a fost prezentat în totalitate. Cu siguranţă în filmele gestionate de la MApN, au existat imagini care nu au fost prezentate niciodată la o televiziune manipulatorie. Iliescu este cel care era speriat de informaţiile deţinute de Ceaușescu şi soţia sa, chiar şi arestaţi. De aceea în cel mai mare secret, el împreună cu un cerc extrem de restrâns de persone aflate în closetul ministerial din MApN, unde poporul și militarii din MApN nu aveau acces, au hotărât trimiterea ilegală a celor 2, în eternitate.

Acţiunea a fost atât de secretă, şi ca o normalitate a acestui fapt, populaţia şi armata (nu cei doi de la vârful armatei) nu au cunoscut această informaţie. Ordinul emis în mare secret, scris de mână şi semnat de Iliescu, cu acceptul lui Stănculescu, Militaru, Voican s-a produs, fără cunoştinţa poporului sau a personalului MApN, într-otualetă din MApN unde se trăgea apa **[56]** la W.C., cu apa deschisă la chiuvetă, pentru a fi siguri că nu sunt

---

[55] https://www.youtube.com/watch?v=75JNDYCb6lQ minutul 1,08
[56] https://www.youtube.com/watch?v=LjqTWU5mCDY min. 15,00

ascultaţi de ofiţeri care cunoşteau trecutul lui Militaru. În ordin se insinuează că acesta este efect al voinţei poporului, iar urgenţa e în numele tuturor oamenilor cinstiţi din România [**57**], oameni cinstiţi care habar nu aveau de ceea ce se punea la cale în mare secret într-un… W.C.

Se pune şi întrebarea cum **Iliescu a calculat că Ceaușescu a produs 60.000 de asasinate în decembrie 1989.** Această formă de manipulatorie cu asasinate inexistente, dar prezentate ca reale la televiziune, a fost formula de intoxicare produsă înaintea asasinării lui Ceaușescu. La mascarada de proces ilegal, făcut în absolut secret, într-o unitate militară, această dezinformare a constituit una din acuzaţiile fundamentale adresate lui Ceaușescu, acuzaţie comunicată anterior cu scop de manipulare a celor selectaţi pentru al condamna pe Ceaușescu, dar netrecută în aşa-zisa sentinţă. **Manipulare esenţială, ca măsură de a preveni paşnic un eventual derapaj al aşa numitului complet de judecată**. Derapajul, prezentat în alt mod, confortabil pentru grupul Iliescu, de doi militari. Derapaj care în situaţia în care totuşi s-ar fi produs, ar fi fost corectat prin împuşcare instantanee a familiei. Cei doi militari au primit acest ordin de la Stănculescu [58

] care era însoţit de Măgureanu, conspirator dovedit, şi Voican. De fapt aşa-zisa şedinţă de judecată s-a desfăşurat sub presiunea pistoalelor mitralieră existente la vedere în filmarea prezentată la TV. Ulterior asasinării fam. Ceaușescu,

---

[57] Cartea ”Ion Iliescu biografia secretă”, de Vladimir Alexe, editura Elit Comentatator, pag 284

[58] https://www.youtube.com/watch?v=mUUX4heLkNc min. 12,51

derapajul s-a produs chiar cu șeful completului de judecată, Gică Popa, care în martie 1990 a fost găsit mort. Mass media a primit atunci informaţia că este vorba de o sinucidere. Ulterior datei de 25 dec., când pentru populaţie devenise o certitudine că numărul morţilor din dec. a fost cu puţin peste 1100 de oameni, Iliescu în stilul său caracteristic de a minţi cu dezinvoltură, afirmă la televiziune, că de fapt cei 60.000 de morţi au fost în toată perioada cât Ceaușescu a condus România. Iliescu acoperea cu nerușinare o minciună cu altă minciună. Cum a făcut Iliescu calculul aceluiași număr de victime, ulterior, dar pentru o altă perioadă? Și aceasta după ce asasinarea lui Ceaușescu fusese împlinită. Dacă numărul era mai mare sau mai mic, pentru toată perioada 1964 – 1989 cât Ceaușescu a condus România, nici Iliescu nu-l putea cunoaște, așa cum nici astăzi nu poate fi cunoscut. Ceaușescu trebuia judecat și condamnat la închisoare așa cum s-a întâmplat cu Todor Jivcov în Bulgaria. În nicio țară est europeană nu s-a întâmplat un astfel de asasinat. Crima tot crimă se numește, chiar dacă justiţia lui Iliescu a făcut impenetrabilă această parte de istorie sângeroasă.

Concluzionând, revolta populară din 1989 cu puţini morţi a fost un adevăr, revoluţia de după 22 dec. 1989 o minciună, lovitura de stat militară cu mii de morţi și împușcaţi, cu asasinarea fam. Ceaușescu, o certitudine. Televiziunea controlată militar a constituit mijlocul esenţial de manipulare a populaţiei și al soldaţilor, a constituit mijlocul de manipulare al realităţii, în folosul grupului Iliescu. Conducătorii loviturii de stat militare, sângeroase, sub presiunea evenimentelor internaţionale nesângeroase, din Europa de Est, au fost nevoiţi ulterior căderii URSS-ului, să nu

mai numească propriile manifestări comuniste, decât ca fiind social democrate. Regretatul Corneliu Coposu avea să-i numească pe cei din grupul Iliescu extins ulterior, ca fiind criptocomuniști. Conducătorii loviturii de stat au avut concursul celor care aveau să fie cunoscuţi ca alcătuind oligarhia comunisto-securistă prezentă în toate judeţele ţării. Toţi s-au plasat apoi mai presus de legi. Maselor populare li s-au refuzat punerea în practică a punctului 8 al Proclamaţiei de la Timișoara, singurul document întocmit prin voinţa poporului, care cerea comuniștilor să se retragă. Nu masele populare revoltate în 1989 împotriva comunismului, au avut sprijin militar, ci dimpotrivă au avut de suportat pe toată perioada puciului dar şi a mineriadelor, acţiunile militare sângeroase. Toţi cei care au refuzat să susţină ulterior grupul militaro securisto comunist a lui Iliescu, au fost marginalizaţi, şi dacă s-au manifestat public au fost hărţuiţi, şi terorizaţi. Ba chiar unii au murit în condiţii extrem de suspicioase, la fel cum a murit şi tatăl meu.

Tot după o lovitură de stat dată în 1944, se petreceau exact aceleaşi lucruri odioase produse de alţi conducători comuniști. Altfel spus istoria s-a repetat, cu deosebirea că datorită împrejurărilor din 1944, atunci nu s-a ascuns existenţa loviturii de stat, deşi era război, nu s-a ascuns camerei de filmat execuţia şefului statului care s-a produs peste doi ani de la arestare, nu imediat ca în 1989. Totuşi ca şi în toată perioada comunistă, în dec. 1989 s-a manipulat populaţia, folosind aceeaşi maşină, performantă, comunistă, de manipulare, populaţie pregătită să accepte execuţii făcute „în numele poporului”. S-a manipulat populaţia care apoi

astfel pregătită, să susţină pe noii veniţi. Şi ce este surprinzător în ambele situaţii, printre manipulatori s-a aflat la loc de frunte, atunci prin ziare acum prin televiziune, acelaşi sadic Silviu Brucan, care cerea repetat moartea conducătorilor.

În 1990 când o parte a populaţiei a înţeles că Iliescu este un ticălos, au început manifestaţii paşnice de lungă durată, contestând puterea emanată prin puci. Simţind că îi fugea terenul de sub picioare, Iliescu folosind sistemul de propagandă televizată, a înscenat că manifestaţiile paşnice se fac cu elemente fasciste, drogate, legionare, apoi a organizat pe cheltuiala statului, alte evenimente sângeroase cunoscute ca mineriade, sprijinite militar, cu crime împotriva umanităţii. Şi scopul a fost de a securiza lovitura de stat. În timpul uneia din mineriade, acest tovarăş comunist de tip vechi şi grupul său, nu au avut interes ca televiziunea să continue difuzarea evenimentelor din studiourile scăpate de sub control, televiziune blocată pentru o perioadă, pentru blocarea activităţii unor salariaţi precum Vartan Arachelian, Cornel Pumnea, Dumitru Iuga. În scurt timp aceştia au fost marginalizaţi. Înainte de aceasta însă, Iliescu a oprit transmisia tv dintr-un releu intermediar din Bucureşti, exact atât cât a fost necesar pentru a controla evenimentele, populaţia şi studiourile. Acest lucru nu l-a putut face nimeni în timpul loviturii de stat din dec. 1989.

Cu alt prilej, care era premergător mineriadei de stat, televiziunea manipula ca de obicei, intens, cu informaţii false. Prin caracterizarea manifestaţiilor paşnice ca fiind violente, se justifica că acestea nu se pot transmite. O astfel de poziţie a fost infirmată cu vehemenţă de actorul Victor Rebenciuc prezent în studio, care a reacţionat spunând că el

a fost prezent cu copilul său la manifestaţii care nicidecum nu sunt violente. Pe you-tube sunt o serie de filme care dovedesc faptul că numeroasele manifestaţii, dinaintea mineriadelor, nu au fost violente. Oamenii numiţi de Iliescu golani, care participau la demonstraţii, au înţeles că trebuie să dovedească că manifestaţiile erau paşnice, de aceea veneau şi cu copii destul de mici purtaţi pe umeri. Procedeul de a nu transmite în direct imagini complete de la manifestaţii, asigura prin TVR, eliminarea unui efect de asociere a altor oameni la manifestaţii, care ar fi periclitat în măsură şi mai mare grupul Iliescu. Cu aceste ocazii, pentru că televiziunea nu prezenta manifestaţiile de stradă, aceeaşi televiziune manipulatorie, transmitea prin angajaţii securişti sub acoperire, că aparatele ei sunt vechi, că se încălzesc excesiv şi nu se pot face transmisii din stradă.

Oamenii au înţeles că TVR manipula, totuşi încercarea de a deschide televiziunea independentă SOŢI a fost sortită eşecului. Ulterior, Iliescu a constatat că TVR-ul său pe care l-a numit televiziune liberă, condus de oamenii săi, Răzvan Theodorescu şi apoi Paul Everac fost şef de protocol la Marea Adunare Naţională, îşi pierduse credibilitatea. De aceea Iliescu a dat liber în 1993 la prima televiziune particulară, Antena 1, aşa-zis independentă, care singură îşi face propagandă că este o instituţie de informare neimplicată politic. În fapt postul de televiziune Antena 1 avea drept proprietar pe Dan Voiculescu, un turnător la securitate al rudelor sale, post care avea să fie secondat mai târziu de un altul extreme de virulent numit Antena 3, post cu acelaşi proprietar, viitor puşcăriaş. Fost conducător al firmei Crescent, firmă interpusă între ICE Dunărea firma securităţii şi partenerii externi ai acesteia, Dan Voiculescu

devenit moştenitor chiar din 1990 al unei averi uriaşe justificată total neconvingător, a investit în trustul Intact ca instrument de agresiune informativă, extrem de virulent, împotriva opoziţiei care se făcea la adresa partidului lui Iliescu. **Televiziunea lui Voiculescu, prin Antena 3, a devenit o batjocură a spiritului justiţiei, o batjocură cu mare similitudine celei din perioada 1946 şi a perioadei care a urmat.** Acest nou instrument, se poate aprecia că este o formă la fel de nocivă ca şi mineriadele iniţiate de acelaşi Ion Iliescu, dar care acţionează pe o perioadă lungă prin manipularea vizuală, grotescă, a populaţiei.

Iliescu s-a instalat drept conducător de stat mai întâi prin forţă militară şi apoi prin alegeri „libere", cu sprijinul sistemului oligarhic securisto-comunist, a populaţiei manipulate dar şi mituite, prin:

— Satisfacerea dorinţei populaţiei de a nu mai fi condusă de dictator, dictator care însă a fost asasinat pe cale militară, pentru asigurarea reuşitei loviturii de stat, asasinare prezentată ca execuţie pusă pe seama cererii populaţiei, populaţie minţită că execuţia a fost legală dar produsă de Crăciun, la 5 minute după o mascaradă ilegală de proces care a durat o oră într-un cadru restrâns, absolut secret. Asasinare realizată în cea mai clară tradiţie comunistă, unde comuniştii se ucideau între ei. Exemple Foriş, Pătrăşcanu.

— Eliberarea prin graţiere şi amnistie a puşcăriaţilor şi infractorilor, în 4 ianuarie 1990, eliberare extinsă prin art.10 „în numele comisiei de corectitudine". Acelaşi tip de comisie funcţionează astăzi pentru reducerea pedepsei puşcăriaşilor milionari deveniţi şi cercetători ştiinţifici.

— Obţinerea susţinerii politice, prin mituirea în masă a populaţiei, începută chiar imediat, în dec. 1989 sub numele asistenţei sociale acordate generos de un stat sărăcit cu visteria aproape goală. Populaţia a devenit mulţumită că primea salarii pentru nemuncă în perioada prelungită a loviturii de stat, apoi pentru muncă superficială, pentru muncă lipsită de responsabilitate, sau pentru muncă la instituţiile de stat însoţită chiar şi de activităţi ilegale tolerate de justiţie. Ba mai mult populaţia a primit salarii mărite, prin o emisie monetară peste necesităţile circulaţiei reale, emisie monetară în discordanţă cu interesele ţării, care a adus un puternic efect inflaţionist. Astfel au apărut bancnotele cu valoare din ce în ce mai mare. Şi aceasta în detrimentul unui viitor al ţării, de neacceptat, constatat astăzi în învăţământ, sănătate, administraţie, poliţie, justiţie şi nu în ultimul rând în armată a cărei capacitate umană şi tehnică a avut constant o cădere inadmisibilă în timp. S-au acordat fără restricţii, salarii pentru nemunca minerilor absenţi de la locurile lor de muncă din ţară dar prezenţi repetat la Bucureşti pentru acţiuni sângeroase, s-a acordat asistenţă logistică şi financiară, minerilor, pentru terorizarea partidelor istorice şi a populaţiei capitalei, produse în timpul mineriadelor repetate.

— Cumpărarea susţinerii populare, prin acordarea în februarie 1990 a dreptului de proprietate pentru oamenii care locuiau în case şi apartamente aflate în fondul de stat, drept de proprietate cumpărat la un preţ subevaluat ajuns la valoarea unui televizor color. Acest lucru nu s-a făcut în Germania, o ţară bogată unde majoritatea populaţiei locuieşte cu chirie la stat.

— A plătit pe timp nelimitat, un număr enorm de indemnizaţii de revoluţionari, participanţilor manipulaţi la evenimente, unor impostori, şi în special unor persone bine selectate, fără barieră între victime şi făptuitori, astfel că toţi au fost certificaţi revoluţionari, lovitura de stat devenind cu uşurinţă o revoluţie. Cine dintre cei care au primit, de la capii puciului, indemnizaţii de revoluţionari, erau dispuşi să accepte realitatea loviturii de stat?

Iliescu resuscitase sistemul prezet în tot şi în toate, sistem care a uitat că şi-a pierdut vechiul conducător, sistem care i-a satisfăcut orgoliul asigurându-i câştigarea de „alegeri libere" la fel cum şi Ceauşescu câştiga „alegeri libere".

Şi pentru ca lovitura militară să nu mai existe, Iliescu a determinat introducerea în constituţie a formulei despre ceea ce a dorit să se numească revoluţia populară din 1989 formulă care a refuzat punctual 8 al Proclamaţiei de la Timişoara. Mai mult a înfiinţat Institutul revoluţiei, cu salarii bune, plătite ca supliment la indemnizaţii de revoluţionari, salariaţi care nu pot să accepte şi din motive materiale, existenţa loviturii de stat. A înfiinţat Secretariatul de Stat pentru problemele revoluţionarilor, dar şi o comisei parlamentară de unde s-au falsificat, şi după 26 de ani, certificate de revoluţionari.

Grupul Iliescu îşi câştigase astfel şi sprijinul populaţiei nevoiaşe, în jurul său fiind grupată noua oligarhie securisto-comunistă, recompensată cu libertatea la fărădelegi în detrimentul statului. Această formulă de succes a fost susţinută frenetic din visteria subţiată a statului, iar Iliescu a câştigat „alegeri libere". Decăderea spectaculoasă a

statului s-a produs ca urmare a corupţiei endemic, nesancţionate, iar populaţia înşelată iniţial cu promisiunea unui viitor luminous, a devenit beneficiara noii situaţii de sărăcie, bucuroasă însă pentru traiul prost asigurat de pe o lună pe alta. Decăderea se manifestă intens în justiţiei, în poliţie, în învăţământ, în sănătate, în administraţia publică, şi nu în ultimul rând în armată rămasă fără furnizorul intern de echipamente, fără fonduri rezonabile pentru dotare. Grupul Iliescu şi-a câştigat sprijinul total al indivizilor puşi în funcţii de conducere, care au primit permisiunea de a transforma ţara într-o vacă de muls prin jaf şi corupţie. Aceasta cu sprijinul justiţiei paralizată la vârf, prin oamenii numiţi pe termen lung de acelaşi Iliescu şi de partidul său. Nici nu trebuia să ne aşteptăm la altceva de la individul care din 22 dec. 1989 a comandat evenimentele sângeroase ale puciului numit revoluţie şi care minţea la TVR, că sunt în ţară şi la Bucureşti teroriști, care împuşcă din toate poziţiile, apoi declara că civilii s-au ucis unul pe altul.

Nici nu trebuia să ne aşteptăm la altceva de la individul care din 1990 până în 1999 a comandat pe banii statului, dar în numele poporului, 6 mineriade asupra Bucureştiului unele sângeroase, toate însă violente. Mineriadele militare de stat au avut ca scop înăbuşirea în sânge a nemulţumirilor populaţiei care a înţeles că Iliescu era un impostor care câştigase alegeri libere prin mituire în masă, sau cea din 1999 care s-a vrut o lovitură de stat, eşuată. Mineriada din 13 – 15 iunie 1990 se caracterizează prin crime, torturi şi violuri produse pe străzile Bucureştiului, la TVR şi într-o unitate militară la Măgurele, unde au fost duşi sute de oameni, mineriadă care avea drept scop securizarea loviturii de stat. Iliescu şi grupul său ştiau că dacă atunci ar fi pierdut

puterea ar fi fost trimişi în faţa tribunalului militar. Mineriadă comandată de Iliescu **[59]** şi finanţată de guvern **[60]** fapte recunoscute în înregistrări video, mineriadă despre care ulterior Iliescu minte la TV că a fost spontană, iar minerii au venit nechemaţi la Bucureşti **[61]**, mineriadă rămasă până astăzi nejudecată în România. Totuşi ***oameni care manifestau pentru aplicarea punctului 8 al proclamaţiei de la Timişoara,*** oameni care cereau o conducere fără comunişti, ***erau numiţi de Iliescu, atunci când a chemat minerii, elemente fasciste şi dr*ogate [*62*].** Manipulare a marelui „păpuşar", ***care a produs voit: asasinate, torturi şi violuri suportate de oameni nevinovaţi***. Acelaşi procedeu folosise anterior, cu aceleaşi rezultate, şi Ceauşescu numind revolta anticomunistă de la Timişoara care a generat Proclamaţia de la Timişoara, acţiune fascistă [63], revoltă înăbuşită în sânge, dar ulterior utilă lui Iliescu. Totuşi la acea vreme Iliescu nu se expunea să îşi arate sprijinul populaţiei. Mineriada din iunie 1990 a fost încadrată la CEDO ca fiind o acţiune cu crime împotriva umanităţii, încadrare făcută de către judecătorii Paulo Pinto de Albuquerque şi Nebojsa Vucinic în Hotărârea Marii Camere ca urmare a Cererilor nr. 10865/09, 45886/07 şi

---

[59] https://www.youtube.com/watch?v=MnRTN7axLNI min. 0,14 Iliescu spune că a chemat mineri

[60] **https://www.youtube.com/watch?v=MnRTN7axLNI min. 4,15 guvern plateste transport mineri**

[61] https://www.youtube.com/watch?v=B9lDusPk9wg min.0,12 Iliescu minte mineri veniti singuri

[62] https://www.youtube.com/watch?v=MnRTN7axLNI minutul 0,47

[63] https://www.youtube.com/watch?v=ZN49psDM0_0 minutul 1,57

32431/08 împotriva României **[64]**. Cu privire la grupul Iliescu se poate afirma că a fost groparul României pentru o perioadă îndelungată, perioadă care nici astăzi nu s-a încheiat, deşi au trecut peste 25 de ani.

Chiar după pierderea parţială, nu totală, vremelnică, a puterii politice absolute de către Iliescu, în perioada 1996 – 2000, acesta a iniţiat o tentativă de nouă lovitură de stat prin rechemarea minierilor conduşi de acelaşi Miron Cosma, la Bucureşti în anul 1999. În fapt activarea fenomenului mineriadă iliescieană, avea ca obiectiv îndeplinirea ordinului de doborâre a şefului statului Emil Constantinescu şi a guvernului său, acţiune care iarăşi era numită ca fiind în numele poporului. De altfel Emil Constantinescu avea să declare ulterior că serviciile l-au înfrânt. Erau de fapt servicii cu organizare militară, controlate eficient, din opoziţie, tot de Iliescu şi partidul său. Nici în perioada 2004 – 2015 urmaşii grupului Iliescu nu au pierdut puterea pentru că au condus din opoziţie prin numeroşii oameni ai acestora infiltraţi de la început în partidele care conduceau ţara. Un exemplu fiind liberalul roşu Tăriceanu. Urmaşii grupului Iliescu, încă consiliaţi de Iliescu, au avut un singur duşman redutabil în persoana lui Băsescu pe care l-au atacat permanent în timpul mandatelor sale şi chiar şi după. Totuşi Băsescu nu a putut face decât un singur lucru. Începând cu Daniel Morar a pus justiţia în poziţia de a funcţiona. În aceasta constituie îngenuncherea sistemului, sistem care însă nu este învins. Dovadă este lupta PSD-ului care doreşte

---

[64] www.csm1909.ro/csm/linkuri/18_12_2014__71180_ro.doc sau http://agent.gov.md/wp-content/uploads/2015/04/Mocanu-si-altii-%C3%AEmpotriva-Rom%C3%A2niei.pdf

cu ardoare, o justiţie reveslibilă, inoperantă în special pentru membrii săi. Şi exemplu concludent este Radu Mazăre aplaudat la scenă deschisă, când înjură public, de o manieră incredibilă, justiţia [65], atunci când făcea propaganda „Ponta preşedinte". De ce? Mai sunt încă valori de furat în România, mai sunt încă criminali (oare cine sunt aceştia?) care trebuie protejaţi de justiţie şi în viitor, care trebuie să moară natural în patul lor, nu în puşcărie. Şi pentru că lucrurile au fost scăpate de sub control, PSD-ul s-a pliat conform situaţiei, mobilizând şi sateliţii săi.

Astăzi o serie de puşcăriaşi şi puşcăriabili din conducerea partidului lui Iliescu, unii dintre ei identificându-se cu siguranţă în această categorie, dar şi mari magnaţi, se închină partidului creat de Iliescu, pentru că i-a lăsat să fure din seva României, nestingheriţi de lege. Acesta este şi motivul pentru care individul Iliescu a fost susţinut şi a reuşit să se sustragă legilor, deşi prin ordinul său s-au produs repetat, în timp, numeroase crime şi cu siguranţă unele crime au fost făcute invizibile. Toţi aceşti indivizi, astăzi îl înjură pe Băsescu pentru că s-a străduit să pună ţara pe un făgaş legal. De aceea toţi aceşti indivizi au făcut eforturi colosale să-l îndepărteze din funcţia de preşedinte pe Băsescu, chiar şi prin tentativă de lovitură de stat atribuită în acelaşi stil ca cel din 1989, dorinţei poporului, tentativă sub formă de referendum popular fraudat, dar nereuşit. S-au folosit în acest scop de indivizi fără scrupule, prezenţi la televiziuni abjecte, aşa-zis independente, care practice au fost de acord cu crimele sângeroase comandate de-a lungul timpului de Iliescu,

---

[65] https://www.youtube.com/watch?v=e7_ZFrrda28 min 6,44

televiziuni ale magnaţilor comunisto-securişti deveniţi puşcăriaşi, precum D. Voiculescu omul cu trecut securist care a folosit ziarişti fără caracter, cumpăraţi cu bani spălaţi în străinătate sau furaţi de la stat. S-a folosit în astfel de scopuri şi de o nouă televiziune folosind aceleaşi procedeele, sub masca unui naţionalism deşănţat.

Morala cu privire la televiziuni este aceea că ele constituie un mijloc puternic şi foarte eficient de manipulare, care are influenţe nefaste asupra populaţiei în special a aceleia cu mijloace de trai precare, populaţie majoritară, care este uşor de manipulat cu promisiuni iluzorii, dar mai cu seamă cu informaţii false, populaţie speriată că nivelul de viaţă şi aşa precar, se poate înrăutăţi.

O întrebare pe deplin justificată în contextual manipulării fără scrupule este: sunt televiziuni care, sub masca dreptului la opinie liber exprimată, manipulează populaţia împotriva intereselor interne şi externe ale statului? Instituţiile abilitate ar trebui să răspundă şi să acţioneze în consecinţă.

Partidul celor care au dat lovitura de stat şi au organizat mineriade sângeroase pe banii statului, nu are capacitatea de a recunoaşte evenimente reale, evenimente care nu corespund cu ceea ce el vrea să fie considerat realitate. Nu recunoaşte necondiţionat o justiţie corectă. De aceea a introdus principii nescrise care au modificat spiritul de dreptate al justiţiei. Procedeul de realizare a acestui scop a fost prin intermediul persoanelor pe care le-a impus pe termen lung la nivele înalte ale justiţiei. În acest context, justiţia cu acţiune inversă funcţionează astfel:

— Oameni simpli, cu legea de partea lor, pierd procese cu statul. Eu sunt un astfel de caz pe care îl voi prezenta.

— Oameni pricopsiţi prin furt de la stat, în proces cu statul de partea căruia este legea, câştigă procese cu statul. Vezi cazul Dinu Patriciu.

Partidul loviturii de stat şi a mineriadelor, nu asigură protecţia conform legii, televiziunilor independente, echidistante, cărora le aplică sancţiuni frecvente prin Consiliul Naţional al Audiovizualului (CNA) pe care îl controlează, dar impune televiziuni proprii, care manipulează grotesc realitatea, televiziuni subvenţionate de persoane care nu-şi justifică legal banii, televiziuni care sunt puse sub protecţie ca şi finanţatorii lor. Lovitura de stat cu acţiunile sale sângeroase, reuşită şi prezentată cu obstinaţie ca revoluţie, urmată de mineriadele sângeroase de stat, nu sunt recunoscute. De aceea partidul celor care au dat lovitura de stat şi au organizat mineriadele de stat, a îngropt dosarele acestor evenimente, după ce s-a căutat vreme de peste două decenii vinovaţi despre care s-a afirmat că sunt inexistenţi.

Până când crimele din decembrie 1989 şi crimele din perioada mineriadelor, crime recunoscute ca imprescriptibile la CEDO **[66]** dar considerate prescriptibile de partidul creat şi consiliat apoi de Iliescu, ***nu vor fi rezolvate de justiţie cu pedepsirea adevăraţilor vinovaţi, cu recunoaşterea motivelor reale pentru care acestea s-au produs, România nu va ieşi din groapa în care a fost introdusă şi ţintuită.***

Stimaţi cititori, vă pun o întrebare simplă la care

---

[66] www.csm1909.ro/csm/linkuri/18_12_2014__71180_ro.doc aliniatul 315

singuri va trebui să răspundeţi**:** ***Care este partidul loviturii de stat și al mineriadelor, partidul care a făcut justiția inoperabilă*****,** care și-a modificat identitatea de nenumărate ori, prin schimbarea numelui, care a alterat spiritul de dreptate al justiţiei, care a dorit să introducă o lege prin care să-și grațieze pușcăriașii milionari de „elită” așa cum a făcut Iliescu în ian 1990 **[67] prin decretul parșiv de grațiere și amnistiere**, partid care și-a asigurat controlul ţării și în perioadele în care a fost în opoziţie, care a avut un rol esenţial în promovarea și dezvoltarea megacorupţiei în România, care a declanșat din 1990 o devalorizare uriașă a banilor urmată de inflaţie galopantă care nu s-a mai întâlnit în istoie decât după 1944.

După evenimentele de la Praga din 1969, Iliescu a muşcat mâna care îi da să mănânce, a înfruntat pe binefăcătorul său. Binefăcător care îl aprecia pe Iliescu încă din perioada când Elena Ceaușescu îl ducea de mână pe acesta, la puşcăria unde atât Ceaușescu, cât și tatăl lui Iliescu erau închiși pentru… acţiuni subversive. Iliescul l-a omorât pe bătrânul său binefăcător, binefăcător care încă îl mai ţinea în funcţii de conducere. Pentru că Iliescu nu a lucrat niciodată în vreo fabrică, sau pe șantier ca simplu inginer așa cum lucrau oamenii neprivilegiaţi. Totuși Iliescu l-a omorât în cel mai pur stil al comuniștilor care se omorau între ei pentru… putere.

Iliescu nu a reprezentat nicio secundă interesele maselor popolare, ci interesele unui grup restrâns devenit infracţional, anume cel al unor **activiști de partid și securiști, care l-au părăsit pe Ceaușescu dar care i-au**

---

[67] http://www.legex.ro/Decretul-lege-3-1990-930.aspx

asigurat lui Iliescu stabilitate contra cost. Costurile au fost plătite din visteria statului prin fărădelegi rămase nesancţionate.

În faţa camerei TV, un fanatic comunist, Iliescu **[68]**, se adresa clar activiştilor de partid, securiştilor a căror menire era să apere comunismul prin toate mijloacele de teroare şi forţă, dând un semnal clar de uniune cu aceştia, dar plin de ură faţă de cel despre care spunea că a întinat numele PCR, a întinat memoria celor care şi-au dat viaţa pentru comunism. Uita să spună că comuniştii s-au luptat şi ucis între ei, exemple fiind Foriş, Pătrăşcanu. Exemplul de astăzi este chiar fam. Ceauşescu. În faţa maselor populare despre care Iliescu ştia că s-au revoltat împotriva întregului sistem comunist, dar şi a realităţii europene, acest individ dă un semnal pervers, mincinos, şi anume că se declară în afara legii, PCR, considerându-se că acest partid este împotriva spiritului naţional şi al legii strămoşeşti **[69**

]. În fapt Iliescu nu a fost o emanaţie a maselor populare. El a readus la putere foşti activişti de partid, eşalonul 2 al acestora, securiştii mai mult sau mai puţin sub acoperire, deveniţi apărători în forţă a criminalităţii economico-financiară. În fapt CFSN nu era constituit prin voinţa poporului şi drept consecinţă nu reprezenta interesele poporului aşa cum pretindea Iliescu nejustificat. CFSN reprezenta interesele comunismului şi al comuniştilor

---

[68] https://www.youtube.com/watch?v=QM2ZiFmOICc&list=PL46bB6E9Mq66S5XMMY89i8sAr136Hebr8&index=4 min. 9,58

[69] *https://www.youtube.com/watch?v=jW6-KkPPONA min. 8,07 Iliescu infiereaza comunismul*

care nu au fost în guvernul lui Ceauşescu. CFSN era alcătuit majoritar din activişti de partid şi securişti sub acoperire, care alcătuiau grupul fidel al lui Iliescu, grup care a eliminat voinţa populară a întregii ţări, reflectată prin **punctul 8 al proclamaţiei de la Timişoara a cărui esenţă era FĂRĂ COMUNIŞTI la conducerea ţării**. Practic grupul Iliescu a folosit două moduri de sabotare diferită a celor două partide istorice, anticomuniste. Pe unul l-a deturnat şi folosit ca satelit invizibil şi apoi vizibil al PSD-ului, pe celălalt l-a ruinat, folosindu-se în acest scop şi de satelitul său atunci când era invizibil.

Reapariţia Partidelor Istorice nu a fost dorinţă de Iliescu, care nu iubea nimic altceva decât comunismul **[70]**. Reapariţia lor a fost spontană, ca urmare a manifestanţilor care au eliminat din steagul României stema emblemă a comunismului. **Comunismul la care se închină Iliescu, a acţionat după 1944 pentru demolarea Partidelor Istorice**, a omorât pe conducătorii lor, şi a întemniţat pentru ani grei, membrii acestor partide. Reapariţia partidelor istorice a fost un fenomen natural, nedorit de Iliescu, datorat lui Corneliu Coposu, Ion Diaconescu, Ion Raţiu, Radu Câmpeanu, fenomen natural dorit de Regele Mihai. **Comunistul Iliescu a făcut aceeaşi treabă ca cea de după 1944** şi a demolat iar partidele istorice anticomuniste, dar nu pe fiecare la fel. Iliescu a început cu vandalizarea sediilor

---

[70]
https://www.youtube.com/watch?v=QM2ZiFmOICc&list=PL46bB6E9Mq66S5XMMY89i8sAr136Hebr8&index=4 min. 9,58

acestora **[71]**, a ordonat agresarea conducătorilor şi membrilor acestor partide în 1990, (vezi cazul Ion Raţiu la Buzău şi Radu Câmpeanu la Brăila), a catalogat oameni onorabili din aceste partide ca fiind huligani, elemente fasciste **[72][73]**, drogate **[74]**, legionare **[75]** conform unor transmisii televizate care astăzi se pot vedea numai pe internet. Sistemul comunisto-securist al lui Iliescu îl cataloga pe Ion Raţiu ca neonazist, în scrisori teroriste. Grupul lui Iliescu e factorul esenţial care în 1990 a umilit partidele istorice, acuzate fiind că în sediile lor sunt arme, muniţie, droguri şi se fabrică bani falşi conform unei transmisii a TVR-ului postată nu de TVR pe internet **[76]**. Din 1990 Iliescu a început o operaţie de succes cu infiltrarea puternică, la nivel de vârf, a PNL-ului. Cu criptocomunişti, oameni cu sarcini ascunse precum Dan Amedeo Lăzăresu turnător de mare calibru al securităţii, (tatăl vitreg al lui Călin Popescu Tăriceanu viitor partener de mare încredere al partidului lui Iliescu), Bălăceanu Stolnici **[77]** colaborator al securităţii cu nume de sursă Laurenţiu**,** Teodor Meleşcanu un fost nomenclaturist devenit PNL-ist promovat de partidul lui Iliescu, calitate în care umilea alegătorii anti Ponta la Paris, Sorin Roşca Stănescu colaborator al securităţii, Ioan Ghişe un personaj enigmatic, Victor Ciorbea un sindicalist

---

[71] https://www.youtube.com/watch?v=nHoYbIFIm1M
[72] https://www.youtube.com/watch?v=V1tIQFRUN58 min. 5,32
[73] https://www.youtube.com/watch?v=6pyJs0Q6lho min. 4,25
[74] https://www.youtube.com/watch?v=QHHKuMgdlGU min. 4,25
[75] **https://www.youtube.com/watch?v=2lbohQdR0jA**
[76] **https://www.youtube.com/watch?v=6pyJs0Q6lho** min. 1,48
[77] **https://www.youtube.com/watch?v=ewl3zGTKWC8** min.35

fripturist politic prezent apoi în PNŢCD, în PNL şi apoi promovat de PSD, colega lui Norica Nicolai un alt personaj enigmatic, Petre Roman şi Bogdan Olteanu cu familii care au fost stâlpi ai comunismului chiar din 1944, dar şi alţii. Cu conducătări „capabili" PNL a supravieţuit ca satelit al PSD-ului care a pus umărul la demolarea PNŢCD-ului. Un partid istoric, PNŢCD, cu conducătorii săi reprezentativi care nu au putut fi înlocuiţi cu marionete precum la PNL, conducători terorizaţi repetat, care primeau scrisori cu conţinut de cea mai joasă speţă şi ameninţări teribile cu moartea, a fost definitiv erodat din exterior cu ajutor PNL-ist, dar şi de termitele din interior care totuşi nu au putut ataca conducerea partidului. Celălalt partid istoric PNL-ul fără „voinţă" de decizie politică, a fost păstrat apoi ca satelit la vedere al partidului creat de Iliescu, ambele având aceleaşi obiective de susţinere reciprocă în activităţi infracţionale, împotriva intereselor ţării. În scrisorile de ameninţare primite de familia mea nu se pomeneşte nimic despre PNL sau conducătorii săi, ameninţările fiind adresare numai lui Raţiu, Regelui Mihai, lui Coposu şi PNŢCD-ului, persoane care nu au putut fi şantajate şi partid care nu a putut fi dirijat de grupul Iliescu.

Totuşi astăzi este posibil ca PNL-ul să scape din captivitatea PSD-ului, dacă reuşeşte să se purifice, să se scuture de toţi cei din interior care au slujit PSD-ul cu credinţă sau cu şantaj, de toţi cei care şi-au urmărit interesul personal chiar prin fărădelegi. Viitorul sumbru va fi însă al tuturor oamenilor săraci, pentru că ţara a fost deja jefuită bine.

Dacă cele de mai sus cu privire la super eficienţa manipulării prin televiziune, nu sunt suficiente, voi prezenta

următorul caz.

Un ziarist interesant, Dan Diaconescu, şi-a înfiinţat propriul post de televiziune numit OTV. De la acest post a început o campanie eficientă de manipulare a populaţiei, cu rezultate remarcabile. În scurt timp şi-a înfiinţat propriul partid cu nume chiar numele său, Partidul Poporului Dan Diaconescu (PPDD). Şi ca să fie mai convingător i-a spus al poporului. Şi numele partidelor sunt manipulatorii, nume în care se introduc termeni precum: salvării naţionale, România mare, România unită, unitate naţională, uniune naţională pentru progres, partide pentru care primează… „interesul naţional". Şi Dan Diaconescu a acceptat pe liste, persoane importante, dubioase, care au înţeles puterea de manipulare a televiziunii lui. În scurt timp de la înfiinţare, la alegerile parlamentare din 2012, PPDD a câştigat prin manipulare televizată, un procent incredibil de 14, 6% din voturile populaţiei. Partide cu vechime mare nu au putut realiza decât procente substanţial mai mici. De aceea PSD s-a îngrijorat că acest partid are un potenţial mare de creştere în faţa populaţiei, s-a îngrijorat că acest partid se susţine numai pe sine. Viorel Ponta, reprezentând executivul PSD-ului, a înţeles, dar mai probabil a fost sfătuit de „înţeleptul bătrân", că poate câştiga pe cei votaţi pe listele PPDD dacă aceştia sunt lipsiţi de mijlocul de manipulare. Şi a închis acest post de televiziune care furase voturile unui procent de 14, 6% de manupulaţi. Ba mai mult l-a transformat puşcăriaş pe Diaconescu care avea probleme cu legea. Acesta a fost lovitura fatală.

Nu acelaşi lucru a făcut cu posturile Tv care manipulau în folosul PSD-ului. Nu acelaşi lucru a făcut cu proprietari de televiziuni susţinătoare care aveau probleme cu legea. Pe

aceştia i-a apărat din toate puterile, de efectele legii, dând permanent vina pe justiţia lui Băsescu care dorea puşcăriaşi fără vină.

În urma închiderii instrumentului lui Diaconescu, de manipulare a creerelor, ca şobolanii de pe o corabie care se îneacă, aproape toţi aleşii PPDD-ului au ieşit la lumină. Schimbând tabăra cu nerușinare, cu cea a PSD-ului, a PC-ului, sau a UNPR-ului, ultimele două fiind sateliţii PSD-ului. Aleşii lui DD au trecut direct, la roşul unui ciolan sigur. Aceasta a fost a doua manipulare, de astă dată a aleşilor de la PPDD. După cum se vede, manipulare posibilă numai datorită calităţii proaste a oamenilor.

Şi astfel lichelele de parlamentari ai PPDD-ului, ca efect al închiderii postului de televiziune, au devenit obiectul superior al manipulării următoare a creerelor. Pentru motivul că lipsa postului TV, avea repercusiuni asupra PPDD, care nu mai înseamnă un partid de viitor. Însemna în fapt o manipulare de calibru greu, manipulare posibilă numai calităţii execrabile a oamenilor din PPDD. A fost de fapt o manipulare superioară, asupra unor parlamentari incompeteţi, avizi după ciolan. Nu a mai fost o manipulare executată pe o clasă inferioară şi anume cea a votanţilor, aşa cum o făcuse DD. Parlamentarii manipulaţi, împreună cu ceilalţi de aceiaşi calitate, sunt cei care conduc ţara spre sigură demolare.

La alegerile europarlamentare din 2014, în lipsa postului de televiziune prin care se făcea manipularea, PPDD nu a mai contat. Procentul obţinut la aceste alegeri a fost de 3, 6% deci sub pragul de 5%, prag care ar fi putut totuşi asigura o prezenţă în Parlamentul European. Altfel spus PPDD nu a mai însemnat nimic fără televiziunea OTV. Nu a

mai rămas nimic din el, decât un trecut uluitor obţinut ca efect al unei manipulari scurte şi eficiente, făcute de un mic specialist, prin… televiziune.

Concluzie

Manipularea prin televiziune a populaţiei o făcea Ceaușescu, şi la fel de bine a făcut-o Iliescu şi o face şi partidul său care au avut şi au toată puterea uriaşă a statului. Şi populaţia se lasă manipulată astăzi ca şi pe vremea lui Ceaușescu. Şi prin manipulare, PSD este continuatorul PCR-ului. Nu e de mirare, pentru că PSD-ul a adunat în jurul său securişti şi comunişti educaţi în acest spirit. Nu este de mirare că PSD-ul câştigă alegeri la fel cum câştiga PCR-ul. PSD-ul deţine controlul absolut ăl mai multor televiziuni specializate numai în ştiri şi manipulări politice. Nu este însă totul. PSD-ul foloseşte şi alte tipuri de manipulări, şi global a condus şi conduce şi din opoziţie.

Iliescu şi PSD sunt moştenitorii înaltei şcoli comuniste, cu toate resursele sale umane şi tehnice, de manipulare a populaţiei. Iliescu a făcut studii superioare de manipulare, pentru că manipularea nu se face numai global prin televiziune şi teroare. Se mai face şi în particular prin şantaj, în special la nivel înalt. Sursa financiară de manipulare este de stat. Şi pentru că sunt prea mulţi dornici să se pricopsească rapid şi fără muncă, aceştia trebuie identificaţi printre cei cu poziţii înalte, cărora li se vând ponturi prin care se pot pricopsi ilegal. Dacă pun „botul la vrăjală”, atunci devin şantajabili. Dacă răspund la toate cererile, astfel de persoane sunt protejate de justiţie şi puse în funcţii şi mai înalte. Dacă nu răspund unei cereri, care le trezeşte conştiinţa, atunci sunt daţi pe mâna justiţiei, care este lăsată să pună legea în aplicare. Acesta este justiţia pe care o

dorește PSD-ul.

Nici generaţia de astăzi nu este pregătită şi educată să contracareze manipularea comunistă.

Cap. 4 Agitatori politici

Agitatori politici înainte de 1989

Se cunoaşte că PCR şi instrumentul său de teroare, securitatea, au dezvoltat arma umană împotriva populaţiei, numită agitatori. Se foloseau oameni care creiau acţiuni de agitaţie politică în vederea realizării anumitor scopuri. Până în 1989 scopul a fost unic. Să detecteze pe cei care se opuneau în obscuritate, comunismului, şi apoi a lui Ceaușescu. În acest scop lansau provocări anticomuniste, anticeaușiste, pro occidentale, iar cine cădea în această capcană, susţinând cu entuziasm astfel de manifestări, intra automat în vizorul securităţii fiind monitorizat cu atenţie. Şi dacă securitatea nu găsea motive pentru a fi băgat în puşcărie, urma terorizarea persoanei, ca măsură de prevenţie. Astfel de indivizi au fost puşi în vecinătatea tatălui meu după deschiderea primului dosar de securitate. Totuşi la acea vreme tatăl meu care devenise prudent, a identificat astfel de situaţii, astfel că nu a răspuns provocărilor. Până în anii 1962 – 1963 oamenii care au căzut în plasa agitatorilor au înfundat puşcăriile, unii pierzându-şi acolo viaţa. După 1964, această activitate a fost continuată, ca urmare a acţiunilor de prevenţie a securităţii. În cazurile când victimele erau descoperite că recidivează erau băgate la închisoare. Tatăl meu, o victimă căreia i s-a deschis al 2-lea dosar de securitate pentru o scrisoare total inofensivă regimului, trimisă însă postului de radio Europa Liberă, s-a ferit de agitatori şi nu a mai recidivat în această direcţie.

Totuşi a fost urmărit şi terorizat permanent, dosarul nefiind închis nici după 1989, dosar care între anii 2000 şi 2002 a fost falsificat.

Agitatori politici după 1989

După 1989 agitatorii politici au devenit o armă cu repercusiuni teribile. Rolul a fost interpretat de persoane necunoscute publicului precum turnători la securitate, precum surse cu nume codificat, precum colaboratori ai securităţii, precum persoane fără imagine publică angajate în securitate pe funcţii fără expunere, dar şi comunişti fanatici care nu au avut funcţii importante, la vedere. Astfel de persoane au fost agenţi acoperiţi angajaţi, chiar înainte de 1989, la ziarele care şi-au schimbat opţiunea politică precun România Liberă, dar în special au fost infiltraţi în partidele istorice anticomuniste apărute spontan în dec. 1989, au fost infiltraţi într-o organizaţie anticomunisă precum Uniunea Mondială a Românilor Liberi înfiinţată în 1984, în urma Congresului românilor ţinut la Universitatea din Geneva. Chiar de atunci, acolo, în străinătate, securitatea era prezentă.

După 1989 scopul agitatorilor a fost identificarea celor care au făcut pasul în partidele istorice nu din convingere ci din interese materiale personale, după exemplul unei părţi importante a membrilor partidului comunist care aveau un nivel de viaţă privilegiat. S-a făcut identificarea celor care nu-şi manifestau cu entuziasm opţiunile anticomuniste, poate şi din motive de terorizare a populaţiei anticomuniste făcută cu mare intensitate de gruparea Iliescu. Aceştia au devenit uşor de manipulat prin oferirea de funcţii importante, la locul de muncă, plătite darnic de statul

condus de gruparea Iliescu.

Cel mai important scop al agitatorilor politici a fost însă de a înlocui în funcţiile de conducere pe cei care prezentau un potenţial pericol pentru gruparea Iliescu, de a le ruina apoi, din interior, de a le sparge atunci când au simţit că pierd puterea de decizie, din poziţia funcţiilor obţinute prin sprijinul celorlalţi agitatori. Aceste operaţiuni au fost uşurate pentru că perioada prea mare de comunism a modificat puternic conştiinţa oamenilor. Ca urmare au fost puţini cei care au venit în partidele anticomuniste din convingere, care au putut să-şi înfrângă teama, teamă care ulterior Iliescu a reinstaurat-o. În comparaţie cu o uriaşă armată de colaboratori ai securităţii, la care s-a adăugat o armată de comunişti fanatici, care a inundat partidele anticomuniste. În acest context adevăratul PNL a fost rapid deturnat, devenind o rotiţă invizibilă în angrenajul maşinăriei partidului lui Iliescu, care a contribuit apoi la ruinarea perfectă a PNŢCD-uli. PNL-ul a fost infiltrat cu colaboratori plătiţi ai Securităţii precum Dan Amedeo Lăzărescu; dar şi persoane precum Dinu Patriciu şi Tăriceanu, Constantin Bălăceanu Stolnici alt colaborator al securităţii, apoi Petre Roman, Bogdan Olteanu proveniţi din familii de comunişti ilegalişti sau notorii, Teodor Meleşcanu un comunist de mare anvergură din epoca Ceauşescu, Sorin Roşca Stănescu colaborator al securităţii, Victor Ciorbea trecut de la sindicate la PNŢ, apoi la PNL şi în final devenit vizibil om de nădejre al PSD-ului. Aceştia, dar şi alţii mai puţin vizibili, au devenit „anticomuniştii” care au ruinat vizibil, din interior, partidul istoric anticomunist PNL. Acţiune reuşită de comunişti pentru a 2-a oară după 1944. Acţiunea a fost din interior, prin subminare, făcută tot de

comuniști, dar și din exterior prin teroare comunistă directă, vizibilă în cazul PNȚCD.

Din exteriorul PNȚCD-ului, sunt cunoscute acțiunile brutale efectuate asupra Domnului Rațiu la Oradea sau la Buzău, în campanie electorală, pentru alegerile „libere", din 1990, situații în care a fost împiedicat să-și desfășoare campania. Din exteriorul PNL-ului este cunoscută acțiunea brutală asupra lui Radu Câmpeanu, asupra liberalilor și asupra anticomuniștilor de la Brăila. Acțiune brutală, din timpul unei adunări publice din cadrul campaniei alegerilor „libere" din 1990, campanie care practic a fost total compromisă atât pentru PNȚ cât și pentru liberali. Cu acel prilej eu însumi am fost printre victime și pot prezenta situația. Atunci o mare de muncitori cu bâte, dirijați de organe de stat, au înconjurat sediul cinematografului Republica unde se ținea adunarea, au spart geamurile acestuia, au bătut oameni care au fost prezenți la adunare atunci când s-a făcut evacuarea participanților. Și exemplu dau un cetățean, confundat cu Câmpeanu, bătut bestial atunci când s-a strigat din mulțime „uite-l pe Câmpeanu". Practic l-au vânat pe Radu Câmpeanu care a vorbit acolo, dar care a rămas ascuns și izolat, împreună cu câteva persoane, în interiorul cinematografului. Ulterior, în 2016 la moartea lui Câmpeanu, Iliescu avea să declare cu nerușinare, că între ei doi a fost o relație prietenească, de respect reciproc. Același tip de „respect" are astăzi Iliescu față de Regele Mihai.

Astfel de acțiuni de teroare efectuate din exterior, au continuat cu vandalizarea sediilor partidelor Istorice din București. Teroarea, ca acțiune preventivă tipic securistă, a descurajat renașterea viguroasă a partidelor istorice.

Teroare care a dus chiar la distrugerea partidelor istorice. Teroare care și-a atins scopul. Teroare care a permis infiltrarea cu succes în partidele istorice, a agitatorilor politici deveniți „luptători" împotriva lui Iliescu, care au ocupat astfel funcții de conducere importante în special în PNL. **Și rezultatul este o certitudine astăzi în anul 2016 pentru PNL care trecut prin poziția de satelit al PSD-ului, este apoi umilit și redus la totală neputință.**

În acest context cei mai înflăcărați „anticomuniști", au devenit agitatorii din interior, care s-au impus, susținându-se unii pe alții, în funcțiile cheie din PNL. Următoarea etapă de distrugere a fost spargerea PNL-ului, spargere la care a participat Tăriceanu (care a învățat din experiența tristă și umilitoare a lui Dan Amedeo Lăzărescu), și Dinu Patriciu, spargere realizată atunci când nu s-au putut impune în vârful partidului. Ulterior PNL ȘI PSD a dat lovitura de grație PNȚCD-ului. Apoi Dinu Patriciu și Tăriceanu un politician de stânga, au fost inițiatorii alăturării fățișe a PNL-ului, la PSD. PSD-ul fiind tocmai partidul lui Iliescu care și-a schimbat repetat numele, care a terorizat în țară tot ce era anticomunist, inclusiv PNL-ul. Și această formulă, de succes pentru cei care au inițiat-o, a fost continuată și de Crin Antonescu. PNL-ul a devenit satelit, la bună vedere, al PSD-ului. **Cuplul PNL – PSD, l-a declarat cu mare virulență pe Băsescu, dușman al PNL-ului,** tocmai pe cel care a inițiat o serie de măsuri legale de condamnare comunismului, măsuri legale legate de urmașii grupului comunist Iliescu. Urmași la care, PNL a devenit parte, tocmai prin Călin Popescu Tăriceanu un politician de stânga. Ulterior, după ce Tăriceanu a trădat iarăși PNL-ul, a spart a doua oară PNL-ul, și să atașat la PSD. Chiar declara la Digi

TV: Ce ALDE să trădeze PSD-ul? Tăriceanu a trădat însă liberalismul, și simultan afirmă faptul că nu trădează stânga reprezentată de PSD. Totuși la momentul potrivit va interveni, sub înaltul patronaj al PSD-ului, pentru a modifica definitiv doctrina istorică a PNL-ului care va deveni un partid socialist.

Revenind la agitatorii politici, aceștia au acţionat și din interiorul presei, pentru a-și face imagine de anticomuniști. Un exemplu este Sorin Roșca Stănescu un colaborator al securităţii pe probleme externe, care sub masca unui luptător anticomunist a participat la Congresul UMRL de la Paris din 1991, acolo unde ajutat fiind și de alţii ca el, a fost factorul care a spart UMRL pentru al elimina pe președintele anticomunist Domnul Ion Raţiu. Acţiunile de subminare ale UMRL-ului, au fost începute de comuniștii lui Ceaușescu chiar de la Congresul de înființare de la Geneva din 1984, atunci când ambasadorul comunist de la Berna, Ion Datcu, a intervenit pe lângă guvernul elveţian pentru oprirea congresului, invocând neutralitatea Elveţiei. Pentru că nu a reușit acest lucru, în timpul Congresului, securitatea din mașini cu însemnul România **a urmărit și a filmat pe cei care au participat [78]**. Ulterior, până în 1989, Dl Raţiu a fost urmărit în afara ţării, de securitatea comunistă, fapt pentru care a fost atenţionat de Scotland Yard. În 1992 securitatea comunistă a lui Iliescu a continuat pe aceeași linie, prin a crea teroare prin aceleași scrisori oribile de amenințare cu același conţinut la adresa lui Raţiu, a Regelui Mihai, a lui Corneliu Coposu și a PNŢCD-ului. **Și din aceste**

---

[78] Ion Rațiu Cine mă cunoaște în țară așa cum sunt? Editura Progresul Românesc 1991 pag. 43

scrisori se poate observa că la acel moment, 1992, ţinta grupului comunist Iliescu nu a mai fost PNL-ul controlat eficient din interior, prin securişti şi comunişti aflaţi sub acoperire.

Conform dosarului de securitate a regelui Mihai, şi în acea perioadă a înfiinţării UMRL-ului, acesta era urmărit în Elveţia cu maşini ale securităţii comuniste, era urmărit simultan cu încercările lui Bălăceanu Stolnici de a intra în anturajul Regelui **[79]**. După 1989, Sorin Roşca Stănescu acelaşi colaborator al securităţii care a spart la Paris UMRL-ul, încerca în Elveţia să intre în anturajul Regelui. Simultan cu prigoana Regelui în România efectuată de grupul comunist al lui Iliescu, Dinu Patriciu, prietenul lui Sorin Roşca Stănescu şi partenerul acestuia în acţiuni financiare ilegale, încerca să împiedice ceva despre care ştia că nu putea fi împiedicat, ceva care îi crea imagine de anticomunist. Încerca un lucru care era evident pentru toată lumea că nu poate fi realizat. Să împiedice gonirea Regelui din România, chiar pe aeroport, de către grupul comunist şi partidul lui Iliescu care deţinea puterea absolută în România. Cu această imagine odată formată, Dinu Patriciu a fost sprijinit să spargă PNL-ul, a fost sprijinit să afilieze PNL-ul la PSD, a fost sprijinit nu dezinteresat, să submineze economia românească anume în domeniul petrolului, apoi a fost susţinut la vedere, chiar de PSD şi satelitul său PNL, să nu returneze către stat o sumă evaluată la sute de milioane de dolari. Este cunoscută şi o speculaţie la bursă făcută de Patriciu, cu acţiuni Rompetrol, pentru a plăti unii colaboratori de nădejde. Unul din ei, chiar Sorin Roşca

---

[79] https://www.youtube.com/watch?v=ewl3zGTKWC8 min. 35

Stănescu, colaborator al securităţii, avea să facă şi puţină puşcărie pentru acest motiv.

Concluzionând, PNL-ul a fost redus la tăcere, din interior, deturnat ca satelit de încredere, dar invizibil, al PSD-ului. PNŢCD-ul a fost ruinat definitiv în special din exterior, prin sabotaj efectuat de PNL ŞI PSD. Ulterior PNL-ul s-a manifestat fără jenă, prin Tăriceanu, ca satelit la bună vedere al PSD-ului, pentru ca în ultimă instanţă PNL-ul să fie umilit şi făcut neputincios în politica de opoziţie faţă de stânga.

Prin manipulare, prin teroare şi cu agitatori politici, partidele de centru dreapta sau de dreapta au fost reduse la tăcere, iar partidul lui Iliescu, a condus permanent România sub diverse titulaturi. Culmea este că pentru o mică perioadă, de câţiva ani, între 2004 şi 2008, a condus şi sub titulatura incredibilă de PNL.

Cap. 5 Scrisori de ameninţare ale securităţii lui Ion Iliescu

În aprilie 1992, securitatea lui Iliescu, la fel ca şi securitatea lui Ceauşescu, trimitea scrisori teroriste, scrisori cu adresă de expediere o căsuţă poştală din America, scrisori scrise cu o maşină de scris, scrisori exprimate într-un vocabular suburban, scrisori pentru terorizarea unui adversar politic a lui Iliescu, adversar neprotejat de instituţiile de putere ale statului aflate la discreţia lui Iliescu. Scrisori trimise pe adresa Domnului Ion Raţiu, scrisori cu ameninţări cu moartea, în care se proferau tot felul de injurii, într-un limbaj de joasă speţă la adresa preşedintelui Uniunii Mondiale a Românilor Liberi. Aceleaşi scrisori

introduse într-un singur plic, au fost trimise în mai 1992 pe adresa familiei mele care era şi adresa filialei UMRL Brăila, familie numită Huliganii lui Raţiu, scrisori trimise cu scopul de a ne teroriza dar şi pentru a ne crea anxietate cu privire la susţinerea pe care o acordam Domnului Raţiu prin filiala UMRL. Şi preşedintele filialei UMRL Cluj mi-a confirmat că aceste scrisori au fost trimise şi la Cluj, cu aceleaşi scopuri. Sigur şi alte filiale au primit aceste scrisori. Şi pentru că în două dintre scrisorile primite sunt ameninţaţi explicit şi Regele Mihai şi Corneliu Coposu, cu siguranţă că şi aceste personalităţi au primit astfel de scrisori.

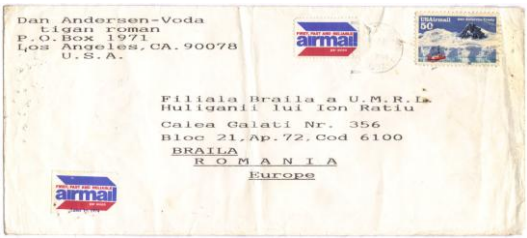
Dan Andersen-Voda
Ligan roman
P.O.Box 1971
Los Angeles, CA. 90078
U.S.A.

Filiala Braila a U.M.R.L.
Huliganii lui Ion Ratiu
Calea Galati Nr. 356
Bloc 21, Ap. 72, Cod 6100
BRAILA
R O M A N I A
Europe

Scrisoare primită de familia mea

Familia mea în tinereţe şi la vremea când noi am primit scrisori, numiţi fiind Huliganii lui Raţiu

Eu și tatăl meu, „Huligani” la o întâlnire prietenească în casa Domnului. Rațiu

Deși strămoșii lui Ion Rațiu, precum memorandistul ardelean Ioan Rațiu **[80],** au contribuit la făurirea României Mari, în laboratoarele securității lui Iliescu se lansează un prim avertisment pentru noi, că susținem un străin, specificând despre Rațiu că „ți-ai luat nume românesc pretinzând că ești român și cu mintea de englez anapoda”. Urmează apoi o serie de invective „măi ciumete, măi târfeață, idiot bătrân a cărui minte a plecat cu sorcova, măi amărâtule, măi janghinosule, măi hodorog bătrân”. Într-un limbaj de cea mai joasă speță se spune „Ție ți s-ar face o mare cinste dacă președintele Ion Iliescu te-ar accepta să-i tragi apa de la closet după ce își face necesitățile”.

Și dacă în scrisoare se scrie despre closetul lui Iliescu, trebuie să amintesc următorul fapt legat de criminalul Iliescu și un alt closet. În 24 dec 1989, Iliescu în prezența grupusculului său, pentru **a păstra un secret absolut chiar în**

---

[80] https://ro.wikipedia.org/wiki/Ioan_Ra%C8%9Biu

MApN, a scris şi semnat ordinul ilegal în urma căruia a fost asasinată fam. Ceaușescu **[81]**, ordin scris de mână într-un closet al MApN în care, pentru siguranţa discuţiei, se trăgea apa **[82].** Aceasta e chiar declaraţia unuia din membrii grupuscului lui Iliescu. Și acest secret, face sigur faptul că nu a existat voinţa armatei, nu a existat voinţa poporului român, face sigur faptul că nu a existat dorinţa tuturor cetăţenilor cinstiţi din România aşa cum se insinuează în această hotărâre **[83]**. De altfel toţi cetăţenii cinstiţi, dar şi ceilalţi care nu activau în instituţiile de putere, militare, nu au omorât în acele vremuri niciun activist de partid, niciun securist, nici în sediul CC, nici în sediile judeţene de partid, nici altundeva. Cei care au ordonat acţiunile criminale, se găsesc în grupul lui Iliescu. Ei au manipulat instituţiile militare în care totuși nu aveau încredere. Apoi cei care s-au manifestat împotriva sistemului militar precum grupul CADA, au fost incluși la persoane periculoase, puși sub urmărire, cu telefoane interceptate **[84],** ulterior marginalizaţi, sau daţi afară din armată. Grupul CADA a fost înșelat chiar de Victor Stănculescu și destructurat.

Revenind la scrisoare, urmează alte invective, urmate de ameninţarea teroristă cu moartea: „măi hahaleră londoneză, măi tâlhar bătrân, bă idiotule, dacă nu părăseşti România şi te întorci în Anglia, te vor trimite românii împachetat în coşciug”. Acestea sunt scrise, în numele

---

[81] https://www.youtube.com/watch?v=75JNDYCb6lQ minutul 1,08
[82] https://www.youtube.com/watch?v=LjqTWU5mCDY min 15,00
[83] “Ion Iliescu bigrafia secretă” autor Vladimir Alexe, Ed Elit Comentator, pag. 284
[84] https://www.youtube.com/watch?v=DWkk-pwBFTw **min 3,58**

poporului român. Toate crimele grupului Iliescu şi alte ticăloşii au fost făcute în numele poporului.

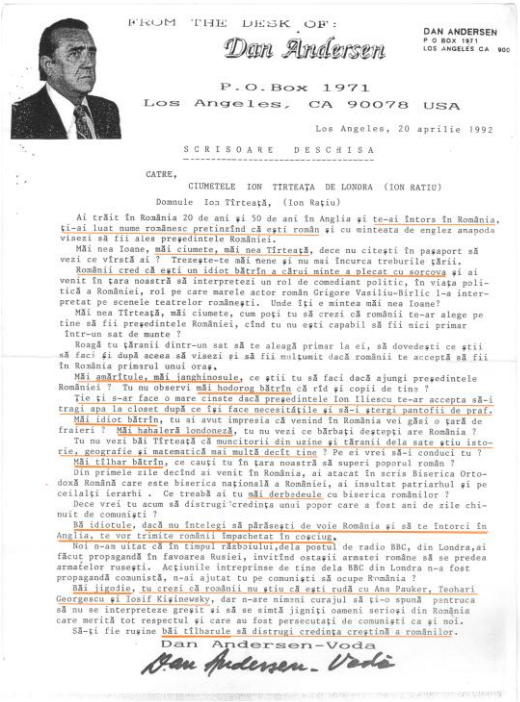

FROM THE DESK OF:

Dan Andersen

DAN ANDERSEN
P O BOX 1971
LOS ANGELES CA 900

P.O.Box 1971
Los Angeles, CA 90078 USA

Los Angeles, 20 aprilie 1992

SCRISOARE DESCHISA

CATRE,

CIUMETELE ION TIRTEAŢA DE LONDRA (ION RATIU)

Domnule Ion Tîrteaţă, (Ion Raţiu)

Ai trăit în România 20 de ani şi 50 de ani în Anglia şi te-ai întors în România, ţi-ai luat nume românesc pretinzînd că eşti român şi cu minteata de englez anapoda visezi să fii ales preşedintele României.

Măi nea Ioane, măi ciumete, măi nea Tîrteaţă, dece nu citeşti în paşaport să vezi ce vîrstă ai ? Trezeşte-te măi nene şi nu mai încurca treburile ţării.

Românii cred că eşti un idiot bătrîn a cărui minte a plecat cu sorcova şi ai venit în ţara noastră să interpretezi un rol de comediant politic, în viaţa politică a României, rol pe care marele actor român Grigore Vasiliu-Birlic l-a interpretat pe scenele teatrelor româneşti. Unde îţi e mintea măi nea Ioane?

Măi nea Tîrteaţă, măi ciumete, cum poţi tu să crezi că românii te-ar alege pe tine să fii preşedintele României, cînd tu nu eşti capabil să fii nici primar într-un sat de munte ?

Roagă tu ţăranii dintr-un sat să te aleagă primar la ei, să dovedeşti ce ştii să faci şi după aceea să visezi şi să fii mulţumit dacă românii te acceptă să fii în România primarul unui oraş.

Măi amărîtule, măi jenghinosule, ce ştii tu să faci dacă ajungi preşedintele României ? Tu nu observi măi hodorog bătrîn că rîd şi copiii de tine ?

Ţie ţi s-ar face o mare cinste dacă preşedintele Ion Iliescu te-ar accepta să-i tragi apa la closet după ce îşi face necesităţile şi să-i ştergi pantofii de praf.

Măi idiot bătrîn, tu ai avut impresia că venind în România vei găsi o ţară de fraieri ? Măi hahaleră londoneză, tu nu vezi ce bărbaţi deştepţi are România ?

Tu nu vezi băi Tîrteaţă că muncitorii din uzine şi ţăranii dela sate ştiu istorie, geografie şi matematică mai multă decît tine ? Pe ei vrei să-i conduci tu ?

Măi tîlhar bătrîn, ce cauţi tu în ţara noastră să superi poporul român ?

Din primele zile decînd ai venit în România, ai atacat în scris Biserica Ortodoxă Română care este biserica naţională a României, ai insultat patriarhul şi pe ceilalţi ierarhi . Ce treabă ai tu măi derbedeule cu biserica românilor ?

Dece vrei tu acum să distrugi credinţa unui popor care a fost ani de zile chinuit de comunişti ?

Bă idiotule, dacă nu înţelegi să părăseşti de voie România şi să te întorci în Anglia, te vor trimite românii împachetat în cocioug.

Noi n-am uitat că în timpul războiului,dela postul de radio BBC, din Londra,ai făcut propgandă în favoarea Rusiei, invitînd ostaşii armatei române să se predea armatelor ruseşti. Acţiunile întreprinse de tine dela BBC din Londra n-a fost propagandă comunistă, n-ai ajutat tu pe comunişti să ocupe România ?

Măi jigodie, tu crezi că românii nu ştiu că eşti rudă cu Ana Pauker, Teohari Georgescu şi Iosif Kişinewsky, dar n-are nimeni curajul să ţi-o spună pentruca să nu se interpreteze greşit şi să se simtă jigniţi oameni serioşi din România care merită tot respectul şi care au fost persecutaţi de comunişti ca şi noi.

Să-ţi fie ruşine băi tîlharule să distrugi credinţa creştină a românilor.

Dan Andersen-Voda

Dan Andersen-Voda

Următoarea scrisoare este scrisă într-un limbaj de şi mai joasă speţă. Se vrea anti comunistă, dar e pro comunistă, antisecuristă dar e teroare securistă, se vrea intelectuală dar e cu greşeli gramaticale, se vrea în numele muncitorilor şi ţăranilor, dar e scrisă la comanda lui Iliescu. În numele muncitorilor şi ţăranilor, Iliescu a produs lovitura de stat sângeroasă în 1989. În numele lor Iliescu a iniţiat asasinarea lui Ceauşescu în cel mai pur stil communist, în numele lor a produs mineriade de stat, conduse militar, mineriade sângeroase cu morţi, cu torturaţi, cu schilodiţi şi cu violuri.

În aceste scrisoari, pe lângă Ion Raţiu, sunt atacate şi alte personalităţi anticomuniste, precum regale Mihai,

Corneliu Coposu, dar şi PNŢ. Şi de aici se poate observa că din acel moment ţinta grupului comunist Iliescu nu mai era PNL-ul controlat eficient din interior. Cei amintiţi mai sus sunt definiţi drept cauze pentru care oamenii săraci şi ţiganii cerşesc în străinătate. Toţi aceştia însă sunt oameni care nu au deţinut puterea. Aceasta se petrecea în 1992, când de fapt toată puterea era în mâna lui Iliescu, cel care produsese devalorizarea banilor şi inflaţie puternică, deşi găsise o ţară fără datorii externe, cel care devenise protectorul absolut al corupţiei devenită endemică. **Așa se face dezinformarea și astăzi.**

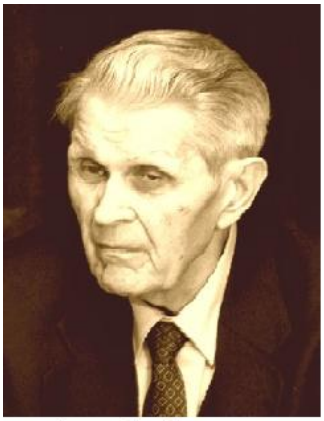

Corneliu Coposu

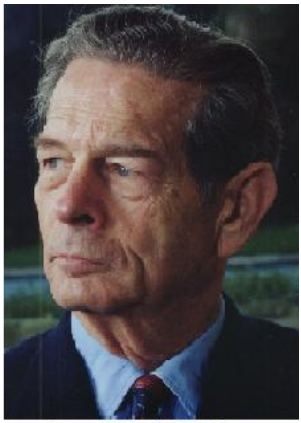

Regele Mihai

crisori au fost trimise și Regelui și lui Coposu. În una din scrisori apare următoarea amenințare: **Regele criminal Mihai**, dacă vine în România va fi pedepsit. ***Esența conținutului acestor scrisori se regăsește, în fapt, în manifestările lui Iliescu***.

Este cunoscută în 1990, comanda dată de Iliescu securității, de al hăitui pe autostradă pe Regele Mihai care

mergea spre Curtea de Argeş la mormântul strămoşilor, de al umili, de al urca în avion şi expulza din ţară **[85].** La acea vreme Monarhia era o alternativă viabilă, iar Regele era perceput ca o ameninţare uriaşă pentru poziţia lui Iliescu de şef al ţării, funcţie în care Iliescu se instalase ilegal prin lovitură de stat, şi apoi prin alegeri manipulate câştigate cu concursul foştilor activişti ai lui Ceauşescu, la fel cum câştiga alegeri libere şi Ceauşescu. Ulterior în 1994, Iliescu refuză să permită Regelui Mihai accesul pe teritoriul României, deşi acesta aterizează pe Aeroportul Otopeni, obligându-l să nu coboare din avion şi să se reîntoarcă la Paris **[86]**. **În 1995,** fiind invitat la înmormântarea liderului ţărănist Corneliu Coposu, **Regelui i se interzice din nou să intre în ţară**. Abia în 1997 când Iliescu pierduse controlul despotic, dar păstrând controlul ţării, Convenţia Democrată a avut o mică reuşită şi i-a oferit Regelui paşaport românesc **[87]. Totuşi şi pe vremea Convenţiei Democrate, grupul Iliescu şi partidul său au condus România, prin toate structurile şi reţelele realizate pe termen lung, aflate la nivelul întregii ţări, prin infiltrările masive cu agenţi comunisto-securişti, prin infiltrările cu foşti colaboratori externi ai securităţii, infiltrări realizate în special în partidele istorice anticomuniste (numai unii dintre ei dovediţi mult mai târziu). Este cert că Iliescu şi**

---

[85] http://www.digi24.ro/Stiri/Digi24/Special/1990+-+Anul+0/Craciun+1990+Prima+intoarcere+a+regelui+Mihai

[86] http://inliniedreapta.net/monitorul-neoficial/iliescu-si-pdsr-il-voiau-persona-non-grata-pe-rege-in-1994/

[87] https://ro.wikipedia.org/wiki/Mihai_I_al_Rom%C3%A2niei

partidul său au condus şi din opoziţie. Un exemplu concludent este faptul că pentru cele 1.000 de crime şi pentru cele câteva mii de victime împuşcate după 22 decembrie 1989, pentru crimele, pentru răniţii şi torturaţii din 1990, nu a existat justiţie atunci când Iliescu şi partidul său au fost la putere, şi mai mult, justiţia a fost blocată tot de Iliescu şi partidul său atunci când se considerau în opoziţie. Acele acţiuni care nu au fost judecate, au fost CRIME ŞI ACTE TERORISTE DE STAT. Un alt exemplu, sunt infracţiunile de crime economico-financiare la nivel înalt, produse până în 1996. Ele nu au fost judecate atunci când s-au produs, atunci când Iliescu şi partidul său erau la putere şi mai mult, nu au putut fi judecate când Iliescu şi partidul său s-au opus... din opoziţie. Această realitate a fost confirmată de Emil Constantinescu care s-a declarat, public, învins de sistem. Din păcate nu a spus răspicat că sistemul a fost Iliescu şi partidul său, şi acest lucru nu se spune nici după 26 de ani.

Revenind la scrisorile teroriste, una dintre ele e concepută într-un limbaj „poetic”... de cea mai joasă speţă, care arată adevărata faţă hidoasă a lui Iliescu, scrisoare pe care sigur refuză să şi-o asume. La fel cum a refuzat recunoaşterea Loviturii de stat pe care a dat-o în 22 dec. 1989, lovitură de stat militară **[88] [89]** prin care a înecat ţara în sânge, la fel cum a refuzat să-şi asume iniţierea asasinării fam. Ceaușescu a cărei urgenţă e pusă pe seama

---

[88] https://www.youtube.com/watch?v=E-bOMq5tm4c **min.0,56**
[89] Procesul lui Ceaușescu de pe You Tube

cererii tuturor oamenilor cinstiţi din ţară **[90]**, asasinare fulgerătoare produsă în prima zi de Crăciun, aşa cum a refuzat să-şi asume chemarea minerilor în iunie 1990**[91],** aşa cum a refuzat să-şi asume crimele şi celelalte victime ale mineriadelor. De altfel asasinarea fam. Ceauşescu s-a făcut în cel mai mare secret într-o unitate militară controlată de Stănculescu, ca şi acţiunea ilegală care s-a numit procesul mascaradă a lui Ceauşescu, acţiuni despre care poporul habar nu a avut, acţiune despre care poporul a fost ulterior înştiinţat. Toate aceste acţiuni ilegale au fost totuşi acceptate de poporul înspăimântat de dictatura lui Ceauşescu, acţiuni duse la îndeplinire sub presiune militară efectuată asupra câtorva magistraţi manipulaţi. Acestora li se inoculase ideea că Ceauşescu a produs un carnagiu prin omorârea în masă a 60.000 de oameni în decembrie 1989. Când ulterior această formă de manipulatorie nu a mai stat în picioare, Iliescu a atribuit-o întregii perioade de domnie a lui Ceauşescu. Iliescu omorâse mai mulţi oameni decât Ceauşescu. Un om care ordonă fără mustrări de conştiinţă omorârea de oameni, este capabil să se distreze şi cu scrisori hidoase de ameninţare, în versuri, cu înjurături la fel de josnice ca ale lui Radu Mazăre [92

], aplaudate la scenă deschisă, atunci când făcea campanie în favoarea lui Ponta pentru candidatura la preşedinţie. Scrisoarea teroristă este prezentată mai jos.

---

[90] "Ion Iliescu bigrafia secretă", autor Vladimir Alexe, Ed Elit Comentator, pag. 284

[91] https://www.youtube.com/watch?v=MnRTN7axLNI min. 0,17

[92] https://www.youtube.com/watch?v=e7_ZFrrda28 min 6,44

FROM THE DESK OF:

Dan Andersen

P.O.Box 1971
Los Angeles, CA 90078 USA

DAN AND
P O BOX 1
LOS ANGELI

Los Angeles, 20 aprilie 1992

S C R I S O A R E D E S C H I S A

CATRE,

SARLATANUL POLITIC I O N R A T I U DE LONDRA.
STR. ARMINDEULUI NR. 4, SECTOR 1, BUCURESTI, ROMANIA.

DOMNULE DERBEDEU ION RATIU.

Cît îi Anglia de mare, n-a putut ca să te-ncapă,
Ai venit şi-n ţara noastră, ca să ceri pămînt şi apă.
Te invit să pleci la Londra, făcînd de acum stînga împrejur,
Şi înainte de plecare, să-i pupi pe români pe cur.
Cînd vorbeşti arunci salivă, n-ai în gură niciun dinte,
Şi-ai venit în România, ca să te faci Preşedinte.
Românii nu te acceptă, nu-ţi dă nimeni niciun vot,
Pentrucă toţi constatară, că tu eşti prea idiot.
Biserica ortodoxă, cu Coposu o persecuţi,
În loc la mormîntul mă'ti, să te duci şi să ţi-l fuţi.
Vrei ca s-ajungi la Putere, măi excroc englez tîmpit.?
Eu te bag în pizda mă'ti, să pleci de unde-ai venit.
Ca să obţinem libertatea, tinerii viaţa şi-au dat,
Şi tu vrei să ne fii Şef, măi venetic englez, spurcat ?
Securitatea şi armata, fără mila au tras în toţi,
De umplură toată ţara, de sînge, de răniţi şi morţi.
Nu ne-ajunge cît răbdarăm chinul comuniştilor,
Şi tu vrei acum s-ajungem, sclavii moşierilor ?
Vrei pe Mihai Găgăuţă, să-l faci rege peste noi,
Să muncim luînd bătaie, dela boieri şi ciocoi ?
Vrei s-aducă iar jandarmii, ca să tragă în ţărani,
Cum în nouăsuteşapte, au tras regii şarlatani ?
Cînd muncitorii au cerut pîine, la Griviţa în '33 ,
Regele a pus jandarmii,să tragă cu gloanţe în ei.
Nu vrem guvernul României,, să fie tot comunist,
Dar vrem guvern ca să ne facă, un program socialist,
S-avem cu toţi locuri de muncă, pîinea să fie garantată,
S-avem şi doctori şi spitale şi sănătatea asigurată.
Nu vrem străini în ţara noastră, ca banii lor să-i investească,
Şi fraţii noştrii, să se ducă, prin alte ţări ca să cerşească.
Şi dacă-i drept ce-a spus poietul, că munţii noştrii aur poartă,
Să nu ajungem niciodată, să mai cerşim din poartă-n poartă.

Paşol na torbinka, nene Ianke Raţiu.

Noi,fericiţi, la crucea ta, îngenuchind rugăm pe Domnul,
Lumina Iadului să-ţi dea şi tulburat să-ţi fie somnul.
Dumnezeu să te muncească în focul Gheenei, pentrucă
ne-ai persecutat Biserica Ortodoxă Română. AMIN !

Dan Andersen-Voda

Dan Andersen-Voda

Culmea obrăzniciei, a treia scrisoare se vrea adresată celui care a iniţiat-o, numit excelenţa sa domnul Ion Iliescu. Când Domnul Raţiu a citit-o sigur s-a cutremurat, la fel cum ne-am cutremurat şi noi, numit fiind: „neonazist, criminal venetic englez, tâlhar, bandit, escroc, care a venit în România pentru a destabiliza situaţia în România, pentru a discredita conducerea actuală a României, este dușmanul periculos al poporului roman, și în special al țiganilor pe care dorește să-i extermine”.

Toate acestea, pentru că Domnul Raţiu avea o singură vină, lupta cu mijloace ***legale, politice***, împotriva comunismului şi a reprezentanţilor lui deveniţi după căderea URSS criptocomuniști care au acţionat permanent cu violenţă prin instituţiile militare ale ţării. Într-una dintre scrisoari se spunea că „politica acestui bandit neonazist Raţiu este împotriva oamenilor săraci, iar democraţia acestuia înseamnă exterminarea celor săraci”. Raţiu nu a avut puterea în ţară, totuși sărăcia în ţară a fost şi apoi să accentuat, sărăcie de care s-a făcut vinovat altcineva. Puterea a aparţinut în totalitate lui Iliescu şi urmaşilor să-i aflaţi în partidul său dar şi infiltraţi în opoziţie. Şi astăzi românii săraci sunt exterminaţi. Unii rapid prin nepăsarea instituţiilor care au alte scopuri: vezi cazul Colectiv, cazul bebeluţilor arşi de vii în maternitate, vezi cazurile din multe spitale lipsite de mijloace tehnico financiare, medicamente şi higienă. Alţii sunt exterminaţi lent prin lipsa mijloacelor de existenţă care sunt insuficiente şi oferite prin servicii prost plătite şi pensii de mizerie. Şi cum era normal, după 1990, sărăcia a urcat ţara pe primul loc la cazurile de TBC. Iar partidul lui Iliescu a condus şi când se afla în opoziţie, prin parlament şi parazitarea cu intruşi. Vezi distrugerea

PNŢCD-ului şi paralizarea PNL-ului devenit un satelit, confortabil controlat, apoi boicotat şi şantajat cu alde Tăriceanu cunoscut ca fiind liberalul roşu, fiul adoptiv a lui D.A. Lăzărescu dovedit ca turnător plătit de securitate pentru relaţii externe.

WORLD COUNCIL OF GYPSIES
GYPSY EVANGELICAL ORTHODOX EPISCO
P.O.BOX 1971
LOS ANGELES, CA. 90078
U. S. A.

DAN ANDERSEN
PRESIDENT OF WORLD
COUNCIL OF GYPSIES

TEOFIL ILFOVEA
BISHO
OF ALL CHRISTI
IN THE W

LOS ANGELES, 10 APRILIE 1992

EXCELENTEI SALE,
DOMNULUI I O N I L I E S C U
PRESEDINTELE ROMANIEI
PALATUL COTROCENI
BUCUREŞTI, R O M A N I A

DOMNULE PRESEDINTE,

VA ADUCEM LA CUNOSTINTA CA EXCROCUL ENGLEZ IANKE RATIU (ION RA CARE ACUM ESTE CETATEAN ROMAN SI A VENIT IN ROMANIA SA PUNA MIINI PUTERE, SA FURE BOGATIILE TARII SI SA LE DUCA IN ANGLIA PENTRU FI SAU NICOLAE RATIU DIN LONDRA, INCEARCA ACUM PRIN INTERMEDIUL ZIAR "ROMANUL LIBER", CARE II APARTINE CA PROPRIETATE SI INCITA PE RON IMPOTRIVA TIGANILOR. EL A MAI FACUT-O SI CU ALTE OCAZII.

ACEST BANDIT ENGLEZ IANKE RATIU, DECIND A VENIT IN ROMANIA A F DAT LA DESTABILIZAREA SITUATIEI IN ROMANIA PENTRU A DISCREDITA CO CEREA ACTUALA A ROMANIEI SI TOTODATA INCEARCA SA DISTRUGA CREDINT TINA A POPORULUI ROMAN, CRITICIND BISERICA ORTODOXA ROMANA SI ADU DIFERITE ACUZATII IERARHILOR BISERICII NATIONALE A ROMANIEI.

NU STIM CAREI RASE APARTINE ACEST BANDIT ENGLEZ CARE SI-A LUAT ROMANESC SI NU STIM NICI CE CREDINTA RELIGIOASA ARE (DACA ARE), DA CA ESTE UN DUSMAN PERICULOS AL POPORULUI ROMAN, DUPA CUM A SI DOV IN REPETATE RINDURI SI IN MOD SPECIAL ESTE UN DUSMAN PERICULOS AL NILOR SI URMARESTE EXTERMINAREA ACESTEI RASE.

ULTIMA ISPRAVA A ACESTUI CRIMINAL VENETIC ENGLEZ SI NEONAZIST, INTERVENTIA LA AUTORITATILE GERMANE PENTRU EXPULZAREA TIGANILOR R REFUGIATI IN GERMANIA, SI IN ACELAS TIMP, PUBLICAREA IN ZIARUL LU FOTOGRAFIEI UNEI TIGANCI DIN ROMANIA CARE ESTE REFUGIATA IN GERMA CARE NEGASIND LOC DE MUNCA PENTRUCA IN TARILE CAPITALISTE NU ESTE USOR SA GASESTI UN LOC DE MUNCA DACA NU POTI SA VORBESTI BINE LIM RESPECTIVE SI ACEASTA TIGANCA IMPREUNA CU O FETITA MINORA, CA SA VIETUIASCA, SA NU MOARA PE STRADA A APELAT LA MILA TRECATORILOR SI BANI PENTRU MINCARE.

CE RAU A FACUT ACEASTA TIGANCA IMPOTRIVA SOCIETATII CIVILIZATE GERMANIA, CARE A IMPINS-O PE STRADA LA CERSIT ?

ARE ACEST NEONAZIT ENGLEZ IANKE RATIU, DOVEZI CA ACESTEI TIGANC ROMANIA CARE ESTE REFUGIATA IN ACEA TARA IMBELSUGATA SI CAPITALIS OFERIT CINEVA DIN GERMANIA MINCARE, LOC DE MUNCA SI LOC DE DORMIT BILITATE SA-SI TRIMITA ACEA FETITA MINORA LA SCOALA SI TIGANCA A

TIGANCA REFUGIATA DIN ROMANIA A CAREI FOTOGRAFIE A FOST PUBLIC BANDITUL NEONAZIST IANKE RATIU, EA N-A FURAT BANI SI A CERUT DELA NII GERMANI CARE AU AVUT POSIBILITATI S-O AJUTE SI A CERE AJUTOR CRIMA, IN TARILE CAPITALISTE SINT MILIOANE DE OAMENI CARE N-AU LO DE MUNCA, N-AU LOCUINTE SI DORM PE STRADA SI CER BANI PENTRU MINC DAR POLITICA ACESTUI BANDIT ENGLEZ IANKE RATIU, ESTE IMPOTRIVA OA SARACI SI DEMOCRATIA DE CARE ACEST TILHAR VORBESTE INSEAMNA EXTER REA CELOR SARACI SI VIATA IMBELSUGATA PENTRU SARLATANI DE TEAPA L PENTRUCA BURJOIUL NU STIE CE INSEAMNA LIPSA SI RABDAREA DE FOAME

Aceste scrisori teroriste inversează rolurile între victime şi făptuitori. Domnul Raţiu nu a produs exterminarea oamenilor. Iliescu însă a făcut-o. Raţiu nu a adus sărăcie populaţiei, Iliescu a făcut-o. Mai mult, Domnul Raţiu şi familia lui au suportat acţiuni criminale de vandalizare a casei, de furturi de bunuri şi bani, de urmărire şi supraveghere, de teroare în timpul mineriadelor de stat şi nu numai. Comunistul devenit neocomunistul **Iliescu**, nu numai că a hotărât aceste scrisori teroriste, dar mai grav, a **organizat omorârea unor români şi alte evenimente sângeroase, asigurându-şi apoi susţinerea justiţiei golită de spiritual ei de dreptate**, susţinere realizată prin conducătorii ei desemnaţi pe termen lung tot de Iliescu. Justiţie pe care Băsescu s-a străduit să o pună pe direcţie bună prin înlocuirea şefilor. Şi această acţiune a început şi ca o repercusiune a favorizării fugii din închisoare şi ţară a puşcăriaşului Omar Haisam, o persoană aflată în preajma lui Iliescu. Fugă înlesnită şi medical, de doctorul PSD-ist Mircea Beuran, care a pretins că Haisam fiind bolnav de cancer l-a operat cu tehnica lui desăvârşită care l-a făcut sănătos (aşa tupeu îl insuflă PSD-ul). Ca urmare a înlocuirilor efectuate de Băsescu, justiţia a început să funcţioneze şi în cazurile criptocomuniştilor social democraţi, dar şi al altora, care au devenit puşcăriaşi pentru fapte de devalizarea sub protecţie, a statului. **Spiritul de adevăr şi dreptate al justiţiei totuşi nici astăzi nu funcţionează** în cazurile crimelor produse în dec 1989 şi în 1990. **Cine este frâna? Evident, partidul pe care l-a păstorit Iliescu**.

Exprimarea prin scrisori teroriste, fără adresă de expediere, destinate Domnului Raţiu numit în ele în mod

repetat neonazist însă niciodată public, destinate şi filialei UMRL Brăila unde apare termenul „huligani" existent frecvent în vocabularul lui Iliescu, constituie încercări de manipulare prin teroare. Este cunoscută manipularea minerilor chemaţi de Iliescu împotriva elementelor „**fasciste**" **[93]** multe din ele drogate, mineri sprijiniţi de stat logistic **[94]**, financiar şi militar, în acţiuni sângeroase. Aceste acţiuni sângeroase cât şi scrisorile de ameninţare comandate de Iliescu, de fapt au fost acţiuni de tip fascist – teroriste, de sorginte comunistă, acţiuni care au îngrozit lumea civilizată.

În a doua pagină a unei astfel de scrisori teroriste, Domnul Raţiu e ameninţat că se cere moartea lui, numit fiind tâlhar neonazist englez. Culmea tupeului, scrisoarea e adresată lui Iliescu, cel care de fapt a iniţiat-o, dar în numele ţiganilor, scrisoare trimisă Domnului Raţiu, trimisă şi familiei mele, scrisoare care proferează ameninţări teribile care se vor datorate „politicii pe care o face pe teritoriul României banditul venetic englez împreună cu Corneliu Coposu şi membrii PNŢCD, împotriva oamenilor săraci, a bisericii ortodoxe şi a ţiganilor".

Scrisoarea atinge culmea terorii prin **ameninţarea că „Raţiu va fi atacat, omorât iar capul său, al banditului, va fi trimis în pachet la Ministerul de Interne**, pentru că ţiganii vor să trăiască, iar banditul neonazist vrea să-i omoare". Urmează o altă ameninţare la adresa Regelui Mihai „pe care îl vor aştepta în România pentru al pedepsi". Şi Regele Mihai a primit asemenea scrisoari teroriste, devenite

---

[93] https://www.youtube.com/watch?v=MnRTN7axLNI minutul 0,47
[94] https://www.youtube.com/watch?v=MnRTN7axLNI minutul 4,14

tradiţie comunistă preluată de la Ceauşescu.

E regretabil că o astfel de scrisoare teroristă întocmită în laboratoarele securităţii de „excelenţa sa" Iliescu, e făcută însă în numele Bisericii Ortodoxe, a muncitorilor, a ţiganilor. E acelaşi procedeu folosit de „excelenţa sa" criminalul Iliescu în Hotărârea sa care a dus la asasinarea fam. Ceauşescu, Hotărâre făcută cum altfel, decât în numele poporului, a oamenilor cinstiţi din România, deşi aceştia nu aveau nicio legătură cu aceasta. E acelaşi procedeu al criminalului Iliescu de a incita populaţia împotriva oamenilor pe care i-a omorât, numiţi teroriști, lăsaţi populaţiei să fie profanaţi (grupul Trosca). E acelaşi procedeu a criminalului Iliescu de a incita muncitorii, minerii, care au participat la uciderişi schilodiri de oameni. E acelaşi procedeu de a incita ţiganii împotriva partidelor istorice anticomuniste, a regelui Mihai, a personalităţilor anticomuniste. Toţi cei manipulaţi, de criminalul Iliescu, sunt prezenţi şi în aceste scrisori

NU VREA CA OAMENII SARACI SA MAI TRAIASCA DACA NU SINT SCLAV
NU II ADUC LUI AVANTAJE.

MOARTE TILHARULUI NEONAZIST ENGLEZ IANKE RATIU.

DOMNULE PRESEDINTE, PENTRUCA BANDITUL VENETIC ENGLEZ IANK
ACUM CETATEAN ROMAN SI DIN CAUZA LUI SI A POLITICII PE CARE
TERITORIUL ROMANIEI IMPREUNA CU CORNELIU COPOSU SI MEMBRII P
OAMENII SARACI DIN ROMANIA SI TIGANII ISI PARASESC TARA SI C
ALTE TARI, APELAM LA BUNAVOINTA EXCELENTEI VOASTRE, A GUVERN
SI A POPORULUI ROMAN SI VA RUGAM SA INTERVENITI SA-I ATRAGET
ACESTUI TILHAR IANKE RATIU SA INCETEZE ORICE ACTIUNE IMPOTRI
SI IMPOTRIVA CREDINTEI CRESTINE ORTODOXE CARE ESI CREDINTA TI

INFORMAM PE ACESTA CALE, GUVERNUL ROMANIEI, POPORUL ROMAN
PE MELEGURILE TUTUROR TARILOR DIN LUME SI OPINIA PUBLICA MON
IN CAZUL CIND ACEST NEONAZIST ENGLEZ CU NUME ROMANESC ION RA
INTREPRINDE ACTIUNI IMPOTRIVA TIGANILOR SI IMPOTRIVA BISERIC
DIN ROMANIA SAU A IERARHILOR ACESTEI BISERICI, NOI AM LUAT H
APELAM LA TIGANI SA FORMEZE UN GRUP CARE SA SE DEPLASEZE LA
LUI DIN BUCURESTI, SA-L ATACE SI SA-L OMOARE CA SA SALVAM VI
OANELOR DE TIGANI A CAROR VIATA ESTE IN PERICOL DIN CAUZA AC
IAR CAPUL BANDITULUI VA FI TRIMIS DE CATRE TIGANI IN PACHET
DE INTERNE AL ROMANIEI. TIGANII VOR SA TRAIASCA IAR BANDITU
IANKE RATIU VREA SA-I OMOARE. CE PUTEM SA FACEM ALTCEVA CA S

DECE VREA ACEST CRIMINAL CA TIGANII SA MOARA ? NU ARE EL
LOC IN ANGLIA? TIGANII ROMANII NU S-AU DUS PESTE EL IN ANGL
BANDITUL IANKE RATIU A VENIT PESTE TIGANII ROMANI SI LE VREA

NU STIM CARE VOR FI TIGANII CARE SE VOR HOTARI SA SE SACR
SALVEZE NATIA TIGANEASCA SI IL VOR PEDEPSI PE CRIMINALUL ION
NOI TOTI TIGANII DIN LUME AVEM OBLIGATIA SA NE SALVAM FRATII
MAI LASAM SA MOARA CUM AU MURIT IN LAGARELE LUI HITLER, SAU
STRIA CIND AU FOST EXPULZATI DIN ORDINUL REGELUI CRIMINAL MI
HOHENZOLERN CARE A FOST REGELE ROMANIEI SI PE CARE IL ASTEPT
PRINDEM IN ROMANIA SI SA-L PEDEPSIM.

E PROBABIL DOMNULE PRESEDINTE CA ACEASTA CRIMA PE CARE NO
TENTIONAM SI NU O DORIM, SA FIE TOTUSI INEVITABILA, PENTRUCA
ION RATIU NU RENUNTA LA IDEILE LUI NAZISTE DE EXTERMINARE A
DESI A MAI FOST AVERTIZAT SI RUGAT SI ANUL TRECUT, CA SA INC
MAI PRIGONI PE TIGANI.

IN CAZUL IN CARE TIGANII NU VOR AVEA ALTA CALE DE A SI SAL
SI VOR FI PUSI IN SITUATIA DE AL PEDEPSI CU MOARTEA PE ION R
INFORMAM CA O PARTE DIN RESPONSABILITATEA PENTRU PEDEPSIREA
LUI RATIU VA REVENI SI POPORULUI ROMAN PENTRUCA NU ORGANIZEA
STRATII SA CEARA EXPULZAREA DIN ROMANIA A NEONAZISTULUI ION
DE ASEMENEA O PARTE DIN RESPONSABILITATE VA REVENI SI GUVERN
AL ROMANIEI CARE REFUZA SA-L EXPULZEZE PE ACEST EXCROC POLIT
CUNOSCUT SI CA DUSMAN PERICULOS AL MUNCITORILOR SI TARANILOR
AL TARANILOR, PE CARE VREA SA-I DEPOSEDEZE DE PAMINTURILE AG
SA LE RESTITUE MOSIERILOR, DE UNDE SA-SI FACA SI EL PARTE.

MENTIONAM DOMNULE PRESEDINTE CA NU SINTEM CRIMINALI, NU NE
MELE, LUPTAM PENTRU SALVAREA VIETILOR OAMENILOR, DORIM CA TIG
TRAIASCA IN BUNE RELATII CU LOCUITORII ROMANIEI, DAR DIN CAUZ
VENETICI CRIMINALI SI EXCROCI POLITICI, CARE PENTRU IZBINDA I
RALA FAC PROPAGANDA IMPOTRIVA TIGANILOR SI LE PUN VIATA IN PE
SINTEM OBLIGATI SA INTERVENIM, SA ACTIONAM, SA APARAM VIETILE
SI CREDINTA LOR IN DUMNEZEU.

DACA EXCELENTA VOASTRA IMPREUNA CU GUVERNUL ROMANIEI VETI
SA DISPUNETI EXPULZAREA DIN ROMANIA A CRIMINALULUI NEONAZIST
PENTRU LINISTEA POPORULUI ROMAN SI ASIGURAREA SECURITATII VIE
NILOR, VA ASIGURAM CA RENUNTAM LA HOTARIREA DE A NE APARA DE

VA RUGAM SA APROBATI CA SCRISOAREA NOASTRA SA FIE CITITA I
DE RADIO SI TELEVIZIUNE SI PUBLICATA IN PRESA ROMANA PENTRU
POPORULUI ROMAN.

DAN ANDERSEN-VODA

BISHOP TEOFIL ILFOVE

Cel care se semnează cu Dan Andersen Vodă, omul fără adresă, a impus expedierea în România a scrisorilor de amenințare, de la o căsuță poștală din străinătate și normal a avut la discreție adresele celor amenințați.

Îmi cer scuze pentru faptul că am prezentat aceste scrisori terifiante, exprimate într-un limbaj josnic, limbaj care murdărește hârtiile pe care Iliescu le-a autorizat, dar ***singura șansă de a da cu siguranță greș, este să nu încercăm să facem cunoscute aceste adevăruri ascunse.***

Sunt cunoscute amenințările dinainte de 1989 trimise unor personalități precum Paul Goma, unor angajați la Europa Liberă precum Monica Lovinescu și Vlad Georgescu, supravegheați prin Dan Amedeo Lăzărescu care a primit misiunea de la securitate de ai contacta în Franța și Germania. Unele dintre aceste amenințări chiar au fost materializate. Sunt cunoscute amenințări făcute regelui Mihai **[95]** dar și direcționarea către rege a omului securității, Bălăceanu Stolnici **[96]** trimis în acest scop în Elveția. Bălăceanu Stolnici se aflat în evidențele securității ca sursa Laurențiu, și primise misiunea de supraveghere și a lui Vlad Georgescu. Astăzi se constată că turnătorii la securitate Dan Amedeo Lăzărescu și Bălăceanu Stolnici erau prezenți chiar la vârful conducerii PNL-ului. Și ca ei au fost și sunt și alții. De aceea nu este de mirare că PNL este un satelit al PSD-ului, ambele având aceleași obiective și aceleași interese. Oare viitorul va schimba situația? Pentru că în 2016 PNL-ul este un partid umilit și total neputincios.

---

[95] https://www.youtube.com/watch?v=ewl3zGTKWC8 min 30,37
[96] https://www.youtube.com/watch?v=ewl3zGTKWC8 min 35

După 1989 ameninţările cu moartea ale securităţii lui Iliescu nu se mai fac în numele legionarilor precum ameninţările securităţii lui Ceauşescu, se fac în numele oamenilor săraci şi cinstiţi, al bisericii ortodoxe şi al ţiganilor din România, dar sunt trimise din America. După 1989 Criminalul Iliescu pune în practică acţiuni sângerose împotriva anticomuniştilor pe care-i numeşte legionari şi fascişti, iar în cazul scrisorilor teroriste, neofascişti. În fapt securitatea lui Iliescu a fost aceeaşi securitate a lui Ceauşescu şi a funcţionat după aceleaşi metode. Ba mai mult, a introdus o noutate. Tot de la casuţa poştală din SUA s-a expediat şi o altă scrisoare oribilă, pe care şi-o adresează cu expresia „Domnul" Ion Iliescu, dar trimisă ziarului România Liberă care a publicat-o în data de 9 sept. 1993. Conţinutul acestei scrisori pune sub semnul întrebării integritatea teritorială a României, iar situaţia ar fi trebuit să fie investigată de autorităţi. Lucru care nu s-a petrecut pentru că Iliescu era autoritatea, fiul puşcăriaşului condamnat pentru acţiuni subversive.

EXCELENTEI SALE,

DOMNULUI ION ILIESCU, PRESEDINTELE ROMANIEI

DOMNULE PRESEDINTE,

AM ONOAREA DE A VA INFORMA CA GUVERNUL DIN EXIL AL TRANSYL-VANIEI MI-A INCREDINTAT MANDATUL DE PRESEDINTE INTERIMAR IN EXIL

PRESEDINTE INTERIMAR IN EXIL AL REPUBLICII TRANSYLVANIA

DAN ANDERSEN-VODA

Dan Andersen-Vodă

Un astfel de lucru cu implicaţii similare, s-a mai repetat după un timp, atunci când prin reprezentanţii săi, PSD-ul s-a făcut vinovat în Campania prezidenţială din nov.2014, cu

acuzaţia prin care voia să câştige voturi, acuzaţie adresată lui Iohanis, că vrea să cedeze Transilvania ungurilor. Acesta a fost un alt semnal iresponsabil, care neagă bunele intenţii declarate, ale PSD-ului.

Trimiterea unor astfel de scrisori teroriste şi mai cu seamă conţinutul lor, sunt o dovadă clară de fascism şi iresponsabilitate, dovadă dată de gardienii comunismului dinainte şi de după 1989. Gardieni care au aplicat măsuri sângeroase asupra maselor acuzate repetat de fascism întâi de Ceauşescu, apoi de Iliescu, mase care s-au revoltat împotriva comunismului. Aceşti gardieni au trimis unui om precum Ion Raţiu, ameninţări terifiante în numele antineonazismului, pentru vina că acesta lupta împotriva comunismului, lupta pentru democraţie. Sunt celebre cuvintele Domnului Raţiu care afirma că „lupt pentru dreptul tău democratic de nu fi de acord cu mine". **Este celebră atitudinea Domnului Raţiu care îl considera total nepotrivit pe Iliescu drept şef al României. Şi pentru aceste lucruri Domnul Raţiu este numit neonazist şi ameninţat cu moartea. Bineînţeles scrisorile de ameninţare îl definesc exact pe criminalul Iliescu. Şi reprezintă exact interesele sale, şi sunt o confirmare a acţiunilor sale sângeroase pe care, ajutat fiind, refuză să şi le asume de peste 25 de ani, scrisori de ameninţare pe care desigur că nu le recunoaşte. E ca şi când l-ai fi pus pe Ceauşescu să-şi recunoască crimele şi teroarea pe care a realizat-o prin securitate.**

În dec 1989 pentru că oamenii manifestau împotriva comunismului, Ceauşescu vorbea de acţiuni populare,

fasciste, la Timişoara **[97]** în numele cărora el a comandat uciderea de oameni. Pentru păstrarea puterii. Urmarea a fost lovitura de stat dată de Iliescu apoi securizată în primă etapă prin iniţierea asasinării fam. Ceauşescu în cel mai pur stil comunist. Vezi cazul Lucreţiu Pătrăşcanu care a fost executat în puşcărie în urma unui proces înscenat tot în numele poporului. Şi aceasta pentru că Gheorghiu-Dej a dorit să-şi securizeze poziţia de şef al României. În iunie 1990 pentru că oamenii manifestau împotriva comunismului, pentru Punctul 8 al Proclamaţiei de la Timişoara, **comunistul Iliescu [98] vorbea de acţiuni populare fasciste la Bucureşti [99] în numele cărora Iliescu a comandat uciderea de oameni**, pentru păstrarea puterii. Apoi crimele, deşi tot crime rămân, nu au fost judecate, pentru că s-a impus ca legea să fie nefuncţionabilă chiar şi după 25 de ani.

Oameni ucişi, abuzuri şi teroare s-au produs cu motivaţia că şi Ceauşescu şi Iliescu fuseseră aleşi liber de popor. Alegeri libere însă dirijate de cei doi prin puterea lor totală în stat, pe care o deţineau, dirijate prin manipulare televizată, şi mai nou, după o lovitură de stat urmată prin mituire generală a populaţiei, din visteria statului. **Mituirea, făcută de Iliescu, cu salarii mărite nejustificat economic, a dus chiar din 1991 la**

---

[97] https://www.youtube.com/watch?v=ZN49psDM0_0 min.1,57, Ceaușescu 20 dec. 1989

[98] https://www.youtube.com/watch?v=QM2ZiFmOICc&list=PL46bB6E9Mq66S5XMMY89i8sAr136Hebr8&index=4 min. 10,07

[99] https://www.youtube.com/watch?v=MnRTN7axLNI min. 0,47

devalorizarea puternică a banilor. În anul 1991 bancnota maximă de 100 de lei a fost înlocuită întâi cu cea de 1.000 de lei apoi cu cea de 5.000 de lei **[100].** În 1991 inflaţia puternică era dată de devalorizarea banilor prin mărirea valorii banilor de 50 de ori, deşi ţara nu mai avea datorii externe în dec. 1989. Din 1990 s-a dat startul la devalizarea statului, devalizare protejată de la cel mai înalt nivel.

Exprimările publice comunist-fasciste, manipulatorii şi instigatorii ale lui Iliescu, au pregătit acţiuni sângeroase, comandate şi susţinute militar, acestea au pregătit anumite pături de populaţie precum minerii, cu scopul menţinerii puterii.

Scrisoarea teroristă adresată familiei mele, a fost urmată de alte acţiuni teroriste foarte grave precum ameninţarea cu moartea în anul 2002, pe stradă a tatălui meu care era înregistrat de securitatea lui Ceauşescu cu 2 dosare, dosare rămase în mâna securităţii lui Iliescu. În fapt tata a fost în 2012 ameninţat cu moartea în 3 rânduri de persoane necunoscute, înainte de a muri în spital ca urmare a faptului că nu a primit asistenţa medicală corespunzătoare. Amintesc şi alte acţiuni teroriste precum sabotarea maşinii personale, precum violarea domiciliului meu făcută după ce am fost reţinut ilegal şi cu brutalitate pe o perioadă de 24 de ore. Toate acestea m-au determinat să caut dreptatea într-o justiţie pe care am găsit-o golită de spiritual său.

În afara legii s-au rezoluţionat la parchete şi s-au judecat dosare precum dosarul 315/P/2005 de la Parchetul

---

[100] https://ro.wikipedia.org/wiki/Leu_rom%C3%A2nesc

de pe lângă Tribunalul Brăila finalizat cu rezoluţia de NUP, procuror **Butnaru Ciprian** şi dosarul 873/II/2/2005 la acelaşi Parchet cu rezoluţia de respingere a plângerii, procuror **Ioan Mariana**. Au urmat procesele cu etapele: dosar 11780/2005 la judecătoria Brăila, judecător **Vank Adrian Victor**, dosar 105/P/2006 la tribunalul Brăila jud. **Relu Perianu, Genoveva Olaru, Mârza Miţa**, întoarcerea la judecătoria Brăila cu dosar 3967/2006 jud. **Tudorache Viorica** şi din nou la tribunal cu dosarul 877/P/2006 jud, **iarăşi Mârza Miţa cu Genoveva Olaru şi Radu Burlacu** cu respingerea definitivă a plângerii. Menţionez că măsluirea realităţii s-a făcut şi în cazul în care s-a minţit că nu indic autorul infracţiunii de ameninţare, ba mai mult s-a introdus în dosare o persoană aşa-zis făptuitoare, persoană a cărei prezenţă în dosare eu am contestat-o permanent dar inutil. Măsluirea s-a făcut şi la parchet prin dispariţia scrisorii de ameninţare din dosarele parchetului. Fapt pentru care în dosarul 105/P/2006 am reintrodus scrisoarea de ameninţare anonimă dar semnată Dan Andersen Vodă care se adresa mie şi familiei cu HULIGANII lui RAŢIU, şi am făcut cunoscut următoarele: **Serviciile de securitate ale ţării trebuie să-l cunoască pe acest individ** întrucât s-a declarat în faţa „Excelenţei sale Ion Iliescu" ca fiind Preşedintele interimar în exil a Republicii Transilvania printr-o scrisoare a cărei copie am depus-o la dosar menţionând şi sursa acesteia. Am ataşat şi copii ale scrisorilor de ameninţare şi plicul adresat Huliganilor lui Raţiu. Rezultatul este că criminalul Ion Iliescu ordonă securităţii să fiu terorizat şi în tribunale, nicidecum să mi se facă dreptate. În fapt am indicat sursa reală a actelor de terorism, SERVICIILE DE SECURITATE ale lui Iliescu în

documentul datat 15 feb.2006 pe care l-am predat la tribunalul Brăila, cu confirmarea dată de o ștampilă a tribunalului aplicată pe duplicat, la registratură. Trebuie să specific că regula la tribunal era să predai documentul fără să primești număr de înregistrare sau altă confirmare. Și acea ștampilă am obţinut-o cu dificultate.

Justiţia română a refuzat să afle adevărul cu privire la scrisorile teroriste sustrase de parchet, după ce le-am redepus la dosar, și nu a returnat dosarul la parchet, pentru cercetări. De aceea prezint următoarea înștiinţare pe care am făcut-o tribunalului.

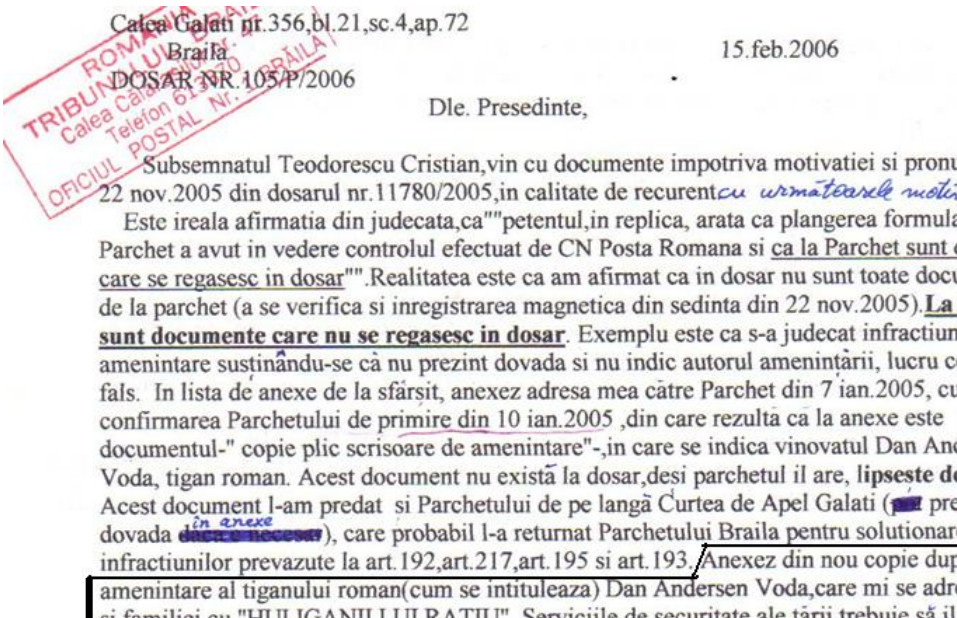

Calea Galati nr.356,bl.21,sc.4,ap.72
Braila
DOSAR NR.105/P/2006

15.feb.2006

Dle. Presedinte,

Subsemnatul Teodorescu Cristian,vin cu documente impotriva motivatiei si pronu
22 nov.2005 din dosarul nr.11780/2005,in calitate de recurent cu următoarele moti
Este ireala afirmatia din judecata,ca""petentul,in replica, arata ca plangerea formula
Parchet a avut in vedere controlul efectuat de CN Posta Romana si ca la Parchet sunt
care se regasesc in dosar"".Realitatea este ca am afirmat ca in dosar nu sunt toate docu
de la parchet (a se verifica si inregistrarea magnetica din sedinta din 22 nov.2005).La
sunt documente care nu se regasesc in dosar. Exemplu este ca s-a judecat infractiun
amenintare susținându-se că nu prezint dovada si nu indic autorul amenințării, lucru c
fals. In lista de anexe de la sfârșit, anexez adresa mea către Parchet din 7 ian.2005, cu
confirmarea Parchetului de primire din 10 ian.2005 ,din care rezultă ca la anexe este
documentul-" copie plic scrisoare de amenintare"-,in care se indica vinovatul Dan An
Voda, tigan roman. Acest document nu există la dosar,desi parchetul il are, lipseste d
Acest document l-am predat și Parchetului de pe langă Curtea de Apel Galati ([redacted] pre
dovada [redacted]), care probabil l-a returnat Parchetului Braila pentru solutionar
infractiunilor prevazute la art.192,art.217,art.195 si art.193. Anexez din nou copie dup
amenintare al tiganului roman(cum se intituleaza) Dan Andersen Voda,care mi se adr
si familiei cu "HULIGANII LUI RATIU". Serviciile de securitate ale țării trebuie să il
intrucat s-a declarat in fața "EXCELENȚEI SALE DOMNUL ION ILIESCU Presedin
Romaniei, ca fiind Președintele interimar in exil a Republicii Transilvania" si aceasta
cu scrisoarea deschisă publicată in ziarul Romania Libera din 9 (noua) septembrie 199
3, a carei copie o anexez .Anexez și conținutul scrisorii lui Dan Andersen Vodă, către
Acest plic e singura probă practică de amenințare, intrucât cele trei amenințări cu m
care le-a primit verbal in anul 2002,pe stradă, tatăl meu,de la persoane necunoscute (f
dușmani), nu pot fi luate in discuție de instanță. Menționez că tatăl meu éra presedinte
UMRL Brăila și a decedat in sept.2002 in spitalul judetean din cauza lipsei de asisten
corespunzătoare.

Efectul plângerilor mele a fost că poliţia a întocmit un act fals că sunt bolnav de Schizofrenie Paranoidă. Aceste scrisoari teroriste, de ameninţare, trimise din America unor organizaţii democratice, mai multor cetăţeni români, a căror adrese erau cunoscute cu mare exactitate, la care se adaugă scrisoarea cu privire la „ţara Transilvania", constituiau o ameninţare şi la adresa securităţii ţării, scrisori pe care le-am făcut cunoscute. Totuşi organele de procuratură le-au ignorant şi au refuzat să facă cercetări, au refuzat să ia măsuri pentru o ameninţare teroristă la siguranţa naţională

a ţării, pentru că Iliescu a fost în spatele acestor acţiuni. **Parchetul a sustras probele, ba mai mult în justiţie a apărut un act fals furnizat de poliţe că în 8 dec.2004 am fost internat cu diagnostic schizofrenie paranoidă.** Cine a ordonat justiţiei? **CRIMINALUL ILIESCU prin omenii săi puşi în vârfurile de comandă ale triunghiului poliţie, parchet, justiţie, care au activat intens şi după 2004. Deşi Iliescu şi partidul său erau în opoziţie, conduceau ţara şi după 2004.** Procurorii care au încălcat legea au fost BUTNARU CIPRIAN, IOAN MARIA de la Brăila, şi **în special procurorul GÂLCĂ DINU** din Galaţi avasat apoi ca procuror general la parchetul de pe lângă Curtea de Apel Galaţi, dar şi **judecătoarea MARIANA GHENA** de la CA Galaţi avansată apoi la ÎCCJ, apoi judecătorii VANK ADRIAN VICTOR, RELU PERIANU, TUDORACHE VIORICA şi repetat în două dosare MÂRZA MIŢA ŞI GENOVEVA OLARU de la Tribunalul Brăila.

Toate dosarele amintite mai sus le-am deschis în urma fărădelegilor apărute ulterior plângerii pe care am făcut-o la poliţie în 2004, cu privire la faptul că apartamentul meu sediu al UMRL era supravegheat video, plângere urmată de substanţe chimice introduse prin masca de la baie în timpul zilei următoare şi utilizarea în timpul nopţilor de vibraţii de foarte joasă frecvenţă. Atenţionări despre supravegheri efectuate după 1989, transmise de TVR şi apărute ulterior pe Youtube, au făcut făcute chiar de ofiţeri superiori din armată care au constituit grupul CADA, grup ulterior dizolvat de Atanasie Stănculescu. După câteza zile, **am fost ridicat ilegal de acasă de poliţie, fără mandat. Am fost adus la poliţie pentru o declaraţie, de unde apoi am fost dus cu brutalitate, cu o dubă pentru infractori, cu gratii şi păzit de doi poliţişti, la spitalul de psihiatrie unde am**

fost reţinut ilegal, şi ÎNCARCERAT sub CHEIE, 24 de ore, cu diagnostic „depresie reactivă pe fond interpretativ”. În acea scurtă perioadă când eram sub cheie, domiciliul meu a fost violat pentru că descoperisem gaura din plafon prin care se folosea camera video de supraveghere, gaură ascunsă vederii de farfuria lustrei de sub tavan. În urma violării apartamentului meu, s-a acoperit complet gaura pe care eu o constatasem înaintea reţinerii mele ilegale. Violarea domiciliului şi scopul acestui act, dar şi urmele lăsate, erau pentru mine o certitudine pe care justiţia, normal a ignorat-o, pentru că nu le puteam proba decât cu vorbe. Totuşi justiţia a ignorant ilegal ceea ce nu trebuia ignorant şi anume probele cu actele statului, furnizate de mine.

Singurul aspect demonstrabil în justiţie, cu acte puternice, a fost privarea mea de libertate, făcută ilegal de poliţie şi spital, într-un spitalul de psihiatrie pe durata a 24 de ore şi reclamaţia că apartamentul meu e supravegheat video. Scopul acestei privări de libertate fusese violarea domiciliului meu. Privarea de libertate ilegală, făcută cu brutalitate, a fost comandată de poliţie prin şeful Poliţiei municipale Brăila Hahui Dumitru, şi executată prin intermediul a doi poliţişti Bâtcă Dinu şi Olteanu Dănuţ, şi cu acordul ilegal al doctorului Lacrămă Georgeta. Acest fapt a fost negat de toţi cei implicaţi ca făpuitori, sub motivul că eu am fost de acord ca poliţia să mă ducă la spital. Nu s-a putut ascunde sau distruge însă, o parte din actele spitalului care demonstrau reţinerea ilegală, nevoluntară. **Totuşi în toate procesele din România aceste acte nu au fost luate în consideraţie. Au fost valabile declaraţiile false, ale făptuitorilor, care susţineau că eu mi-am dat acordul pentru transportarea mea de către o poliţie**

binevoitoare şi pentru internarea mea în spital, Lucru contrazis de acte. În acest scop parchetul şi apoi instanţele s-au folosit de un artificiu ilegal. Au judecat numai pe şeful poliţiei printr-o disjungere a dosarului, ceilalţi vinovaţi folosindu-i ca martori deşi plângerea mea era făcută şi împotriva celorlalţi doi poliţişti cărora nu le menţionam numele pentru că nu le cunoşteam la acel moment, şi împotriva doctorului al cărui nume îl menţionasem în plângere. Am pierdut toate procesele din România şi împotriva poliţiei şi împotriva spitalului, şi împotriva doctorului şi împotriva procurorului Gâlcă Dinu care ulterior rezoluţiei sale de NUP, a măsluit dosarul. Procurorii şi judecătorii au judecat şi au rezoluţionat în afara legii, şi suplimentar au sustras acte printre care şi scrisorile de ameninţare, dar şi o declaraţie a lui Hahui care a fost ulterior înlocuită. Scrisorile de ameninţare le-am redepus, pentru a fi apoi ignorate. Cei mai esenţiali magistraţi în soluţionarea ilegală a unei acţiuni ilegale a statului, în urma căreia am fost privat de libertate, au fost:

— Procurorul Gâlcă Dinu în dosarul 23/P/2005 al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Galaţi promovat apoi ca răsplată, procuror general la acelaşi parchet. O ilegalitate la parchet se plătea, de grupul de la vârful justiţiei, al lui Iliescu, cu o promovare. Lucru care se poate constata la parchetul de pe lângă CA Galaţi, prin corelarea datei hotărârii de NUP cu data ulterioară a promovării în funcţie. Eu l-am acuzat apoi pe Gâlcă la Parchetul de pe lângă ÎCCJ şi apoi la ICCJ de sustragerea ulterioară a unei declaraţii importante şi înlocuirea cu altă declaraţie, acuzaţie rămasă fără niciun efect. În acea perioadă mi s-a transmis un avertisment extrem de

traumatizant, anume că pot avea un accident de maşină pe şosea. Gâlcă apoi după mai mulţi ani, iar a fost acuzat de sustragere de probe. Pentru un lucru simplu: ştiindu-se protejat, făcuse o dependenţă faţă de această ilegalitate. Dar justiţia deja începuse să meargă pe alt drum, fapt pentru care a fost obligat să demisioneze, fiind pus sub cercetare penală şi apoi trimis în judecată. La o şedinţă de tribunal, a făcut infarct şi a murit înainte de aşi primi pedeapsa.

— Judecător Mariana Ghena în dosarul 858/P/2005 la Curtea de Apel Galaţi, care i-a asigurat protecţie ilegală şefului de poliţie Hahui Dumitru, apoi promovată ilegal conform ziarului local, ca preşedinte al Curţii de Apel Galaţi, promovare urmată de altă promovare la Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie. O ilegalitate în justiţie produsă în 2005, se plătea apoi de partidul lui Iliescu care conducea ţara din opoziţie, cu o promovare. Lucru care se poate constata la CA Galaţi, prin corelarea datei sentinţei dată în acest dosar, cu data promovării în funcţie a Marianei Ghena. Cum conducea din opoziţie partidul lui Iliescu? Prin primul ministru Călin Popescu Tăriceanu fiul adoptiv a unui colaborator plătit, de calibru greu, al securităţii, specializat pentru acţiuni externe Dan Amedeo Lăzărescu. Acesta din urmă mergea la München şi Paris, plătit fiind de securitate, pentru da informaţii despre 2 angajaţi la Europa Liberă, asupra cărora ulterior s-au produs atentate (Vlad Georgescu şi Monica Lovinescu).

— Judecători **Maria Despina Mihai, Ioan Bordeanu, Gabriela Ionescu** în dosarul 6046/2005 de la ICCJ, care au preluat în totalitate concluziile lui Gâlcă Dinu.

În 2005 am **deschis** acţiune la CEDO cu cererea nr.

22883/2005, Teodorescu Cristian vs. România cu privire la privarea de libertate de către poliţie, într-un spital de psihiatrie, ca urmare a plângerii mele că apartamentul meu era supravegheat video. Acesta a fost unicul fapt pe care îl puteam demonstra cu acte ale statului. Am depus şi scrisorile de ameninţare. Aceste scrisori nu puteau să producă efecte, decât numai dacă în România s-ar fi făcut cercetări. Scopul depunerii acestor scrisori, a fost că ele scoteau în relief într-o oarecare măsură, modul în care am fost tratat pe termen lung, şi care a ajuns chiar la privarea de libertate.

Au continuat însă acţiunile prin care se urmărea să renunţ la toate acţiunile mele din justiţie. A trebuit să suport tortura de noapte cu vibraţii de foarte joasă frecvenţă produse de deasupra apartamentului meu, apartament deţinut de o rudă a lui Anton Lungu fost prim secretar al PCR Brăila şi după 89 primar. Vibraţiile produse de infrasunete şi de sunetele cu frecvente foarte joase prezintă o acţiune nocivă, şi sunt un factor de agresiune biologic care este dependent de trei factori: durată, intensitate şi frecvenţă. *Am constatat apoi că am căpătat o problemă la inimă care avea să fie numită aritmie paroxistică, care astăzi mă face să nu pot participa la concerte unde sunt instrumente care generează frecvenţe foarte joase, de intensitate mare.* Mi-am părăsit propria casă şi oraşul, obligat fiind să fac naveta de la Galaţi la Brăila. Toate acestea pentru că sistemul atotputernic a funcţionat fără fisuri la Brăila. Iar conexiunile care au făcut posibile situaţiile de acasă au fost între fostul şef al securităţii Brăila, Bălan Ion, care fusese implicat puternic în dosarul Europa Liberă a tatălui meu, comunistul Anton Lungu fost prim secretar PCR

şi apoi primar, şi o rudă a lui Lungu care şi-a pus la dispoziţie apartamentul de deasupra apartamentului meu. Am scăpat de o ameninţare teribilă tocmai pentru că am părăsit apartamentul.

A urmat însă ameninţarea din tribunalul Brăila că-mi voi pierde serviciul din învăţământ, pentru că am fost într-un spital de psihiarie, serviciu care constituia singura sursă care îmi asigura existenţa, însoţită însă, de presiunea permanentă la care eram supus la şcoală, de situaţiile înjositoare pe care trebuia să le suport acolo, situaţii pe care directoarea refuza să le sancţioneze. Un exemplu a fost ameninţarea pe care am primit-o între 4 ochi, chiar din partea unei psihologe probabil a poliţiei, adusă special în şcoala unde eram ing, profesor. Ulterior această psihologă nu a vrut să recunoască că m-a ameninţat că profesez cu o incapacitate psihică într-o şcoală. Şi această recunoaştere nu a făcut-o atunci când am pus-o de faţă cu directoarea. Apoi după o anumită perioadă a dispărut din şcoală.

Timp de 8 ani, din 2004 până în 2012, a trebuit să suport acte de terorizare în toate mediile în care eram prezent. Şi atunci PSD era în opoziţie dar continua să conducă ţara.

Cu câteva luni înainte de pronunţarea Hotărârii din 19 iunie 2012 de la CEDO **[101]**, am fost la Srasbourg, unde am fost informat de un funcţionar că în urma hotărârii voi primi

---

[101]http://www.google.ro/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=2&ved=0CCYQFjAB&url=http%3A%2F%2Fwww.csm1909.ro%2Fcsm%2Flinkuri%2F25_04_2013__55598_ro.doc&ei=uizEU9jeCYi9ygP784LYBQ&usg=AFQjCNGSum0lKIGO_CvGezCPVviai1wsDg&sig2=h1etKpEGsXhoCtjHgwccag

şi o compensaţie materială. Din acea perioadă am constatat că presiunea psihologică la care am fost supus la şcoală, s-a topit, deşi hotărârea nu fusese publicată. Din acel moment m-am simţit iar un om liber.

Referitor la **persoana mea, am putut demonstra cu acte ale statului, că tocmai statul român a încălcat art. 5 § 1 lit. e) din Convenţia Europeană pentru Drepturile Omului [102], pentru că m-a privat ilegal de libertate prin intermediul cooperării la fel de ilegale a unor instituţii de stat care se cheamă Poliţie şi Spital de Psihiatrie.** Această acţiune pe care am câştigat-o, a fost ulterior prezentată, la Institutul pentru Drepturile Omului din Olanda din cadrul Fac, de drept din Utrecht, Netherlands Institute of Human Rights, School of Law, Utrecht University şi în unele lucrări de specialitate publicate şi în alte ţări. Ca exemplu dau cartea profesorilor Yves Haeck şi Eva Brems de la Centrul pentru Drepturile Omului din cadrul Universităţii din Gent, intitulată „Human Rights and Civil Liberties in the 21st Century" pagina 89.

---

[102] http://www.echr.coe.int/Documents/Convention_RON.pdf

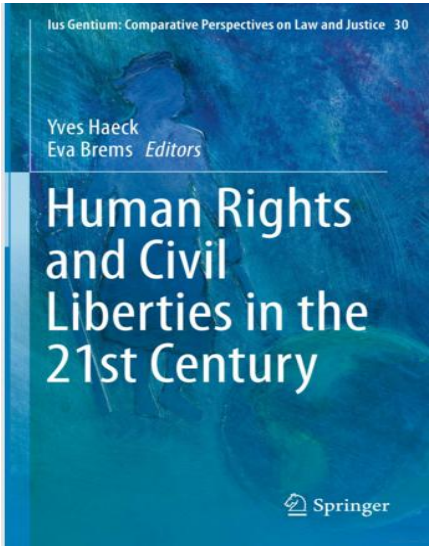

Acest dosar, Cristian Teodorescu vs. România, cu nr. 22883/05, a fost urmare a unor activităţi ilegale ale instituţiilor statului român, activităţi ilegale apoi spălate prin rezoluţii şi hotărâri ale unei justiţii golite de spiritul dreptăţii, justiţie dirijată ilegal de stat, activităţi ilegale confirmate şi de cereri ale altor români, cu mult mai grave, rezolvate la CEDO împotriva României. Astfel de acţiuni de injustiţie românească, evidenţiate în străinătate, au efecte vizibile în unele acte ale Comisiei Europene cu privire la ţara noastră. Acte luate în derâdere de o serie de parlamentari români nesancţionaţi. Ba mai mult, aceşti parlamentari sunt încurajaţi în demersul lor ca ilegalităţile să continue. **O parte însemnată a Parlamentului** e cea care manipulează populaţia, atunci când acolo se **afirmă cu aroganţă că acte europene de tipul MCV, care atacă corupţia şi injustiţia din România, sunt acte care atacă suveranitatea**

naţională [103

]. De fapt **în parlament se afirmă cu tupeu: corupţia asigură suveranitatea naţională**. Este clar că şi prin astfel de manifestări, se asigură protecţia fărădelegii în România, în numele apărării suveranităţii naţionale, sau în numele interesului naţional. Este cunoscută protecţia parlamentară a infracţiunii, împotriva acţiunii legii, asigurată frecvent unor miniştri parlamentari.

Acelaşi tip de manipulare se face atunci când la Antena 3 se afirmă că România este o ţară de tip colonie captivă a vestului Europei sau a SUA, afirmaţie făcută ca motivaţie a sărăciei din ţară, afirmaţie însuşită eronat de oameni aflaţi în stare de sărăcie. În fapt cei vinovaţi de sărăcie sunt ascunşi populaţiei. Ei sunt cei aflaţi în poziţii politice şi guvernamentale conducătoare în România, sunt cei care au vândut resursele ţării, sunt cei care au subminat economia naţională pe care apoi au scoas-o în afara legii, sunt cei care au făcut datorii externe uriaşe de peste 100 miliarde de Euro, sunt cei care realizează activităţi de criminalitate economico – financiară de mare anvergură. Un exemplu la vedere e defrişarea de mari proporţii a pădurilor ţării evaluată la miliarde de Euro, defrişare ilegală care nu ar fi posibil a se face, dacă autorităţile nu ar autoriza şi proteja ilegal această activitate infracţională de criminalitate economică şi de mediu. **Sărăcirea populaţiei atribuită de Antena 3 unui aşa-zis regim de colonie a României şi nu infracţionalităţii interne generalizate, este similară cu insinuarea din scrisorile teroriste comunist fasciste**

---

[103] https://www.youtube.com/watch?v=wDQK7GUaA5U min. 0,10 și min. 1,16

comandate de Iliescu în 1992, în care sărăcia populaţiei e pusă pe seama Domnilor Raţiu şi Coposu (care nu au avut nicio dată puterea de decizie în România). Sărăcia nu e pusă pe seama regimului Iliescu care a deţinut puterea şi atunci când a fost în opoziţie.

Criminalitatea economico-financiară la nivelul structurilor superioare de stat s-a întărit prin onorabilizarea celor care o practică, onorabilizare produsă prin obţinerea statutului de parlamentari, de miniştri, de primari şi preşedinţi de consilii judeţene, onorabilizare care se întâlneşte la unii prin titluri academice obţinute şi prin fraude de tip plagiat, şi prin titluri de profesori universitari. Vezi cazurile Voiculescu, Adrian Năstase, Şova, Ponta, urmăriţi penal, sau plasaţi în arest preventiv, sau cu stagii în puşcării. Cazuri de condamnări ale unor demnitari, nu au fost posibile decât începând cu al 2-lea mandat de preşedinte a lui Băsescu, care a impus justiţiei să devină funcţională. Atunci când PSD şi liberalul PSD-ist Călin Popescu Tăriceanu au fost îngenuncheaţi, dar nu înfrânţi. De aceea vechile structuri infracţionale şi portavocea lor Antena 3, îl acuzau pe Băsescu ca fiind vinovat că infractori guvernamentali gen Adrian Năstase au ajuns în puşcărie. Îl acuzau pe Băsescu ca fiind vinovat că infractorul numit cu titlul Domnul Profesor se află în puşcărie, datorită unui dosar fictiv numit telepatia. **Aceştia sunt infractori de nivel înalt care nu şi-au primit pedeapsa legală niciodată, atâta timp cât Iliescu a avut puterea absolută. Infractori de nivel înalt care apoi au contribuit la protecţia lui Iliescu faţă de acţiunea justiţiei, pentru a nu fi condamnat pentru pentru crime mutiple, torturi, şi victime prin împuşcare**. Conform zicalei: o mână spală pe

alta.

Concluzionând asupra ultimelor aspecte, în România începând din 22 dec. 1989 **grupul Iliescu a pus bazele unor structuri infracţionale specializate în criminalitatea economico-financiare la nivel parlamentar şi guvernamental şi administrativ,** cu protecţie din parte justiţiei, protecţie efectuată de urmaşii lui Iliescu, aflaţi în partidul pe care acesta l-a fondat, dar şi în partidele satelit, protecţie realizată cu eficienţă de 100% până în 2012. **Starea de lucruri totuşi nu se va schimba radical până când adevăraţii vinovaţi ai crimelor loviturii de stat şi ale mineriadelor nu vor fi condamnaţi de justiţie. Numai atunci marii infractori vor înţelege că legea nu este o glumă.**

Cap.6 Familia mea

Modul în care familia mea a trăit în trecutul comunist de după 1944 şi în prezentul criptocomunist de după 1989, reflectă în fapt situaţia României din trecut, şi a României din prezent.

Amintesc evenimentele începute în 1940 care au schimbat faţa României, în urma a 3 lovituri venite în lunile iunie, august şi septembrie. Trebuie să remarc faptul că în acel an a început dezastrul pentru ţară şi locuitorii săi, pentru familiile tatălui meu şi a mamei mele. Trebuie să adaug că atât timp cât părinţii mei au trăit m-au protejat cu toate puterile lor, au făcut sacrificii şi m-au educat ca prin muncă perseverentă şi corectitudine să obţin o poziţie onorabilă în societate, să fiu apreciat de oameni asemeni mie, ba chiar şi de unii dintre cei mulţi care nu au avut posibilitatea de aşi însuşi aceste calităţi.

În orașul Silistra a județului Durostor, situat pe malul drept al Dunării într-o zonă pitorească, s-a născut și a locuit tatăl meu Vasile Teodorescu împreună cu bunicii mei Cristache și Ștefania Teodorescu dar și străbunica din partea bunicii, Chiriachița Călinescu. La vârsta de 16 ani, în 1940, tata a devenit refugiat odată cu părăsirea orașului și a pierderii proprietăților formate din două corpuri de clădiri: una în str. Decebal nr. 23 locuința bunicilor și cealaltă un stabiliment comercial al străbunicii, în Bd. Constanta nr. 10.

Tata, elev la liceul comercial din Silistra, dar și ceilalți membi ai familiei, au devenit refugiați cu drepturi cu privere la proprietățile părăsite dar neobținute vreo dată. Aceste drepturi au rămas numai pe hârtia Tratatului de la Craiova încheiat între România și Bulgaria în sept 1940. Acest tratat prevedea că în urma părăsirii obligatorii a proprietăților și implicit a cadrilaterului, statul Bulgar să plătească compensații statului român, fapt pe care l-a și făcut, iar statul român să plătească către proprietarii refugiați, valoarea proprietăților părăsite, lucru care nu s-a întâmplat niciodată pentru familia noastră. În 1998 a apărut legea care prevedea despăgubirea pentru proprietățile părăsite din Cadrilater. După anul 2000 s-a format o mașinărie infernală la nivel de stat, pentru acordarea despăgubirilor în baza unui sistem corupt unde fărădelegea a avut rolul esențial. Astfel că cei care au refuzat cedarea a 50% din valoarea proprietăților, cedare făcută sub formă legală prin semnătură, nu au primit nimic. Semnătura trebuia să se dea pe un acord al proprietarului făcut cu ARVIS (așa-zisa Asociație Română a Victimelor Stalinismului), iar actul trebuia să producă efecte în momentul apariției hotărârii de despăgubire. Pentru că **ARVIS era parte în comisia**

Ministerului de Finanţe de despăgubiri, deşi despăgubirile pentru proprietăţile din Cadrilaterul cedat Bulgariei nu aveau nicio legătură cu victimele satalinismului… Acest ARVIS a fost prezent apoi în ANRP. În toate judeşele unde se întocmeau aceste dosare, toţi cei cu proprietăţi primeau informaţia că e bine să devină membri ARVIS. Toate procesele deschise împotriva statului, pentru acordarea despăgubirilor (care se făceau numai ilegal), familia mea le-a pierdut datorită justiţiei golită de spiritual dreptăţii chiar de la nivelul de vârf al statului… Trebuie să mai adaug încă un eveniment referitor la injustiţia justiţiei române. Eu am pierdut toate procesele din România, ca urmare a privării de libertate pe 24 de ore făcută de către poliţia lui Iliescu în anul 2004, într-un spital de psihiatrie. Privare de libertate produsă în urma unei reclamaţii de supraveghere video a apartamentului meu sediu al filialei UMRL Brăila, reclamaţie urmată cu violarea domiciliului în perioada de detenţie. Pentru că eram foarte aproape să găsesc dispozitivul de supraveghere plasat printr-o gaură mare din plafon acoperită cu discul de la lustră.

Cu privire la problema despăgubirilor pentru proprietăţile din Cadrilater, am cunoscut un machidon, care a primit despăgubiri pentru proprietăţi din Cadrilater, care însă a refuzat să-mi spună modul ilegal în care a obţinut despăgubirile, după ce i-am povestit de ARVIS. Pentru că mod legal nu a existat în România.

Revenind, amintesc contextul în care tatăl meu, un copil cu vârstă de 16 ani, a fost nevoit să abandoneze şcoala şi casa unde se născuse, familia fiind lipsită de avere, dar şi de mijloace materiale în partea de Românie care a mai rămas la acea vreme. La vârsta de 16 ani tatăl meu este

obligat de împrejurări, nu să urmeze şcoala, ci să se angajeze în Bucureşti pentru aşi câştiga existenţa. Era lipsit de mijloace financiare elementare unui trai optim, dar şi de locuinţă, fiind nevoit să doarmă prin birourile societăţii la care a lucrat până în toamna lui 1943 când a fost mobilizat pentru o pregătire militară şi apoi pentru a lupta pe frontul de vest. Puţin înainte de mobilizare tata s-a trezit cu bunicii, care au găsit adăpost în oraşul Zimnicea, şi care sperau că vor putea să primească un sprijin material din partea lui tata, dar care au fost nevoiţi să se reîntoarcă. Situaţia era foarte grea pentru toţi membrii familiei şi unii ar putea spune normală pentru statutul de refugiaţi pe care îl aveau în plin război. Tatăl meu avea totuşi calităţi intelectuale care i-ar fi permis să urmeze o şcoală superioară lucru care nu s-a putut produce, fapt pentru care nu a avut un statut în societate pe care l-ar fi meritat cu prisosinţă. Acest statut nu l-a putut obţine niciodată, având în vedere că după 1944 s-au produs următoarele evenimente grave: ocuparea ţării, instalarea cu forţă a aşa-zisului regim democrat popular condus de foşti puşcăriaşi, într-o ţară unde nu se mai luau hotărâri în interesul poporului. Un regim democrat popular în slujba poporului, aşa era prezentat de mass media care spăla creerele populaţiei. Cu condamnări la moarte sau temniţă efectuate de un tribunal aşa-zis al poporului susţinut şi prin mass media care cerea condamnări la moarte chiar printr-un individ Silviu Brucan, care avea să recidiveze începând din 22 dec 1989. La acele vremuri oamenii inteligenţi erau cu brutalitate daţi la o parte, trimişi în închisori de exterminare, dacă îndrăzneu să ridice glasul, fiind promovaţi foştii puşcăriaşi, lichele capabile de toate ticăloşiile, care s-au omorât pentru putere între ei, indivizi

buni executanţi care se caracterizau prin aceea că aveau un punct de topire al conştiinţei extrem de coborât.

În prima parte a anului 1944, tata fiind mobilizat se afla în zona centrului militar din Cotroceni, unde existau tranşee, iar soldaţii făceau exerciţii militare înainte de a fi trimişi pe front, tata a fost surprins de un bombardament aviatic din 1944 efectuat asupra capitalei. Acolo a fost prima dată în război, când soata i-a surâs. A fost îndepărtat de la moarte dintr-o zonă a tranşelor unde la scurt timp a căzut o bombă. Ulterior a fost obligat apoi, conform statutului militar, să participe la luptele grele de la Moreni unde un număr foarte mare de soldaţi români au murit. A fost a doua oară când a scăpat cu viaţă, numai cu o mică parte a camarazilor lui. Pentru că acolo au fost lupte extrem de grele cu puţini supravieţuitori. Apoi cu trupele de vânători de munte a participat la eliberarea Ungariei şi Cehoslovaciei unde nu au mai fost pericole de dimensiunile celor prin care a trecut în România. În Ungaria tata povestea cum ungurii primeau bucuroşi în casele lor soldaţii români a căror prezenţă era o certitudine pentru evitarea unor grave neplăceri produse de unii soldaţi ruşi. Românii constituiau o garanţie, împotriva actelor de viol. Vederea soldatului român în casă, determina pe ruşi să tragă înjurătura „ibio mati” şi să plece. Tata povestea că ungurii au avut o atitudine pozitivă faţă de soldaţii români pe toată perioada traversării Ungariei. Când armatele române se aflau în munţii Tatra, dar şi în Austria, începuse să se contureze înfrângerea Germaniei, înfrângere la care contribuise cu mari jertfe de sânge şi sacrificii şi România. Ruşii nu au dorit un statut de învingător pentru România, de aceea au renunţat la sprijinul militar acordat de România. Deşi

datorită României, Germania nu a putut să realizeze un front puternic pe linia Carpaţilor, front care ar fi putut oferi chiar o schimbare important în război, ruşii au impus statut de ţară învinsă pentru România, nu de aliată, aşa cum spuneau în actul care a însoţit ordinul Victoria cu diamante oferit regelui Mihai de către Stalin. România nu a fost tratată ca aliat deşi a alimentat cu petrol, alimente şi armată, maşina de război sovietică în drumul către Berlin.

După 1944 sosise perioada în care Ion Iliescu fără posibilităţi materiale moştenite, este susţinut material urmând unul din cele mai bune licee din Bucureşti, şi apoi în plină sărăcie a populaţiei, i se asigură financiar să urmeze facultatea la Moscova. Oare această favoare i se putea face fără obligaţii de conştiinţă comunistă ulterioare? Răspunsul este NU.

Din 1941 bunicul meu din partea mamei în calitate de ofiţer al armatei Române a participat pe frontul de răsărit la eliberarea Basarabiei şi Bucovinei şi a mers în campania militară până la cotul Donului. Deşi a scăpat cu viaţa din luptele la care a participat, prezenţa pe frontul de răsărit avea să-i fie fatală. **Foştii puşcăriaşi condamnaţi pentru acţiuni subversive, promovaţi conducători de carton ai României, au hotărât ca bunicul să nu primească pensia la care ar fi avut dreptul. Şi motivul a fost faptul că a luptat pe frontul de răsărit.** Şi la fel ca ei au fost mulţi alţi ofiţeri care au luptat pe frontal de răsărit şi au scăpat cu viaţă. Bunicul având 8 copii minori, fără alte posibilităţi de întreţinere, a fost nevoit să vândă o casă mare şi frumoasă din centrul oraşului Alexandria şi să se mute undeva la periferia oraşului într-o casă insalubră. Devalorizarea banilor a făcut să piardă şi aceste resursele, şi datorită

sărăciei şi stresului determinat de obligaţia de a asigura întreţinerea familiei, a murit în foarte grele condiţii. Mama spunea că a murit de aceeş boală de care a murit şi Winston Churchill, dar în condiţii de sărăcie lucie şi fără asistenţă medicală. Şi aceasta după ocupaţia sovietică, soartă avută şi de celelalte ţări ocupate: Polonia, Cehoslovacia, Bulgaria, Ungaria şi partea de răsărit a Germaniei numită, culmea, Republică Democrată. Armata sovietică a rămas în România până în 1958 atunci când s-a retras, şi a lăsat în urmă o infrastructură guvernamentală condusă în mare parte de oameni fără caracter, unii dintre ei având totuşi ulterior mustrări de conştiinţă, infrastructură în care criteriul de promovare a fost de a fi fost puşcăriaşi comunişti. Timp de 14 ani România a fost o ţară ocupată, lipsită de independenţă şi după 1958 când armatele sovietice s-au retras. Perioada aceea a însemnat raţionalizarea alimentelor insuficiente pentru populaţie, introducerea cartelelor pentru produsele alimentare inclusiv pentru pâine, cozi interminabile. A însemnat sărăcie extremă, accentuată şi de o secetă care a grăbit moartea prin înfometare a multor persoane. A însemnat determinarea a numeroase familii din Moldova de aşi abandona copiii, copii crescuţi apoi în cadrul altor familii în special din Oltenia, familii care au avut posibilităţi ceva mai bune de ai întreţine. În perioada de după 1944 s-a făcut exploatarea agriculturii româneşti, s-a făcut exploatarea tuturor bogăţiilor naturale ale ţării, în fapt a întregii economii româneşti [104].

Insula Şerpilor aflată la 45 km de gurile Dunării, numită de greci şi Insula Leuce, nu a aparţinut niciodată

---

[104] http://ro.wikipedia.org/wiki/SovRom

Uniunii Sovietice. Totuşi în 1948 în contextul în care România era ocupată de trupele sovietice, a fost posibilă anexarea insulei la URSS. Şi aceasta cu sprijinul guvernului român marionetă, mai precis a lui Petru Groza şi a lui Eduard Mezincescu cel care a semnat la 23 mai 1948, împreună cu reprezentantul sovietic Nikolai Pavlovici Sutov, prim-secretar al ambasadei URSS la Bucureşti, un proces verbal de cedare a Insulei. Pentru a sublinia caracterul permanent oportunist a tovarăşului Mezincescu, în calitate de adjunct al Ministrului de Externe, şi prezent la sesiunea Adunării Generale a O.N.U. din 12 octombrie 1960, acesta se expune în următoarea ipostază hilară. Reprezentantul filipinez Lorenzo Sumulong, pune în cadrul Adunării o întrebare cu următorul conţinut: „Cum poate Uniunea Sovietică să condamne imperialismul capitalist occidental, atâta vreme cât ea însăşi face un lucru similar în Europa de Est". Diplomatul este întrerupt de N. Hruşciov spunându-i că este „o jigodie şi un lacheu al imperialiştilor", după care şi-a scos un pantof din picior şi a început să bată cu el în masă pentru a bloca revolta acustică a întregii adunări. A intervenit apoi acelaşi personaj, Eduard Mezincescu, care a luat cuvântul cerând adunării să recunoască protestele „justificate" ale tovarăşului N. Hruşciov arătând că nu este permis nimănui să lanseze calomnii la adresa ţărilor membre ale Organizaţiei Naţiunilor Unite, „care se bucură de independenţă suverană" şi care au drepturi egale în calitate de membre ale acestei organizaţii" **[105].**

Pentru că bunicul meu a luptat pe frontul de răsărit, statul le-a oferit copiilor să-i o viaţă în mizerie şi sărăcie. Cei

---

[105] https://ro.wikipedia.org/wiki/Eduard_Mezincescu

8 copii au fost privaţi de mijloacele materiale pentru a trăi acceptabil, de mijloacele necesare pentru a putea să urmeze un sistem de învăţământ superior. Suplimentar sistemul instaurat a îngrădit posibilitatea de a urma studii superioare pentru copiii familiilor care nu aveau trecut sănătos. Trecut sănătos era o expresie care bloca posibilitatea de a efectua studii pentru tinerii a căror părinţi proveneau din rândul intelectualilor, a micilor întreprinzători, a chiaburilor, dar şi a altor categorii considerate periculoase pentru comunişti. Bineînţeles că îngrădirea era prezentă şi prin lipsa mijloacelor financiare de întreţinere a copiilor la facultate, pentru anumite categorii de familii. Regimul comunist instalat, după ce a produs prin reprezentanţii săi epurarea societăţii româneşti, şi-a creat propria intelectualitate, mai întâi prin facultăţile muncitoreşti. Absolvenţii acestor şcoli inferioare au putut ocupa funcţii de directori în diverse instituţii inclusiv în şcoli, iar cu timpul au fost îndrumaţi să facă liceul pentru că: nu-i aşa? nu se poate facultate fără liceu. Ulterior sistemul a funcţionat astfel: întâi faci noul tip de facultate şi apoi eventual liceul care nu era obligatoriu pentru că putea fi echivalat cu o şcoală profesională, astfel că nonvalorile şi oamenii fără caracter să fie promovaţi şi apoi păstraţi în funcţii. Acesta a fost şi cazul viitorului şef al securităţii din Brăila, tov, colonel Bălan Ion, absolvent de facultate muncitorească, fără liceu, care mai târziu a făcut şi o facultate veritabilă, dar şi aceea la fără frecvenţă. În acelaşi timp la facultăţile veritabile aveau acces fii de muncitori şi ţărani confirmaţi prin dosare cu trecut sănătos, care primeau şi ajutor de la stat. După 1964 s-a considerat că noua pătură de intelectuali a fost creată, iar restricţiile din învăţământ cu privire la dosarele cu trecut sănătos, au fost

desfiinţate. Acesta a însemnat o poziţie nouă, de bun simţ, a statului. Nu acelaşi lucru avea să se întâmple cu Securitatea care a rămas o instituţie de teroare şi represie, care a acţionat mai ponderat decât în perioada de până în anul 1963. Ea a acţionat pe faţă sau din umbră până în decembrie 1989, dar şi după 1989 atunci când un rol esenţial, pentru continuarea funcţionării mecanismului terorii, a avut tovarăşul Ion Iliescu.

Tatăl meu după ce s-a întors de pe front, s-a însurat cu mama cu numele de fată Paula Alexia Rachieru. În urma acestui eveniment mama a rămas gravidă locuind la Alexandria în casa părinţilor. Tata lucrând la Bucureşti făcea naveta din când în când folosind autostopul, procedeu folosit şi de alte persoane. Într-o astfel de zi, în autocamionul care ducea spre Alexandria mai multe persoane, tata face un comentariu negativ la adresa comuniştilor şi aceasta în faţa unui evreu şef al unei celule comuniste. Când ajunge la destinaţie evreul îl reclamă la poliţie (schimbarea numelui în miliţie avea să se producă în 1949) poliţie care îl arestează şi îl ţine încătuşat. Astfel tata a constatat că în ţară venise momentul când pentru un comentariu în care îţi exprimai propriile convingeri, fără să faci rău, eşti arestat pe baza unui simplu denunţ. Dispăruse dreptul de exprimare liberă. Încătuşarea tatii îi produce nişte răni la o mână care sângera. Mama aflând de arestare, vine să-l vadă. Tata a căutat să ascundă faptul că în urma încătuşării fusese rănit la mână. Totuşi mama observă acest lucru, suferă o emoţie puternică şi naşte prematur la poliţie. Evenimentul avea să lase urmări tragice pentru familie întrucât fratele meu Adrian, mai mare cu un an decât mine, avea să moară la vârsta de 5 ani, aceasta şi ca efect al marilor lipsuri materiale, a zilelor în

care ne lipsea mâncarea, a asistenţei medicale proaste. Tata totuşi avea un caracter foarte puternic şi a suportat fără să-şi exteriorizeze durerea. Era un luptător. Mama totuşi a rămas afectată pe o perioadă mare de timp.

După şi mai mulţi ani, la moartea mamei produsă în 1995, tata mi-a spus că cea mai teribilă durere pentru un om, este dacă acestuia îi moare un copil. Durerea este cu mult mai mare decât atunci când mor părinţii. Pentru că nu este în firea lucrurilor ca părinţii să îşi îngroape copiii. Un lucru normal şi inevitabil este ca copii să-şi îngroape părinţii. Tata încerca şi în acest mod să mă întărească, pentru că eram putrenic marcat de moartea mamei. Pentru toate momentele grele din viaţa mea tata a fost pentru mine un generator de energie şi a ştiut cum să mă încurajeze. Ştia bine acest lucru, în ultimele lui 6 luni de viaţă atunci când a fost ameninţat cu moartea de 3 ori, de persone necunoscute, pe stradă. El a murit în anul 2002, în condiţii suspecte în care nu a primit în spital asistenţa medicală corespunzătoare. Realizând că rămân singur, era foarte îngrijorat că nu voi reuşi să mă descurc. Ştia bine că situaţia mea este periculoasă în regimul creat şi condus de fiul unui fost puşcăriaş. Această situaţie în care mă lăsa, considera că se datora lui, prin faptul că am împărtăşit idealurile lui politice. Viitorul avea să demonstreze că teama lui a fost reală.

Tata a fost un generator de energie şi pentru mama care a suferit mai mulţi ani pentru pierderea fratelui meu. Eu eram mic când s-a întâmplat acest lucru şi nu realizam prea bine ce se întâmplase. Mama era cuprinsă de disperare când eu întrebam deseori unde este fratele meu. Îmi răspundea că a devenit îngeraş. Acest lucru îi producea o

durere şi mai mare.

Întâmplarea tristă a naşterii premature a fratelui meu la poliţie, a avut şi un efect pozitiv pentru că tata a fost apoi eliberat. Totuşi răul se produse-se. Împreună cu mama au hotărât să se mute la ţară unde presupuneau că acolo vor găsi resurse care le va permite să le fie mai uşor să trăiască. Tata a găsit la Ministerul de Finanţe un post de perceptor în comuna Bodoc judeţul Covasna. Acolo m-am născut eu în 1948, apoi ne-am mutat la Turnul Severin unde tata găsise un post la Navromul controlat prin Sovrom Transport. Ulterior morţii fratelui meu, produsă în 1952, ne-am mutat la Brăila, unde tata a continuat serviciul la Navrom. După câţiva ani trăiţi cu spaima pierderii slujbei prin aşa numitele comprimări care se făceau la sfârşitul fiecărui an, de un sfântul Vasile, de ziua onomastică a tatii, printr-un curier primeşte o scrisoare prin care este informat că a fost dat afară din serviciu. A urmat o perioadă extrem de grea pentru că familia nu mai avea mijloace de existenţă. S-a înscris la forţele de muncă şi a reuşit cu greu să găsească un serviciu de funcţionar la TAPL unde a stat mai mulţi ani, apoi s-a mutat cu funcţionar la întreprinderea ICRA. În această perioadă eu am intrat la liceu, apoi tata a avut deschise la securitate două dosare la interval de aproximativ 10 ani unul de altul. Aceste dosare erau pentru lucruri pe care tata le făcuse. Lucruri pe care orice om cu scaun la cap le consideră că erau de bun simţ. Lucruri care în orice loc din lume, mai puţin în lagărul socialist, nu ar fi atras teroarea, presiunea şi stresul produse de-a lungul multor ani, asupra tatălui meu. Lucruri petrecute mai întâi în timpul aşa-zisului regim democrat popular şi apoi în cadrul societăţii socialiste multilateral dezvoltat, lucruri petrecute chiar după 1989 şi

pe care le-a suportat până în 2002, în „social democraţie”, când a murit suspect, în condiţiile în care nu a primit asistenţa medicală normală în spital. Lucruri pe care le voi prezenta în Dosare de securitate.

Cap.7

PRIMUL DOSAR DE SECURITATE, împotriva libertăţii de exprimare

Cu ocazia unor scumpiri a pâinii, sub motivul că aceasta e îmbunătăţită, în urma unei şedinţe la serviciu şi în prezenţa unui număr însemnat de salariaţi tatăl meu face nişte comentarii cu privire la statul care a mărit preţurilor. Un gestionar al unui depozit de alimente al întreprinderii unde tata era salariat, pe nume Ştefănescu Ionel, care nici măcar nu fusese prezent la discuţii, dar care a fost informat întâmplător de o persoană prezentă la discuţie, îi face tatălui meu o plângere verbală la primul secretar al comitetului orășenesc al PMR (partidul muncitoresc roman) Brăila, Dan Nicolae, aşa cum avea să scrie în denunţul scris făcut ulterior. Tovarăşul Dan îl îndrumă a sesiza organul de resort, altfel spus securitatea. Lucru pe care îl şi face. Era în anul 1963. În denunţ descrie faptul pentru care tatăl meu, trebuia să suporte consecinţele deschiderii primului dosar la securitate. Şi aceasta pentru vorbe pe care tata şi acasă le rostea când se făceau scumpiri de alimente.

Citez din denunţ: „a început să vocifereze, strigând ce înseamnă asta mai tovarăşi: ăştia au înnebunit, ne „i-a” pielea de pe noi, au scumpit carnea, mălaiul, acum au scumpit şi pâinea, ce ne facem cu ăştia, ce fel de regim este ăsta: sunt nişte hoţi, şi tot mereu vociferând aşa, toţi

salariaţii care erau în jurul lui, unul câte unul, „a" ieşit din birou să nu mai audă asemenea vorbe murdare şi insulte aduse la adresa regimului nostru. Poate da relaţii tov… Lui tov… i-a spus tov… care a fost de faţă. Mai erau de faţă tov… tov… tov… tov… soţia tov. Maior… de la MFA, tov… tov… şi aceştia vor spune şi pe alţi tovarăşi care au fost de faţă la manifestarea ostilă faţă de regimul nostru a tov. Teodorescu Vasile" (numele sunt ascunse de CNSAS) *Şi încheie cu* „Trăiască lupta pentru pace".

În numele luptei pentru pace tatălui mei i se făcuse un denunţ la securitate. Trebuie să specific că în acea perioadă când ţara era vasala URSS-ului şi captivă în Pactul de la Varşovia, toate înscrisurile pe care populaţia le adresa instituţiilor administrative, se făceau în numele luptei pentru pace. În urma unui denunţ făcut către instituţia de represiune numită securitate, acesta era urmat de diverse forme de terorizare a victimei. Şi totul se făcea… în numele luptei pentru pace.

În unele copii pe care le-am primit de la CNSAS, în dreptul numelor persoanelor apare o bară orizontală neagră. Au vrut să protejeze în 2002, numele persoanelor despre care ştiau că încă mai trăiesc. Suplimentar am avut convingerea că totuşi copiile pe care le-am primit denotă că dosarele au fost contrafăcute pentru a se şterge din faima securităţii care a terorizat pe cei care deveneau victime în urma unor denunţuri care puteau fi şi false. Dosarele au fost falsificate cu un singur scop şi nume pentru a se introduce o aparenţă de omenie în activitatea securităţii. Această aparenţă este cu totul falsă, pentru că munca murdară de prevenţie a securităţii făcută pentru stoparea unor

eventuale acte viitoare, însemna terorizarea pe termen lung a celor care intrau în vizor, chiar dacă aceştia erau practic nevinovaţi cu siguranţă aceasta e explicaţia faptului că, deşi tata a făcut prima cerere pentru aşi vedea dosarele, în 1999, anul înfiinţării CNSAS, au trebuit să treacă ani buni şi să facă cereri nenumărate la CNSAS ba chiar şi la SRI pentru că se spunea că nu s-au predat dosarele la CNSAS. Iar SRI pretindea că dosarele au fost predate la CNSAS. Tata nu a putut să-şi vadă dosarele. Pentru că imediat după moartea tatălui meu survenită în septembrie 2002, la un interval de două luni, în 28 noiembrie 2002, am primit eu, ca urmaş, copiile pentru două dosare. Unul cu coperta prezentată mai sus, cu antetul:

Ministerul Afacerilor Interne, Strict secret, cu ştampila – Dosarul a fost microfilmat azi 23.01.1976 de U.M.0886 Brăila, numit Dosar de verificare nr. 2991, privind pe Teodorescu Vasile, deschis la data 18 – 101963, închis la data… (spaţiu necompletat, lucru care indică faptul că nu a fost închis), Arhiva 51424.

Cel de al doilea dosar cu coperta cu antetul:

Ministerul de Interne, Arhiva fond informativ, dosar nr. 13120 Vol, nr. 2, privind pe Teodorescu Vasile, iar în dreptul datei… (spaţiu necompletat), urmat cu ştampila: dosarul a fost microfilmat azi 11.10.1988 de U.M.0886 Brăila.

Cred că după conţinutul informărilor făcute de diferitele surse, aşa numea securitatea pe turnători şi colaboratori, tata şi-ar fi putut da seama cine au fost turnătorii. Sunt sigur că se cunoştea că aceştia mai trăiau în 2002, de aceea au fost făcuţi anonimi în copiile primite de la

CNSAS. Nu s-a șters numele Ștefănescu Ionel pentru că acesta era mort de multă vreme. Menţionez că tata deşi de ani de zile cerea să primească accesul la dosarele securităţii, era dus cu vorba, astfel că nu a putut să le vadă niciodată. Tata a murit pe 12 sept 2002, în spital în condiţii obscure, în condiţiile în care fusese ameninţat cu moartea de 3 ori de persoane necunoscute, în condiţiile în care nu a primit asistenţa medicală necesară. Eu am primit copiile la puţin timp după ce a murit, mai precis în 28 noiembrie 2002 conform procesului verbal încheiat între CNSAS şi subsemnatul cu prilejul predării-primirii copiilor. Pe individul numit Ștefănescu Ionel, cel care a făcut denunţul la securitate, îl cunoscusem când eram copil şi acum îmi amintesc că purta o mască de om cumsecade care ascundea caracterul ticălos. Acesta a murit, chiar înainte de 1989. Poate că din acest motiv CNSAS cu lucrătorii săi securişti acoperiţi, nu i-a obturat numele prezent în două documente. Urmare acelui denunţ, tatălui meu, pentru acelaşi delict de liberă exprimare pentru care fusese arestat în tinereţe în 1947, i se deschide primul dosar de securitate, şi aceasta din cauza unui gestionar. Gestionarii, dar şi responsabilii de restaurante erau cunoscuţi, în perioada comunistă, ca fiind foarte buni turnători la securitate pentru simplul motiv că erau lăsaţi să fure pentru a fi şantajaţi, erau lăsaţi în continuare să fure dacă primeau calitatea de buni turnători. Urmarea „colaborării” era că aveau liber la furat. Această libertate crea uneori situaţii în care mai şi dădeau mită acelorași persoane la care turnau. Gestionarii aveau din aceste motive unul din cele mai bune standarde de viaţă la vremea respectivă. Pe seama lor se făceau şi bancuri mai nevinovate. Exemplul e următorul: Într-o familie bărbatul se

întoarce acasă şi îi spune nevestei că a trecut examenul de doctorat şi a devenit doctor în ştiinţe. La care nevata întreabă: şi acum dragă poţi să fii şi gestionar?

Revin la dosar şi amintesc că securitatea a emis o hotărâre precum că tatăl meu s-a manifestat duşmănos la adresa regimului democrat popular, că desfăşoară activitate de agitaţie cu caracter duşmănos şi urmează a fi trecut în evidenţa operativă ca element suspect de activităţi duşmănoase. În baza materialelor verificate şi neîndoielnice, acestea dovedesc activitate contrarevoluţionară împotriva Republicii Populare Române şi se propune deschiderea dosarului de verificare a numitului Teodorescu Vasile. Dosarul se deschide la 18 oct 1963. Se cere o verificare la cartotecă pentru ca T.V. să fie luat în lucru, dacă apare cu material compromiţător, sau e colaborator al organelor MAI. Această ultimă alternativă presupunea activitatea de agitator pentru identificarea celor catalogaţi ca duşmani ai poporului. Această tehnică securistă a fost dezvoltată intens şi după 1989, prin introducerea de astfel de indivizi în partidele istorice, şi ca urmare PNŢCD a fost redus la tăcere, iar liberalii au putut fi conduşi de foşti turnători de clasă înaltă precum Dan Amedeo Lăzărescu, de fiul său adoptiv Călin Tăriceanu, PSD-ist sub acoperire. Dacă D.A. Lăzărescu a defectat, şi ca urmare a fost făcut cunoscut ca turnător de calibru al securităţii, Tăriceanu a devenit un sigur şi fidel sprijinitor al partidului lui Iliescu, care a scindat PNL de mai multe ori, pentru al slăbi, care a făcut alianţă cu PSD, numit fiind liberalul roşu.

Cu siguranţă copiile pe care eu le-am primit, sunt o prelucrare a dosarului real. Nu există nicio declaraţie a uneia din cele 10 persoane indicate de denunţătorul Ştefănescu. Cu

siguranţă că totuşi acestea au existat şi sunt în dosarul microfilmat, dar nu există în copiile pe care le-am primit. Dosarul cu copii a fost contrafăcut chiar în locul unde SRI a înlocuit fosta securitate. Şi scopul a fost pentru a induce falsa impresie că securitatea s-a comportat ca o instituţie omenoasă, indulgentă, nu ca instituţie de teroare. În planul de măsuri a cpt, de securitate Ruxanda Valerian se spune:

1. Se va lua o notă detaliată de la agentul Parfenie Arcadie ce ne-a informat iniţial de activitatea duşmănoasă a acestui element.

   Termen 16 oct 1963

   În dosarul primit de mine nu exista nicio copie a unei note date ag. Parfenie Arcadie.

2. Agentul Parfenie Arcadie se va dirijea pe lângă T.V. pentru a stabili care sunt legăturile lui în întreprindere cât şi afară.

   Termen 1 noiembrie 1963

   În dosarul cu copii primit de mine nu exista nicio notă informativă a unui agent cu nume conspirativ Parfenie Arcadie.

3. Prin biroul 7 se va pune sub interceptare corespondenţa pentru a stabili legăturile ce le are atât locale cât şi în afară.

   Termen 14 oct 1963

   În dosarul cu copii nu există nicio corespondenţă interceptată şi nici note de informare cu privire la controlul corespondenţei. Concluzia din acest dosar falsificat este tot un fals, şi anume că tatăl meu şi restul familiei nu a avut nicio corespondenţă.

4. Pentru documentarea operativă a acţiunii se va trece la

verificarea numiţilor… (nume înscrise pe două rânduri şi acoperite cu bare neagre orizontale), precum şi a elementelor ce vor mai apare prin agentură, **în vederea audierii lor asupra activităţii duşmănoase a numitului T.V**

Termen 5 noiembrie 1963

În dosar nu sunt informaţii scrise de la persoanele cu nume protejate cu bare negre orizontale, dar nici rapoarte cu privere la audierea acestora, totuşi există o notă conform căreia aceste acte au fost în dosarul original dar nu şi în dosarul copie. Următorul fragment de notă arată fără niciun dubiu că **dosarul a fost falsificat.**

În dosarul deschis în 18.10.1963, nu există niciun document începând din această dată până în 20.01.1964. E ca şi când securitatea intrase în vacanţă timp de peste 3 luni. În 1964 apar numai 3 documente şi anume 3 note informative date de sursa Popa Ion şi scrise de mână şi semnate cu Popa Ion, apoi în 1965 au început să curgă 9 note informative numai cu aprecieri la adresa tatălui meu date tot de sursa Popa Ion, scrise la maşină şi nesemnate. Astfel de documente sunt contrafăcute, pentru că este greu de crezut că securitatea a putut accepta documente cu aprecieri ale acestei surse, fără autoautentificarea sursei. Concluzionând: până în 1965 note informative au fost foarte puţine în număr de 3, pentru ca în 1965 să apară 9 note informative pozitive. Şi ca exemplu în 15.09.1965 apare o aşa-zisă notă informativă a sursei Popa, bătută la maşină şi nesemnată, deci fără autentificare, în care **nu se mai dădeau informaţii, se dădeau incredibil, sugestii securităţii, precum că**: „**numitul trebuie să fie ajutat şi**

sper să se poată vindeca de acele lucruri dăunătoare de care e acuzat”. Ultima notă informativă este din 25.11.1965, și deși conține aprecieri la adresa tatălui meu, la subsolul ei se indică sarcini pentru:

— A se stabili care e atitudinea prezentă a numitului T.V.

— Ce legături de prietenie are și cum sunt cunoscute aceste elemente.

Deși, din 25.11.1965, nu mai sunt niciun fel de note informative sau alte documente cu privire la sarcinile indicate mai sus, după 15 zile, în 10 dec.1965 apare o hotărâre de închidere a dosarului. **Cu siguranță dosarul nu a fost închis în dec.1965, lucru confirmat și de coperta dosarului,** unde la data închiderii spațiul e liber. **Închiderea dosarului era o sarcină foarte periculoasă pentru cei care hotărau astfel. Dacă suspecților li se închideau dosarele și erau și fără sancțiuni, și apoi recidivau, lucrătorii de securitate riscau să fie dați afară ca incompetenți.** Ori tata a fost un recidivist cu dosare de securitate. Este neîndoielnic că s-au sustras documente, înlocuite apoi cu altele care au fost contrafăcute după 1989, iar alte documente au dispărut complet renumerotându-se paginile prin tăierea numărului și rescrierea altui număr mai mic decât cel tăiat. Acest fapt reiese din cele două pagini printate, prezentate ca imagini mai sus. Cu cât numărul tăiat care reprezintă o pagină, este mai mare, cu atât diferența față de noul număr înscris este mai mare. Pentru că numărul de pagini sustrase începând de la prima pagină a dosarului creștea odată cu deplasarea către finalul dosarului. Și scopul a fost de a se da o față umană a securității. Procedeul acesta fraudulos, avea să fie aplicat cu mult mai multă forță în al

2-lea dosar al tatălui meu.

Procedeul este aplicat și astăzi în justiție. Procedeul de dispariție a unor acte la dosar avea să fie aplicat, după 2004, în dosarele de la parchet și justiție deschise de mine împotriva poliției și a unui șef de poliție din Brăila pe nume Hahui Dumitru, unde un document a fost sustras ulterior hotărârii procurorului și înlocuit cu altul care intra în contradicție cu hotărârea, iar alte documente pe care eu le-am depus, au dispărut complet.

Primul dosar de securitate al tatălui meu, despre care se spune că a fost microfilmat în 1976, sigur nu corespunde cu copiile pe care le-am primit eu. Tatăl meu a fost în continuare în vizorul acestei instituții teribile care și-a continuat activitatea după 1965, și după 1988 când se pretinde că s-a închis al 2-lea dosar, și ce este mai grav și după 1989 când tata a militat politic, contra comuniștilor.

Încă din 1964, tata știa că se află în vizorul securității. De aceea a început să-și țină gura în special atunci când considera că are în preajmă agitatori care voiau să-i facă rapoarte la securitate. Acesta este și motivul pentru care nu a fost arestat ca dușman al poporului. Totuși ulterior a fost introdus într-un program nociv, de prevenție, al securității, de terorizare, care îi transmitea semnale clare că este în centru atenției.

În hotărârea de închidere a primului dosar se scrie că agenții poartă nume conspirative și ei sunt Popa Ion și Frâncu Năstase, totuși copiile primite de mine nu conțin informări de la un ag Frâncu Năstase. Și nici de la Parfenie Arcadie pomenit în planul de măsuri al securității. Copiile sunt numai de la sursa Popa Ion și două informări dubioase, dar pozitive, bătute la mașină, nesemnate, din 1965, de la o

sursă Rareş Ion, unde de fiecare dată Rareş era scris cu pix peste alt nume făcut indescifrabil. Revenind, eu afirm că dosarul din CNSAS este unul falsificat şi cosmetizat pentru ca eu, ca urmaş, să privesc cu ochi îngăduitori, şi să dau certificat de bună purtare pentru securitate. Acest lucru eu nu îl voi face niciodată.

Al doilea dosar de securitate a fost deschis în 1977 şi deşi era efectul a unei scrisori trimise de tata la Europa Liberă, **conţine puţine documente ca urmare a acestei acuzaţie, dar conţine informaţiile laudative din primul dosar**, nu conţine documente de confirmare a supravegherii corespondenţei în ţară şi în străinătate şi a convorbirilor telefonice, lucruri care demonstrează că şi acest dosar a fost falsificat cu şi mai mare forţă. Şi aceasta chiar de cel care răspundea de dosar, de şeful adjunct al Securităţii Brăila, col. Bălan Ion, care a căutat să-şi şteargă urmele, dar nu a reuşit în totalitate.

Printre metodele utilizate de securitate voi aminti una care, numai din întâmplare, viza de fapt întreaga familie a mea, pentru un lucru extrem de simplu şi fără importanţă. În anii 1966 – 1971 am fost student al facultăţii de electronică şi telecomunicaţii a Institutului Politehnic Bucureşti. Într-o perioadă a anului 2 de facultate, scriam scrisori către familie, şi întrucât aveam cursuri în str. Polizu aproape de Gara de Nord şi vis-a vis de hotelul exclusivist „Hotel Nord", îmi făcusem obiceiul să pun acele scrisori, în cutia poştală din faţa hotelului. Pentru că acea cutie poştală era un loc confortabil pentru mine. Toate aceste scrisori soseau cu mare întârziere acasă la Brăila. La un moment dat când am venit în vacanţă, tata supărat, mi-a făcut observaţia că datez

hârtia din scrisoare cu odată cu mult înaintea datei din ştampila poştală de expediere. Concluzia era că eu folosesc un artificiu pentru a ascunde faptul că răspund scrisorilor de acasă din Brăila, cu mare întârziere, dar antedatez epistola. Trebuie spus că aceste scrisori aveau ştampila de expediere cu o dată ulterioară, îndepărtată, celei în care eu puneam scrisoarea în cutia poştei. Acest fapt arăta că scrisoarea era blocată pe o perioadă mai mare în Bucureşti şi constituia dovada interceptării corespondenţei. I-am spus tatălui meu că scrisorile le-am pus în cutia poştală de la Nord Hotel şi întrucât acel hotel era frecventat de străini, toate scrisorile puse acolo erau interceptate. M-a sfătuit să nu mai pun scrisorile la cutia poştală a hotelului. Aşa am procedat iar scrisorile au început să ajungă repede la Brăila. În acest caz scrisorile aveau data de pe ştampila de expediere a poştei din Bucureşti, în concordanţă cu data pusă de mine pe hârtia din interior. Astfel am avut confirmarea faptului că securitatea controla absolut toate scrisorile care erau puse în cutiile poştate din faţa hotelurilor considerate de lux, unde erau prezenţi mulţi străini. Aceste scrisori erau mai întâi deschise şi citite, verificate cu mare atenţie şi apoi reînchise şi trimise destinatarului, securitatea dispunând de tehnologia necesară, care să nu deterioreze excesiv scrisorile.

Cap.8 Al 2-lea dosar de securitate

Al doilea dosar pe numele tatălui meu e notat cu nr. 13.120 vol. 2 şi are pe copertă indicată Arhiva Fond Informativ. El avea să fie direct coordonat de şeful adjunct al Securităţii Brăila col. Bălan Ion, cel care a continuat să-l

urmărească pe tata, dar şi pe mine după 1989, atunci când Bălan nu mai activa în securitate, declarând că este pensionar. Cauza interesului său ulterior a fost dată de activităţile noastre politice la UMRL (Uniunea Mondială a Romanilor Liberi) şi PNTCD. Tot el este cel care a contribuit esenţial la falsificarea dosarului de securitate, cu scopul: de a crea o imagine nereală a securităţii, o imagine cu faţă umană, dar şi a minimizării implicării sale personale, care a fost de fapt o implicare majoră. Şi acest lucru este dovedit de copiile dosarului pe care le-am primit. Dosarul nu numai că a fost coordonat şi avizat de şeful securităţii Brăila, dar a fost ulterior şi măsluit de acela; personaj, dovadă grăitoare fiind copiile pe care le-am primit, grăitoare fiind activitatea lui de securist împotriva familiei mele, dusă în calitate de pensionar şi după 1989. Trebuie încă o dată să afirm că prin definiţie, securitatea prin reprezentanţii săi, avea ca scop apărarea societăţii socialiste, cu toate mijloacele inclusiv cele criminale. Aşa se explică şi prezenţa după 1989, în funcţie de primar al Brăilei, a fostului prim secretar al PCR Brăila, tov. Anton Lungu. Acesta a fost ales primar, prin alegeri libere, tot aşa cum Ceauşescu era ales prin alegeri libere. Toate mijloacele au fost utilizate pentru realizarea acestui scop, prin toate instituţiile statului, toate controlate de foşti activişti de partid şi securişti. La care s-au adăugat mijloacele de manipularea clasice.

Copia coperţii celui de al 2-lea dosar al tatălui meu se prezintă mai jos.

Dosarul fărădelegii celor care l-au întocmit, se datorează unei scrisori inofensive, fără conotaţie politică, adresată postului de radio Europa Liberă la începutul anului

1977, în data de 18 martie. Conţinutul scrisorii tatălui meu se referea la o cerere adresată Europei Libere, pentru o operaţiune comercială de a cumpăra pentru mine un radiocasetofon german. Se ştia că aparatele electronice de bun consum fabricate de Germania erau din punct de vedere tehnic de mare calitate şi foarte fiabile, de altfel ca şi cele japoneze. Tata a scris Europei Libere despre faptul că s-a adresat firmei germane „Nordmende" pentru obţinerea contra ramburs a unui radiocasetofon. Firma a trimis pe adresa familiei o factură proforma cu nr. 4722, în care tata era rugat să depună în contul 5/02674 la Deutsche Bank A.G. Hamburg, suma de 245 mărci germane.

C.N.S.A.S.
SERVICIUL ARHIVA
03-09-2002

BANKERS:
DEUTSCHE BANK AG., HAMBURG
NO. 05/02674

CABLES: SUPERIOR HAMBURG
PHONE 33 11 81 (5 LINES)
TELEX 0216 1107

NORDMENDE
EXPORT LIAISON OFFICE

LUFT, MAACK & CO.

CHILEHAUS A
P. O. BOX 10 42 20
D-2000 HAMBURG 1

Mr.
Teodorescu Wasile
str. Republicii 107
6100 Braila Romania

DATE: 8th March, 1977 Rö
YOUR ORDER:
OUR ORDER NO.

INVOICE/FACTURA NO. PROFORMA NO. 4722

FORWARDED BY YOUR ORDER AND FOR YOUR ACCOUNT AND RISK PER parcel post

FROM Hamburg TO Braila

INSURANCE: will be covered by us

TERMS: advance payment in DM by cheque or remittance to our account No. 5/02674 with Deutsche Bank AG., Hamburg

NORDMENDE Radio/Cassette Recorder

Origin: Federal Republic of Germany

1 NORDMENDE Citycorder 434 ..... DM 219,--
plus postage, insurance etc. .... DM 26,--
C. I. F. Braila ..... DM 245,--
E. & O. E.

Delivery: 2-4 weeks after receipt of your advance payment, subject to prior sale.

Remarks: When effecting payment please state our pro-forma-invoice-No. 4722 as reference.
The stradela + recorder is no longer available.
As replacement we offer you citycorder 434.

LUFT, MAACK & CO.
for

Any claim must be raised within 15 days after arrival of the goods at port of destination.
We are not responsible for delays in shipment due to irregularities in traffic, difficulties in shipping ports and transit, it of course being understood that goods were ready in e 'eft the factory in proper time.

În acest dosar al fărădelegii, tata dă o declaraţie prin care arată că a solicitat sucursalei Băncii Naţionale din Brăila să facă această plată, dar a primit răspuns că nu se pot face astfel de plăţi întrucât banca nu are fonduri valutare pentru persoane particulare. Ca urmare a faptului că noi nu aveam rude sau cunoştinţe în occident, tata trimite în 18.03.1977 o scrisoare la Europa Liberă cu rugămintea ca cineva de acolo să depună în numele tatălui meu la Deutsche Bank suma de 245 DIN, urmând ca tata să restituie suma în lei unei rude din România a acelui binevoitor, sau să-i expedieze din

România un produs de la noi, drept compensaţie echitabilă. Această scrisoare pusă la poştă nu numai că nu a plecat din ţară, nu a plecat nici măcar din Brăila, întrucât Direcţia Judeţeană de Poştă şi Telecomunicaţii Brăila a înaintat peste mai bine de o lună (oare?), şi anume în 25.04.1977, o adresă către Inspectoratul Judeţean Brăila a Ministerului de Interne, care avea ataşată întregul conţint al plicului trimis pe adresa postului de radio Europa Liberă.

Ce este mai interesant este că, înainte cu o lună de la data adresei de mai sus 25.04.1977, adică în 22.03.1977, apare un Raport al Biroului Special „S". În raport se cere aprobarea confiscării materialului trimis de tatăl meu postului de radio E.L. conform ordinului Unităţii Speciale „S" Bucureşti, iar materialul să fie dat spre exploatare la Serviciul I. În urma acestui raport apare Referatul din 20.04.1977 al Serviciului I al Securităţii. Şi acest referat este datat înaintea datei predării de către poştă, a documentelor din plic, predare făcută în data de 25.04.1977, către Ministerul de Interne. Acesta denotă că securitatea cunoştea exact conţinutul scrisorii, care fusese violată, chiar în momentul când poşta a pus mâna pe ea. Securitatea acţiona direct în cadrul poştei, unde se desigilau plicurile, se citea conţinutul scrisorilor, apoi informaţia era procesată rapid de serviciile superioare de securitate care hotărau dacă scrisorile se reînchid şi pleacă la destinatar, sau dacă ele sunt confiscate într-o aparenţă de aşa-zisă legalitate. În ambele cazuri supravegherea continuând. Dosarul este contrafăcut după 1999 exact acolo unde a şi fost deschis în 1977, şi nu reprezintă forma lui originală.

În referatul întocmit, conform ordinului rezolutiv al

tov. col. Bălan Ion, se face cunoscut faptul că tata:

„A fost lucrat prin dosar de verificare în 1964 pentru manifestări ostile la adresa orânduirii sociale şi de stat din ţara noastră. După închiderea dosarului de verificare nu a mai apărut cu ***activitate ostilă*** *până la data de 18.03.1977* ***când se adresează în scris postului de radio Europa Liberă în vederea procurării unui radio casetofon****. Deoarece Teodorescu Vasile a avut atitudine ostilă în 1964, pentru care motiv a fost lucrat prin dosar de verificare cât şi faptul că s-a adresat în scris postului de radio reacţionar Europa Liberă, consider necesară luarea acestuia în dosar de problemă – 103 – încadrarea informativă şi măsuri pe linia S. Semnat: Lt. col. Răcoreanu Mihail".*

Se poate astfel constata că libertatea de a-ţi exprima verbal convingerile, că libertatea de comunicare scrisă, făcea din viaţa unui om un calvar odată cu deschiderea de dosare la instituţia de teroare numită securitate, cu urmărirea omului chiar şi în cele mai intime momente ale vieţii sale, cu presiuni psihologice, cu sancţiuni nejustificate, date de Securitate. Aceasta nu acţiona numai din umbră, ci îşi făcea simţită şi prezenţa pentru a crea anxietate cu presiune psihologică, chiar după sancţiuni.

Ca urmare a scrisorii, se aplică art.14 legea 23 din 1971. Conform ordinului rezolutiv al şefului securităţii Brăila, tov. Col Bălan Ion, tatăl meu este chemat la Securitate şi interogat de doi indivizi. Unul extrem de dur care efectiv l-a terorizat, pe tata, cu manifestări de violenţă, cu ameninţări cu puşcăria, iar cel de-al 2-lea cu faţă umană care avea ordin de a mima o poziţie conciliantă. Aceasta era activitatea vizibilă a securităţii materializată apoi cu o amendă de 1.000 lei pe care este forţat să o plătească

imediat. Securitatea din Brăila, cu însăşi conducătorul ei col. Balan Ion, nu dă dovadă de umanitate, pentru că se ştia că peste două zile Ceauşescu urma să decreteze o amnistie generală cu ocazia zilei de 1 mai, iar sancţiunea urma să fie fără efect financiar. Securitatea cunoştea acest lucru, iar tata e obligat să o plătească urgent pentru a nu beneficia de amnistie. Pentru faptul că „a intrat în relaţii de corespondenţă cu postul de radio Europa Liberă pentru a solicita valută contra schimb lei", tata a fost amendat cu valoarea unui salariu la acea vreme, în contextul în care Banca Naţională a refuzat să facă acest schimb. **U**rmătoarea parte a acţiunilor securităţii însă este total ilegală. Este executată de securitate, ca un abuz de putere, abuz despre care se cunoştea că nu poate fi sancţionat în România.

Conform unui ordin rezolutiv al şefului securităţii Brăila col. Balan Ion, după aplicarea amenzii tata va continua să fie urmărit şi supravegheat mulţi ani de zile. În 18.05.1977 Unitatea Militară 0886 Brăila emite o adresă către Biroul S intern în care se cere să se stabilească cu cine anume tata avea legături în localitate şi în afara ei, şi natura acestor relaţii, dacă cel urmărit are manifestări ostile, în ce împrejurări şi faţă de cine.

În dosar nu sunt documente care să confirme că s-a făcut supravegherea convorbirilor telefonice, care să confirme controlul corespondenţei. Şi totuşi acestea s-au făcut la greu. Folosindu-se tehnici corespunzătoare.

În perioada 1970 – 1989, constatasem că în România erau la vânzare numai plicuri poştale înzestrate cu foarte puţină gumă de lipit care asigura o sigilare precară a corespondenţei atât a părţii lipite de fabricant cât şi a părţii care urma a fi lipită de expeditorul scrisorii. De asemenea şi

timbrele erau produse cu lipici insuficient ca eficienţă, pentru că unii oameni le foloseau şi ca instrument de sigilare suplimentară a plicurilor. Acest lucru dovedeşte că securitatea executa o activitate curentă de control al corespondenţei, care trebuia uşurată.

Este indiscutabil că pentru o scrisoare adresată postului Europa Liberă, securitatea punea sub control total corespondenţa acelui expeditor.

În acea perioadă, m-am lăsat păcălit de ideea că se făcea economie la materialul folosit de producătorul de plicuri şi timbre în vederea lipirii. M-am lăsat păcălit pentru că trăiam o perioadă în care se impuneau economii drastice în absolut toate domeniile. Realitatea totuşi era alta, şi anume că se vindeau numai plicuri cu o gumă de lipit puţin eficientă, pentru că securitatea practica la greu controlul corespondenţei. Era necesară uşurarea activităţii de desigilare a corespondenţei în vederea citirii conţinutului. Îmi închipui ce se inervau şi ce înjurau angajaţii securităţii care se ocupau de deschiderea plicurilor, atunci când găseau scrisori sigilate suplimentar şi cu timbre bine lipite pe dosul scrisorii. Pentru această activitate, am aflat după anul 1989, că securitatea era înzestrată cu maşini cu abur cald care lucrau pentru desfacerea scrisorilor fără ca acestea să fie deteriorate. Tehnica aceasta micşorase timpul de blocare a unei scrisori inofensive, se elimina pericolul deteriorării ei înainte de a pleca pe circuit. Este interesant de citit „Directiva referitoare la cenzura secretă a corespondenţei" **[106]. D**eşi foarte veche, directiva era de mare actualitate.

---

[106] http://www.cnsas.ro/documente/istoria_sec/documente_securitate/directive_instructi

În domeniul interceptării convorbirilor telefonice, am văzut la o emisiune de televiziune, imediat după 23 decembrie 1989, că în clădirile centralelor telefonice existau camere speciale ale securităţii, înzestrate cu un număr enorm de casetofoane aşezate cu o rigoare extremă, conectate în paralel pe liniile telefonice supravegheate şi care intrau automat în regim de înregistrare când se începea o convorbire telefonică. Numărul acestor casetofoane dovedea numărul extrem de mare al convorbirilor interceptate.

Este indiscutabil că pentru o scrisoare adresată postului Europa Liberă, securitatea punea sub control total şi convorbirile telefonice ale expeditorului.

Bineînţeles că în centralele telefonice se găseau angajaţi civili, care erau ofiţeri sub acoperire plătiţi şi de securitate şi ca civili, specializaţi în munca de supraveghere al conţinutului convorbirilor, dar şi în munca de întreţinere a tuturor echipamentelor electronice folosite în acest scop. În acea perioadă nu existau calculatoarele performane de astăzi şi nici aparatele de înregistrare cu memoriile digitale uriaşe precum hard discurile, sau memoriile semiconductoare, ci numai memoriile oferite de casetele cu bandă magnetică folosite în casetofoanele care astăzi sunt doar istorie.

Acestea au fost o parte a mijloacelor de tehnică operativă folosite permanent în instrumentarea tuturor dosarelor de securitate, mijloace ale „Cooperativei Ochiul şi Timpanul" de care nu se pomeneşte în dosarele tatălui meu.

În acea perioadă am scris atât eu cât şi tatăl meu multe

---

uni/1954%20Directiva_2.pdf

scrisori către firme de electronică din Germania, Franţa, Danemarca, Olanda şi SUA, în care solicitam prospecte tehnice, totuşi informaţiile cu privire la acest fapt nu există în dosar. La acea vreme contactul cu străinii era calificat ca delict de către securitate şi de aceea în acest domeniu securitatea era extrem de vigilentă. Dosarul în copie pe care l-am primit, ascunde un fapt cert şi anume controlul corespondenţei atât interne cât şi externe. În aceeaşi măsură se ascunde supravegherea telefonului, şi dau exemplu 3 note informative ale unor surse. Care descriu discuţii ale unei persoane cu numele şi adresa şterse, discuţii avute cu tatăl meu numit „obiectivul dumneavoastră Teodosiade". De asemenea descriu discuţii ale unei alte persoane cu numele şi adresa şterse, discuţii avute cu mama mea numită „obiectivul dumneavoastră Teodosie" Trebuie să spun că eu am primit copiile dosarelor, după ce părinţii mei au murit. Pentru faptul că eu am locuit împreună cu ei, am înţeles că acele note date de surse nu sunt informări, ci sunt interceptări telefonice, iar persoanele cu nume şi adrese protejate erau chiar rude ale noastre. Cel puţin una dintre ele, probabil, era colaborator al securităţii, pentru că în dosar apare un ordin de a se lua legătura directă cu aceasta. Totuşi nu există nota informativă rezultată în urma acestui ordin. Securitatea nu era perseverentă? Este exclus. Revenind la notele informative, găsite în copiile mele, rezultă ca fiind date pe hârtie prea albă, neîngălbenită ca celelalte documente şi ca urmare acestea au fost documente false, întocmite mult timp după 1989. Acele surse făceau de fapt descrieri parţiale ale unor convorbiri telefonice interceptate, care nu erau descrise ca fiind convorbiri telefonice.

Dacă supravegherea corespondenţei şi a telefoanelor se făcea cu discreţie şi deci nu ne afecta grav, **securitatea, prin ordinile lui Bălan Ion, nu s-a sfiit ulterior să-l terorizeze pe faţă pe tatăl meu, căruia i se transmitea sub diverse forme că este cu ochii pe el. Această formă perfidă de manipulare prin inducerea anxietăţii (fricii), securitatea o considera ca muncă curată de prevenţie.**

Supravegherea tatălui meu, dar şi a mamei mele, nu a fost suficientă. În anul 1979, tot ca măsură represivă şi de terorizare, familia a fost obligată să suporte o situaţie înjositoare şi anume o ***percheziţie, a întregului apartament, efectuată din exces de zel chiar şi în rufele murdare. Prin ordinul Procuraturii locale Brăila cu nr. 25016 din 25 ianuarie 1979 s-a efectuat această percheziţie încheiată cu un proces verbal cu următoarea constatare***: ***Nu s-au găsit bunuri şi înscrisuri care să facă parte din obiectul percheziţiei.*** **În copiile pe care le-am primit de la CNSAS nu există ordinul procuraturii, nu există procesul verbal încheiat în urma percheziţiei, făcut în două exemplare (un exemplar al procesului verbal a primit însă tatăl meu). Nu există documente cu privire la activităţile de control al corespondenţei, nu există documente de confirmare a supravegherii convorbirilor telefonice**.

Pentru o perioadă de 8 ani, începând din 1979, în dosar nu există documente. În 1987 apare o singură hârtie scrisă de mână, de tip maculatură. Deşi în 1988, prin prezenţa unei ştampile de certificare a microfilmării, se induce ideea că dosarul s-a închis, **nu există nicio hotărâre de închidere a dosarului, ba mai mult din 1989 se deschide o perioadă şi mai virulentă la adresa familiei**

mele.

În cele două dosare ale tatălui meu sunt evidenţiate notele informative laudative date de surse care ar fi fost considerate de securitate ca fiind cele mai incompetente. Ori securitatea nu avea nevoie de informaţii inoperante. Cele două dosare ale tatălui meu nu conţin note informative de incriminare, pentru că în aceste dosare nu trebuiau să apară surse „valoroase", surse indispensabile securităţii, surse rămase total necunoscute, folosite fiind în aceleaşi scopuri şi mult timp după 1989. Falsificarea acestor dosare a fost temeinică, realizată chiar de omul care a ordonat supravegherea şi terorizarea tatălui meu, securistul „pensionar" Bălan Ion. Falsificarea tuturor dosarelor de securitate din România a fost o operaţiune generalizată realizată în locul unde au fost fabricate, chiar de cei care le-au fabricat, motiv pentru care au fost predate CNSAS-ului după ani buni de la înfiinţarea acestei instituţii. Înfiinţarea CNSAS-ului nu a fost o favoare făcută populaţiei. Ea a fost obligată de presiunea populaţiei care a manifestat începând din 1989 împotriva comuniştilor, populaţie în rândul căreia au fost mii de victime cu morţi, torturaţi şi răniţi, cu făptuitori nepedepsiţi vreo dată. **La locul unde s-au fabricat şi s-au falsificat dosare, *au dispărut dosare*. Ion Iliescu declara că a fost urmărit de securitate acasă şi pe stradă zeci de ani [107], fapt**

---

[107] http://www.ziare.com/ion-iliescu/psd/iliescu-inainte-de-89-m-a-urmarit-securitatea-lui-ceausescu-acum-ma-latra-cateii-lui-basescu-1012744

pentru care trebuie să existe note informative în dosarul său. Acest dosar însă a dispărut chiar din locul unde a fost fabricat, astfel că fostul șef de stat Iliescu *ar trebui să fie pus sub acuzare*. El a fost stăpânul absolut al securităţii şi prin Virgil Măgureanu, cel cu care complota din 1984. Nu se cunoaşte nimic despre dosarul de securitate al lui Măgureanu. E interesant de ştiut şi dacă cunoscutele dosare Corbii 1 şi 2 mai există. Şi aceste realităţi ar trebui să fie în atenţia justiţiei.

Ca exemplu de falsificare este şi dosarul Regelui Mihai unde se vorbeşte de sursa identificată în persoana lui Constantin Bălăceanu Stolnici cel care trebuia să intre în Elveţia, în anturajul regelui şi nu a reuşit. Pentru motivul că în această acţiune sursa Laurenţiu a fost incompetentă, este regăsită în dosar, şi identificată apoi cu numele real. Nu se regăsesc însă sursele care chiar au fost introduse în anturajul Regelui, înainte şi după 1989, astfel că securitatea pozează că a fost delăsătoare, că nu a fost competentă. Dosarul Regelui nu a fost închis după 1989, cunoscute fiind acţiunile de prevenţie prin teroare, la vedere, fără scrupule, ale securităţii lui Iliescu. Chiar imediat după 1989, unii dintre cei care s-au introdus în anturajul Regelui sau au fost în preajma lui, au avut alte scopuri decât cele de a fi de folos Regelui. Şi unul a fost un viitor puşcăriaş, dovedit de justiţie atunci când acesta a funcţionat conform legilor. Acesta este Sorin Roşca Stănescu, cel care a fost trimis în misiune şi la congresul UMRL de la Paris unde a acţionat, prin dezbinare şi împotriva Domnului Raţiu. Acolo Sorin Roşca Stănescu fiind susţinut şi de alţii asemenea lui, a reuşit să spargă UMRL-ul. Astfel de

erodări prin spargeri repetare aveau să se producă pentru PNL-ul devenit satelit al grupării Iliescu. Personajul Sorin Roșca Stănescu este cel care ulterior a fost obligat să recunoască faptul că a lucrat pentru securitate, obligat fiind să plece din funcţia de ziarist „anticomunist" de la ziarul România Liberă, deschizându-şi un alt ziar cu funcţie de agitator politic. Sorin Roșca Stănescu este cel care a funcţionat chiar şi în PNL, iar după 2010 a ajuns la puşcărie pe motive de criminalitate economico-financiară care nu a mai putut fi acoperită de „specialiştii" grupului Iliescu.

Dosarul Regelui a fost pe rol şi după 1989, Regele fiind ţinut sub urmărire permanentă chiar şi în străinătate. Dosarul său a fost falsificat şi apoi lăsat fără documente originale datate şi după 1989. În realitate dosarul a fost închis după anul 2000 ca urmare a înfiinţării CNSAS-ului.

Condiţiile **oribile** de urmărire şi terorizare, de după 1989, pe care le-a creat familiei mele securitatea lui Iliescu prin colonelul de securitate, pensionar Bălan Ion, le-am înţeles mai bine în 2002, după citirea unui document extrem de discret din dosarul de securitate al tatălui meu primit în acelaşi an. Din document rezultă că toate acţiunile dinaintea lui 1989 s-au efectuat sub comanda lui Bălan. Acelaşi securist care se plasase după 1989, deasupra sediului filialei UMRL condusă de tata, pentru a ne supraveghea. Acest individ, un instrument al sistemului, ne-a terorizat pe o perioadă de peste 20 de ani, chiar şi după 1989. În prima parte în calitate oficială de ofiţer superior de securitate şi în ultima parte, ca pensionar care s-a reactivat, dornic să închidă dosarul cu un aşa-zis „succes profesional" la vedere.

Evoluţia istoriei, dar şi spiritul de dreptatea nu i-au permis să-şi afişeze succesul său. În 2002 dosarul fără să conţină o hotărâre de închidere a lui, a fost predat CNSAS-ului. Această hotărâre lipsă dovedește falsul închiderii lui înainte de 1989, dovedește falsul prin extragerea documentelor de urmărire de după 1989 urmărire dovedită de fapte pe care le-am suportat, fapte rămase fără consecinţe legale, dar care au dus la privirea mea de libertate.

Revin cu perioada când Bălan Ion se numea pensionar, şi apoi cu activitatea lui securistică efectuată ca pensionar securist activat.

În 1985 tov. col. Bălan se declara pensionar. Acest lucru era pe hârtie, dar îi asigura încasarea unei pensii frumoase de securist. Totuşi continuă să muncească ca securist acoperit, sub masca unui aşa-zis om de cultură. Omul cu o clasă de gimnaziu lipsă, fără liceu, cu Facultate Muncitorească **[108]** şi mai târziu cu facultate de drept făcută de mai toţi miliţienii şi securiştii la fără frecvenţă, dar în fapt o persoană cu un grad de inteligenţă câştigat la şcoala vieţii, este numit de primul secretar al PCR Brăila, tov. Anton Lungu, ca director al teatrului Brăila, operaţie forţată printr-un artificiu. Prin înscrierea anterioară a lui Bălan în organizaţia de partid a teatrului, fără a fi angajat al teatrului. Se pune întrebarea: de ce securistul a devenit „mare om de cultură”? Explicaţia este că se considera că în teatru era promovată o atmosferă „nesănătoasă” prin prezenţa

---

[108]„Securist pe lista morții” de Ion Bălan , casa editorială Sorida Press Călărași, 2010 (se găsește la Biblioteca Județeană Braila și probabil la Biblioteca Națională, nu la toate bibliotecile mari din țară)

directorului Constantin Codrescu de altfel un mare actor, o puternică personalitate în lumea teatrului. Codrescu a fost îndepărtat şi în locul lui a fost numit un securist experimentat. Cunoscut de toată lumea ca securist pensionar, pentru a „curăţa atmosfera nesănătoasă din teatru creată de Dl. Codrescu, care intrase în atenţia securităţii". Numirea a făcut-o primul secretar Anton Lungu. ***Ion Bălan împreună cu Anton Lungu*** sunt exemplul unui fragment al reţelei globale, funcţionabile cu succes după 1989, la nivelul întregii ţări. ***Unul dintre cei doi fiind la origine laminorist în industria sârmei, celălalt cazangiu la uzina Progresul, unul ajuns şef de securitate la Brăila, celălalt prim secretar la Brăila, iar după 1989 primul din ei renominalizat director de teatru de cel de al 2-lea devenit primar al Brăilei.*** În perioada mişcărilor populare din decembrie 1989, tov. Bălan a fost pătruns de un sentiment uman de frică pentru o perioadă de câteva zile, aceeaşi frică pe care el o transmitea pe timp de ani de zile, din poziţia de conducător al securităţii, unor oameni nevinovaţi. A supravieţuit fără probleme în funcţie, fără pericolul de a fi molestat, şi cu atât mai mult a scăpat fără pericolul de a fi omorât aşa cum afirma în cartea sa. Deşi în teatru era un actor, George Şofrag, prezent la vârf în mişcarea de revoltă, acesta nu i-a pus niciun moment viaţa în pericol. Acest tânăr actor a murit ulterior, iar tov. Bălan prezent ca director de teatru, a continuat activitatea sa de securitate. Trebuie să remarc faptul că, în 1989, nu a murit niciun securist în România ca urmare a voinţei populaţiei civile, totuşi unii dintre securişti au fost cuprinşi de frica trecutului lor, frică produsă de munca de securitate dusă împotriva unor cetăţeni nevinovaţi. Toţi au supravieţuit cu

succes apoi, prin afaceri bănoase pe seama visteriei statului, sub patronajul lui Iliescu. Și este valabil și pentru familia lui Bălan Ion, pentru fiul său Sorin Ovidiu Bălan om de televiziune la Antena 1, investigator de infractori și de cancan, dar și pentru nepotul acuzat în 2014 de evaziune de aproape 1 milion de euro **[109]**.

La începutul anului 1990, când lucrurile se mai liniștiseră, tov, colonel de securitate Bălan, director de teatru, și-a făcut pe lângă biroul din clădirea teatrului, și un birou în Piața Traian nr. 1 unde era sediul Inspectoratului de Cultură, exact deasupra sediului filialei Brăila a Uniunii Mondiale a Romanilor Liberi. Filiala o conducea tatăl meu, cel cu dosar de securitate deschis în 1977 și lucrat chiar de tov. col. Bălan.

@Bălan prin munca sa invizibilă pentru victime, specifică securității, îl cunoștea bine pe tata, cunoștea bine toată familia. În anul 1990 tata și cu mine habar nu aveam că tov. col. Bălan participase în trecut, activ, în mod direct, la terorizarea familiei prin instrumentul numit securitate. Scopul lui Bălan în anul 1990, a fost directa supraveghere de deasupra, a activităților tatălui meu din cadrul sediului UMRL, pentru că:

— În 1977 tata a scris o scrisoare la postul de radio Europa Liberă, dar a scăpat necondamnat, considerat fiind și după 1989, un element periculos din punct de vedere moral, pentru comuniști.

— În decembrie 1989 a fost cofondator al filialei PNȚ

---

[109]
http://www.mediafax.ro/social/fiul-lui-sorin-ovidiu-balan-judecat-pentru-evaziune-fiscala-de-un-milion-de-euro-12187707

Brăila, partid condus de regretatul Corneliu Coposu.

— În ianuarie 1990 a înființat filiala UMRL Brăila, organizaţie fondată încă din 1984, la Geneva, de regretatul Ion Raţiu. Acesta din urmă era un adversar redutabil pentru cel care prin securitatea sa ne trimitea, prin scrisori expediate de la o căsuţă poştală din America, ameninţări teribile. Personajul sumbru, dacă nu aţi înţeles, este Ion Iliescu, cel care a comandat multe crime în România în 1989 şi 1990, cel care se face vinovat de fapt, de singurii lucrători de securitate omorâţi în 1989. Tot prin grija securităţii lui Iliescu, Raţiu a avut prădată şi vandalizată locuinţa de pe strada Armindenului, chiar de securişti, a avut tipografia sa de la subsolul teatrului naţional distrusă de mineri.

Tov. Bălan ştia că noi nu îi cunoaştem activitatea din dosarul Europa Liberă a tatălui meu, de aceea nici nu-şi ascundea prezenţa în clădirea unde era sediul filialei UMRL, întâlnindu-ne uneori cu el atunci când venea sau pleca din biroul de deasupra. Supravegherea din încăperea de deasupra UMRL-ului a fost confortabilă, astfel că s-a perfectat şi o supraveghere sigură a apartamentului nostru, cum altfel, decât folosind apartamentul de deasupra noastră, apartament al unei rude a lui Anton Lungu. După o perioadă, am fost evacuaţi printr-o inginerie, din sediul UMRL-ului, sediu mutat apoi chiar în apartamentul nostru. Printr-o adresă a teatrului ni s-a impus să plătim o sumă foarte mare, deşi noi aveam sediul în Inspectoratul de Cultură. Aceasta pentru căldura pe care o primisem de la centrala care alimenta şi teatrul. Era ştiut că noi personal nu puteam plăti atât de mult, astfel că am fost nevoiţi să mutăm sediul UMRL în apartamentul familiei.

Culmea este că nimeni din familie nu a bănuit în acea

vreme că suntem supravegheaţi video de Bălan Ion, de deasupra sediului UMRL. Supravegheri şi terorizări se făceau la greu în România în 1990 **[110] şi ele aveau ca ţintă, toate persoanele care îl contestau pe Iliescu şi grupul său.** Şi toate acestea erau posibile pentru că instituţiile de putere din România erau chiar din dec.1989 la discreţia grupului Iliescu.

Cum a apărut, ulterior, certitudinea că am fost supravegheaţi video începând din 1990 pentru o perioadă de peste 20 ani, trebuie să explic.

În ultimele 6 luni înainte de septembrie 2002 când tata a murit, el a fost ameninţat cu moartea, de 3 ori, de persoane necunoscute. Apoi moartea s-a produs în spital, în condiţiile în care el nu a primit asistenţa sanitară corespunzătoare, dar cu o operaţie inutilă, urmată de lipsa transfuziei de sânge din grupa A. În noiembrie 2002 am primit accesul la dosarele tatălui meu unde într-un document discret, l-am identificat pe Bălan Ion, cel care se plasase deasupra sediului UMRL. Moartea tatălui meu în condiţii anormale m-a determinat să reclam faptul la Colegiul Medicilor, la Ministerul Sănătăţii şi la Ministerul de Interne. Am primit răspunsuri aberante, care nu răspundeau la cele reclamate de mine, răspunsuri care mă informau că tata a murit din cauza unui stop cardio respirator. Trebuie să subliniez faptul că absolut toţi oamenii, indiferent de cauze, mor în final prin stop cardio respirator. Urmarea sesizărilor pe care le-am făcut, a fost că am constatat prima acţiune nesecretizată, efectuată asupra mea. Pe timpul nopţii, de deasupra apartamentului meu unde locuiam singur, au început să se

---

[110] https://www.youtube.com/watch?v=DWkk-pwBFTw min 3,58

producă cu un dispozitiv care era în dotarea securităţii, vibraţii de foarte joasă frecvenţă. Vibraţiile începeau în jurul orei de 10 seara şi la început numai sâmbăta şi duminica, apoi după o perioadă au devenit o permanenţă de noapte. Înainte de a continua, trebuie să prezint faptul că vibraţiile din domeniul infrasunetelor şi al frecvenţelor joase audio sunt un factor de agresiune biologică. Ele traumatizează puternic sistemul circulator şi sistemul nervos, producând printre altele tahicardie şi anxietate care reprezintă o stare patologică de neliniște, de teamă, de îngrijorare, însoţită de palpitaţii. Dacă agresiunea biologică persistă, starea patologică se cronicizează, şi efectul este şi mai puternic asupra unui om care trăiește într-un mare stres. Dacă vibraţiile sunt sub formă de infrasunete, omul nu cunoaşte cauza stărilor de rău pentru că ele nu sunt sesizate.

Vibraţiile la care am fost supus, au fost create astfel încât să conţină pe lângă infrasunete şi frecvenţe foarte joase din domeniul audio. Aceasta a fost o tehnică în dotarea securităţii, iar de prezenţa ei eu trebuia să am cunoştinţă, pentru a-mi mări sentimentul de insecuritate, de teamă şi de neputinţă chiar în propria casă. Aceasta era forma de prevenţie a securităţii lui Iliescu, ca urmare a acţiunilor mele. Noua situaţie în care mă găseam a fost o nouă confirmare a morţii suspecte a tatălui meu. A urmat apoi un moment când nu am mai putut rezista în propria mea casă şi m-am mutat într-o noapte la un hotel unde toate problemele au dispărut, unde am obţinut confirmarea că acasă lucrurile nu sunt în regulă. Şi eu am ştiut că această situaţie nu am unde să o reclam, fără a fi catalogat nebun. La hotel am stat câteva zile unde m-am simţit excelent, apoi m-am întors acasă unde vibraţiile de noapte au continuat. După alte zile

am fost obligat să plec iarăşi la hotel şi iarăşi am putut să mă odihnesc. Şi pot să fac o afirmaţie: că nu e cunoască o mai mare plăcere pe care o poate simţi un om atunci când după nopţi nedormite, poate să doarmă ca un copil un somn liniştit şi netulburat, după care dimineaţa să se simtă extraordinar. M-am întors iarăşi acasă, şi calvarul a reînceput. De astă dată cel care executa această acţiune, a făcut o greşeală, pentru că mi-a trimis un mesaj şi mai puternic. Într-o noapte când nu am mai putut suporta vibraţiile, disperat, pe un întuneric absolut m-am sculat din pat şi am plecat fără zgomot spre camera unde înainte dormea tatăl meu, pentru a mă culca acolo. Eram supravegheat video, pentru că simultan cu deplasarea mea silenţioasă dintr-o cameră în alta, din apartamentul de deasupra, la mijlocul nopţii, o piesă grea a fost târâtă cu zgomot mare spre camera de deasupra camerei unde eu m-am deplasat. Mi se transmitea astfel următorul mesaj „te poţi ascunde şi în gaură de şarpe că noi ştim unde eşti”. Acesta era un semnal de mare teroare, care m-a adus într-o stare de deznădejde şi frică. Mi-a deschis însă ochii pentru că am avut o certitudine: eram supravegheat video, şi noaptea, din apartamentul de deasupra. Atunci mi-am amintit că deasupra sediului UMRL din Piaţa Traian nr. 1, se mutase în 1990 pensionarul securist Bălan Ion fără a avea un motiv justificativ rezonabil pentru acest fapt. Prezenţa securistului Bălan era necesară pentru supravegherea video de deasupra. El a fost acolo până când noi am fost obligaţi în 1992 să ne mutăm sediul, în apartamentul propriu. Mi-am amintit că în 2002 descoperisem faptul că tov. col. de securitate Bălan Ion era cel care comanda toate acţiunile din dosarul de securitate al tatălui meu. Mi-am amintit că Bălan

Ion fusese numit de două ori director la teatru, de Anton Lungu fostul primul secretar de partid, devenit ulterior primar. Mi-am amintit că deasupra apartamentului meu locuia o rudă a lui Anton Lungu.

Ca urmare am telefonat ziarului Cotidianul fondat de Domnul Ion Raţiu decedat în anul 2000 şi condus de la Londra de unul din fii săi. Aceeaşi securitate avea plantate surse în cadrul ziarului. O angajată a ziarului în loc să publice faptul că un membru UMRL era supravegheat video mi-a comunicat să fac reclamaţie la poliţie. Disperat şi speriat că ziarul organizaţiei din care făceam parte nu mă sprijină a trebuit să accept soluţia. Am făcut o sesizare tocmai „lupului care păzea oile". Am făcut o sesizare către poliţie, că apartamentul meu era supravegheat video. Măsuri au fost şi mai terorizante. Apoi am fost luat direct de acasă, fără mandat, şi dus la poliţie. Din sediul poliţiei, fără motive legale, din biroul colonelului Hahui Dumitru, prin ordinul verbal al acestuia, am fost lipsit de libertate, cu brutalitate, între 8 şi 9 dec 2004, timp de 24 de ore, dus şi încarcerat sub cheie în spitalul de psihiatrie Brăila.

Perioada acesta a fost folosită pentru violarea apartamentului meu rămas nelocuit, pentru extragerea echipamentului de supraveghere, violare care a lăsat semne vizibile.

Întrucât vibraţiile de noapte au continuat, disperat că structurile de putere refuzau să acţioneze legal, disperat că structurile de putere erau pentru mine structuri de represiune, disperat că apoi justiţia a refuzat să sancţioneze poliţia pentru privarea mea de libertate, am fost nevoit să părăsesc definitiv propria mea casă, şi să fug din oraşul Brăila. Acesta a fost o soluţie înţeleaptă. Această situaţie pe

care am trăit-o în perioada de teroare, și de justiţie ilegală, o prezint în alt capitol.

Hotărârea de a scrie această lucrare, am luat-o și ca urmare a citirii cărţii de manipulare a opiniei publice, a lui Bălan Ion, carte numită „Securist pe lista morţii”.

Concluzionând, tov. col. de securitate Bălan Ion comandase „profesional” toate acţiunile din dosarul de securitate al tatălui meu, dosar deschis pentru o scrisoare inocentă adresată postului de radio E.L. După 1989 când dosarul la care lucrase nu era închis, pensionarul Bălan Ion, fost șef al securităţii, a efectuat personal supravegherea sediului filialei UMRL dintr-o încăpere de deasupra. Acolo s-a mutat după ce noi am obţinut sediul, el în calitate de director al teatrului municipal, deși clădirea nu era a teatrului ci a inspectoratului de cultură. El este cel care a participat între 1999 și 2002 la măsluirea dosarului pentru a ascunde prezenţa sa esenţială în dosar, lucru pe care nu a putut să-l reușească în totalitate. El a ascuns adevărul cu privire la folosirea mijloacelor de tehnică operativă necesare supravegherii convorbirilor telefonice, necesare violării corespondenţei. El a ascuns dovezile unei percheziţii abuzive a locuinţei noastre. El este cel care a falsificat și alte dosare în care era implicat. El este cel care avea experienţa falsificării ilegale a dosarelor, pentru că într-un interviu declara despre securiști **„Acum se consideră că au făcut poliţie politică, dar vă spun că nimeni nu o să le dea vreodată de cap arhivelor fostei Securităţi”.** Această afirmaţie a fost o totuși o greșeală prin care a intenţionat să deturneze adevărul falsificării dosarelor de securitate de către indivizi competenţi în ilegalităţi. Deturnare către un așa-zis grup de indivizi incompetenţi din serviciul

securităţii. Şi exemplu grăitor este expresia citată mai sus, dar completată de tov. col. Bălan **[111]**. Despre tonele de hârtii pe care astăzi le consideră maculatură (pentru că le-a transformat în maculatură), securistul Bălan nu spune nimic de faptul că acestea au fost răul care a schimbat destinele unor oameni, răul care a distrus viaţa şi sănătatea unor oameni. Şi dosarele ilegale făcute tatălui meu pentru fapte care nu trebuiau a fi sancţionate pe viaţă, sunt astăzi tot maculatură pentru că au fost falsificate. Totuşi al 2-le dosar a fost ţinut pe rol, cu repercusiuni pentru tatăl meu pentru tot restul vieţii sale, până în 2002 când a murit. A fost ţinut pe rol şi apoi falsificat tocmai de cel care a făcut această declaraţie.

---

[111] adevarul.ro/locale/braila/dezvaluiri-exclusivitate-cum-devenit-securist-desfiintat-reteaua-kgb-uluib-saracie-1_50ad31387c42d5a66390769c/index.html

Acesta este o istorie scurtă despre securistul Bălan Ion, care a fost furnizor de insecuritate pentru foarte mulţi oameni. Tatăl meu, un om onorabil, dar şi restul familiei au avut, pentru timp îndelungat, de suferit datorită hotărârilor acestui personaj, luate în baza legilor scrise **şi nescrise** ale securităţii. Activităţi desfăşurate înainte de 1989, dar ce este mai rău, activităţi desfăşurate şi după 1989. Activităţi desfăşurate în favoarea lui Ceauşescu şi apoi în favoarea grupării lui Iliescu, grupare în jurul căreia s-au strâns toţi securiştii şi activiştii de partid conform devizei „ţineţi aproape" transmisă de un trust TV manipulator. Trust unde este prezent şi Sorin Ovidiu Bălan, chiar fiul colonelului de

securitate Bălan Ion.

Dacă veţi citi cu atenţie cartea „Securist pe lista morţii” de Ion Bălan, editată la casa editorială Sonda Press Călăraşi, 2010, vă veţi da seama şi mai bine de caracterul acestui personaj. Care manipula prin instrumentul numit securitate, conştiinţe şi vieţi, apoi după 1989 folosind şi mass media, îmbină adevărul cu minciuna, cu unic scop: MANIPULAREA, prezentând securitatea în totalitatea ei, ca o instituţie onorabilă, ascunsă în spatele acelei părţi a securităţii care apăra ţara de pericole răsăritene externe.

Tov. col. de securitate Bălan Ion, un servitor al lui Ceauşescu, şi-a schimbat în 1989 stăpânul. Pensionar fiind, s-a reactivat şi a redevenit acelaşi instrument din trecut, dar în mâinile lui Iliescu.

Este de reţinut fraza pe care o repet în acest material, pentru a sublinia esenţa cu privire la securiştii trecuţi în slujba grupării lui Iliescu.

„Acum se consideră că au făcut poliţie politică, dar vă spun că nimeni nu o să le dea vreodată de cap arhivelor fostei Securităţi”.

Nimeni nu o să dea de cap arhivelor fostei securităţi. Şi pentru că au dispărut dosare care nicidecum nu au fost maculatură. Şi exemplul este dosarul lui Ion Iliescu, dosarele Corbul 1 şi 2, dosarele celor mai intimi colaboratori ai lui Iliescu. Au dispărut multe documente esenţiale, altele au fost falsificate, totuşi au mai rămas multe dovezi ale activităţilor criminale, sângeroase şi teroriste, din 1989 şi după 1989 a grupului criminalului Iliescu scos deasupra legilor mai bine de 25 de ani. Multe dovezi excelente sunt înregistrări video

care se găsesc în număr mare pe YouTube. Este necesară să fie sancţionată şi protecţia acordată de peste 25 de ani grupării care se face vinovată de mii de crime şi răniţi, acţiuni sângeroase **la vedere, toate cunoscute**, produse în 1989 şi în 1990, dar şi ulterior unele mai puţin vizibile la nivelul ţării, devenite drame individuale. Aceste realităţi oribile ar trebui completate cu protecţia acordată grupării, care se face vinovată şi de criminalitatea economico-financiară organizată chiar la vârful statului, ca urmare a transformării justiţiei într-o instituţie golită de spiritul legii.

Cap 9. Învăţământul românesc – trecut şi prezent

Învăţământul înainte de 1989

Înainte de 1989 consideram că învăţământul românesc nu funcţionează bine. Eram foarte nemulţumit că trebuia să fim prezenţi toamna, în special, la aşa-zisa practică agricolă pe o perioadă de 1 – 1, 5 luni dintr-un an şcolar. Uneori eram obligaţi să mergem şi în luna noiembrie în Insula Mare a Brăilei când canalele de irigaţii prezentau gheaţă la mal. Trebuia în fapt să strângem recolta, în special cea de porumb. Totuşi eram trimişi şi la recoltarea de roşii, chiar sfeclă de zahăr, la recoltarea cartofilor şi mai rar la struguri, dar şi la Zagna Vădeni la fabrica de conserve la sortarea roşiilor şi a ardeilor folosiţi apoi la conserve. Totdeauna se stabileau norme de lucru şi nu era bine dacă nu se realizau. În acea perioadă era şi o glumă bună a regretatului actor Dem Rădulescu care spunea:

„Ţăranii constituie pătura care ajută elevii, studenţii şi militarii la strânsul recoltei”.

În ultimii ani înainte de 1989 se înăsprise această activitate. Trebuia să se strângă absolut toată recolta care mergea apoi masiv la export pentru că era nevoie de bani ca să se plătească datoria externă de atunci a ţării, datorie mult mai mică faţă de datoria externă enormă făcută după 1989. În 1989 se lichidase acea datorie de aproape 12 miliarde $. Din 1989 se deschisese însă calea spre realizarea unei alte datorii care astăzi este colosală, o datorie de peste 100 miliarde e şi mă gândesc că vor veni vremuri mult mai negre când vor sosi termenele scadente în lanţ pentru datoriile pe termen lung care sunt foarte mari în comparaţie cu cele făcute pe termen scurt.

Revenind, amintesc că Ceauşescu din elicopter observase o practică în agricultură, folosită de cei cu experienţă în domeniu, anume să se dea foc la rămăşiţele ultimilor plante pentru ca cenuşa să îngraşe pământul, şi a constatat că de fapt erau şi rămăşiţe ale recoltelor. Atunci a luat o măsură extrem de severă, şi a mobilizat pe câmpuri procurori care trebuiau să deschidă dosare responsabililor de ferme care îndrăzneau să aprindă focuri, sau care lăsau o parte cât de mică, pe câmp, de recolte nestrânse. De multe ori noi eram obligaţi să curăţăm întinderi însemnate de câmp care trebuiau să rămână curate, fără pierderi de recoltă.

Tot în acea vreme procurorii mai aveau o sarcină ingrată, şi în spitale, unde doctorii nu trebuiau să producă avorturi la cerere, avorturi care fuseseră interzise. E cunoscut că în acea perioadă au fost doctori care au făcut puşcărie întrucât au fost identificaţi că au făcut avorturi nelegale în spitale sau în afara lor.

În ultimii ani când mergeam să muncim la câmp în

timpul activităţilor şcolare dar şi duminica care de fapt nu mai era liberă, se înăsprise situaţia. La 7 dimineaţa ne îmbarcam în autobuze, aceasta după ce directorul din acea perioadă pe nume Gorincu Gheorghe un om total incompetent care servea necondiţionat partidul, făcea prezenţa elevilor dar şi a profesorilor, fără ca el să meargă în câmp. În mod normal trebuia să meargă şi el dar avea pile la partid şi nu mergea. Reprezentantul partidului era de cele mai multe ori prezent la plecarea autobuzelor, iar reprezentanţii CAP-ului veniţi cu autobuzele plecau cu noi la locul de muncă. Întrucât directorul practic ne tortura şi ne ameninţa cu măsuri luate de la partid, într-o zi chiar l-am reclamat la partid la şeful care răspundea de învăţământ, tovarăşa Manolescu. Cauza: clasa la care eram diriginte, formată în totalitate din elevi de la internat, veniţi din toată ţara, fusese programată o lună de zile nonstop să meargă la câmp, fără zi de odihnă, eu trebuind să fiu şi tată şi mamă pentru elevii mei care fiind în internat nu aveau părinţii aproape pentru a-i îndruma. În acelaşi timp el, directorul, nu a venit niciodată la câmp. Eu nu puteam să mai învoiesc elevi pentru că printre noi, erau turnători care îi raportau dacă se întâmplau astfel de aspecte. Cu atât mai mult dacă se întâmpla ca un profesor să coboare din autobuz înainte de ieşirea din oraş. Am reclamat la partid modul de lucru al directorului şi faptul că directorul nu participa alături de noi, elevi şi profesori. Şi bineînţeles că nu s-au luat niciun fel de măsuri explicându-mi-se că el este bătrân şi nu poate merge la câmp, iar elevilor mei să le dau drumul unul câte unul să aibă o zi liberă fiecare în timpul unei luni şi aceasta pe răspunderea mea. Ba mai mult am simţit privirea ameninţătoare a tovarăşei Manolescu activist de partid, fără

studii superioare, şef al învăţământului brăilean. Aveam motive serioase să consider că învăţământul nu îşi îndeplineşte rolul, în perioadele de muncă în agricultură.

Autobuzele pline ochi cu elevi însoţiţi de profesori, erau foarte proaste, uşile nu se închideau ermetic şi se umpleau de praful stârnit de pe drumul de ţară, pe care circulau după ce părăseau şoseaua, praf pe care apoi îl respiram. Şi bineînţeles că directorul, omul partidului, nu servea disconfortul. În plin câmp, la kilometri buni depărtare de şosea, eram abandonaţi pentru că autobuzele se întorceau să-şi realizeze programul de transport al populaţiei din oraş. Rămâneam în câmp unde agronomul care putea să fie şi inginer, ne dădea norma şi uneori pleca în altă parte. Venea spre ora 17 să ne verifice, pentru că la ora 17 trebuiau să sosească autobuzele care ne aduceau înapoi la punctul terminus adică la şcoală.

Alte aspecte şi mai de neplăcute se petreceau. Eram lăsaţi în câmp şi în situaţia când ploua, autobuzele întorcându-se în oraş. Eram lăsaţi în câmp liber, unde nici nu aveam unde să ne protejăm de ploaie. Când dimineaţa ploua, dar nu intens, directorul refuza să dea ordin ca elevii să nu se îmbarce în autobuze. Apoi dacă ploaia se înteţea în timpul zilei, toţi factorii de răspundere, şi nu în ultimul rând directorul şcolii care nu venea la câmp, refuzau să ordone ca autobuzele să se reîntoarcă la câmp pentru a ne lua din ploaie şi a ne aduce la adăpostul şcolii. Uneori am prins ploi puternice. Atunci agronomul dispărea lăsându-ne singuri în ploaie, fără ale posibilităţi. În acele momente apăreau şi unii ţărani cu căruţele, la furat, pentru că nu mai exista niciun pericol de a fi identificaţi. Ţin minte o astfel de situaţie când am rămas în ploaie o zi întreagă. Pentru mine a fost un

calvar pentru că eram deja răcit. Ţin minte că în înăbuşeala din autobuz produsă la întoarcere, din spatele elevilor uzi ieşeau aburi. Practic eu m-am îmbolnăvit, am făcut viroză pulmonară. Am intrat în concediu medical şi am făcut antibiotice pentru a mă repune pe picioare. Cu atât mai mult, săracii elevi au avut de suferit. Unii dintre ei s-au îmbolnăvit. Aceasta era grija pentru oameni şi mai cu seamă pentru nişte tineri care trăiau în internat departe de familie. Directorul Gorincu Gheorghe un om incompetent profesional, dar o slugă de partid, nu avea milă nici de elevi nici de profesori, nu avea mamă nu avea tată. Ţinea cu dinţii de postul său de conducător de instituţie şcolară. De aceea am intrat de mai multe ori în conflict direct cu el. Şi de regulă nu am fost sprijinit de colegi, care se temeau pentru postul pe care îl ocupau, post care putea fi pierdut. Pericolul era foarte mare, în special pentru suplinitori, care puteau fi trimişi în învăţământ la ţară devenind navetişti. Din aceste întâmplări se poate observa care era grija statului socialist pentru oameni. Am povestit aceste lucruri tatălui meu, care fără a mă expune, fără să mă informeze, a scris de mână o reclamaţie anonimă la comitetul central al PCR, în care aducea la cunoştinţă că reprezentanţii regionali ai partidului şi directorii de şcoli, obedienţi, au un comportament **fascist** faţă de elevi şi profesori care sunt trimişi să muncească în agricultură de multe ori în condiţii inumane, mulţi fără hrană şi de multe ori chiar pe o perioadă de 12 ore, cu haine şi pantofi care se distrugeau în condiţiile de pe câmp, şi ce este mai rău îmbolnăvindu-se. Răspunsul a fost dat prin securitate care a început activitatea de luare de probe de scris ale profesorilor şi aceasta în toate şcolile din Brăila. Este cunoscut că securitatea a avut apoi şi alte iniţiative

înregistrând toate maşinile de scris inclusiv particulare pentru care obligau populaţia şi instituţiile să predea probele de scris, cu scopul de a identifica pe cei care făceau reclamaţii anonime scrise la maşină. Revenind la cele anterioare, amintesc că securitatea trebuia să identifice persoana care a acuzat partidul că are comportament fascist. Dacă tata ar fi fost descoperit ar fi făcut puşcărie sigură. După ce eu şi ceilalţi profesori am dat o astfel de probă de scris, la şcoală, când m-am întors acasă i-am povestit tatălui meu fiind relaxat şi chiar glumind cu privire la întâmplare a cărei semnificaţie nu o cunoşteam. Abia atunci, întrucât pericolul trecuse mi-a povestit că faptul se datora scrisorii anonime pe care el o expediase. I-am reproşat că nu trebuia să realizeze această acţiune, pentru că era extrem de riscantă şi fără efect. Tata mi-a răspuns însă că a făcut foarte bine, pentru motivul că conducătorii ţării trebuie să ştie că mai sunt şi oameni în ţara asta care gândesc. Această operaţiune a securităţii, de obţinere a probelor de scris, s-a desfăşurat cu oarecare discreţie în toate şcolile din Brăila, scopul ei fiind cunoscut probabil de unii directori, dar mai puţin de profesorii care au dat probele de scris. Despre această acţiune, Ion Mihai Pacepa avea să amintească în cartea Orizonturi roşii.

Tata, la începutul anului 1990 a făcut o imprudenţă crezând că a sosit o altă vreme. Atunci a dorit să fie cunoscut pentru ce a făcut. De fapt s-a dus în gura lupului, pentru că s-a deplasat la şcoală la directorul meu din acea perioadă Cristian Gheorghe, să-i spună că el a fost cel care a determinat securitatea să facă acea acţiune în şcolile brăilene. Directorul şi-a amintit de probele de scris luate de securitate, la acea perioadă fiind tot director dar la altă

şcoală. Era omul partidului, totuşi un bun organizator şi mai omenos decât directorul dinainte Gorincu Gheorghe care ieşise la pensie. Fiind totuşi omul partidului, sunt convins că în 1990 directorul a comunicat faptul prezentat de tata, fostului şef de la partid al învăţământului, sau securităţii nedesfiinţate. Acest fapt, alături de prezenţa noastră activă în PNŢ şi în UMRL, dar şi dosarele de securitate ale tatălui meu instrumentate de col. Bălan Ion, au fost argumente puternice pentru ca securitatea prin fostul şef al ei, tovarăşul cel Bălan Ion devenit pensionar dar în fapt în continuare securist acoperit, să continue acţiunile asupra familiei, chiar din anul 1990. Securitatea reprezentată de Bălan Ion, trebuia să recupereze faptul că nu îl băgase pe tata în puşcărie în urma celor două dosare de securitate, tata fiind subiect de urmărire operativă şi în 1989 şi după 1989. Ca urmare am simţit încă de la începutul anului 1990 o puternică presiune psihologică care se punea pe mine, în cadrul şcolii, presiune care a atins apogeul în perioada 2004 – 2012, pe toată perioada când am avut o serie de procese politice cu statul, toate pierdute, unul din ele la ICCJ la completul de 9 judecători condus de tov. Lidia Bărbulescu. Presiunea psihologică şi ameninţările nu le-am mai simţit din vara anului 2012, atunci când am câştigat procesul de la Strasbourg de la Curtea Europeană a Drepturilor Omului. După 1989 presiunea de la şcoală nu ar fi trebuit să fie, pentru că scopul învăţământului era să se facă carte şi educaţie. Aceste scopuri nobile au fost uitate cu desăvârşire, şcoala fiind politizată dar nu la bună vedere, un motiv în plus pentru care astăzi şcoala a devenit o instituţie care scoate tâmpiţi pe bandă rulantă. Spun un motiv în plus, pentru că după 1989 statul lui Iliescu a început să plătească salarii

pentru nemuncă sau pentru muncă superficială în învăţământ, profesorii fiind astfel câştigaţi ca susţinători ai grupului Iliescu care a dat lovitura de stat. Şi acesta pentru un salariu mic, totuşi pentru muncă superficială, dar care asigura mijloacele elementare de existenţă. Amintesc încă o dată perioada mea de viaţă, în special de după anul 2000, când am suportat lucruri de neimaginat, lucruri pe care le credeam imposibile, cu ameninţarea făcută în tribunal că voi fi dat afară din învăţământ dacă continui să-mi cer drepturile elementare călcate în picioare de către instituţiile de represiune ale statului. Instituţii care au folosit şi colaboratori din alte zone ale statului, care au activat şi în şcoală pentru a-şi atinge scopul de intimidare şi de terorizare.

O altă întâmplare produsă înainte de 1989, a fost cea în care eu am primit prin poştă o invitaţie de la compania de electronică Buel şi Kjaer din Danemarca, pentru a participa la Constanţa, în cadrul institutului de marină, la o prezentare de aparatură electronică de măsură şi control pentru domeniul sunetelor şi al vibraţiilor. Studiul vibraţiilor este vital pentru stabilirea microfisurilor în structura aparatelor care produc vibraţii. Aş aminti printre chestiunile tehnice abordate acolo: analiza spectrală a vibraţiilor unui avion sau vapor în stare bună de funcţionare, analiză comparată apoi cu analiza spectrală ulterioară care ar conţine modificări de frecvenţe şi amplitudini ale componentelor spectrale, în cazul apariţiei unor fisuri. La acea vreme aparatele Bruel & Kjaer fiind cele mai bune din lume, erau folosite şi de NASA. Invitaţia primită se datora faptului că prin corespondenţă ţinusem legătura cu această companie, pentru a primi prospecte. Prospectele constituiau un mod de a mă informa

despre noutăţi din domeniul electronicii, lucru de care unii dintre colegii mei nu erau interesaţi, iar alţii probabil nu doreau să îl facă pentru a nu se expune în vizorul securităţii. Directorul Gorincu Gheorghe a refuzat să-mi dea acceptul pentru că intram în contact cu străini, deşi acţiunea companiei Buel şi Kjaer era efectuată cu aprobarea statului român, şi avea girul facultăţii de electronică din Bucureşti iar prezentarea o făcea chiar un coleg de facultate rămas asistent la politehnică, pe nume Marius Hâncu. Directorul Gorincu Gheorghe un personaj fidel al PCR-ului, fără calităţi profesionale, dar care ţinea cu dinţii de funcţie, a comunicat securităţii faptul, apoi mi-a permis să plec la acea prezentare de echipamente electronice. Este cunoscut că securitatea urmărea pe cei care veneau în contact cu străinii, totuşi de multe ori şi-a demonstrat incompetenţa Ulterior acestei întâmplări, Dl. Hâncu a fugit din ţară şi s-a angajat la Bell-Northern Research, Ottawa, Canada. Hâncu avea să declare apoi că motivul deciziei de a rămâne în străinătate a fost dictatura şi cultul personalităţii **[112]**.

Revin şi amintesc că această întâmplare s-a produs după interceptarea de către securitate a scrisorii trimise de tata la München, la Europa Liberă în 1977, deci după deschiderea celui de al 2-lea dosar, şi nu este posibil ca securitatea să nu fi cunoscut din timp situaţia, inclusiv conţinutul scrisorii trimisă mie de compania din Danemarca, întrucât corespondenţa noastră era controlată. În copia dosarului de securitate al tatălui meu pe care am primit-o, nu există însă niciun document care să certifice controlul efectuat asupra corespondenţei noastre externe sau interne,

---

[112] http://linux.punct.info/interviu.html

care să recunoască supravegherea convorbirilor telefonice. Aceste fapte reconfirmă un lucru şi anume că dosarul a fost falsificat în mare măsură, după ce tata a solicitat să-l vadă. Permisiunea de a avea acces la dosare, tata nu a primit-o niciodată. Eu am primit copii după cele două dosare, la două luni după moartea lui.

Amintesc că şcoala avea aproape în totalitate elevi din toată ţara, care locuiau în internat. Grija faţă de copii era atât de mare, încât se făcea planton pe toată durata de noapte şi pe rând, de către elevi. Planificarea era făcută de pedagog cu binecuvântarea directorului numai pentru elevii mici din primii doi ani de liceu, pentru că cei mari refuzau şi exista pericolul reclamării acestui fapt care nu era legal.

Revenind la angrenarea puternică a învăţământului în activităţile agricole în perioada de dinainte de 1989, voi prezenta o întâmplare dramatică. În iarna lui 1984, în urma unei producţii agricole foarte bune, datorită indolenţei şi inconştientei unor oameni de la silozurile de la marginea oraşului, porumbul în cantităţi foarte mari a rămas pe cimentul curţilor, fiind expus la ploile de toamnă, repetate, astfel că a mucezit, şi ulterior în iarnă, a îngheţat în ger şi ninsoare. Cineva a făcut o reclamaţie la comitetul central al partidului, care a ajuns la Ceauşescu. Acesta l-a delegat urgent pentru a doua zi pe generalul Dincă să ajungă la faţa locului şi să constate dacă faptele sunt reale. Totodată târziu în noapte, primul secretar din Brăila, Anton Lungu, e informat de la Bucureşti să se pregătească pentru inspecţia care trebuia să sosească a doua zi. Acesta ia legătura cu Stoica şeful sistemului de învăţământ brăilean, de la partid, pentru a mobiliza elevi din internate, fără părinţi lângă ei, elevi care să lucreze şi să facă curăţenie la siloz până

dimineaţa. Stoica îl trezeşte în jurul orei 12, 30 noaptea pe directorul meu de la acea vreme, Gorincu Gheorghe, şi îi cere să scoale din somn elevii din internat şi să-i mobilizeze pentru activitatea la siloz. Directorul cheamă telefonic la şcoală un profesor de sport, suplinitor, ştiind că această categorie era cel mai uşor de manipulat. Colegul meu, refuză să răspundă afirmativ. Directorul care avea o pilă importantă în persoana tovarăşului Stoica de la partid, trebuia să-i fie recunoscător, de aceea a fost nevoit să meargă în toiul nopţii la şcoală, să trezească, să mobilizeze şi să trimită elevii din internat, dar numai cu pedagogul de noapte, la silozul fabricii de nutreţuri concentrate plasată în afara oraşului. După un marş forţat, de noapte, aceştia ajung la faţa locului la ora 5 dimineaţa când încă era întuneric. Acolo găsesc deja soldaţi în termen, mobilizaţi în timpul nopţii, veniţi din cazărmi, care reuşiseră să facă ordine şi să ascundă marile cantităţi de porumb mucegăit. Bineînţeles că reclamaţia a apărut ca o dezinformare. Totuşi toţi copii din internatul Liceului de Radio şi Tv, fără a fi protejaţi de conducătorii ticăloşi implicaţi, au trebuit să facă o noapte albă, cu somnul tulburat, la ordinul unor mizerabili din PCR precum Anton Lungu şi Stoica care conduceau oraşul şi judeţul, slujiţi de umilul lor servitor, directorul şcolii Gorincu Gheorghe. După lovitura de stat din decembrie 1989, Lungu fostul prim secretar al partidului, care nu a suportat nicio acţiune violentă din partea populaţiei nemulţumite, a fost ulterior chiar instalat primar, prin voinţa instituţiilor de forţă unde activau securiştii şi comuniştii, în urma unor eficiente măsuri de manipulare a populaţiei, măsuri completate cu furtul de la alegeri. Dacă înainte de 1989 Lungu era un ateu convins, pentru că altfel nu putea să fie

Primul secretar al partidului la Brăila, s-a schimbat aşa cum îi stă bine unui cameleon, invitând şi primind girul binevoitor, în toate întâlnirile cu populaţia din Brăila, al Înaltpreasfinţitului Casian Arhiepiscop al Dunării de Jos, venit de fiecare dată, prompt, de la Galaţi.

Spuneam la început că înainte de 1989 consideram că învăţământul românesc nu funcţiona bine şi am enumerat câteva cauze, consideram că este loc pentru mai bine. Cu toate problemele inumane care apăreau, carte se învăţa, şi mulţi elevi ai noştri au ajuns ingineri sau au urmat alte facultăţi chiar şi în afara politehnicii, sau au devenit buni meseriaşi. La olimpiadele organizate la nivel de ţară de către patronul Centrocoop Bucureşti, la care participa şi şcoala cu specialitatea electronică din Brăila alături de şcoala cu acelaşi profil din Constanţa, rezultatele elevilor noştri au fost totdeauna excelente.

Învăţământul după 1989

Dacă înainte de 1989 credeam că învăţământul funcţionează prost, nu mi-am închipuit niciun moment că se poate şi mai rău, ba chiar catastrofal. Decretul-lege nr. 2/1989 din 27 dec. 1989 privind şi Programul Consiliului Frontului Salvării Naţionale **[113]** se referă şi la învăţământ şi este cel care impune noile coordonate ale învăţământului. El prevede: „Reorganizarea învăţământului românesc potrivit cerinţelor contemporane. Reaşezarea structurilor învăţământului pe baze democrate şi umaniste… bla bla bla”. Toate acestea au fost vorbe în vânt, pentru a câştiga votanţii

---

[113] http://www.lege-online.ro/lr-DECRET-LEGE-2%20-1989-(20050)-(1).html

din învăţământ. Şi reorganizarea s-a efectuat permanent 25 de ani, cu distrugerea învăţământului la toate nivelele sale, şi adâncirea stării de dezastru.

Şi rezultatele au fost corespunzătoare întru totul **cu imaginea României de astăzi: dacă un grup poate să treacă nejudecat şi necondamnat pentru numeroasele crime din 1989, şi 1990, atunci grupul ulterior extins, poate practica liniştit jefuirea statului pentru că nimeni nu va fi pedepsit, distrugând toate instituţiile statului – învăţământ, justiţie, sănătate, administraţie publică şi financiară, industrie, resurse naturale şi armată.**

Şi situaţia a fost securizată atunci când grupul, şi-a creat partid în 1990. **Situaţia a fost controlată şi când partidul a fost în opoziţie,** pentru că şi atunci a avut puterea de decizie, conducând cu forţa asigurată şi prin parlamentul pe care l-a dominat**.** Acest ultim fapt e întărit de doi foşti preşedinţi ai României:

— Unul este Emil Constantinescu care a spus că sistemul l-a învins.

— Celălalt este Traian Băsescu care a spus despre sistem „l-am îngenuncheat dar nu l-am învins" (îngenuncheat pentru o scurtă perioadă, actuală şi astăzi), lucru care nu poate exclude restaurarea.

Sistemul a însemnat Iliescu şi partidul său, la care s-a adăugat satelitul său PNL, şi mici partiduleţe cu nume naţionaliste pentru înşelarea populaţiei. Sistemul a însemnat puterea comunisto-securistă, devenită după căderea comunismului mondial putere criptocomunistă, care permanent a afirmat numai, că este în slujba interesului naţional. Acestea au fost doar vorbe, însoţite de corupţie la nivel înalt, conform devizei pe care şi-au impus-o: „corupţia

slujește interesul național". Corupție protejată ani întregi chiar de justiția devenită injustiție.

Criminalitatea economico-financiară cu rezultatele ei de succes, protejate prin instituțiile statului, a fost și este imaginea oferită beneficiarilor instituțiilor de învățământ, în fapt elevilor. Efectele au fost extrem de nocive, pentru că poți să nu înveți și să te pricopsești, pentru că nu are cine să te prindă. Chiar așa mi-a explicat un elev, vorbind în fața clasei de cazuri de îmbogățire cu furt eficient de la stat, de furturi eficiente ale românilor în occident, de prostituție, și apoi mi-a vorbit de o persoană cunoscută în Brăila, un om fără carte devenit proprietar bogat de restaurante în oraș. Degeaba am încercat să-l conving că o astfel de persoană transformă oameni în victime, că poate să fure de o sută de ori fără să fie prinsă, dar sigur la al 101-lea furt va fi prinsă și va face pușcărie. Mi-a râs în nas și mi-a spus că cele o sută de furturi reușite l-au făcut om, și că a meritat efortul. Acesta este exemplul educativ pe care îl oferă o mare parte din politicienii noștri care încurajează, chiar pe înțelesul tuturor, astfel de fapte. E vorba de politicienii care au puterea de decizie. Am încercat să-l lămuresc pe acel elev că persoanele certate cu legea au conștiința încărcată, nu dorm liniștit atunci când pun capul pe pernă, că trăiesc cu spaima că vor da socoteală în fața legii sau a altora de aceeași factură cu ei, dar… a fost inutil. Nu s-a lăsat convins că eu am dreptate și că eu îl educ corect, totuși a rămas la școală până a terminat liceul, fiind un elev fără probleme disciplinare, respectuos, isteț, dar fără tragere de inimă în ale învățatului. Concluzia a fost că **fărădelegea când e încurajată de stat educă mult mai eficientă decât învățământul**. Deși în fața clasei nu am putut să fiu de acord și să încurajez poziția acelui elev, totuși

mi-am dat seama că el avea dreptate, pentru că statul crease o altă realitate decât cea normală. Şi un mic exemplu de cum se fac furturi în occident, de cum se poate obţine bogăţie fără muncă şi fără violenţă fizică, îl constituie înregistrări video care se pot urmări la **[114] [115] [116],** înregistrări interesante, care merită văzute, care prezintă oameni care au refuzat să înveţe carte, dar experienţa de viaţă din familie, i-a făcut infractori inteligenţi.

Imediat după 1989 rezultatele bune la învăţătură s-au menţinut din inerţie, o mică perioadă de timp, după care, activitatea şi rezultatele au început să se deterioreze rapid şi progresiv. Primul eşalon alterat a fost învăţământul primar, apoi cel gimnazial. A urmat învăţământul liceal care începuse să primească elevi mai slabi, elevi cu interes scăzut faţă de şcoală, şi apoi segmentul atins cel mai târziu a fost învăţământul superior. Şi cum era normal au apărut la un nivel şi mai înalt, doctoratele plagiate rămase nesancţionate. Ba mai mult a început să se dezvolte fenomenul puşcăriaşilor deveniţi oameni de ştiinţă în puşcăriile devenite centre de cercetare ştiinţifică susţinute chiar din interiorul învăţământului superior. Şi sistemul de învăţământ, prin oamenii care şi-au dat concursul în astfel de fărădelegi, nu a fost sancţionat, ba mai mult a fost sprijinit în aceste activităţi. În fapt s-a realizat reaşezarea structurilor

---

[114] http://www.youtube.com/watch?v=qq1BDhmSMEg, videoclip
sau http://www.youtube.com/watch?v=QajYRETpuOI videoclip
[115] http://stirileprotv.ro/stiri/actualitate/tigani.html videoclip
[116]
http://www.hotnews.ro/stiri-diaspora-13176319-politia-din-toronto-arestat-34-tigani-care-faceau-parte-dintr-retea-infractionala-familia-tigani-din-romania-este-cautata-houston-pentru-furt-bijuterii-1-7-milioane-dolari.htm.

învăţământului „pe baze democrate şi umaniste” aşa cum a cerut şi apoi a patronat grupul Iliescu.

Acesta, după politizarea învăţământului, după introducerea învăţământului dintr-o reformă în alta, după cum au vrut muşchii miniştrilor numiţi politic şi perindaţi în timp. Şi elevii au înţeles rapid „democraţia”, împreună cu profesorii plătiţi necondiţionat chiar şi pentru muncă lipsită total de calitate. Ei au constituit o parte mică din cadrul factorilor de degradare a sistemului educaţional. Mai rău, în învăţământ a început să apară un aspect legat de apartenenţa politică, fiind afectaţi cei care au avut opţiuni în special pentru PNŢCD şi în cazul meu pentru Uniunea Mondială a Romanilor Liberi. Au rămas neafectaţi, ba mai mult chiar promovaţi, cei cu opţiuni pentru PSD şi ulterior chiar şi pentru PNL dovedit un satelit al PSD. Şi eu m-am trezit, din acest motiv, într-un adevărat viespar în şcoală, în mijlocul căruia am fost marginalizat, stresat, înjosit şi chiar ameninţat.

În 1991 am mers la congresul UMRL de la Paris. Am plecat fără să cer acceptul directorului, fiind încredinţat că nu-l voi primi, pentru că se considera că particip la o activitate politică împotriva grupului securisto-comunist a lui Iliescu. De altfel acolo un colaborator al securităţi, Sorin Roşca Stănescu specializat în acţiuni de securitate externă, avea să fie prezent ca ziaristul „anticomunist” de la România Liberă, care s-a manifestat cu putere pentru dezbinarea şi ruperea UMRL-ului (ulterior, după 2012, când puterea grupului securisto-comunist a scăzut, a devenit puşcăriaş pentru infracţiuni economico – financiare, din poziţia de persoană importantă a PNL-ului satelt al PSD-ului).

Când m-am întors de la Paris, nu mi s-a reproşat că am

plecat fără aprobare, dar am simţit în şcoală o presiune şi o ostilitate permanentă faţă de mine, făcută de unii profesori şi ce este mai rău chiar de unii elevi care îmi îngreunau activitatea fără ca eu să pot lua măsuri urmate de eficienţă, fără să fiu sprijinit în acest sens. Aceasta pentru că şi conducerea din şcoală susţinea situaţia. Susţinere venită şi din afara şcolii. Similar s-au petrecut lucrurile când am fost invitat în America în 1994 la Congresul Academiei Americano Romane de la Smith College din Northampton statul Massachusetts, cu deosebirea că presiunea a fost şi mai puternică atunci când m-am întors. De astă dată am vrut să plec cu aprobarea directorului, aprobare pe care mi-a refuzat-o. De fapt directorul mi-a pus beţe în roate, deşi era vorba de o activitate performantă, de specialitate, la nivel înalt. Sub motivul că nu pot lipsi de la şcoală, de la program, directorul a refuzat să-mi dea acceptul. M-am dus la inspectorul general de la inspectoratul şcolar Brăila, tov. Mortu' Viorel membru PSD, un abonat permanent al acestui post, datorită tov. Ecaterina Andronescu abonată permanentă a postului de ministru al învăţământului, „prin puterea coaliţiei impostorilor" aşa cum bine spunea Alina Mungiu Pipidi. Eu primisem anterior tabelul cu invitaţii din România, care proveneau din mediul universitar, din toată ţara, mai puţin eu, care eram prezent pe tabel cu locul meu de muncă din învăţământul preuniversitar şi cu titlul lucrării ştiinţifice „Dispozitive videocaptoare şi video reproducătore" pe care trebuia să o susţin. Menţionez că tocmai publicasem cartea „Videorecordere VHS, S-VHS digitale". Apoi i-am prezentat inspectorului tabelul. L-a studiat un pic, şi sperând că el rămâne cu tabelul, iar eu fără aprobarea de plecare, m-a refuzat categoric. Atunci i-am tras

din mână hârtia, hotărât să plec fără aprobare. Totuşi avea nevoie de tabelul cu participanţi care urmau să meargă în America. De aceea cameleonul şi-a schimbat instantaneu poziţia, punându-se într-o situaţie hilară. Mi-a propus să îmi dea acceptul dar trebuie să-i las tabelul pentru a justifica faptul că am primit aprobarea, lucru pe care l-am acceptat. El era încredinţat că a pus mâna pe un document foarte important, iar eu consideram că tabelul nu reprezenta un secret întrucât îl primisem prin poştă, el fiind multiplicat şi trimis şi celorlalţi invitaţi din ţară. Spera să fie recompensat şi lucrul s-a produs pentru că funcţia de Inspector General a reprimit-o de mai multe ori. După ce m-am întors din Statele Unite, a trebuit să suport tot stresul şi toate neplăcerile pe care mi le produceau mai multe persoane din şcoală, în condiţiile în care directorul mima că este imparţial. Totuşi el nu era străin de atmosfera nepotrivită într-o şcoală. Deşi în şcoală nu trebuia să se perturbe procesul de învăţământ, acesta a trecut pe un loc secundar, primând activităţile de poliţie politică, de ameninţări şi intimidări, şi aceasta într-un loc care trebuia să fie apolitic. Acestea erau efectele bazei „democrate şi umaniste" impuse de Iliesc. Efectele asupra învăţământului, şi apoi asupra rezultatelor obţinute de tinerii şcoliţi în această atmosferă, aveau să apară pregnant.

Revenind la activitatea curentă din şcoală, în timp, au început să apară profesori din noua generaţie, unii dintre ei provenind din facultăţi îndoielnice în ceea ce priveşte pregătirea profesională. Învăţământ democratic, a însemnat şi înfiinţarea de facultăţi care au ca unic scop banii. Lucrul era cunoscut la nivel de vârf, dar măsuri nu au venit, pentru că legea fusese făcută inoperantă. Mulţi dintre profesorii din noua generaţie au un comportament iresponsabil în

activitate şi sunt prost pregătiţi profesional. La aceştia se adaugă şi unii profesori de proastă calitate, din vechea generaţie. Unii dintre profesorii actuali din şcoli, au ca prioritate promovarea în interiorul şcolilor a partidului lui Ion Iliescu. Pentru că interdicţia de a face politică în şcoală, nu creează piedici atunci când este vorba de partidul despre care Iliescu afirmase că reprezintă o social democraţie de tip suedez. În această atmosferă de „democraţie", aveau să apară în şcoli şi profesori care au relaţii sexuale cu elevii, sau chiar să devină violatori pe care justiţia chiar i-a protejat, după ce unele canale de televiziune i-a apărat. Şi ca exemplu dau profesorul de sport Octavian Vişan de la liceul Jean Monnet din capitală, acuzat de viol, acuzat că bea alături de elevi într-o excursie la munte. El a fost condamnat la 3 ani şi jumătate de închisoare, dar cu suspendare, şi apoi sistemul de învăţământ l-a reabilitat, întoarcându-se la catedră. Şi această situaţie era şi în şcoala unde activam. În anii '90, era o profesoară de română, tolerată de conducerea şcolii, profesoară care nu era apolitică, care ducea pe faţă activităţi politice aşa-zis liberale şi care se şi regula liberal cu un elev de clasa a 12, profesoară care era separată de bărbatul său. Înainte ca eu să aflu acest fapt, un alt elev de clasa a 12-a mi-a relatat că s-a dus la ea acasă, la profesoara care locuia singură, fiind invitat să o ajute în anumite treburi gospodăreşti. Am fost sigur că aceasta avea o moralitate îndoielnică, lucru pentru care am primit confirmarea ulterior, atunci când profesoara nu mai funcţiona în şcoală. Totuşi conducerea şcolii cunoştea acest lucru înainte să-l aflu eu, chiar în timpul când profesoara era angajată a şcolii, dar a trecut totul sub tăcere. Eu sunt convins că avea şi o normă ascunsă, la noua securitate a lui Iliescu. Norma

oficială la vedere, era pentru calitatea de profesoară, iar prezenţa ei în şcoală mă viza în special pe mine. Profesoara era extrem de arogantă şi ţinea partea tuturor elevilor şi în situaţii când aceasta nu se impunea. A plecat apoi din şcoală, poate şi pentru că ştia că nu poate să-mi câştige încrederea, pretinzând că a făcut-o pentru Televiziunea Română pentru a lucra în departamentul de reclame. Astăzi un coleg mi-a spus că a ajuns consul într-o ţară din America de Sud, foarte probabil în Chile. Dacă acest lucru este real, este un fapt suplimentar care îmi întăreşte convingerea că este o altă recompensă pe care nu a obţinut-o pentru calităţi profesionale. Autorităţile, în stilul caracteristic, promovează în funcţii importante tot felul de lichele.

În acea perioadă au început să fie apreciaţi de către elevi, profesorii care nu le pun absenţe, care învoiesc în timpul orelor, sau înainte de sfârşitul programului, sau învoiesc în neştire pentru întreaga zi de vineri de la sfârşitul fiecărei săptămâni. Au început să fie apreciaţi aceiaş profesori care le puneau note de trecere atunci când dovedeau lipsă totală de cunoştinţe. De aici a fost un pas pentru ca un număr mare de elevi să nu mai ia notiţe. Deşi manuale după care să înveţe nu aveau. Din acele momente s-a trecut la etapa când elevii au pretenţii să primească note de trecere pentru un răspuns corespunzător unui elev din clase primare. Actualmente sunt majoritari elevii care refuză să mai vină la şcoală cu caiete, care vin cu mâinile în buzunare şi implicit nu iau notiţe, ocupându-se în timpul orelor cu tot felul de activităţi care nu au nimic comun cu postura de elev, jucându-se în special cu telefonul celular. Mulţi dintre ei lipsesc pe rupte de la şcoală, orele ţinându-se doar cu câţiva elevi. În aceste împrejurări, pentru inspecţii

anunţate, se aduc şi elevi mai serioşi de la alte clase nu neapărat din aceeaşi an de studiu. Într-o perioadă chiar se închideau porţile şcolii, dar săreau gardul şi fete şi băieţi, pentru a chiuli. Acesta până când un alt elev a făcut un scandal uriaş afirmând că şcoala e ca o puşcărie, deşi el era unul dintre cei care chiulea pe ruptelea. Fiind un elev problemă, familia lui o „ungea" pe directoare, pentru a-i câştiga bunăvoinţa. Elevul fusese exmatriculat de la un alt liceu şi venise la noi unde cadrele didactice fuseseră informate că el s-a mutat la cerere, nu disciplinar. Acest lucru a fost ascuns de directoare cu consimţământul inspectorului general. Eu am constatat întâmplător faptul, atunci când la secretariat am consultat dosarul său. În condiţiile de favoritism ilegal, dovedite de un act cu aprobarea dată de inspectorul general, era normal că la desele reclamaţii ale profesorilor la adresa lui, să nu se ia niciun fel de măsuri. Iar directoarea, în faţa lui şi a colegilor săi, îi ameninţa pe profesori. Un astfel de elev era lider în şcoală şi avea influenţă puternic negativă asupra atmosferei care trebuia să existe în şcoală, atmosferă mereu viciată. Nu este de mirare că controlul asupra elevilor a fost în mare parte, pierdut, vinovaţi fiind minister, inspectorate şcolare, directori de şcoli, profesori, dar şi părinţi, şi nu în ultimul rând alte instituţii, implicate în şcoală, care nu au nimic comun cu învăţământul dar care promovează activităţi politice, şi ce este mai grav activităţi de poliţie politică. Şi toate aceste mărunţişuri din învăţământ, ca o completare a activităţilor de criminalitate economico-financiară întreţinute la nivelul conducerii de stat.

Un exemplu a modului în care se rezolvă problemele din învăţământ, este cazul unui tânăr bun profesor de

matematică. Într-o zi de primăvară, un elev purta un fes în timpul orei, fes pe care a refuzat să-l scoată la insistenţele profesorului, deşi condiţiile climatice erau excelente în clasă. El s-a transformat în faţa clasei în huligan. Profesorul s-a deplasat la elev luându-i fesul şi punându-l pe bancă. Elevul revoltat că profesorul a îndrăznit să-l dezbrace de podoabă, s-a ridicat apoi în picioare şi i-a aplicat la cap, în faţa colegilor, un pumn teribil. Profesorul cu un ochi umflat şi învineţit a mers la medicul legist pentru aşi scoate certificat medical. Pentru a nu se pune într-o situaţie înjositoare, profesorul a fost nevoit să nu se mai prezinte la şcoală o perioadă de câteva zile. Apoi la consiliul profesoral trebuia a se lua o măsură foarte severă împotriva unui elev huligan, care însă avea o rudă apropiată care era salariat important la poliţie. Şi măsura s-a şi luat cu voturile tuturor profesorilor care erau revoltaţi de un astfel de comportament. Huliganul a fost exmatriculat cu drept de reînscriere anul viitor, şi toată şcoala a ştiut că apoi măsura a fost aplicată exemplar. Directoarea în toamnă a fost apoi promovată la minister. După un an însă am fost la un examen de bacalaureat la liceul de construcţii unde funcţiona ca profesoară o fostă colegă. Întâmplător împreună cu ea, am discutat despre elevii din şcolile brăilene cu un comportament inacceptabil. Cu această ocazie i-am povestit de elevul huligan al şcolii noastre, pronunţându-i numele, elev care a bătut un profesor şi care a fost exmatriculat. Atunci ea mi-a mărturisit surprinsă fiind şi în acelaşi timp revoltată, că elevul de fapt nu a fost exmatriculat ci a continuat imediat clasa la liceul de construcţii unde i-a fost profesoară. Morala: cu nerespectarea hotărârii consiliului profesoral, cu

manipularea profesorilor, cu încălcarea legii chiar de către organul superior, Inspectoratul Școlar. Un elev huligan cu rude la poliție, a primit o pedeapsă care legal nu a fost respectată, elev care educat astfel devine un potențial pericol pentru societate. Cu astfel de directori promovați atunci când încalcă legea și astfel de inspectorate școlare, nu este de mirare alterarea învățământului românesc. Profesorul bătut era convins că școala a făcut dreptate. El a hotărât însă ca din vara aceluiași an să părăsească învățământul și orașul. Eu am fost convins că și-a schimbat numai școala. După doi ani, când l-am întâlnit întâmplător, fiind venit pentru câteva zile la părinți, mi-a spus că a părăsit învățământul, că este înscris la doctorat la București. A fost profund dezamăgit când i-am povestit adevărul pe care nu-l cunoștea. Totuși mi-a spus că mai are un frate doctor în matematică care lucrează în SUA și că intenționează să plece și el după terminarea doctoratului. De atunci nu l-am mai întâlnit niciodată, deși mi-ar fi plăcut să am o confirmare că răul pe care l-a suportat în învățământul brăilean, i-a deschis un viitor mai bun în America.

Un exemplu trist este cel al unui alt profesor, de istorie, de astă dată cu vechime importantă, dar prezent pentru prima dată la noi în școală. Eu am văzut în acest profesor un om serios, un bun profesionist care dorea să-și facă meseria în mod onorabil. A găsit însă un mediu în care elevii erau deprinși și în orele de istorie să nu facă școală. Elevii refuzau să învețe lipsindu-le deprinderile necesare activității lor din școală.

Profesorul a luat măsuri normale pentru orice profesor corect. A pus absențe celor care lipseau, nu a admis învoirea de la ore, învoire cu care elevii erau obișnuiți. A pus note

corespunzătoare cunoştinţelor pe care unii elevi refuzau să le acumuleze. Acestea sunt arme ale unui profesor care să-l determine pe elev să aibă o atitudine pozitivă faţă de activitatea de la şcoală dar şi faţă de pregătirea de acasă. Profesorul în cauză a refuzat să le pună note fără acoperire, note de aşa-zisă clemenţă, aşa cum elevii erau obişnuiţi.

Spre sfârşitul anului şcolar, unii elevi au realizat că, pe bună dreptate vor fi corigenţi. Intervenţiile din şcoală pentru evitarea corigenţei nu au avut efect, iar un elev problemă fiind însă cu pile sus puse, dar şi în situaţie de corigenţă, a determinat venirea în şcoală a inspectorului de specialitate. Acesta îi solicită profesorului să încheie tuturor elevilor o medie de trecere, ţinând astfel ascunsă identitatea elevului de care era interesat.

Profesorul refuză, drept urmare inspectorul a început să analizeze situaţia şcolară la istorie a elevilor cărora le ieşea media 5. Pentru a pune presiune pe profesor, inspectorul îl acuză fără nicio probă, că pentru aceştia a primit găini de la părinţi. Reacţia profesorului revoltat a fost „Fu… dumnezeii mă-tii – de ce mă acuzi că am fost mituit” şi s-a repezit către inspector, fără să-l atingă pentru că între cei doi era directorul. Pentru acest incident a fost chemat ziarul local în şcoală, care apoi a publicat un articol în care se afirma că profesorul de istorie a bătut pe inspectorul şcolar.

Aceasta a fost prima manipulare, care însă a fost ulterior infirmată de director. De la ISJ s-a impus apoi ca sancţiunea care urma a se lua, să fie dată de Consiliul Profesoral al şcolii convocat peste o săptămână de la eveniment şi condus aparent rezonabil, chiar de inspectorul în cauză. În intervalul de până la Consiliu s-a produs manipularea profesorilor. Într-o zi s-a trimis un anumit

profesor în cancelarie atunci când cel în cauză nu era prezent, profesor care afirma că cel în cauză are un comportament violent și acasă față de soția sa, soție care ar vrea să divorțeze. Și pentru că profesorul era nou în școală, iar cadrele didactice nu cunoșteau situația lui de acasă, acestea nu puteau să realizeze că sunt manipulați.

Totuși nu toți profesorii au fost dispuși să ia în serios această informație, de aceea s-a apelat și la a treia manipulare. Doi dintre elevii problemă, au fost îndrumați să dea o declarație precum că profesorul are o atitudine care creează unele suspiciuni sexuale.

Această ultimă acțiune a fost foarte eficientă, astfel că s-a votat în consiliu excluderea din învățământ, fără ca profesorul în cauză să știe din timp despre manipulările care s-au făcut în școală. Profesorul avea soția profesoară de matematică în oraș și nu a îndrăznit să intre într-un conflict de amploare cu inspectoratul. Nu a vrut să facă contestație, iar din ziua în care s-a ținut Consiliul, a fost îndepărtat definitiv din școală. Și pentru că se cunoștea de către inspectorat adevărata situație, s-a luat o măsură așa-zis umanitară, în sensul că la începutul anului școlar următor i s-a asigurat catedra, dar în mediul rural. Faptul nu a fost cunoscut în școală, iar eu l-am aflat ulterior prim intermediul soacrei sale care mi-a mărturisit și faptul că în familie nu existau probleme.

Situațiile deplorabile sunt astăzi prezente în majoritatea liceelor din țară, deci nu constituie o excepție la nivel local.

Ceva mai bine funcționează totuși liceele teoretice unde numărul de clase a fost supradimensionat, iar elevii ceva mai buni dintr-un oraș sunt absorbiți de acestea. La

liceele tehnologice rămân numai cei mai slabi elevi care termină gimnaziul și ca urmare rezultatele sunt cele mai slabe. La liceele tehnologice rămân și elevii care ar fi trebuit să meargă de școlile profesionale care nu prea mai există, elevi care au fost obișnuiți cu ideea că pot veni la liceu.

Un alt exemplu dar la nivelul cel mai înalt, îl constituie Ministerul învăţământului, în care au pătruns, prin promovare politică, nejustificată, prea multe persoane de slabă calitate morală dar și profesională, persoane care obstrucţionează și împiedică activitatea celor bine intenţionaţi. Dau un exemplu din anul 2006, și anume cazul subiectelor de bacalaureat furate chiar din Minister și apoi vândute elevilor, caz mediatizat prin intermediul presei, și rămas nesoluţionat. Un alt exemplu este chiar cumnatul meu care a funcţionat în minister, dar scârbit de atmosfera de impostură de acolo, a hotărât să emigreze în Canada unde este profesor la un liceu din Toronto, la fel ca și soţia sa. Acolo este foarte mulţumit de rezultatele muncii sale, și din punct de vedere profesional, și din punct de vedere financiar. Aceste rezultate îi permit să vină în fiecare vară în România.

La fel ca în minister, lucrurile nu funcţionează corect nici la inspectoratele școlare. Ca inspectoare de specialitate pentru inginerii profesori, la Inspectoratul Școlar Brăila funcţiona o femeie care se caracteriza prin două lucruri: era de o incompetenţă crasă, și în același timp o coruptă de primă mărime. Se vede că cele două aspecte fac casă bună împreună și sunt suficiente pentru o promovare. La un cerc pedagogic pe oraș, inspectoarea se arăta indignată pe profesori că nu se auto activează pentru crearea de mijloace

didactice omologate de minister. Atunci am rugat-o să-mi spună unde trebuie să mă adresez la minister pentru omologarea mijloacelor de învăţământ pe care le realizasem. Am pus-o astfel într-o situaţie penibilă, pentru că habar nu avea unde se fac omologările, şi nici nu m-a informat ulterior unde se făcea acest lucru, deşi a pretins că se va interesa. Aceasta în contextul în care a avut tupeul să solicite astfel de activităţi. A fost evident pentru mine că, pentru ea acestea erau vorbe goale. Spun că îşi ducea activitatea în inspectorat având ca prioritate în muncă, şpaga. Una din sursele sigure de şpagă, era aprobarea dosarelor pentru primirea gradaţiei de merit. Gradaţia însemna un spor de salariu de 25% pe o perioadă de 4 ani. Dosarele trebuiau să conţină acte care să justifice o serie de criterii anunţate dinainte. În realitate criteriile de obţinere a gradaţiei de merit erau altele decât cele oficiale, lucru valabil pentru toate specialităţile, la inspectoratul şcolar Brăila. De două ori am întocmit dosar pentru solicitarea gradaţiei de merit, şi nu am primit gradaţia. Criterii eficiente 100%, sunt şpaga şi intervenţiile de la superiorii din minister care trebuie a fi serviţi. Criteriile de competenţă pentru acordarea gradaţiei nu se iau în considerare mai cu seamă pentru o persoană asupra căreia s-au făcut presiuni de poliţie politică. Prezint şi o altă situaţie. La şcoală era o profesoară, de altfel bine pregătită profesional, care se regula cu inspectorul de specialitate din minister, inspector prezent ca şi profesoara la toate concursurile din ţară cu elevii, la toate simpozioanele. Inspectorul i-a asigurat numai acestei profesoare, dese prezenţe pentru perfecţionare, în străinătate, inspector care a intervenit la inspectoarea şpăgară. Profesoara a primit astfel gradaţia pe care altfel nu ar fi primit-o, deşi în fapt o

merita. Astfel de situaţii erau încurajate şi se produceau sub girul ISJ.

Astăzi inspectoratele şcolare fac inspecţii şcolare care se rezumă numai la aspecte formale, de control al hârtiilor corespunzătoare unor activităţi care nici nu se fac, sau care se fac deplorabil. Cu aceste ocazii în şcoli este o teamă a directorului şi a personalului, de a nu fi prinşi fără hârtii sau cu hârtii necorespunzătoare. Şi directorii veghează în special asupra acestui aspect. De regulă inspecţiile la ore nu se fac. Atunci când totuşi se produc, sunt anunţate din timp, pentru ca profesorii să nu fie surprinşi cu o prestaţie profesională jalnică. În această categorie intră şi inspecţiile făcute ca efect al faptului că sunt necesare pentru înscrierea la examenele de definitivat sau grad, examene pe care profesorii trebuie să le susţină apoi cu sprijinul unui centru universitar. Bineînţeles că este organizată cu acest prilej, de către cel inspectat, o masă copioasă pentru recompensarea unui calificativ foarte bun, calificativ care în toate cazurile este o certitudine. Şi aceasta este la vedere, pentru că este posibil să funcţioneze şi şpaga dată între 4 ochi în cadrul relaţiei profesor-inspector. Astăzi chiar şi în situaţia în care prestaţia celui inspectat, şi sigur a elevilor, este foarte proastă, totdeauna calificativul este foarte bun. De regulă lecţiile pentru inspecţie se regizează cu cel puţin o săptămână înaintea inspecţiei, se regizează de către profesor împreună cu elevii claselor inspectate dar şi cu alţi elevi aduşi pentru a înlocui elevii absenţi. Elevii sunt informaţi cu întrebările care se vor pune, care sunt răspunsurile, şi acestea trebuie să fie învăţate special pentru ora de inspecţie. Categoric această activitate numai educativă nu este pentru elevi. Şpaga şi masa bogată, dar şi plata

transportului şi a hotelului sunt sigur nelipsite în cazul examenului pentru gradul didactic 1 ţinut în şcoală, dar cu profesori universitari. Deşi aceştia decontează cazarea şi au asigurată diurna de deplasare. Examenul constă în susţinerea unei lucrări realizate sub îndrumarea unui profesor universitar, profesor care este prezent la inspecţie şi apoi la susţinerea lucrării pe care o face cel care primeşte gradul didactic. Toate aceste aspecte sunt arhicunoscute de către toţi profesorii din România, care se conformează aşa-zisei tradiţii. Iar activităţile nelegale iniţiate de profesor, prin intermediul elevilor, cu privire la organizarea şi desfăşurarea inspecţiei, sunt cunoscute de toţi elevii din România prezenţi la claselor inspectate.

Aceste condiţii generale sunt cunoscute în totalitate la toate nivelele sistemului de învăţământ. Ca urmare a mascaradei din majoritatea şcolilor, nu este de mirare că sunt mulţi elevi care refuză să înveţe. Şi aceştia par handicapaţi, pentru că ajung în clasa a 12-a fără să poată citi cursiv, fără a fi capabili de a scrie corect gramatical dar capabili să scrie fără subiect sau fără predicat, nu ştiu să facă o operaţie elementară de matematică precum înmulţire sau împărţire, nu ştiu să scoată un radical care este o inginerie extrem de complicată, nu ştiu lucruri elementare la obiectele de specialitate precum mărimile electrice elementare şi unităţile lor de măsură precum cele pentru tensiune, curent, putere, frecvenţă, condensatori, rezistenţe, nu au cunoştinţe elementare de geografie sau istorie. Afirm că sunt prea mulţi elevi care termină clasa a 12-a, dar care au un nivel de cunoştinţe corespunzător clasei a 5-a de altă dată, sau chiar mai rău.

În aceste condiţii nu este de mirare că rezultatele la

bacalaureat au fost o perioadă mare, ceva mai bune. Şi acesta nu pentru că elevii erau bine pregătiţi, ci pentru simplul motiv că la examenul de bacalaureat se copia pe rupte. Această infracţiune era urmarea infracţiunilor generalizate în ţară şi protejate la cel mai înalt nivel. Mulţi supraveghetori din sălile de examen se lăsau mituiţi fără jenă de elevii care făceau chetă pentru aşa-zisul protocol. Şi aceasta în contextul în care se făceau infracţiuni chiar de către profesorii corectori aflaţi uneori şi sub presiunea inspectorilor de la ISJ. Se cunosc aceste lucruri până la vârful Ministerului învăţământului. Ba mai mult au fost cazuri când de la Minister sau transmis cu o zi înainte de susţinerea examenului de bacalaureat, subiectele, unor elevi, folosindu-se apoi procedeul de aburire a opiniei publice.

În acest context catastrofal, Ministrul învăţământului, Daniel Funeriu din guvernul Boc, a introdus obligativitatea supravegherii video a fiecărei săli din fiecare şcoală unde se susţin examene de bacalaureat. Pentru prima oară a ieşit în evidenţă situaţia catastrofală, la adevărata dimensiune. Rezultatele au fost extrem de proaste, de neacceptat. Televiziunea de propagandă deşănţată a lui Voiculescu a adus, ca de obicei în prim plan, lătrăii de serviciu, care şi-au exprimat indignarea la adresa guvernului Boc, la adresa Ministrului învăţământului. **O acţiune care a fost menită să încheie infracţionalitatea din sistemul de învăţământ, a fost incriminată de cei care reprezintă gruparea infracţională a partidului lui Iliescu şi al susţinătorilor.** Iar o parte a populaţiei a apreciat că este cineva care apără populaţia nevoiaşă căreia i se ia dreptul la infracţiune. Cu această ocazie am văzut la TV o persoană de la PSD, abonată mereu la postul de Ministru al învăţământului, anume pe

Ecaterina Andronescu făcând propagandă deşănţată împotriva Ministrului învăţământului al momentului: Declara cu nerușinare la un post de televiziune că „săracii elevi sunt stresaţi la examen de prezenţa camerelor video”. Încerca să manipuleze opinia publică inducând ideea că „din cauza camerelor video tinerii nu se mai pot concentra”. Realitatea pe care o ştia şi ea foarte bine, era că elevii erau stresaţi, nu de o nouă modalitate de supraveghere a examenului, erau stresaţi pentru faptul că nu mai puteau copia. De altfel pot afirma cu toată convingerea că acest personaj care a fost în mod repetat desemnat Ministru al învăţământului de către PSD, fiind ministru al învăţământului cu cea mai mare perioadă de activare în acest post, a cunoscut totdeauna adevărata amploare a dezastrului din învăţământ. Dar a refuzat să ia măsurile radicale care se impuneau. Este cunoscută activitatea acestei persoane care, din poziţia de ministru al învăţământului, a acţionat în sensul că lucrarea de doctorat făcută prin plagiat **[117]** de Primul Ministru Victor Viorel Ponta, să fie declarată că nu este plagiat. Este cunoscută desemnarea ulterioară a unui ministru al învăţământului cu o lucrare ştiinţifică care este un plagiat. Faptul că activitatea infracţională la nivel înalt nu este incriminată, este o încurajare tot la infracţionalitate.

Pentru că în şcoli nu se mai învaţă şi se scot pe bandă rebuturi pentru societate, statul a refuzat să ia măsuri, dar se plătesc sume enorme pentru salarii, pentru administrare, pentru dotări. Este cunoscut că gruparea infracţională

---

[117]http://www.unibuc.ro/n/organizare/docs/2012/iul/20_12_13_40Procedee_si_tipuri_de_plagiere_in_teza_lui_Victor_Ponta.pdf

Microsoft, a atins și sistemul de învățământ. Învățământul a fost alterat progresiv, constant.

O măsură esențială de purificarea eficientă a atmosferei în zona conducerii de stat, va fi posibilă numai atunci când crimele din anii 1989 – 1990 vor fi judecate cu condamnarea celor vinovați, vinovați care sunt tocmai cei care au pus bazele fărădelegilor nesancționate.

Guvernele PSD-iste aplică o lecție învățată de la Iliescu, de mărire a salariilor bugetarilor și a pensiilor în preajma alegerilor, lucru care înseamnă cheltuieli uriașe nejustificate economic, cheltuieli ce intră în categoria **mită electorală,** aducătoare de inflație provocată, prin devalorizarea banilor. Un exemplu concret, ușor de dovedit, care ar fi putut fi adus în fața justiției, este următorul.

Guvernul Ponta aprobă - **pentru practicarea unei activități stricte de profesor - acordarea ilegală a sumei de 700 lei, profesorilor, într-un program POSDRU al UE. Aceasta cu câteva zile înaintea alegerilor prezidențiale din nov. 2014. A fost o mituire ilegală a tuturor profesorilor din România, de care am beneficiat și eu fără să fiu anunțat, o ilegalitate guvernamentală cunoscută și din presă, nesancționată de justiție, efectuată în sprijinul candidatului Victor Ponta.** Această acțiune a însemnat mituire în masă cu o sumă de mai multe zeci de milioane de euro. Multe din cheltuielile care se fac astăzi sunt o formă de infracționalitate nevizată de justiție. Cheltuielile sunt acoperite prin creșterea forțată a inflației și chiar prin bani europeni. În perioada destul de mare de când învățământul este în cădere, PSD-ul a numit în repetate rânduri ca Ministru al învățământului pe Ecaterina

Andronescu care cu rea credinţă nu a percutat la situaţia dezastruoasă, de care cu dezonoare avea deplină cunoştinţă. Un alt aspect este sindicatul din învăţământ, care şi astăzi este un apendice al PSD-ului. El se activează subit când PSD-ul nu mai deţine sub control ministerul. Acesta a fost îndrumat şi controlat iniţial de Ecaterinei Andronescu. Ca urmare, în perioadele de guvernare PSD-istă, activitatea sindicală a fost formală. Nu acelaşi lucru s-a întâmplat în timpul guvernului Boc, când sindicatul PSD-ist a organizat greve şi manifestări destabilizatoare. Odată cu instalarea guvernului Ponta, sindicatul a intrat în totală hibernare şi s-a reactivat odată cu apariţia guvernului Cioloş. Este cunoscut un sindicalist Liviu Pop care a trecut ulterior la PSD fiind şi ministru al învăţământului pentru a-l sluji pe Ponta şi al feri de efectele acuzaţiei de plagiat. Acest sindicat demonstrează intervenţia politică a PSD-ului în învăţământ, la fel ca şi protecţia şi încurajarea de către PSD a acţiunilor de plagiat. Și totul este în numele feţei umane pe care şi-o revendică total nejustificat PSD-ul. El se proclamă partidul oamenilor, care funcţionează după exemplul social democraţiei de tip suedez, deşi la noi infracţionalitatea economică este de mari proporţii. El protejează şi încurajează fărădelegile membrilor săi, şi implicit ale susţinătorilor, fărădelegi care sunt susţinute de proprii parlamentari. El acuză permanent acţiunile legale ale sistemului juridic ca fiind băsiste.

Concluzia tristă este că învăţământul este un dezastru de mari proporţii, care va aduce efectele, în viitor. Un sociolog Alfred Bulai, chiar afirma următoarele: „Niciun angajator serios nu se complică să încadreze tineri absolvenţi, ci preferă persoane care deja au trecut prin două - trei locuri de muncă. Şi acesta din două motive. Tinerii au

aşteptări pecuniare nejustificat uriaşe, deşi nu ştiu să facă nimic, şi în al doilea rând, au tendinţa de a părăsi jobul foarte rapid. Absolvenţii provin dintr-un sistem unde au luat totul lejer, vin şi pleacă de la cursuri atunci când vor ei. Ori, nu poţi să spui angajatorului, după două săptămâni de la angajare, eu plec la mare. Pentru că pleci definitiv". Această descriere este chiar blândă faţă de situaţia reală, care se vede extrem de bine, la adevărata dimensiune, numai din interior.

În contrast cu modul de a vedea lucrurile, al tinerilor de astăzi din România, amintesc cazul inventatorului circuitului integrat Jack Kilby de la Texas Instruments. În 1958 era proaspăt angajat după terminarea studiilor. În cadrul laboratorului unde fusese repartizat, toată lumea plecase în concediu rămânând să lucreze singur întrucât nu avea drept de concediu. Practic în acel context în care putea trage chiulul, a avut privilegiul să lucreze cum îşi dorea. În perioada de concediu a celorlalţi angajaţi, a construit practic primul circuit integrat din lume, circuit care, pe un *chip* (aşchie) de Germaniu, avea realizat un tranzistor, un condensator şi câteva rezistenţe. Pentru că a depus cu succes această muncă pasionantă, când alţii erau în concediu, a primit premiul Nobel pentru fizică, după peste 40 de ani, în anul 2000. Abia atunci când era pensionar, s-a apreciat uriaşa importanţă a realizării sale. Acesta este un exemplu viu pentru rezultatele unui învăţământ superior bine echipat uman şi tehnic, care creează mentalităţi şi deprinderi profesionale, într-o societate care stimulează valorile intelectuale.

Revenind la România, se poate aprecia că acum este numai începutul efectelor învăţământului de slabă calitate,

învăţământ care pe viitor va avea urmări catastrofale, pentru că azi tinerii care vor deveni maturi, nu sunt şi nu vor fi apţi pentru a realiza ceea ce se cere de la ei. Pe viitor nu va mai fi mână de lucru calificată care să înlocuiască pe cei care se pensionează. Și această situaţie a început să fie vizibilă, de astăzi, în toate domeniile de activitate din ţară.

Starea de lucruri despre care vorbesc, este urmare a corupţiei la nivel înalt care pare de neoprit, şi va fi agravată ca urmare a enormelor **datorii externe de peste 100 miliarde de euro, iniţiate şi prin lăcomia şi inconştienţa infractorilor aflaţi în poziţii de decizie**, promovaţi permanent de social democraţie.

Ţara a fost lăsată fără mijloace militare proprii de apărare. Criza mondială inevitabilă a petrolului dată de apropiata epuizare a rezervelor mondiale, criza economică globalizată, va găsi o ţară şi fără protecţie economică, şi va aduce dezastrul pe care PSD-ul refuză să-l prezinte ca pe o realitate. PSD-ul vorbește numai de creșteri economice, și manipulează populaţia. PSD-ul nu îşi face probleme când este vorba de mituirea electorală a aceleiași populaţii, o formă de exprimare faptică pe care Iliescu a impus-o.